நாவல் பாக்கம்

ஸ்ரீ அய்யா தேவநாத தாதாசார்ய ஸ்வாமி

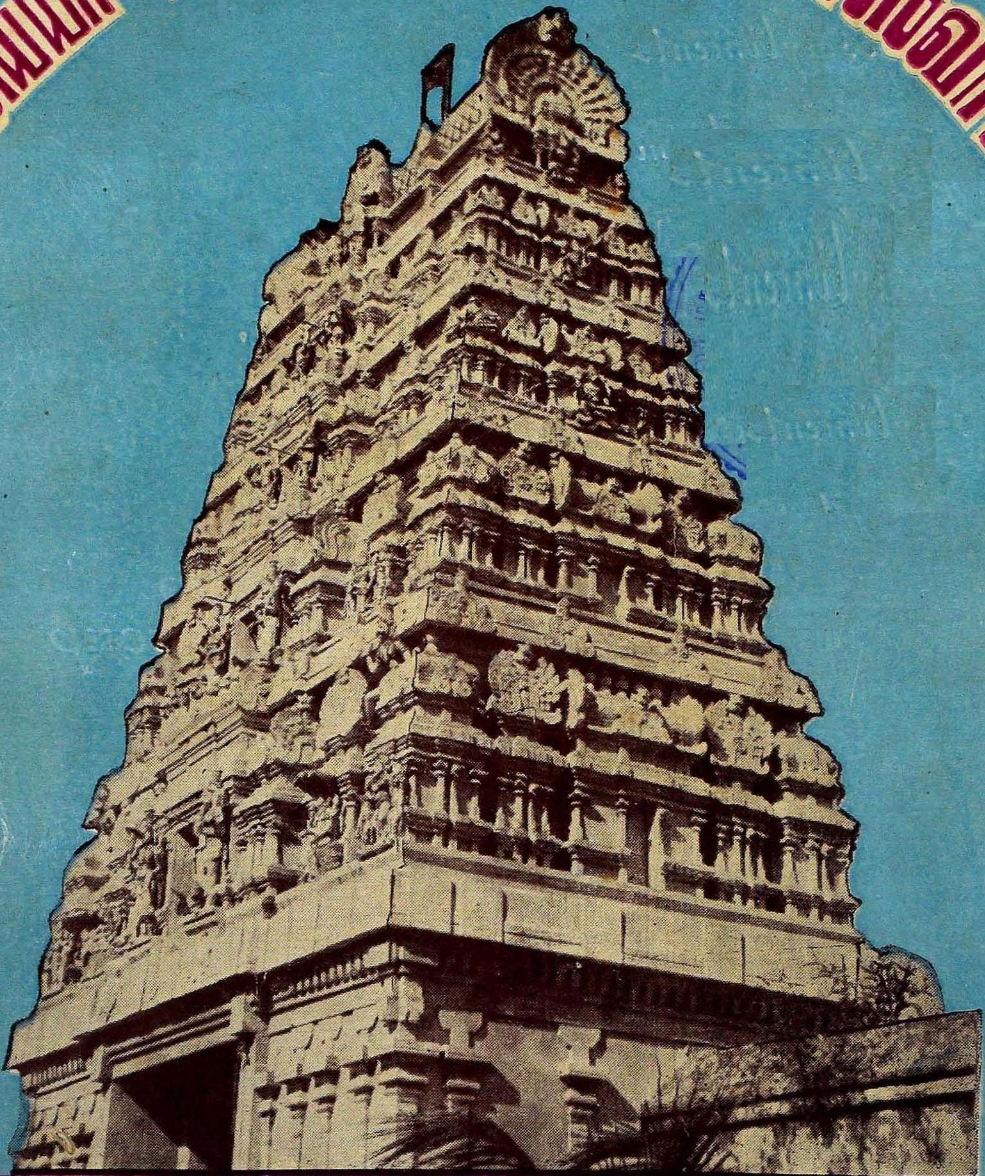

சதாபிஷேக மலர்

25.7.1976.

With best

compliments

from

Mafatlal Group

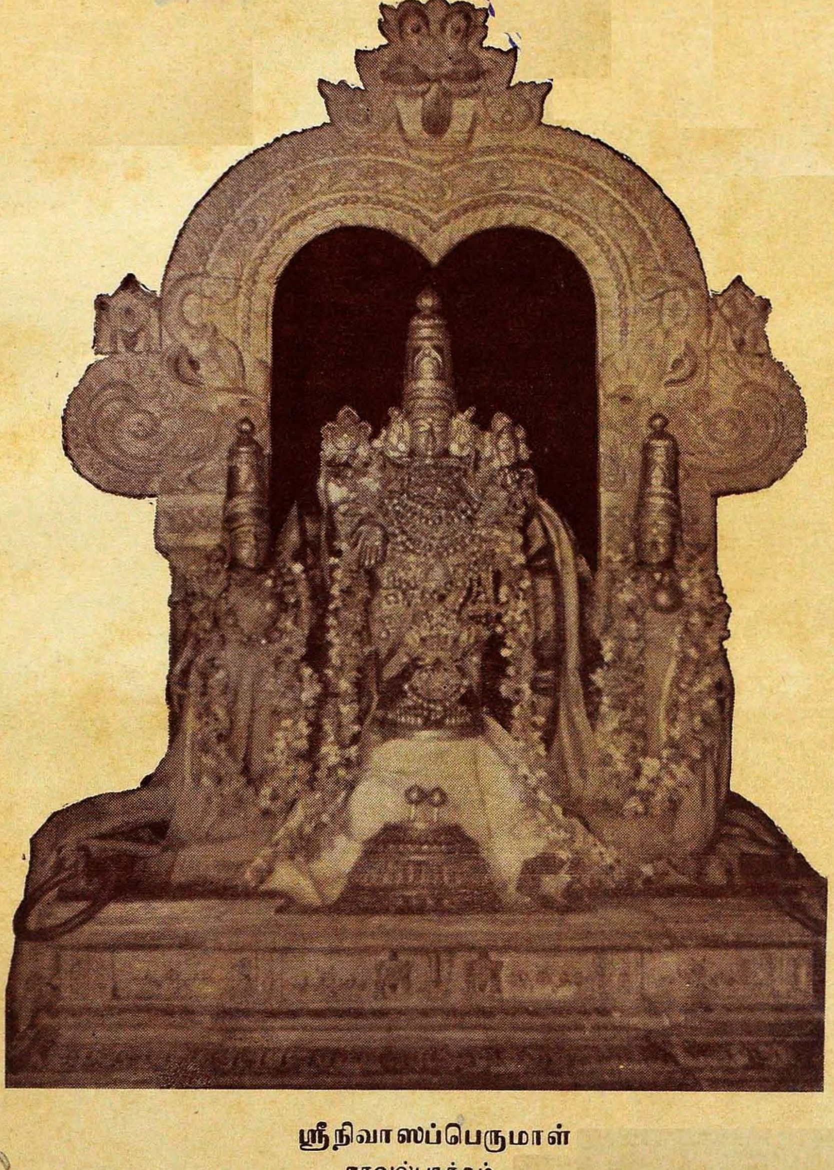

ஸ்ரீநிவாஸப்பெருமாள்
நாவல்பாக்கம்

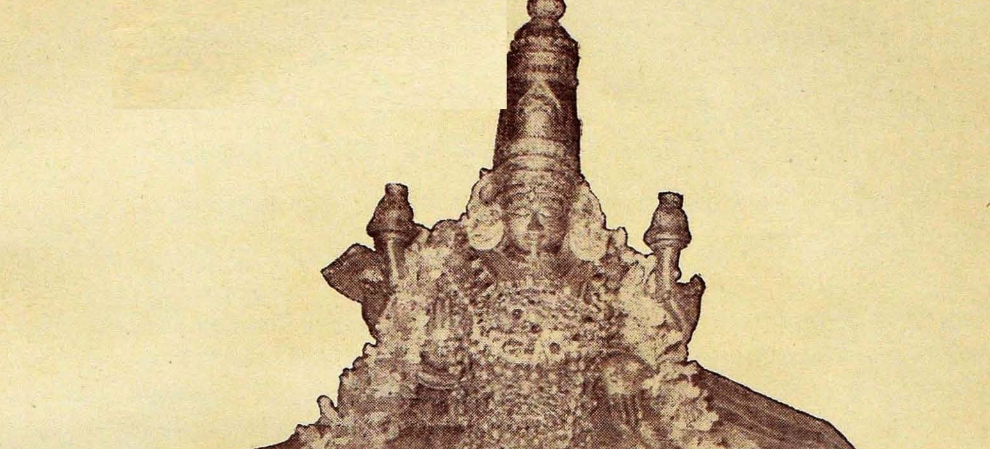

ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார்
(நாவல்பாக்கம்)

ஸ்ரீ:

ஸமர்ப்பணம்

अध्यासीन तुरङ्ग वक्त्र विलसज्जिह्वाग्रसिंहासनात्
आचार्यादिह देवतां समधिकामन्यां न मन्यामहे ।
यस्याऽसौ भजते कदाचि दजहद्भूमास्वयं भूमिकां
मग्नानां भविनां भवार्णव समुत्ताराय नारायणः ॥

''தத்வ, ஹித, புருஷார்த்தங்களைத் தகவாலறிவித்து நம் மனத்திருந்த அஜ்ஞான மென்னும் இருளை மாற்றிய வாசிரியனுக்கொரு கைம்மாற்றை மாயனும் அறிகில்லான்'' என்று ஸாதித்தஸ்வாமி தேசிகன் ''அவ்வாசிரியனைப் போற்றியுகப்பதும் புந்தியிற் கொள்வதும் பொங்கு புகழ்சாற்றி வளர்ப்பதுமே சிஷ்யனது கடமை'' யென்றருளிப் போந்தார்.

எனவே நற் குடியிற்றோன்றி ஸதாசாரங்களை யனுஷ்டித்து ஆத்மகுண நிறைவோடு ஸாங்கமாக வேத மோதி ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களையும் வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தையும் கசடற அதிகரித்து நடமாடும் தெய்வம் போல் விளங்கும் ஆசார்யனை திருமலை சதுர் வேத சதக்ரது ராமானுஜ ஸித்தாந்த பாஸ்கர, தேசிக தர்சன துரந்தர, மஹா வித்வான் நாவல் பாக்கம் அய்யா ஸ்ரீ தேவநாத தாதயார்ய மஹா தேசிகனது சதாபிஷேகத்தை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாட வேண்டியது தம் கடமை யென்றுணர்ந்த சிஷ்யர்களும், பக்தர்களும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் அனுமதியை வேண்ட, ஸ்ரீ ஸ்வாமி தம் திரு நக்ஷத்திரத்திற்காக எவ்வித ஆடம்பரக் கொண்டாட்டங்களும் கூடாதென்று நியமித்தாயிற்று.

உத்ஸாஹமிக்க தடஸ்தர்கள் ஸ்ரீஸ்வாமியை மேலும் வேண்டி நிற்க ஸ்ரீ ஸ்வாமி ''ஸத்கார்யம் செய்ய உங்களுக்கு அபிஸந்தி இருந்தால் நாவல் பாக்கத்தில் திருக்கோவில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ பத்மாவதீஸமேத ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாளுக்கு ஸஹஸ்ர கலசத்திரு மஞ்சனமும அதற்கு அங்கமாகக் கோவிலில் வேதபாராயணங்களும் செய்யலாம்'' என்று க்ருபையுடன் நியமித்தாயிற்று. ஸஹஸ்ர கலசத் திருமஞ்சனம், வேதபாராயணம், வித்வத் ஸதஸ், ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸாதித்தக்ரந்தங்களை அச்சிடல் போன்ற கார்யங்களை இனிது நிறை வேற்ற ஸமிதியொன்றை அமைத்துச் செயல்படத் தொடங்கினர் பக்தர்கள்.

இவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான பொருளைப் பெறுவதற்கு ''சதாபிஷேக மலர்'' ஒன்றை வெளியிடலாம் என்று ஸமிதி முடிவு செய்தது.

இம்மலர் நல்லமுறையில் வெளிவருவதற்குப் பெரிதும் உதவிய ஸ்ரீ உ. வே. இளங்காடு G. கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்ரீ உ. வே S D. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் (பம்பாய்)

ஸ்ரீ உ. வே. நாவல்பாக்கம் சித்தியா ரங்கநாத தாதாசாரியார் (கல்கத்தா) ஸ்ரீ உ. வே. S. கோதண்டராமய்யங்கார் (டில்லி) ஸ்ரீ உ. வே. நாவல்பாக்கம் N. G. ராமானுஜதாதாசாரியார் ஸ்ரீ உ வே. இளங்காடு ஸாமி - ஸுந்தராசாரியார் ஆகியவர்களுக்கு க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இம் மலரில் வ்யாஸங்களை எழுதிய மஹான்களுக்கு அனந்த ப்ரணாமங்களை ஸமர்ப்பிக்கிறோம். இம்மலருக்குப் பண உதவி செய்த ஆஸ்திக தனிகர்களுக்கும் விளம்பரங்களையுதவிய நிறுவனங்களுக்கும் எம்நன்றி என்றைக்கும் உரியது.

இம் மலர் வெளியாவதற்குத் தூய படிவங்களை எழுதியும் பிழைகளைய உதவியும் ஊக்கத்துடன் பணியாற்றிய ஒரத்தி வேலாமூர் ரங்காசாரியார், கொத்திமங்கலம் பத்மநாபாசாரியார் நாவல்பாக்கம் தே. ஆ. யஜ்ஞவராஹ தாதாசாரியார் வீராபுரம் வேங்கட தீக்ஷிதர் கொத்திமங்கலம் கோபாலசக்ரவர்த்தி, நாவல்பாக்கம் N. V. வரதாசாரியார், N. V. ராமானுஜாசாரியர் ஆகியோர்களுக்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். ஸஹஸ்ரகலசத் திருமஞ்சனத்திற்குக் கணிசமான பொருளைக் கொடுத்துதவியதற்காகவும் ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸாதித்த "வேதாந்த வைஜயந்தீ" என்னும் நூலின் முதல் பாகம் வெளி வருவதற்கான முழுப்பொருளையும் கொடுத்துதவியதற்காகவும் ஸ்ரீ உ. வே. இளங்காடு G. கிருஷ்ணமாசாரியருக்கு க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவிக்கிறோம்.

இம் மலர் நன் முறையில் வெளி வருவதற்கு உதவிய சென்னை ரத்னம் ப்ரஸ் காரர்களுக்கும், குறைந்த செலவில் அழகிய "ப்ளாக்குகளைத்" தயாரித்தளித்த V. K. கமர்ஷியல் ப்ளாக் மேக்கர்ஸ் சென்னை-14. என்னும் நிறுவனத்திற்கும் எல்லா நன்மைகளையும் அருளுமாறு அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பரந்துறையும் இறைவனை இறைஞ்சி இம் மலரைச் சதாபிஷேகம் கண்டருளும் நம் ஸ்வாமியின் திருவடித்தாமரைகளில் பக்தி பூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்து மனநிறைவு கொள்கிறோம்.

சதாபிஷேக ஸமிதியார்

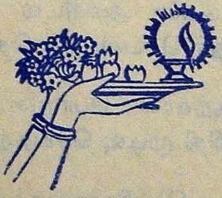

Navalpakkam Mahavidvan Sri U. Ve. Ayya Devanatha Thathacharya Swami Sathabhisheka

CELEBRATION COMMITTEE

Chairman :

Sri A. N. S. Raghavan, F.C.A.

Vice-Chairmen :

Sri S. D. Srinivasan, M.A.,
,, R. Raghunatha Patrachariar
,, G. K. Chari
,, R. Narayanan, M.A., B.L.,

Secretaries :

Sri K. S. Padmanabhan
,, N. K. Ramanuja Thathachariar

Treasurer :

Sri V. G. Rangachariar

Committee Members :

Sri N. Ranganatha Thathachariar
,, N. R. Kuppusami Iyengar, B.A., B.L.,
,, K. S. Raghavan
,, N. S. Ramanuja Thathachariar
,, M. G. Seshadri
,, S. V. Rajan
,, N. G. Ramanuja Thathachariar
,, Dr. Kannan, M.Sc., Ph.D.,

கரூர் வைஸ்யா பாங்க் வழங்கும்

ஆதி சங்கரர் தீர்த்த யாத்திரை டிபாசிட் திட்டம்.

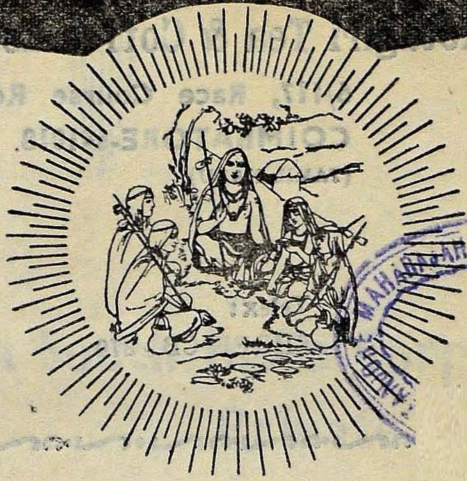

अयोध्या मधुरा माया काशि कांचि अवन्तिका ।
पुरी द्वारवती चैव सप्तैते मोक्ष दायकाः ॥

ரூ. 5,000 டிபாஸிட் செய்தால் 12 ஆண்டுகள் கழித்து ரூ. 10,000 திரும்பப்பெறலாம். அத்துடன்வேண்டிய வசதிகளுடன் கீழ்க்கண்ட புனிதத்தலங்கட்கு யாத்திரை செய்ய பாங்க் ஏற்பாடு செய்யும்.

மதுரா • ஹரித்வார் • ரிஷிகேஷ் • வாரணசி • அலகாபாத் •
கயா • விஜயவாடா • பத்ராசலம் • திருப்பதி •

டில்லி, ஆக்ரா போன்ற இடங்களைப் பார்க்க வாய்ப்பு உண்டு.

முழு விவரங்களுக்கு எமது தமிழக, ஆந்திரா, கர்னுடக மாநிலங்களிலுள்ள கிளைகளை அணுகவும்.

தங்கள் சேவையில்

கரூர் வைஸ்யா பாங்க் லிட்.

பதிவு அலுவலகம்:
கரூர்-639001

P. G. சரண்யன்,
சேர்மன்

CHARI

Manufacturers of

QUALITY NILGIRI TEAS

The Kil Kotagiri Tea & Coffee Estates Co., Ltd.

6/117, Race Course Road,
COIMBATORE-641018.
(TAMIL NADU)

Phone: 30351-53

Telex: SHREE CB - 370

Gram: KAYKAY

Phone: 431088

VASU CHEMICAL INDUSTRIES

Manufacturers and Suppliers of wax Crayons,
Sodium Hyppochlorite Bleaching Solution
and Alumina Hydrate.

Plot No. 26
Guindy Industrial Estate (North)
Ekkaduthangal, MADRAS-97.

With best compliments from :

Madura South India Corporation
Private Limited.,

YARN & CLOTH DEPT.

45, MOORE STREET,
MADRAS-600001.

Distributors :

MADURA COATS YARN
&
MADURA FABRICS.

Telephone : 23329 Telegram : "MUSIC"

Elite Engineering Enterprises

77/1, INDRA BISWAS ROAD,

CALCUTTA-37. Phone : 55-7096

Manufacturers of :

Jute Mill, Paper Mill, Air Conditioning & other Indust ial Machine Spare parts.

The Bengal Paper Mill Co., Ltd.

Regd. Office :

14, Netaji Subhas Road, Calcutta-1.

Mill:

RANIGANJ, WEST BENGAL.

Maufacturers & Exporters of :

FINE QUALITY

"TIGER" BRAND PAPER

For

Strength & Durability

CHETTINAD CEMENT

Manufacturers;

CHETTINAD CEMENT CORPORATION LTD.,

6, ARMENIAN STREET, MADRAS-600 001.

Grams: "BESTCEMENT" Phone: 21106

Factory:

Kumararajah Muthiah Nagar,
PULIYUR (KARUR) TRICHY DISTRICT.

Grams: "CEMENT" Phone: 144

The Nungambakkam Saswatha Dhana Rakshaka Nidhi Ltd.,

N. S. D. R. NIDHI BUILDING

7, Rama Naicken Street, MADRAS-34.

Estd. 1883. Phone: 85681

RECURRING DEPOSITS

Liberal interest is given on each unit of Recurring Deposit subscribed at Re. 1/- per month as below :

Month	Interest Rs.	Month	Interest Rs.
12	0—50	72	28—00
36	5—40	84	37—00
60	15—70	120	84—20

ADDITIONAL INTEREST (BONUS) allowed on paid-up Recurring Deposits at credit on the 31st December every year.

FIXED DEPOSITS

Month(s)	(%)	Year(s)	(%)
1	6%	1	9%
3	6½%	2	9½%
6	7%	3	10%

For 5 years & above 10½%. ½% more for Rs. 10,000/- & above. Above Rs. 25,000- 12% for not less than ONE YEAR. INTEREST PAYABLE MONTHLY. Existing Deposits are also allowed interest at enhanced rates whenever rates are enhanced for fresh deposits

SAVINGS DEPOSITS

Interest allowed at 6% per annuam on daily balances.
Further particulars can be had at the Office fo THE NIDHI.

ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA
ASOKA

Chewers' Favourite

ASOKA

SCENTED BETELNUT POWDER

LOOSE POWDER AVAILABLE IN 100 gms ALUMINIUM FOIL POUCHES

MANUFACTURERS

M/S M.K. KRISHNA CHETTY :

POST BOX:3702 : : COIMBATORE-641018

Phone: 22006 Grams: ASOKA

With the best compliments from:

CHETTINAD CORPORATION PRIVATE LIMITED

Regd. Office. 18/17, GREENWAYS ROAD,

MADRAS - 600028.

INDUSTRIAL PERFUMES LIMITED

(A TATA - ROURE DOPONT ENTERPRISE)

Leading Manufacturers
of
PERFUMERY COMPOUNDS
AROMATIC CHEMICALS
for

SOAPS
AGARBATTI
SNUFF
COSMETICS
CHEWING TOBACCO
PANMASALA

etc.

OFFICE & FACTORY

HAY BUNDER ROAD, : TANK ROAD, P.O.,
BOMBAY - 400 033,
Phone: 370161.

You are cordially invited to make use of the
PERSONALISED SERVICE
FOR
TRAVEL BY
AIR - SEA - RAIL
THROUGHOUT THE WORLD

Bharat Travel Service (P) Ltd.,

314/215, Linghi Chetty Street,
MADRAS-600 001.

Telephone; 23996 (PBX 3 lines) & 24567 Gram: EXCURSION

Branch:

3/2, St. Mark's Road, BANGALORE-1.

Telephone: 53830 & 54255 Grams: EXCURSION

PAPERFECTION!

J K Paper: a story of dynamism, progress and growth.

Boards

- Straw Board
- Grey Board
- Duplex Board
- Pulp Board (Surface sized)
- Art Board
- Chromo Board

Papers

- White Printing
- Coloured Printing
- Maplitho Printing (Surface sized)
- Offset Printing
- Art Paper
- Chromo Paper
- Manifold
- Duplicating
- Cream Wove
- Coloured Wove
- Bank/Bond
- Airmail
- Account Book S/c
- Typewriting
- Commercial Acid-Free Tissue
- Carbonising Base Tissue
- Foil Lining Tissue
- Fire Works Fuse Tissue
- White Poster
- Coloured Poster
- Dyeline Base Paper

J K PAPER
STRAW PRODUCTS LTD.

ASP/SP-3/75

Wolf

Portable Electric Tools

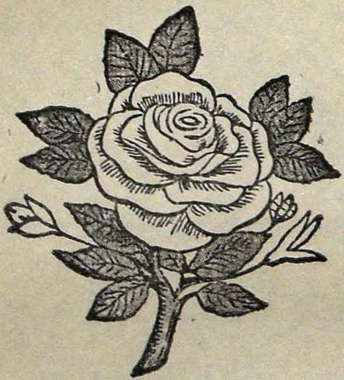

Marketed by:

RALLIS INDIA LTD.,

BOMBAY / DELHI / CALCUTTA / MADRAS

With best compliments from

The B.N.K. Press Private Ltd.,

"Chandamama Buildings"

VADAPALANI, MADRAS-600 026.

Phone : 423423

With best compliments from

Kel Components Ltd.

(MADRAS)

(Subsidary of Murphy India Ltd)

Suppliers of

ELECTRO-MECHNICAL COMPONENTS

FOR

RADIOS/TV/STEREOS

Kel Components Ltd.

4842/24, Daryaganj

DELHI-110006.

'GANGES' FOR QUALITY JUTE GOOD

Manufacturers of :

- CANVAS
- TARPAULING
- SPECIAL & ORDINARY HESSIAN INCLUDING FINE
- CARPET BACKING
- ALL SACKING
- TWINE

The Ganges Manufacturing Company Limited.

Head Office :

7, Council House Street,
CALCUTTA-1.
Phone : 23-6181
Gram : GANGJUTMIL
Telex : 7293 JAIKAYCAL.

Mills :

BANSBERIA :
Dist. HOOGHLY
Phone : Tribeni 441 & 442

With Respects from:

Ultraments & Pigments Limited
BOMBAY

Manufacturers of:

"OOB" Blue
&
"RAMYA" Detergents.

चोदयित्री सूनृतानां चेतन्ती सुमतीनां । यज्ञन्दधे सरस्वती ।
पावीरवी कन्या चित्रायुस्सरस्वती वीरपत्नी धियन्धात् ।
ग्नाभिरच्छिद्रं शरणं सजोषादुराधर्षं गृणते शर्मयं सत् ॥

"सरस्वती सूक्तम्"

Murthy Tutorial Institute

LUZ, MADRAS-600 004.

CHANDAMAMA

A delightful story magazine
(issued in 12 languages)

Educates and enlightens the young
Over 7,00,000 families buy every month

●

VIJAYACHITRA (Telugu) : : VIJAYACHITRA (Kannada)

and

BOMMAI
(Tamil)

Premier Film Journals of the South

★

VANITHA (Telugu) & MANGAI (Tamil)

Fortnightlies exclusively to serve, educate and evaluate the deeds of today's housewife.

●

For Details:

DOLTON AGENCIES

'CHANDAMAMA BUILDINGS'

MADRAS - 600 026-

ஸ்ரீ பேரருளாளன்
(காஞ்சீபுரம்)

ஸ்ரீ:

சரணாகதிப்ரபாவம்

[மதுராந்தகம் ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் தி. ஈ. வீரராகவாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம்.]

“வாழியருளாளர் வாழியணியத்திகிரி
வாழியெதிராசன் வாசகத்தோர்—வாழி
சரணாகதியென்னும் சார்வுடன் மற்றொன்றை
அரணாகக் கொள்ளாதாரன்பு”

ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யத்தின் முதல் பாசுரமானவிதில் ப்ரமாணமிது; ப்ரமேயமிது; ப்ரமாதா இன்னார் என்பதைத் தெளிவிக்கின்றார் தூப்புல்வள்ளல்.

‘प्रमाणं च प्रमेयं च प्रमातारश्च सात्विकाः’ என்று தொடங்கினார் ஸ்ரீமத் ச்ருதப்ரகாசிகையில் பட்டர். இவை மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று பிரியாதவை. இவற்றுள் ஒன்றில்லையேல் மற்றிரண்டுமில்லை.

வாழியருளாளர்—கருணைக்கடலாய் அதே திருநாமம் கொண்ட ஸ்ரீ தேவாதிராஜன் ப்ரமேயமிது.

सामान्यबुद्धिजनकाश्च सदादिशब्दा
स्तत्वान्तरभ्रमकृतश्च शिवादिवाचः ।
नारायणेत्वयि करीश वहन्त्यनन्यं
अन्वर्थवृत्तिपरिकल्पित मैककण्ठ्यम् ॥

என்று ப்ராமாணமனைத்துக்கும் பரமப்ரமேயம் பேரருளாளனே என்பதாக வரதராஜ பஞ்சாசத்திலே நிரூபித்தருளினார் தேசிகனே.

வாழியணியத்திகிரி—பேரருளாளனுக்கும் ப்ராப்யமானஇடம். இந்திரனுடைய வாஹனமான ஐராவதம் தனது தவப்பெருமையால் மலைரூபமாய்ப் பேரருளாளனை தரிசித்துக் கொண்டிருப்பதாகப் புராணவரலாறு. ப்ரமேயத்தை நமக்கெல்லாம் ப்ரமேயமாக்கியது அத்திகிரியன்றோ? ‘एष ईश इति’ என்று தொடங்கும் வரதராஜஸ்தவத்தில் ஆழ்வான் அனுஸந்தானத்தை நினைக்கவும். அதாவது வேதமானது இன்னார் பரமபுருஷனாகிய ஈசன் என்று பாக்யஹீநருக்குத் தெளிவிக்காது. ஹஸ்திகிரியில் மண்ணவரும் விண்ணவரும் விரும்பும்படி எழுந்தருளிய தேவராஜனைப் பரமபுருஷனாக நிர்ணயிக்க மாட்டாருளரோ என்று.

“அத்தனிடமாம் அத்திகிரிபத்தர் வினை தொத்தறவருக்கு மணி அத்திகிரியே” என்று தாமே அருளிச் செய்தார் தேசிகன். பேரருளாளனளவும் செல்ல வேண்டா. அவனிருக்கும் அத்திகிரியே பாபமனைத்தையும் போக்குமென்றாரிங்கு. அல்லது (வாழியணி அத்திகிரி) அத்-திகிரி என்று கொண்டு அவனுக்கு அணியாக விளங்கும் அந்தத்திருவாழி வாழி என்னவுமாம். அணி-அத்திகிரியே என்றாரிறேதாம்.

திக்கஜங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவன் பேரருளாளன். அதனால் ‘அத்திகிரி என்று திருநாமம்’ என்று புராணப்ரஸித்தி.

இனி இரண்டாமடி — (வாழி எதிராசன் வாசகத்தோர்) ப்ரமாணமின்னாரென்றபடி. ‘निर्विष्टं यतिसार्वभौमवचसां आवृत्तिभिर्यौवनं’ என்றும் ‘शारीरकप्रवचनव्रतमाद्रियेथाः’ என்றும் பாஷ்யத்தை வாசித்துப் ப்ரவர்த்திப்பித்தல் என்றும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் நியமனம் ப்ரமாணம் என்றபடி.

இதற்குமேல் பகுதிமுழுதும் சரணாகதியின் பெருமையைப் பற்றியது. சரணாகதியாகிய உபாயத்தைத் தவிர்த்து கர்மஜ்ஞானபக்தி களை உபாயமாகக் கொள்ளாதார் என்றபடி.

सत्कर्मनिरताः शुद्धाः सांख्ययोगविदस्तथा ।
नार्हन्ति चरणस्तस्य कलां कोटितमीमपि ॥

என்றுப்ரமாணம். तत् प्राप्तये च तत्पादाम्बुजद्वयं प्रपत्तेरन्यत्र मे कल्पकोटिसहस्रेणापि साधनमस्तीति मन्वानः' என்று எதிராசன் வாசகமானகத்யம். 'तस्य च वशीकरणं तच्छरणागतिरेव' என்று ஸ்ரீபாஷ்யம்.

ப்ரமேயம் இரண்டுவிதம். ஸித்தம், ஸாத்யம் என்று. ஸித்தப்ரமேயம் பேரருளாளன். ஸாத்யப்ரமேயம் சரணாகதி. இவற்றைத் தெரிவிக்கும் ச்ருதீதிஹாஸ பகவத்சாஸ்திரங்கள் முதலியனப்ரமாணம். பாதுகாஸஹஸ்ரத்திலும் இம்மூன்றையும் வகுத்தருளினார்

जयति यतिराजसूक्तिः जयति मुकुन्दस्य पादुकायुगली ।
तदुभयधनास्त्रिवेदी मवन्ध्ययन्तो जयन्ति भुवि सन्तः ॥

என்று முதல்பாதத்தில் ப்ரமாணம். இரண்டாம்பாதத்தில் ப்ரமேயம். மேல்பகுதி முழுதிலும் ப்ரமாதாக்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதை இங்கு அனுசந்திக்கவும். 'வாழிசரணாகதி என்னும் சார்வுடன் மற்றொன்றை அரணாகக் கொள்ளாதார்' எனவேண்டியிருக்க அவர்களுடைய அன்புக்கு வாழி என்றது சரணாகதிக்கு மஹாவிச்வாஸம் ஆவச்யக மென்பதற்காக. அன்பு—மஹாவிச்வாஸம் என்றபடி.

மஹாவிச்வாஸம் :

வைதிககர்மங்கள் எல்லாவற்றிலும் விச்வாஸம் அபேக்ஷிதமே. சரணாகதியிலோ மஹாவிச்வாஸம் வேண்டும். எனெனில் "ஒருக்காலே சரணாக அடைகின்றார்க்கும்" என்றபடி. சரணாகதியானது ஸாங்கமாக ஸக்ருத்கர்த்தவ்யம். க்ஷணகாலஸாத்யம். இதைக் கொண்டு ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் கிட்டாதபரம புருஷார்த்தத்தை இத்தேஹாவஸானத்திலேயே பெறுகிறான் சரணாகதன். இது ஸம்பாவிதமோ ? என்று ஆஸ்திகருக்கும் ஸந்தேஹம் வரக்கூடும். அது கூடாது. அகிஞ்சனனாய், அநந்யகதிகர்களான அதிகாரிகள் விஷயத்திலே பேரருளாளனான ஸ்ரீய:பதி இப்படியொருவிசேஷானுக்ரஹம் செய்கிறான் என்று சாஸ்திரங்கள் ஏகமுகங்களாகத் தெளிவிக்கின்றமையால் நம்போன்ற அசக்தாதிகாரிகளுக்கும் சரணாகதியொன்றாலே இப்பேறுபெறத்தட்டில்லை என்று மஹாவிச்வாஸம் வேண்டும். இது இல்லாதவன் சரணாகதிக்கு அதிகாரியுமன்று; சரணாகதிக்கு முக்யமான அங்கமுமவனுக்கில்லை.

மஹாவிச்வாஸத்திற்குக் காரணங்கள் ஐந்து. அவற்றை ஆசார்யகடாக்ஷத்தினால் தெளிந்தவனுக்கு மஹாவிச்வாஸம் நிச்சயமாய்க்கிட்டும். அவையாவன (1) மறுக்கவொண்ணாத புருஷகாரம். பிராட்டியானவள் அகலகில்லேனிறையுமென்று அணுகி இருப்பதால் நாம் அவனைக்கிட்டவொண்ணாத அபராதங்களை யெல்லாம் க்ஷமித்து விடுவனீச்வரன். அந்தப்புர பரிஜனவிஷயத்தில் அரசன் அவ்வனுக்ரஹம் செய்யக் காண்கிறோமன்றோ. (2) ஸ்ரீகாந்தனுக்கும் நமக்கும் ஒழிக்க ஒழியாத ஸம்பந்தம். எம்பெருமான் ப்ரபத்தியாகிய வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸன்னனாய் உடையவன் உடைமையை ரக்ஷிக்குமாம்போல தாயதநம்போல நமக்கு ஸ்வத: ப்ராப்தமான மோக்ஷ புருஷார்த்தத்தைத் தரும். (3) நிருபாதிகமான காருண்யம். அல்பவ்யாஜத்தாலே சுஜனஸார்வ பௌமன் வசீக்ருதரானாப் போலே நமது இச்சரணாகதியாகிற சிறியவ்யாபாரத்தைப் பெரிதாகக் கொண்டு கிருதஜ்ஞனாய்ப் பலம் தரும். (4) ஸஹகாரியையபேக்ஷியாத பகவத்ஸங்

கல்பம் மற்று முள்ளபக்தியோகம் முதலிய வற்றுக்கு விளம்பித்துப் பலம் தருகிறுனே யாகிலும் புகலொன்றில்லாத சரணுகதன் விஷயத்தில் பரமோதாரனுன யெம்பெருமான் காகவிபீஷணுதிகளுக்கு அப்பொழுதே பலம் தந்தருளினுப்போல நாம் கோலின காலத் திலே பலம்தரும். (5) நாம் பெறும் ப்ரயோ ஜனமே தன்ப்ரயோஜனமாகக் கொண்ட வனீச்வரன். ஆச்ரிதனுக்குத்தான் செய்யும் ப்ரயோஜனத்தைத் தாம்பெறும் ப்ரயோஜன மாகக்கொண்டு ஸார்வபௌமன் தனது குமாரனேடொக்கக்கிளி முதலிய பக்ஷிகளுக் குப் பாலூட்டி உகக்கு மாபோல தரம்பாராது புருஷார்த்தம் தரும். இவ்வைந்தையும் ஸதா சார்யகடாக்ஷத்தாலே தெளிந்தவனுக்கல்லது மஹாவிச்வாஸம் பிறவாது. இம்மஹாவிச் வாஸத்தின் பெருமையை நினைத்தே வாழி... அன்பு என்று வாழ்த்தினுன் தேசிகன்.

பக்தியோகமானது ஐச்வர்யம், கைவல்யம் மோக்ஷம் ஆகிய ஸர்வபல ஸாதனமாகிருப் போல் ப்ரபத்தியும் ஸகலபல ஸாதனம். இதை;

तावदार्तिः तथावाञ्छा तावन्मोहः तथासुखं ।

यावन्न याति शरणं त्वामशेषाघनाशनं ॥

என்று மஹரிஷி வெளியிட்டார்.

'ஸ்ரீமத் ராமாயணம் தீர்க சரணுகதி:' என் ருர்கள் ஆசார்யர்கள். அதில் பாலகாண் டம் உத்தரகாண்டமளவாக சரணுகதி தர்மமே கோக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். (1) சக்ரவர்த்தி யக்ஞத்தில் தேவர்கள் விஷ்ணுவை சரணுகதி செய்து பயன் பெற் ருர்கள். (2) அயோத்யா காண்டத்தில் பரதன் சரணுகதி "மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையும் வைத்துப் போய்வானேர் வாழ" என்றபடி ஸபலமானதைக் காண லாம். (3) த்ரிசங்கு சுநச்சேபர்கள் விச்வாமித்ரரைச் சரணுகதி செய்து பயன் பெற்ருர்கள். (4) காகாசுரன் சரணுகதி ஸபலமானதையும் அதேகாண்டத்தில் காண் கிரேும். இவ்விஷயம் சுந்தர காண்டத்திலே பிராட்டி சிறிய திருவடிக்குச் சொன்ன அடையாளங்களில் ஒன்று. அதே காண்டத் தில் ப்ரக்ஷிப்தஸர்க்கமாயு முள்ளது. (5) ஆரண்ய காண்டத்தில் மஹர்ஷிகள் சரணு கதி ஸாபல்யம் (6) கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் சுக்ரீவ த்ரிஜடை சரணுகதியின் ஸாபல்யம். (7) சுந்தர காண்டத்தில் த்ரிஜடை சரணு கதி (8) யுத்த காண்டத்தில் விபீஷண சரணுகதி (9) உத்தர காண்டத்தில் ராவ ணன் பாட்டன்மாரான ராக்ஷஸர்கள் ஓடிப் போகச் செய்தேயும் வதம் செய்யும்போது நாராயண தர்மமாகிய சரணுகதிஸம்ரக்ஷ ணமே தனக்கு முக்யமென்று ஸ்ரீவிஷ்ணு அவதாரஸ்தனுன தாமே வெளியிட்டு அருளி ஞர். மஹாபாரதத்தில் த்ரௌபதி சரணு கதி. இப்படி இதிஹாஸங்களிலும், பகவத் சாஸ்த்ரங்களிலும், ச்வேதாச்வதரம் முதலிய உபநிஷத்துக் களிலும் சரணுகதி வைபவம் ஸுஸ்பஷ்டமானது.

ப்ரபந்நஸந்தான கூடஸ்தரான ஆழ்வார் களனைவரும் சரணுகதி என்னும் சார்வுடன் மற்றென்றை அரணுகக்கொள்ளாதவர்களே. ஸ்ரீமந்நாதமுனி, ஸ்ரீமத்யாமுநமுநி, ஸ்ரீமத் ராமானுஜமுநிகளாகிய முநித்ரய ஸம்ப்ரதா யத்தில் கிடாம்பியாச்சான் வழியாக வந்த சரணுகதியைத் தேசிகன் ஸ்தாபித்தருளி இன் றளவும் அடியார்களான நாம் அனுஷ்டித்துப் புருஷார்த்தம் பெற்று வருகிறும்.

நிகமநம் :

சதாபிஷேகம் பெறும் ஸ்ரீ உ. வே. அய்யா ஸ்வாமி உதிதோதிதமான குலத்தில் அவ தரித்து ஹயக்ரீவகடாக்ஷம் பெற்ற ஸ்ரீமதண் ணயார்யமஹாதேசிகனுடைய ப்ரியப்ரசிஷ்ய பரம்பரையில் வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயம் பெற்று ஆசார - ஆத்மகுண - உபாய - புருஷார்த்த விசேஷங்களாலே "தானே தனக்குவமன்" என்று நினைக்கும் வகையில், "அதீதம், அத்யாபிதம், ஆர்ஜிதம் யச:" என்றபடி பல சிஷ்யர்களுக்கு ஸாமாந்யவிசேஷ சாஸ்த்ரங் களைப்ரவசனம் பண்ணியும் "ஓதி ஓதிவைத் தாதியாய் வரும்" என்றபடி வேதபாரங்கத ராய்ப்பலருக்கும் ஓதிவைத்தும். "उपमान मशेषाणां साधूनां यस्सदाभवत्" என்றபடி வாழ்ந் திடுக.

अय्याश्रीदेवनाथार्यशताब्द्यामुत्तमोत्सवे ।

श्रीवीरराघवार्येण तस्मै व्यासस्समर्प्यते ॥

———

ஸ்ரீ

பக்தி

[ஸ்ரீ உப. வித்வான் திருக்கள்ளம் நரஸிம்ஹராகவாசார்ய ஸ்வாமி]

பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனங்கள் பக்திப்ரபத்திகள். இவற்றில் ஏதாவதொன்றைச் செய்தவனுக்குத்தான் மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்பது ஸ்ரீராமானுஜஸித்தாந்தம்.

भक्त्यापरमयावापि प्रपत्यावा महामते ।

प्राप्योऽहं नान्यथा प्राप्यः.........

என்கிறபகவத்வசனம் இதற்கு மூலம். மற்றும் பல ப்ரமாணங்களும் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மோக்ஷஸாதனமான பக்தியானது பரபக்தி என்றும் பக்தியோகம் என்றும், உபாயபக்தி என்றும் பேசப்படுகிறது 'तमेवविदित्वा अतिमृत्युमेति' 'तमेवंविद्वानमृतइह भवति' 'नान्यः पन्था अयनायविद्यते' முதலான உபநிஷத் வாக்யங்கள் ப்ரஹ்மஜ்ஞானமே மோக்ஷஸாதனம்; ப்ரஹ்மத்தைப் பெறுவதற்கு ஜ்ஞானத்தைத் தவிர வேறு உபாயம் கிடையாது'' என்கின்றன. ''ப்ரஹ்மப்ராப்தி ஸாதநமாக வேதாந்தங்களில் கூறப்பட்ட ஜ்ஞானமானது கேவலம் வாக்ய ஜன்யமான வாக்யார்த்தஜ்ஞானமன்று. தன்மூலமான உபாஸனாத்மக ஜ்ஞானமே என்பதை ''अतो वाक्यार्थज्ञानादन्यदेव ध्यानोपासनादि शब्दवाच्यं ज्ञानं वेदान्तवाक्ये विधित्सितम्'' என்கிற ஸ்ரீபாஷ்யஸூக்தியும்,

ज्ञानात् मोक्षोपदेशेहि तत्पूर्वोपासनादिना ।

उपासनादि रूपाद्वा ज्ञानात् मोक्षोविवक्षितः ॥

என்கிற ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரதிவ்ய ஸூக்தியும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளன.

தியானமாவது ध्रुवास्मृतिः அதாவது தைலதாராவிச்சின்ன ஸ்ம்ருதிஸந்ததி: விஜாதீய ப்ரத்யயாந்தராஸம்வலித ஸ்ம்ருதிஸந்ததி: என்றபடி. எண்ணெயைப் பெருக்க விட்டால் இடைவெளியின்றி தாரையாக விழுவது போல விச்சித்தி ஏற்படாமல் அநவரதம் எம்பெருமானையே நினைப்பது; எம்பெருமானைப் பற்றிய நினைப்பின் தொடரில் மற்றொன்றின் நினைவு குறிக்கிடாமல் இருக்க வேண்டும். இந்த த்யானமானது தர்சனஸமானாகாரமாக ஆகவேண்டும். भवतिच संस्मृतेः भावनाप्रकर्षात् दर्शनरूपता दर्शनसमानाकारता. ஒரு வஸ்துவைக் கண்களால் பார்க்கும் போது அதைப் பார்க்கிறோம் என்கின்றனர். ஒருவஸ்துவையே அநவரதம் நினைத்து நினைத்து நினைவு முதிர்ந்தாலும் பார்க்கிறோம் என்று வ்யவஹரிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படும். 'वृक्षे वृक्षेच पश्यामि' என்கிற மாரீசவசனம் இதற்குப் ப்ரமாணம்.

தர்சனஸமானாகாரமாக ஆகும் தியானமானது அத்யர்தப்ரியமாகவும் இருக்க வேண்டும். இல்லாமல் செய்யப்பெறும் ச்ரவணாதிகள் பயனற்றவை. ஒருவஸ்து நமக்குப் பிடித்தமானதாக இருந்தால் அதைப் பற்றிய நினைவு, பேச்சு. அனைத்தும் நமக்குப் பிடித்தமானவையாக ஆகி விடுகின்றன. உலகில் அபிமதமான விஷயங்களில் இது கண்கூடு. பகவானிடத்தில் நமக்கு அளவு கடந்தப்ரீதி இருந்தால் அவனைப் பற்றிய ச்ரவண, மநந, த்யாநாதிகள் அனைத்தும் ப்ரியங்களாக ஆகிவிடும். ஆகவே மிகவும் அன்புடன் செய்யக் கூடிய த்யானமே (உபாஸனமே) மோக்ஷகாரணம் என்பது முடிவு.

அத்யந்த ப்ரீதியுடன் செய்யப் பெறும் த்யானமே பக்தி என்று பேசப்படுகிறது. 'प्रीति पूर्वं मनुघ्यानं भक्तिरित्यभिधीयते' என்கிற ப்ரமாணம் கவனிக்கத்தக்கது.

नाहं वेदैः नतपसा नदानेन नचेज्यया ।
शक्य एवं विधोद्रष्टुं दृष्टवानसि मांयथा ॥
भक्त्या त्वनन्यया शक्यः अहं एवं विधोर्जुन ।
ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुं च परन्तप ॥
पुरुषः सपरः पार्थ भक्त्या लभ्यः स्त्वनन्यया ॥

முதலான கீதாவசனங்கள் பகவத்ஜ்ஞான தர்சனப்ராப்திகளுக்கு பக்தியே உபாயம். வேறு உபாயமில்லை என்கின்றன. உபநிடதங்களில் கூறப்படும் உபாஸனமும் த்யானமும், கீதையில் கூறப்பெறும் பக்தியும் ஒன்றேயாகையால் பக்தி சப்தவாச்யமான ப்ரீதிரூபாபன்ன த்யானத்தைக் காட்டிலும் வேறு உபாயமில்லை என்றதாயிற்று. 'उपासन पर्यायत्वात् भक्तिशब्दस्य' என்கிற ஸ்ரீபாஷ்ய திவ்யஸூக்தி கவனிக்கத்தக்கது. ஆகையால் உபநிஷத் வாக்கியங்களுக்கும் கீதா வசனங்களுக்கும் பரஸ்பரம் விரோதமில்லை.

பக்தியோகமாவது — "அநந்யநிஷ்டனாய், அநந்யாதீநனாய், அநந்ய சேஷபூதனான பகவானுடைய ஸ்வரூபாதிகளை விஷயமாக உடையதாய் நிரதிசயப்ரீதி ரூபமான த்யான விசேஷம். இதுதான் தைலதாரையைப்போல் நிரந்தரமான ஸ்ம்ருதிரூபமாய் ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமான வைசத்யத்தையுடையதாய் பரமபதத்துக்கு ப்ரயாணம் பண்ணும் திவஸமளவுதியாக நாள்தோறுமனுஷ்டிக்க வளர்ந்து வருவதாய், அந்திம ப்ரத்யயாவதியான ஜ்ஞானஸந்ததி விசேஷம். இதற்கு வர்ணாச்ரம தர்மங்கள், ஜ்ஞானவிகாஸ ஹேதுவான ஸத்வ விவ்ருத்திக்குக் களையான ரஜஸ், தமஸ் முதலான குணங்களுக்கு மூலமான பாபங்களைக் கழித்துக் கொண்டு இதிகர்த்தவ்யதையாயிருக்கும்" என்கிற ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார உபாயவிபாகாதிகார திவ்யஸூக்திகள் கீழே கூறிய விஷயங்களை மிகத் தெளிவாக விவரிக்கின்றன.

ஸத்வம் வளர்ந்தால்தான் ஜ்ஞானம் நன்கு மலரும். ஸ்தவ குணத்தை வளரவிடாமல் தடுப்பவை ரஜோகுணமும் தமோகுணமுமாகும். இவற்றுக்கு மூலம் பாபங்கள். இந்தப் பாபங்களைக் கழிப்பவை வர்ணாச்ரம தர்மங்கள். இவ்விதத்தில் வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் பக்திக்கு அங்கமாக ஆகின்றன. பக்தி யோகத்தைச் செய்பவனுக்கு ஜ்ஞானம், சக்தி, ஜாதி, காலவிளம்பத்தை சகித்தல் என்கிற நான்கும் வேண்டும். ஜாதியாவது த்ரைவர்ணிகத்வம். ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய வைச்யர்களுக்கே பக்தியோகத்தில் அதிகாரம் உண்டு. அபசூத்ராதி கரணமானது சூத்ராதிகளுக்கு பக்தியோகத்தில் அதிகாரமில்லை என்பதைத் தெளிவித்திருக்கிறது. பக்தியோகாரம்ப தேஹம் த்ரைவர்ணிகத்வம் வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டுமே தவிர பூர்த்தி பெறும் தேஹம் ஏதேனுமாக இருக்கலாம் என்பது தர்மவ்யாதாதி வ்ருத்தாந்தங்களைக் காட்டி நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டுள்ளது.

பக்தியோகமானது ப்ராரப்தேதர பாபங்களையே. அதாவது ஸஞ்சிதங்களையே போக்கும். 'अनारब्धकार्ये एवतुपूर्वे तदवधेः' என்கிற ப்ரஹ்மஸூத்திரமும். 'उपायभक्तिः प्रारब्ध व्यतिरिक्ताघ नाशिनी' என்கிற வசனமும் இதில் ப்ரமாணங்கள். ஆகையால் பக்தனுக்கு ப்ராரப்த கர்மாவஸானத்தில்தான் மோக்ஷம். பக்தியோகத்தின் ஆரம்பதேஹத்திலேயும் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநம்ஸம் பவிக்கலாம். பிறகுபல தேஹங்கள் ஏற்பட்டும் ஸம்பவவிக்கலாம். இப்பொழுதுதான் ஸம்பவிக்கும் என்பதை நாம் முன் கூட்டியே தெரிந்து கொள்ள இயலாது. ஆகையால் கால விளம்பத்தைப் பொறுத்துக்கொள்பவனே பக்திக்கு அதிகாரி

யாவான். பக்தியின் ஆரம்பத்தில் ஸஹித்துக்கொள்ளும் சக்தி இருந்து, அதை ஆரம்பித்து அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வரும் போது மத்தியில் ஸஹநசக்தியின்றி அதே ஜன்மத்தில் மோக்ஷம் பெறக்கருதினுல் அவன் பகவானுடைய அவதார ரஹஸ்யத்தையும் சிந்தித்துக் கொண்டே வரவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் அதே ஜன்மத்தில் உபாய பூர்த்தி ஏற்பட்டு மோக்ஷம் பெறலாம். 'वीतराग भयक्रोधा:' என்கிற பகவத்கீதா சுலோகத்தின் விவரணமான தாத்பர்யசந்திரிகையில் 'विनिष्पन्न समाधिस्तु मुक्तिं तत्रैव जन्मनि' என்கிற ப்ரமாணவாக்யத்தை உதாஹரித்து இவ்வர்த்தம் நிஷ்கர்ஷிகப்பெற்றுள்ளது. மோக்ஷஸாதனமாக சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் பரபக்தியானது பரஜ்ஞான பரமபக்திகளை உண்டாக்கி இவனுக்குக் கடுகப்ராப்தியைக் கொடுக்கும்படி ஸர்வேச்வரனுக்கு த்வராதிசயத்தை உண்டாக்கி இவனை அவாவற்று வீடுபெறப்பண்ணும்.

நம்மைப் போன்றவர்கள் பகவானிடத்தில் செலுத்தும் ப்ரீதிக்கும் பக்தி என்று பெயர். மோக்ஷ ஸாதனமான பக்தியை பரபக்தி என்று குறிப்பிட்டிருப்பதிலிருந்தே 'அவர பக்தி' என்பதொன்றுண்டு என்று தேறுகிறது. 'महनीय विषये प्रीतिः भक्तिः' என்றபடி பெரியோர்களிடத்தில் அதாவது பகவத் பாகவதாசார்யர்களிடத்தில் நம் போன்றவர்கள் செய்யும் ப்ரீதிவிசேஷமே அவரபக்தி. இது ஸர்வேச்வரனைத் தெளிய வறிய வேணும் என்னும் அபிநிவேசத்துக்குக் காரணம். ஸத்துக்களுடைய அநவரதபரிசயம், புராணுதிச்ரவணம், சுக்ருதவிசேஷம் முதலியவற்ருல் இது ஸம்பவிக்கும். இந்த பக்தி உள்ளவனுக்கே சாஸ்த்ரார்த்தத்தில் தெளிவு பிறக்கும் என்பது 'शुद्धभावं गतो भक्त्या शास्त्रात् वेद्मि जनार्दनम्' என்கிற ஸஞ்சய வாக்யத்திஞல் ஸித்தம். 'येतु त्वदंघ्रिसरसीरुहभक्तिहीना: तेषाममीभिरपिनैव पदार्थबोध:' என்கிற கூரத்தாழ்வானுடைய திவ்யஸூக்தியும், பகவானுடைய திருவடித் தாமரைகளில் அசஞ்சலமான பக்தி இல்லாதவனுக்கு எத்தனை சாஸ்த்ரங்கள் படித்தாலும் .தெளிவானஞானம் பிறக்காது என்கிறது. 'यस्यदेवे पराभक्तिः यथादेवे तथागुरौ । तस्यैतेकथिताह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः' என்கிற உபநிஷத் வாக்யமும் பகவானிடத்திலும் ஆசார்யனிடத்திலும் நீங்காத பக்தி உள்ள மஹாத்மாவுக்கே ஆசார்யன் ஸாதித்தவிஷயங்கள் ஆசார்யன் ஸாதிக்காத (சாஸ்த்ர விருத்தமல்லாத) விஷயங்கள் இவை அனைத்தும் ப்ரகாசிக்கும் என்கிறது.

என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் வாத்ஸல்யம், என் விஷயமான பூஜை முதலியவற்றை எவ்வித ஆடம்பரமின்றி செய்தல், என் சரித்திரத்தைக் கேட்பதில் அன்பு, ஸ்வரம், நேத்ரம், உடல் இவை விகாரமடைதல் (அதாவது ஸ்வரம் தழுதழுத்துப் போவது, கண்களில் நீர் பெருகுவது, உடம்பில் மயிர் கூச்செறிவது முதலியன) என்னையே எப்பொழுதும் நினைத்தல் என்னிடம் எவ்வித பலனையும் எதிர்பாராமல் இருத்தல் என்கிற எட்டு வகையான பக்தி மிலேச்சனிடமிருந்தாலும் அவன் என்னைப்போல் பூஜிக்கத்தக்கவன்' என்று பகவான் அருளிச் செய்துள்ளான். இங்கு பக்தியினுடைய காரணங்களிலும், கார்யங்களிலும் கூட பக்தி சப்தம் ப்ரயோகிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. ச்ரவணம், கீர்த்தனம், அர்ச்சநம், வந்தனம், தாஸ்யம், ஸக்யம், ஆத்ம நிவேதனம் என்பவையும் பக்தி சப்தவாச்யங்களாகக் கூறப்பெற்றிருக்கின்றன.

பகவான் பகவத்கீதையில் 'समोऽहं सर्वभूतेषु' என்கிற ச்லோகத்தில் "எனக்கு ப்ராஹ்மணர்களைக் கண்டால் பிடிக்கும்; ப்ராஹ்மணரல்லாதாரைக் கண்டால் பிடிக்காது என்பதில்லை. வித்வானைக் கண்டால் பிடிக்கும்; அவித்வானைக் கண்டால் பிடிக்காது என்பதில்லை. ஆனல் என்னைக் கண்டால் யாருக்

குப் பிடிக்குமோ அவன் எவனாக இருந்தாலும் அவனைக்கண்டால் எனக்குப் பிடிக்கும்.'' என்றருளிச் செய்துள்ளான். இதனால் பகவான் ஒருவனை ஆதரிப்பதற்கு அவனுடைய ஜாதி முதலியவற்றிலுள்ள ஏற்றம் காரணமன்று; பக்தியே காரணம். ஜாதி முதலியவற்றால் எவ்வளவு உயர்ந்தவனாக இருந்தாலும் 'பக்தி' என்கிற ஒரு அம்சம் அவனிடம் இல்லாமற் போனால் பகவான் அவனை ஆதரிக்கமாட்டான். ஒருவன் ஜாதி முதலியவற்றால் தாழ்ந்தவனாக இருந்தாலும் 'பக்தி' என்கிற ஓரம்சம் அவனிடமிருந்தால் அவனை பகவான் ஒருகாலும் கைவிடமாட்டான் என்பதாயிற்று.

நம்முடைய பொருளை பகவானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறோம் என்ற எண்ணமின்றி பக்தியுடன், இலை, பூ, கனி, தண்ணீர் இவற்றில் எதை ஸமர்ப்பித்தாலும் கிடைக்காத பொருள் கிடைத்த மாதிரி நினைத்துக்கொண்டு அதிகமான ஆதரத்துடன் தலைவணங்கி அதை பகவான் ஏற்றுக்கொள்கிறான். நாம் கொடுக்கும் பொருள்களிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை பகவான் கணிசிப்பதில்லை. பக்தியிலிருக்கும் தாரதம்யத்தையே பார்க்கிறான். 'பத்ரம் புஷ்பம்' என்கிற ச்லோகமும், பாஷ்ய தாத்பர்ய சந்திரிகைகளும் இவ்விஷயத்தை மிகத்தெளிவுபடுத்துகின்றன.

''இங்ஙனம் மோக்ஷோபாயமாக விதித்த பக்தியோகம் பரபக்தி என்று பேசப்படுகிறது. இதனுடைய ஹேதுவாய் ஸாத்விக பரிசீலநாதிகளாலே வந்த பகவத்விஷயத்தில் ப்ரீதி விசேஷம் ஸர்வேச்வரனைத் தெளியவறிய வேணும் என்னும் அபிநிவேசத்துக்குக் காரணமாய் பக்தி என்று பெயர் பெற்றிருக்கும்'' என்கிற ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார உபாய விபாகாதிகார திவ்ய ஸூக்தியானது பரபக்தி, ப்ரேம பக்திகளின் ஸ்வரூபத்தையும் கார்யத்தையும் மிகத்தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறது.

ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு நிகரான ஆசார்யன் இல்லை என்பது ஸுப்ரஸித்தம். அந்த ஆசார்ய ச்ரேஷ்டனை விபவத்தில் ஸேவிக்கும் பாக்யம் நமக்கு இல்லாமற் போய்விட்டதே என்று நாம் வருந்த வேண்டிய ஆவச்யகதையே இல்லை. நாவல்பாக்கம் என்கிற ஸ்ரீக்ராமத்துக்குச் சென்றோமானால் அந்த தேசிகனை இப்பொழுது கண்களால் ஸேவித்து க்ருதார்த்தர்களாகலாம். மஹாவித்வான் ஐயா தேவநாததாதாசார்ய ஸ்வாமியை அறியாதார் யாருமில்லை. ஸ்ரீதேசிகனைப்பற்றி நாம் கேள்விப்படுவனவற்றையெல்லாம் இந்த ஸ்வாமியிடம் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்கிறோம். இந்த மஹான் சகல சாஸ்த்ர பாரங்கதர். வர்ணாச்ரம தர்மங்களை யதாகாலம் அனுஷ்டிப்பவர். விரக்தாக்ரேஸரர். ரயில், பஸ், கார் முதலானவற்றில் ஏறுவதில்லை என்ற நியமத்தைப் பல வருஷங்களுக்கு முன்பே ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரீக்ராமத்தை விட்டுப்பதசலனம் செய்யாத உத்தமர். இஞ்சிமேடு ஸ்ரீமதழகியசிங்கரின் பரிபூர்ண க்ருபைக்குப் பாத்திரமானவர். ஸ்ரீமதழகியசிங்கருக்கு இந்த மஹானுபாவரிடம் மிகுந்த பக்ஷபாதம் உண்டு என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. இந்த மஹானுக்கு சதாபிஷேக மஹோத்ஸவம் சிறப்பாக நடைபெற விருக்கிறது. இந்த தேசிகோத்தமர் பல்லாண்டு பல்லாண்டு திருமேனி பாங்குடன் எழுந்தருளியிருந்து ஸம்ப்ரதாயத்தை மேன்மேலும் வளரச் செய்யும்படி அனுக்ரஹிக்கவேணுமென்று அநவரதம் எம்பெருமானைப் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

'பக்தி' என்ற விஷயத்தைப் பற்றி தாஸனை எழுதுமாறு நியமித்த கமிட்டியாருக்கு அடியேனுடைய பரிபூர்ணமான க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

—✱—

ஸ்ரீ:

ஆசார்யசிஷ்யக்ரமம்

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் வில்லிவலம் நாராயணுசாரியர் ஸ்வாமி, வாராணஸி]

विद्यां ह्यन्तरोकस्तमस इहकुलं भेत्तुमव्याकुलो यः
शिष्यान् शिक्षाधिकग्राह्यनवधिषणान् ग्राहयामास नित्यम् ।
वेदान्तान्तश्च वेदादिममखिलकलां सङ्कलय्य प्रदश्य
श्रीमान् श्रीदेवनाथो गुरुरिह भुवने वर्धतां वर्धतां सः ॥ १ ॥

विद्यास्वयंवरपतीन् सुमतीन्द्रवन्द्यान्
सश्रद्धबद्धनिगमाध्वसु नित्यनिष्ठान् ॥
अत्यर्थमात्मगुणराशिसुकोशभूतान्
श्रीदेवनायकगुरून् वरये विनीतः ॥ २ ॥

शताभिषेकसमयं समया विलेखः
सप्रश्रयं हि समया विनिवेद्यतेऽद्य ॥
जम्बग्रहारभवपण्डितमण्डलाग्र
हारायमाणसुरनाथसमाख्यसूरेः ॥ ३ ॥

நல்லோர்கள் எல்லோரும் நெடு நாளாகவே செவிமடுத்த ஊர் நாவல்பாக்கம் என்பது. படித்த மேதாவிகள் மலிந்த ஊர். அவ்வக்ரஹாரத்தில் பிறந்த பண்டிதமண்டலிக்கே ஓர் அக்ர (உயர்ந்த) ஹாரமணி போல் இப்பொழுது, ஸ்ரீமதுபயவே - தேவநாதாசாரியஸ்வாமி திகழ்கிருர். அன்னுருடைய சதாபிஷேக மஹோத்ஸவ ஸமயத்தை ஒட்டி, வணங்கி, ஒடுங்கி அடியேன் இக்கட்டுரையை அவர் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கிறேன். வெளியிருள் வெயில் வந்தவாறேபோகும். மாந்தரின் மன இருள் அவ்வாறல்ல. வித்யையாலேயே போக்கவேண்டும். ஆகையால் இங்கு இந்த ஸ்வாமி, வித்யை என்னும் விளக்கேற்றி, வித்யார்த்திகளின் மன இருளை, சுருள் சுருளாக வெளியேற்றினுர். ஸ்வாமியிடம் பயிலும் சிஷ்யர்கள் சொல்லிக் கொடுத்த ஒன்றை யொட்டியே ஒன்பது மடங்கு சொல்லாதவைகளையும் ஊஹித்தறியும் திறமைசாலிகள். வைதிகச் சிறுவர்களுக்கு முதல் வகுப்பில் வேதமோதுதல் ஆரம்பமாகும் கடைசியில் பட்டப்படிப்பு தான் வேதாந்தபாடம். அத்தனையும் அவர்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் திருமாளிகைத் திண்ணையிலேயே நடந்து முடிகிறது, வேறு திண்ணை தேடவேண்டாதபடி. அப்படிப்பட்ட இந்த ஸ்வாமி, இன்று போலவே என்றும் எழுந்தருளி இருக்கவேண்டும்.

வித்யாதேவி வலுவிலே வந்துஸ்வயம் வரத்தில் கைபிடித்த கணவன் இவர். சிறந்த மேதாவிகளும் சிரம் தாழ்ந்து வணங்க நிற்பவர். காலம் கடந்து நிற்கும் கடும் வைதிக நெறியில் தானே ஏற்படுத்திக்கொண்ட சில நியமங்களாலே நித்தமொழுகி வருபவர். நற்குணங்களும் நல்லபண்புகளும் நிறைந்து நிற்கும் நிதியாவாரிவர். இவரை அடி பணிந்து வேண்டிக் கொண்டு இக்கட்டுரையைத் துவங்குகிறேன்.

"ஆசார்ய சிஷ்யபாவம்" என்று தான் நானிதற்குத் தலைப்புக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். தமிழ்த தலைப்பாயிற்றே? சிஷ்ய பாவம்", "சிஷ்யபுண்யம்" என்ற வாறெல்லாம் சிலர் படித்து நினைத்து விடக்கூடும் என்றஞ்சியே அதைவிட்டு — "ஆசார்ய சிஷ்யக்ரமம்" என்றெழுதினேன். ஆசாரியனும் சிஷ்யனும் தம்முள் பரிமாறும் முறை என்ன என்பது பற்றித்தான் கூற வந்துள்ளேன்.

அவ்விருவருக்கும் உள்ள உறவுமுறையில் செய்ய முடியாத கட்டுப்படியாகாத எந்த விஷயத்தையும் நான் இங்குச் சொல்ல வர வில்லை. பெரியோர்களும் சொல்லி இருக்க வில்லை. ஏனெனில் அவர்கள், தம்முடைய வாழ்நாளில் அடியிலே சிஷ்யர்களாக இருந்தே ஆசார்யபதமேறினவர்கள். ஆகையாலே தாம் அவ்விரு நிலைகளிலும் அனுபவித்த முறைகளையே எழுதிவைத்தார் கள். கணவன் மனைவி உறவு முறை எப்படி இருக்க வேண்டும் ? என்று ஒருவர் விளக் கினால், அதில் சிலர் ஐயம் கொள்ள அவகா சம் உண்டு. இவ்விதம் விளக்குபவர், கண வன் இனத்தைச் சேர்ந்த ஆணுகவோ மனைவி இனத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணுகவோ இருக் கலாம். அவரவர் தம்தம் இனப்பற்றினால் இல்லாததையும், பொல்லாததையும் கூட மிகைப் படுத்திக் கூறிவிடலாம். முன்னாளில் மனைவியாக இருந்து பிறகு கணவன் ஸ்தா னத்தை எட்டினான் என்பது இல்லையே ? இங்கு சிஷ்யனே ஆசார்யனாகிறான். ஆசார் யன் என்பது தனி இனமில்லை. ஆகையால் அவசியம் செய்ய வேண்டிய செய்யக் கூடிய முறைகளையே பெரியோர்கள் இருவருக்கும் வகுத்துத் தந்துள்ளார்கள்.

ஆனால் முதலில் இங்கொன்று கூறிவிட வேண்டும். ''வித்யையை வித்யைக்காக வென்றே அப்யாஸம் செய்கிறோம். பணத் தைப் பற்றிப் பிறகு பார்த்துக் கொள்வோம். அவ்வித்யா தேவி நம்மை அடைவது ஆசார்ய கடாக்ஷாதீனம்'' என்று கருது வோரிடையே தான் நாம் மேலே சொல்லப் போவது பொருந்தும். இவ்விதமல்லாது ''பணத்துக்காகப் படிக்கிறோம். இப்போதே பணம் கிடைத்தால் படிப்பை விடவும் நான் தயார்.'' என்கிறவர்களும் உண்டு. மாணாக் கரிடையே ''பணத்துக்காகவே பாடம் நடத் துகிறோம். பிள்ளைகள் நன்கு படித்தாலென்ன படிக்காவிட்டாலென்ன ? என்ற மனப்பான் மையுடையவர்களும் உண்டு. உபாத்தியாயர் களில் இவ்விதமான இந்த இருசாராரி டையே எந்தவிதமான சிறந்த முறை உறவும் இருக்க முடியாது.

ஓர் உபநிஷத்தில் பிதா பிள்ளையைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். ''குழந்தாய் ! நமது குலத்தில் வேதாதி சாஸ்த்ரங்கள் ஓதாது ஒருவனும் ''ப்ரம்ஹபந்து''வாக வாழ்ந்ததில்லை. நீ உடனே குருகுலம் சென்று வேதமோதுவாயாக'' என்கிறார். இங்கு ''ப்ரம்ஹபந்து'' என்று உபநிஷத்து கூறிய பதத்தையே ப்ரயோகித்துள்ளேன் அப்பதம் மிகவும் அர்த்த புஷ்டியுள்ளது. அக்கா லத்தில் படிக்காதவனும் கூட தன்னை உயர்ந் தவன் என்று காட்டிக்கொள்ள வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்பட்டால் தன்னிடம் படிப்பில்லா மையாலே படித்த ஒருவருக்கு நான் பந்து என்றுதான் தனனைச் சுற்றி வளைத்து நிரூ பித்துக் கொள்வானும் ஆகையாலே இந் நிலை சங்கடமானது. அவமானகரமானது, இவ்வித நிலைகழிய, நமது குடும்ப கௌரவ வத்தைக் காப்பாற்றக் குருகுலம் செல் என் கிறார் தகப்பனார். இதிலிருந்து குலத்தை ஒட்டிய படிப்பும், குலத்தொழிலும், பணம் பண்ணவேண்டும் என்ற கருத்தில்லாது கடமை என்ற கருத்தால் ஸர்வேச்வரனுக்கு உகப்பு என்ற உவகையில் நடந்து வந்தது தெரிகிறது. இப்போது முதல் வருணத்தவர் செருப்புத் தைப்பதிலும் கைதேர்ந்து செருப்புக் கடை நடத்துகிறார். அந்நியர் ஆலயங் களிலும் நுழைந்து அர்ச்சனை செய்ய அவாவு கிறார். ஆக இம்மாதிரியான நிலையில் படிப்பு நடந்து வருமிடங்களில நான் சொல்லப் போகும் நல்ல அம்சங்களைக் காண முடி யாது. ஆயினும் பாலைவனங்களினூடே சோலைத்திட்டும் காணப்படுவது போல் சிற் சில இடங்களில் இக்குருகுல முறை நடந்தே வருகிறது என்று கருதி மேலே நான் சில வற்றை எழுதுகிறேன்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் ஸத்சிஷ்ய லக்ஷணத்திற்கும் ஸதாசார்ய லக்ஷணத்திற்கும் தாமே ஒரு தனி இலக்காக இருந்தமையால் இரு புறமும் நன்கு கவனித்து இருவருக்கும் இலக்கணம் வகுத்து இரு கண்கள் எனப் போற்றத் தக்க இரு ச்லோகங்களை அருளியுள்ளார் என்பதனைவருக்கும் தெரியும். "ஸித்தம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயே" என்று துவங்கும் ச்லோகம் ஆசார்ய லக்ஷணம் கூறும். ஓராணுெழியாய் வந்த நல்ல ஸம்ப்ரதாயப் பயிற்சி முக்கியம். தற்காலத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சி போல அலைபாயாத திட சித்தம் தேவை. அதற்காகப் புண்ணியம் செய்து கொடுத்து வைத்திருக்கவேண்டும். வேதாந்த மறிந்து வேதாந்த விழுப்பொருளாம் எம்பெருமானிடத்து மனம் படிந்திருத்தல் வேண்டும். ஸத்துவ குணம் தலை தூக்கி நின்றால்தான் அது கிடைக்கும். ஸத்துவ குணமுடையவரிவர் என நாமறிய ஸத்தியமே பேசுவர். வெறும் வரட்டு வாய் வேதாந்தம் போதாது. இருமுப் பொழுதும் (ஐந்து காலங்கள்) தொழுது ஏத்த வேண்டும். தன் பெருமை பேசாமையும் பிறர் பெருமை பொறுத்தலும் வேண்டும். இதெல்லாம் கிடைக்க இந்திரியங்கள் பட்டிபுகாது தடுக்கப்படுவது அவசியம். சிஷ்யனிடம் ஒழிக்க ஒழியாத நீண்ட உறவு நடக்க வேண்டும். அது கைக் கூடுவது கருணையாலே. கருணை ஒருபுறம் நடவாநிற்கச் செய்தே சிஷ்யனுடைய குற்றங்களில் கண்டிப்பும் தேவை. அது தன்னுடையவும், சிஷ்யனுடையவும் நன்மையைக் கருதிவரும். இப்படிப்பட்ட ஆசார்யனைத்தான் முன்னுக்கு வர நினைக்கும் சிஷ்யன் முன்னிடவேண்டும் என்கிறார். இங்கு "ஸ்வப்ரஹிதபரமஸத்குரும்" என்றும் கவனம் செய்யலாமாயிருக்க "தேசிகம்" என்று ப்ரயோகித்தது லோக ப்ரஸித்தியையொட்டி "ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகனையே ஆச்ரயிக்கவேண்டும்" என்று பணிப்பதுபோலும் அமைந்துள்ளது.

இனி "ஸத்₃பு₃த்₃தி₄: ஸாது₄ஸேவீ" என்றாரம்பிக்கும் சிஷ்ய லக்ஷணம் கேளுங்கள். சிஷ்யன் முதலில் மேதாவியாக இருக்கவேண்டும். மேதாவி என்றால் குதர்க்கங்கள் பேசும் கெட்டவர் ஸஹவாஸத்தில் போய் முடியக் கூடாது. ஏனெனில் அப்போது ஒழுக்கம் கெடும். ஆகையால் கல்வியை நோக்கு பவனாக இருக்கவேண்டும். கிடைத்த போது எல்லாம் படித்திட ஆசாரியனுக்கு அருகிலேயே இருந்து கூச்சமின்றி எப்போது அவர் அழைப்பாரோ என்று காத்திருந்து பணிவிடைகள் புரியவேண்டும். அமைதியுடையனாய் அஸூயை இன்றி அவர் பாதம் பணிந்து, அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையுடன் நன்றியுடன் இருப்பவனைத் தேர்ந்து எடுத்துத் தன் மனத்திலுள்ள வித்யா ரஹஸ்யங்களை எல்லாம் அவனுக்கு ஆசாரியன் போதிக்க வேண்டும் என்கிறார் ஸ்வாமி தேசிகன்.

இவ்விரண்டு ச்லோகங்களும் சொல்லும் பொருட்களை ஆராய்ந்தால் ஆசார்ய சிஷ்ய லக்ஷணம் இவ்விதம் என்று கூறுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அவரிருவரிடையே நிலவும் உறவு முறை பற்றியும் கூறியதாகவே முடியாது. சுருங்கச் சொன்னால் ஆசாரியன் தன் சிஷ்யனைத் தன் மகனைப் போல-ஏன்? மகனை விடவும் கீழ்ப்படிய விட்டுடைத்த உரியவன் என்றும், சிஷ்யன் தன்னைக் குருகுலத்தில் வதியும் ஓர் ப்ராணி போல், ஏன்? ப்ராணியை விடவும் தாழவிட்டு நடந்து காட்டிப் பணிவிடை புரியக் கடவன் என்று தேறுகிறது. உபநிஷத்துக்களிலும் புராணங்களிலும், நசிகேதஸ்ஸு, ஏகலவ்யன் போன்ற உதாஹரணங்களை இவ்விஷயத்தில் நிறையக்காணலாம். இங்கு நான் கதை சொல்ல வரவில்லை. எருக்கம் பாலை உண்டும், கழனி மடைகளில் உருண்டும் சிஷ்யர்கள் ஆசாரிய சுச்ரூஷை செய்தார்கள். சொந்த பிள்ளைக்குச் சொல்லாத சுளுக்குகளை சிஷ்யர்களுக்குச் சொல்லி பிள்ளைகளை விரோதித்துக் கொண்டவர்களும் உண்டு.

இங்கு ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன்— "ஒருவன் தன்னுடைய குருவை ப்ரகாசிப்பதும், ப்ரகாசியாமல் ஒழிவதும் அவனுடைய குரு பக்தி தாரத்ம்யத்தாலே தான்." என்று அருளுகிருர். ஆம்! இது உலகில் கண்ட உண்மையே! ஆனல் இதைப் போன்ற வேறெரு உண்மையும் உண்டு. அதாவது—"ஒரு குருகுலத்தில் படித்தவரிடையே ஒருவன் நல்ல கல்விமாளுய் விளங்குவதும் மற்றவன் அப்படி அல்லாதிருப்பதும் அவர்களுடைய குருபக்தி தாரதம்யத்தாலே தான்" என்றும் நாம் கொள்ள வேண்டும். இதையும் நாமின்றுலகில் காண்கிருேம்.

இது இப்படி இருக்கும் போது ஒரு கவி இதற்கு மாருகக் கூறுகிருன். "वितरति गुरु: प्राज्ञे विद्यां यथैवतथाजडे" குருகுலத்தில் படிப்போரிடையே ஆசாரியன் ஒன்று போலவே நடந்து கொள்கிருன். புத்திசாலியாக உள்ளவனுக்கு உபதேசிப்பது போலவே மந்த புத்தி உள்ளவனுக்கும் உபதேசிக்கிருன். न च खलु तयोर्ज्ञाने करोति.

"ஆசாரியன் ஸமமாகவே உபதேசிக்கிருன். அவ்வளவேயல்லாது புத்திசாலிக்கு அதிகம் அறிவூட்டுகிருன். மந்தனுக்கு மட்டுபட்டே ஊட்டுகிருன் என்பதில்லே. பின்னே ஏன் அவர்களிடையே இவ்வளவு அறிவில் ஏற்றச்சுருக்கங்கள்? என்ருல் இது அவரவர் புத்தி தாரதம்யத்தாலே உண்டாகிறது. சூரியன் ஒளியை ஒளிக்காமலே ஒன்று போலவே எங்கும் வீசுகிருன். ஆனல் கண்ணுடி சூரிய ஒளியில் தக தக வென ஒலிக்கிறது. மண் சுவர் சும்மென்று கிடக்கிறது. இந்த வித்யாஸம் அதனதன் தன்மையை ஒட்டி வருகிறது என்று கவி தன் கூற்றுக்கு உதாஹரணம் காட்டுகிருன், இதைப் பார்த்தால் நமக்கும் ஒரு ஸந்தேஹம் ஏற்படக்கூடும். அதாவது ஒன்ருகவே பயின்ற இருவரிடையே அறிவில் ஏற்றச்சுருக்கங்களுக்கு குருபக்தி தாரதம்யம் காரணமல்ல. பின்னே? அவரவர் புத்தி தாரதம்யமே. ஆகையால் குருபக்தி எதற்கு? என்று கேட்கத்தோன்றும். அது அவ்வாறன்று. குருபக்தியின் மிகுதியாலே குருவினுடைய பூர்ணகடாக்ஷம் வித்யையின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் தேவை. அதிருப்பவனுக்கு அறிவு அதிகம். அதில்லாதவனுக்குக் குறைவுதான். ஆனல் இதன் செயல் முறையைக்கண்வட்டத்தில் காணமுடியாது. கண்வட்டத்தில் நாம் காண்பது இருவரிடையேயும் ஆசாரியன் ஒரேமாதிரிதான் உபதேசிக்கிருன் என்பதுவே. அதனுலே ஆசார்யனுக்கு ஒரு வஞ்சனையும் ஓரிடத்தில் பக்ஷபாதமும் உண்டோ என்று நினைக்கலாகாது என்பதற்காகவே கவி உதாஹரணத்துடன் அவ்வாறு கூறினன் எனக்கொள்ளவேண்டும். புண்ணியம் என்ற முறையில் நாம் காணுதவாறு ஆசாரிய பக்தி நமக்குத்தரும் நன்மைகளை நாரணனும் காணகில்லான். இப்பதத்தால் என்னை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ளவில்லே. ஆகையால் ஆசார்ய சிஷ்ய க்ரமம் என்பது அகில உலக நன்மைக்கும் அஸ்திவாரமாகும் என்பதை அடியேனும் இந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் சில சாஸ்திரார்த்தங்களை சிஷ்ய வ்ருத்தி பண்ணிக் கேட்டதன் பயனுகக் கண்டு இக்கட்டுரையிலிட்டேன்.

விசிஷ்டாத்வைத தர்சனமும் நம்மாசாரியனும்

(ஸ்ரீ. உ. ப. வித்வான் என். எஸ். ராமாநுஜதாதாசாரியர், திருப்பதி)

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளால் ப்ரவர்த்திக்கப் பட்டதும் யாமுன முனிகளால் வளர்க்கப்பட்டதும் எம்பெருமானாரால் நன்ருகக் காக்கப் பட்டதுமான நம்முடைய தர்சனம் 'ஸ்ரீ ராமானுஜ தர்சனம்' என்றும் 'விசிஷ்டாத்வைத தர்சனம்' என்றும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்த தர்சனத்திற்கு ராமானுஜ தர்சனம் என்னும் பெயர் முற்காலத்திலேயே வழங்கப் பட்டுவந்ததற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன. உபதேச ரத்தினமாலையில் மணவாளமாமுனிகளின்.

> "எம்பெருமானார் தரிசனமென்றேயிதற்கு
> நம்பெருமாள் பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார்—
> அம்புவியோர்
> இந்தத்தரிசனத்தை எம்பெருமானார் வளர்த்த
> அந்தச் செயலறிகைக்கா"

என்னும் பாசுரம் இதற்குச் சான்று. கலியுகாதியில் அவதரித்த நம்மாழ்வாரது காலத்திற்கு முன்னமே அநாதியாக விளங்கிவரும் இந்தத் தரிசனத்தை 'ஸ்ரீராமானுஜ தர்சனம்' என வழங்கி வருவானேன்? இந்தத் தர்சனம் ஸ்ரீராமானுஜரால் புதியதாக நிருபிக்கப் பட்டதா என்ன? என்று சிலர் சங்கிப்பதுண்டு. அந்தச் சங்கைக்குப் பரிகாரம் இப்பாசுரத்தால் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ரீராமானுஜ தர்சனம் எனறு வழங்கி வரும்படி ஸ்ரீரங்கநாதன் நியமித்தருளினன். அப்படி அவா் நியமித்ததற்குக் காரணம் இந்த தர்சனத்தை ஸ்ரீராமானுஜர் பல படிகளால் வளர்த்தருளினுர் என்பதுதான், என்று இப் பாசுரத்தின் கருத்து. 'த்ராதம் ஸம்யக் யதீந்த்ரை:' என்னும் தேசிக ஸூக்தியைக் கணிசித்தே இப்பாசுரம் தோன்றியது.

ஸ்ரீமாதவாசாரியரால் 'ஸர்வதர்சன ஸங்க்ரஹம்' என்று ஒரு நூல் இயற்றப் பட்டுள்ளது. அவர் ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகரின் சமகாலத்தவர். அந்நூலில் ஆஸ்திகதர்சனங்களின் ஸாரப்பொருள்களும்நாஸ்திகதர்சனங்களின் ஸாரப் பொருள்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீராமானுஜ தர்சனம் என்கிற பெயராலேயே நம்முடைய தர்சனம் அங்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது, ஆகவே 'ஸ்ரீ ராமானுஜதர்சனம்' என்கிற பெயராலேயே முற்காலத்தில் நம் தர்சனம் வழங்கப்பட்டு வந்ததாக அறியப் படுகிறது. ஆனுல் தற்காலத்தில் 'விசிஷ்டாத்வைத தர்சனம்' என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இதற்கு ஆதாரம் யாது? அப்படி வழங்கக் காரணம் என்ன? என்று சங்கை ஏற்படுகின்றது.

வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் எம்பெருமானர் 'உங்களுடைய ஸித்தாந்தம் என்ன? பேதமா? அபேதமா? பேதாபேதமா? என்று கேட்டுக் கொண்டு எல்லாம் எங்களுக்கு சம்மதமே என்று அருளிச்செய்கிறுர். அங்கு வ்யாக்யானத்தில் ச்ருதப்ரகாசிகாபட்டர் 'எங்களுக்கு பேதமே சித்தாந்தம்' என்று முடிக்கிறுர். ஆகவே ராமானுஜ சித்தாந்தம் பேதம் என்பது தெளிவு. பேரருளாளனுடன் வார்த்தையாடின திருக்கச்சி நம்பிகளின் ஆறு வார்த்தைகளுள் 'பேதமே தர்சனம்' என்பதும் ஒரு வார்த்தை. அந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை அனுசரித்தாலும் நம் தர்சனத்தை 'பேததர்சனம்' என வழங்குதலே சாலப் பொருந்தும் எனவும் தோன்றுகின்றது. ஸ்வாமி தேசிகனுலோ அதற்கு முற்பட்ட ஆசார்யர்களாலோ இயற்றப்பட்ட நூல்களுள் 'விசிஷ்டாத்வைததர்சனம்' என இத் தர்சனம் வழங்கிவந்ததற்கு ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை.

ஆனுல் சோளசிம்மபுரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த சண்டமாருதம் தொட்டையாசார்

ஸ்வாமியின் சிஷ்யரான ஸ்ரீநிவாஸதாஸரால் இயற்றப்பட்ட 'யதீந்த்ர மததீபிகை' என்னும் க்ரந்தத்தில் கடைசியில் 'இது விசிஷ்டாத் வைதவாதிநாம் ஸித்தாந்த:'(இது விசிஷ்டாத் வைதிகளின் ஸித்தாந்தம்) எனக் காணப்படு கின்றது. ஆகவே அவர் இந்த தர்சனத் திற்கு விசிஷ்டாத்வைத தர்சனம் எனப் பெயர் வைத்தார் என்று ஊகிக்க இட மிருக் கிறது. இதற்குக் காரணத்தை ஆராய் வோம். ஸ்ரீ ராமானுஜருக்கு முன்பு ஸ்ரீ சங்கரா சார்யருடைய அத்வைதஸித்தாந்தம் உலகில் பரவியிருந்தது. எம்பெருமானர் அந்த மதத் தைக் கண்டித்து பேததர்சனத்தை ஸ்தாபித் தார். அபேதச்ருதிகளுக்கு விசிஷ்டாத்வைத பரமாகப் பொருள் கூறினர். பிறகு ஆநந்த தீர்த்தர் அவதரித்து த்வைதமதத்தை ஸ்தா பித்தார். அதற்குப் பிறகு நம் தர்சனத்தை பேததர்சனம் என்று வழங்குவதில் ச்ரமம் ஏற்பட்டது. அப்படி வழங்கினல் ஆநந்த தீர்த்தரின் சித்தாந்தத்தைக் காட்டிலும் நம் தர்சனத்திற்கு வாசியில்லை என சந்தேகம் வரக்கூடும். அதை நீக்குவதற்காகப் பிற் காலத்தவர்கள் விசிஷ்டாத்வைதம் என வழங்கத்தொடங்கினர். வேதச்ருதிகளுக்கு இருவரும் ஒரே மாதிரியான அபிப்ராயத் தைக்கொண்டாலும் அபேதச்ருதிகளுக்குப் பொருள் கூறுவதில் இருவருக்கும் நெடு வாசியுண்டு. அந்த வாசியைக் காட்டுவதற் காகவே நம் தர்சனத்தை 'வசிஷ்டாத்வைத தர்சனம்' என வழங்கத் தொடங்கினர் என்று தோன்றுகின்றது.

இனி விசிஷ்டாத்வைதம் என்கிற சொல் லின் பொருளை விவரிப்போம். ப்ரபஞ்சத்திற் கும் எம்பெருமானுக்கும் அபேதத்தைச் சொல்லக்கூடிய வேதவாக்கியங்கள் பல உள. அவை 'ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம' முதலிய வாக்கியங்கள். ஜீவாத்மாவுக்கும் எம்பெருமானுக்கும் அபேதத்தை கூறும் வேத வாக்கியங்கள் பல உள. அவை 'தத்த்வமஸி' முதலிய வாக்கியங்கள். ஜடமான ப்ரபஞ் சத்திற்கும் சேதனமான ப்ரஹ்மத்திற்கும் அபேதம் பொருந்தாது. எனவே 'ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம' என்கிற வாக்யத்திலுள்ள ஸர்வம் என்கிற சப்தத்திற்கு ஸர்வவிசிஷ் டம், அதாவது ஸர்வத்தையும் உடையது என்கிற பொருளைக் கூறி ப்ரஹ்மம் ஸர்வப்ர பஞ்சத்தையும் உடலாக உடையது என்று வாக்கியத்தின் பொருளைக் கூறினர் நம் இரா மானுசர். இந்தப் பொருள் மற்ற வேதாந்தி களால் கூறப்படாமையால் இந்த தரிசனத் திற்கு விசிஷ்டாத்வைதம் எனப் பெயர் வழங் கலாயிற்று என்பர் பெரியோர். 'தத்த்வமஸி' என்கிறவிடத்திலும் தத் என்கிற சொல்லுக்கு ஸர்வஜ்ஞுன எம்பெருமான் என்று பொருள். த்வம் என்கிற சொல்லுக்கு அஜ்ஞு ஞன ஜீவாத்மா என்று பொருள். இரு வருக்கும் அபேதம் பொருந்தாது. ஆகவே த்வம் என்கிற சொல்லுக்கு அஜ்ஞுன ஜீவாத்மாவை சரீரமாக உடையவன் எனப் பொருள்கூறி அபேதத்தை நிலை நாட்டினர். எனவே இத்தரிசனம் விசிஷ்டாத்வைததர்ச னம் என வழங்கலாயிற்று. இது ஒரு நிர்வா ஹம். வேறு சில நிர்வாஹங்களும் உள. அவை களைக் காட்டிலும் மேற்கூறிய நிர்வாஹமே சிறந்தது. ஆக ப்ரபஞ்சவாசகமான சப்தத் திற்கு ப்ரபஞ்சவிசிஷ்டம் என்று பொருள். அதற்கும் ப்ரஹ்மத்திற்கும் அபேதம் உள்ள படியால் 'ஸர்வம் ப்ரஹ்ம' முதலிய வாக்கி யங்களுக்கு விசிஷ்டாத்வைதம் பொருள் என்று தேறியது.

ஆநந்ததீர்த்தருடைய மதத்தை அனுசரிப் பவர்கள் ஸர்வம் என்னும் சொல்லிற்கு எல்லாம் என்கிற பொருளையே வைத்துக் கொண்டு ப்ரஹ்ம என்கிற சொல்லுக்கு ப்ரஹ்மாதீனம் என்று பொருள்கூறி 'ஸர்வம் ப்ரம்ஹ' என்கிற வாக்கியத்திற்கு ப்ரபஞ்ச மெல்லாம் எம்பெருமானுக்கு ஆதீனமானது என்று பொருள் கூறுகின்றனர். ப்ரஹ்ம என்

கிற சொல்லிற்கு ப்ரஹ்மாதீனம் என்னும் பொருள் இலக்கணையினுலேயே கிடைக்கும். ஆகையால் ஆநந்ததீர்த்தருடைய நிர்வாஹம் ஔபசாரிகம் ஆகும்.

ஸர்வம் என்கிற சொல்லுக்கு ஸர்வத்தையும் சரீரமாக உடையவன் என்கிற பொருள் சப்தசக்தியினுலேயே கிடைக்கும். உலகில் சரீரத்தைக் குறிப்பிடும் சொற்களுக்கு சரீரத்தை உடைய ஆத்மா என்னும் பொருள் ஏற்படுவதைக் காண்கிறோம். 'கோபாலன் அறிகின்றுன்' என்கிற வாக்யத்தில் உள்ள கோபாலன் என்னும் சொல்லுக்கு அப்பெயரைக்கொண்ட சரீரத்தை உடைய ஆத்மா என்று பொருள் கூறினுல்தான் அறிகின்றுன் என்னும் சொல்லுடன் அதற்கு அன்வயம் சரியாக அமையும். இவ்வாறு அநேக உதாஹரணங்களைக்காட்டி பரபஞ்சம் எல்லாம் எம்பெருமானுடைய நிர்வாஹம். இலக்கணையின்றியே முக்கியமாகவே அமைகின்றது. இதுவே இந்த தரிசனத்திற்கும் ஏற்றம். 'உடன்மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கு பரந்துளன்' என்று நம்மாழ்வாரால் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டதை ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வழியாகக் கேட்டு அநேக ச்ருதிஸ்ம்ருதி புராணயுக்திகளைக் காட்டி நிரூபித்துக் காட்டினுர் எம்பெருமானுர்.

இவ்வாறு பெருமை பொருந்திய இத்தர்சனத்தை சிஷ்யாசார்ய பரம்பரையாக நம்மாசிரியர்கள் காப்பாற்றி வருகின்றனர். அவ்வாசிரியர்களுள் இப்பொழுது நாவல்பாக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அடியேன் ஆசார்யரான ஸ்ரீ. உ. வே. அய்யாஸ்வாமிக்குத் தனிச்சிறப்பு உண்டு. பஞ்சகால ப்ரக்ரியையினுல் எம்பெருமானை ஆராதிப்பது சிறந்த தர்மம் என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட தர்மத்தை பால்யம் முதற்கொண்டு இன்றுவரை நழுவாமல் அனுஷ்டித்து வரும் இவ்வாசிரியரைப் பெற்றது அடியேனுடைய சிறந்த பாக்ய விசேஷமே. 'இதைச் செய்ய வேண்டும்' 'அதைச் செய்யவேண்டும்'என்று உபதேசம் பண்ணுவது எளிது. ஆனுல் அதை நடைமுறையில் குறையில்லாமல் கொண்டு வருவது மிக மிக சிரமம். ஒரு ஸந்த்யா வந்தனத்தைக்கூட காலத்தில் சரியாக அனுஷ்டிக்க முடியாமல் இருக்கும் இக் கலியுகச்சூழ்நிலையில் ஆஜன்மசுத்தராய் எம்பெருமானுர் நியமித்த கைங்கரியங்களை வழுவாமல் நடத்திவரும் மஹான் இவ்வாசிரியர். பொருளுக்கும், புகழுக்கும் ஆசைப்படாதவர். தம்மை நெருங்கிய அந்தேவாஸிகளுக்கு ப்ரீதி பூர்வமாக உபதேசம் செய்து அவர்களையும் தம்மைப்போல் வித்வான்களாகவும், அனுஷ்டான பரர்களாகவும் ஆக்கக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்.

'ஆத்மஸாம்யாவஹத்வாத்' என்பது இவ்வாசிரியரிடம் சாலப் பொருந்தும். இவ்வாசிரியருடைய அனுக்ரஹத்தால் ஜ்ஞானத்தைப் பெற்று உலகம் போற்ற நிற்கும் வித்வான்கள் பலர் உளர். ஸ்வாமியின் ஜ்ஞானம் அனுஷ்டானம் ஒரு புறம் இருக்க ஸ்வாமியின அர்ச்சையில் ஈடுபாடு அதிவிலக்ஷணம். ஸ்வாமியின் தேஜஸ்ஸின் பலத்தினுல் நாவல் பாக்கத்தில் திருக்கோயிலில் அநேக திருப்பணிகள் நடந்துள்ளன. இதற்கு முன்பு எழுந்தருளியிருந்த பெரியோர்களின் திருவுள்ளத்தில் நடமாடிக் கொண்டிருந்த திருத்தேர் நிர்மாணம், திருக்கோபுர நிர்மாணம் முதலிய கைங்கர்யங்கள் இந்த ஸ்வாமியினுல் நிறைவேற்றப்பட்டன. 'ப்ரஹ்மவித இவ ஸௌம்யதே முகம் பவதி' என்று உபநிஷத்தில் கூறியபடி ஸ்வாமியின் திருமேனியிலுள்ள தேஜஸ் உள்ளே இருக்கும் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானத்தையும் ஆசாரபரதையையும் வெளிக்காட்டுகின்றது. இப்படிப்பட்ட மஹானின் காலத்தே தோன்றி அவரை ஸேவிக்கப் பெற்ற நாம் பாக்கியசாலிகளே. சதாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தைக் காண்பவர்கள் பரம பாக்கியசாலிகள்.

இந்த ஸ்வாமி இன்னுமொரு நூறுண்டு எழுந்தருளியிருந்து சிஷ்யவர்க்கங்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கும்படி அருள்புரிய அலர்மேல் மங்கையுறைமார்பனை ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாளை ப்ரார்த்தித்து நிற்கின்றேன்.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன்

தேசிக தர்சனம்

[ஸ்ரீ. உ. வே. கொத்திமங்கலம் வித்வான் வரதாசாரியர், மைசூர்.]

ஒவ்வொரு மதத்திலும் ஸித்தாந்தபாகம் ஸம்ப்ரதாயபாகம் என இரு பிரிவுகள் உள்ளன. தத்வ நிரூபணம் செய்யும் பாகம் ஸித்தாந்த பாகம். இலக்ஷ்யத்தையடையும் வழி முறைகளைச் சொல்லும் பாகம் ஸம்ப்ரதாய பாகம். ஸித்தாந்த பாகத்தை 'தர்சனம்' என்றும் கூறுவர்.

நம் மதத்தில் ஸித்தாந்த பாகத்தை விசிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்தம் அல்லது விசிஷ்டாத்வைத தர்சனம் என்றும், ஸம்ப்ரதாய பாகத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம் என்றும் கூறுவர். அந்தந்த ஸித்தாந்தத்தை உலகில் யார் பூரணமாக நிலை நாட்டுகின்றனரோ அவரவர் பெயரில் அந்தந்த தர்சனத்தையழைப்பதும் வழக்கமுண்டு. அதிலும் ப்ரம்ஹஸூத்ரங்களுக்கு 'பாஷ்ய' மெனப்படும் விரிவுரையை வழங்கியவரே அந்த ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்தவர் எனக் கூறுவதும் வழக்கிலுள்ளது. இதன்படி இந்த விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்திற்கு 'ராமானுஜதர்சனம்' என்ற மற்றொரு பெயரும் வழக்கிலுள்ளது.

நாதமுனியும் யாமுனமுனியும்

ஸ்ரீராமானுஜருக்கு முன் இருந்த ஸ்ரீநாத முனிகளின் பௌத்ரரான ஸ்ரீயாமுனமுனி என்கிற ஆளவந்தார் தாமே ப்ரம்ஹ ஸூத்ரங்களுக்கு 'பாஷ்யம்' எழுத எண்ணியிருந்தாரென்றும் ஆனால் இந்தகாரியம் பின்வரும் ராமானுஜர் மூலமே ஆக வேண்டு மென்கிற பகவத் ஸங்கல்பத்தை யறிந்து அவர் இம் மஹா கார்யத்தை நிறை வேற்றும் பொறுப்பை ஸ்ரீராமானுஜருக்கே விட்டு விட்டார் என்றும் சரித்திரம் கூறுகிறது. ஸ்ரீதேசிகனும்.

नाथोपज्ञं प्रवृत्तं बहुभिरूपचितं यामुनेयप्रबन्धैः त्रातं सम्यग्यतीन्द्रैः " என்று மும் முனிவர்களுக்குமே இந்தஸித்தாந்த ஸ்தாபன பெருமையை யளித்த விஷயம் நோக்கத்தக்கது. ஆனால் உலகில் ராமானுஜரின் பேரிலேயே இந்த ஸித்தாந்தம் பிரஸித்தமாகி யிருப்பதற்கு பகவத் ஸங்கல்பமே பிரதான காரண மெனத் தோன்றுகிறது. ஸ்ரீராமானுஜரைக் கொண்டு ப்ரம்ஹஸூத்ரங்களுக்கு பாஷ்யத்தை எழுத வைத்து அவருக்குத்தன் மூர்த்தியை ஸரஸ்வதி தேவிமூலம் அனுக்ரஹித்த ஸ்ரீஹயக்ரீவனின் ஸங்கல்பம் இதற்கெல்லாம் மூல காரணமாகும். ஹயக்ரீவன் விஜ்ஞான மூர்த்தி. அத்யாத்ம விஜ்ஞானம் என்கிற ஆத்ம விஜ்ஞானம் ராமானுஜர் மூலம் வெளி வந்த அளவு வேறு யாராலும் வெளி வர வில்லை என்பதையே இது குறிக்கிறது. ஜ்ஞானம் பூரணமானால் விஜ்ஞானமாகிறது.

ஸ்ரீதேசிகனும் ஸ்ரீராமானுஜனும்

यमेवैष वृणुते तेनलभ्यः (பகவான் யாரைவிரும்புகிருனே அவர்களுககு அவன் காட்சிக்கெளியன்) என்று கடோபநிஷத் கூறுவது போல் தானகவே ஹயக்ரீவன் தேடிவந்த மற்றொரு ஆசாரியனே நம் தேசிகன். ஸ்ரீதேசிகனுக்கு அவரது ஆசாரியன் உபதேசிதது கருடமந்த்ரமே. ஆனால் கருடன் என்கிற பெரிய திருவடி தேசிகனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாக ஹயக்ரீவமந்த்ரத்தை உபதேசித்து அதை ஜபிக்கும்படி நியமித்தருளினர். ஒரு தேவதை மற்றொரு தேவதையின் மந்த்ரத்தை உபதேசிப்பது என்பது ஸாதாரண விஷய மன்று. மனுஷ்யர்களான ஆசார்யர் மூலம் உபதேசிக்கபபட்ட மந்தரங்களே அத்புத ஸாதனைகளைப் புரியும் போது தேவதையால்

உபதேசிக்கப்பட்ட மந்த்ரம் எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்கு மென்பதைச் சொல்லி யறிய வேண்டாம். சுருங்கக் கூறின் ஸ்ரீதேசிகனிடம் பொலிந்த அளவு ஹயக்ரீவ பகவான் வேறு யாரிடமும் பொலியவில்லை. இங்ஙனம் ஸ்ரீராமானுஜனைத் தேடிவந்த ஹயக்ரீவன் மறுபடி தேவையை யுணர்ந்து ஸ்ரீதேசிகனிடம் பூரணமாக ஆவிர்பவித்தார் என்பது ஸ்ரீராமானுஜனுக்கும் ஸ்ரீதேசிகனுக்கும் உள்ள உறவை உறுதிப்படுத்துவதாகிறது.

ஹயக்ரீவனும் தேசிகனும்

இங்ஙனம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவன் தாமாகவே வரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீதேசிகனை அடைவதற்குக் காரணமென்ன? இதை உணரவேண்டுமானால் சுமார் 1600 வருஷத்திய நம்நாட்டின் சரித்திரத்தை நாம் ஆராயவேண்டும். சுமார் 1500 வருஷங்களுக்குமுன் அதாவது கி. பி. (A.D.) ஐந்தாவது நூற்றாண்டிலிருந்து நம் ஸநாதன தர்மத்துக்குப் பௌத்த பண்டிதர்களால் பெருத்த எதிர்ப்பு தோன்றத்தொடங்கியது. ஏறக்குறைய கி. பி. ஏழாவது நூற்றாண்டில் தோன்றிய குமாரிலபட்டரிலிருந்து (A. D.) கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய உதயணாசாரியர் வரை வாழ்ந்த அனேக மஹான்கள் பௌத்தரை அனேக விதங்களில் வென்று மீண்டும் நம் ஸநாதந வைதிக தர்மத்தை நிலை நாட்டப் பெரும்பாடுபட்டனர். இந்த வரிசையிலேயே ஆதிசங்கரரும் வருகிறார். இங்ஙனம் மஹான்கள் பல விதமாக முயன்றும் பௌத்தம், ஜைனம் (சமணம் சாக்கியம்) என்னும் புறச்சமயங்கள் 10 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பூரணமாக அழிய வில்லையென்பதற்கு 10 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய 'தத்வஸங்க்ரஹம்' என்கிற பௌத்த நூலே சான்று. இராமானுஜர் காலத்திற்குப் பிறகே புறச்சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் நூலொன்றும் வெளிவரவில்லை யென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே வைதிக மத ஸ்தாபனம் ஸ்ரீராமானுஜராலேயே பூரணமாக்கப்பட்டதென்பது தெளிவு.

பௌத்தரும் ப்ரச்சன்ன பௌத்தரும்

இங்ஙனம் ஸ்பஷ்டமான பௌத்தர் காலம் முடிவடைந்து நம் வைதிகமதம் ஸ்ரீராமானுஜர் காலத்தில் பூரணமாகத்தழைத் தோங்கிய போதிலும் ஸ்ரீ ராமானுஜர் .பரமபதிப்பதற்காகவே காத்திருந்தது போல் மறுபடியும் பௌத்தரின அட்டஹாஸம் முளைவிடத் தொடங்கியது. மேலும் ஸ்ரீ ராமானுஜருக்கு முந்தைய காலத்திலிருந்த பௌத்தரைக் காட்டிலும் இவர்கள் மாரீச பௌத்தராகி நம் தர்மத்திற்கு மிகவும் கேடு விளைவித்தனர். ஒரு நாட்டிற்குப் புறத்தேயுள்ள பகையைக் காட்டிலும் உள் நாட்டுப் பகையே மிகவும் கேடு விளைவிக்கக் கூடியது. அதைப் போல் வைதிகர் வேஷத்தில் பௌததர் தோன்றத் தொடங்கியதை 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌨 𑌖𑌣𑍍𑌡 𑌖𑌾𑌦𑍍𑌯 என்ற நூலைப் படித்தவர் உணர்வர்.

பௌத்தரும் ப்ரச்சன்ன பௌத்தரும்

குமாரிலபட்டர் முதலான மஹான்களால் பௌத்தமதம் ஒடுக்கப்பட்டபோது நம் மதத்தின் பெருமையை உணர்ந்தும் வாதங்களில் தோல்வியுற்றும் பண்டிதர் பலர் மீண்டும் வைதிகமதத்தைத் தழுவினர். இங்ஙனம் அவர்கள் மாறினாலும் பழைய வாசனை தொடர்வது ஸஹஜமல்லவா? ஆகையால் இராமானுஜருக்கு முற்பட்ட பல வேதாந்திகளின் நூலகளில் பழைய பௌத்தமத வாடை வீசுவதைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

அத்வைதமும் பாஸ்கரரும்

ஸ்ரீராமானுஜருக்கு முன் தோன்றிய 'பாஸ்கரர்' என்கிற வேதாந்தி எழுதிய பாஸ்கர பாஷ்யம் என்ற நூலில் மேற்கண்ட உண்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம். அக் காலத்திய அத்வைத வேதாந்திகளை இவர் "வைதிக வேஷத்திலுள்ள

பௌத்தர்கள்'' என அழைத்தார். ஸ்ரீதேசிகனும் சத தூஷணியில் 'பௌத்தனுக விருக்கும் நீ ஏன் வைதிகப் போர்வையைப் போர்த்துள்ளாய்' என்று இவர்களைப் பரிஹஸிக்கிருர். இங்ஙனம் புல்லுருவிபோல் நம் மதத்தை நாடிவந்த பௌத்தர்களாலும், உண்மையில் மதம் மாறிய போதிலும் பழைய பௌத்த வாஸனை நீங்காத வேதாந்திகளாலும் முற்காலத்தைக் காட்டிலும் நம் மதத்திற்குப் பயங்கர அபாயம் எழுந்தது.

ஸநாதனமும் பௌத்தமும்

ஸனாதன தர்ம மென்கிற வைதிக தர்மத்திற்கும் பௌத்ததர்மத்திற்கும் மோதலுக்குக் காரணமான மூல விஷயம் ஈச்வரவாதம் தான். 'இவ்வுலகம் ஈச்வரனிட மிருந்து தோன்றி அவனிடத்தில் நிலைத்து அவனிடமே ஒடுங்குகிறது'' सन्मूलाः सौम्येमाः प्रजाः सदायतनाः सत्प्रतिष्ठाः என்கிறது வைதிகதர்மம். ஈச்வர தத்வத்தை எதிர்ப்பதே பௌத்த மதத்தின் முக்கிய நோக்காகும். வைதிக தர்சன மென்று பெயர் பெற்ற மீமாம்ஸகமதமும் ஈச்வரனை ஏற்கவில்லை யல்லவா? என்று கேட்கலாம். அது ஈச்வரனை எதிர்க்க வில்லை. ஈச்வரனைப் பற்றிப் பேசவில்லை என்பதுதான் உண்மை. இதை வேருெரு ஸமயம் விளக்கலாம். ஈச்வர வாதம் நிலைத்தால் வைதிகத்தின் மற்ற எல்லாக் கொள்கைகளும் தானுக வந்துவிடும் என்றறிந்து இதை எதிர்ப்பதே தங்கள் முதல் கடமை என்று பௌத்தர்கள் எண்ணினர் போலும்.

பௌத்தமும் இடைக்கால அத்வைதமும்

இடைக்கால அத்வைதமும் இதையே வேறு பெயரில் நிலைநாட்டுகிறது. ''ஈச்வரன் என்கிற ஒருண்மையான பொருளே கிடையாது. உலகத்திற்குப் படைப்பு, அழிவு (ஸ்ருஷ்டி, லயம்) எதுவும் கிடையாது. எல்லாம் பொய். பொய்யான உலகைப்படைப்பதும் காப்பதும் எங்ஙனம்? இதுவே இடைக்கால அத்வைதத்தின் ஸாரம். பௌத்தமும் இதையே வலியுறுத்துகிறது. ஆகவேதான் பாஸ்கரர் என்ற வேதாந்தி இவர்களைப் பௌத்தர்கள் என்றே அழைத்தார். ஈச்வர தத்வத்தைத் தழுவியே நம் ஸநாதனதர்மம் தழைத்தாக வேண்டும். அவனுக்கும் நமக்கும் உள்ள உறவை நன்கு அறிந்து அவனிடம் பக்தி செலுத்திப் பலவிதமாகத் துதித்துப் பூசித்துக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தால் தான் ஜீவன் கரையேற வியலும். பௌத்த சமயத்திலும் இடைக்கால அத்வைதத்திலும் இவை யொன்றுக்கும் இடமே இல்லை. இதைக் காட்டிலும் நம் தர்மத்திற்கு வேறு என்ன அனர்த்தம் வேண்டும்.

ஸ்ரீராமானுஜரும் அவர் தர்சனமும்

இத்தகைய கொடிய சூழ்நிலையில்தான் ஸ்ரீராமானுஜர் பகவானது திருவாணையை யேற்றுத் தன் சொந்த அனுபவம், நடைமுறை முதலியவற்ருல் பக்தியின் பெருமையையும் பகவானது அனந்த கல்யாண குணங்கள், அனந்தருபங்கள், வைபவங்கள் ஆகியவற்றையும் உலகில் நிலைநாட்டினுர். அவர் சுமார் 120 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தபடியால் அவரது கொள்கைகள் உலகில் நன்கு நிலைபெற்று 'உலகம் பொய்' என்ற வாதமும் நிரீச்வர வாதமும் வேரொடு அழிந்தன.

ஹர்ஷனும் அத்வைதமும்

ஆனுல் கி. பி. 13ஆ வது நூற்றுண்டில் தோன்றிய ஸ்ரீஹர்ஷன என்கிற ஒரு மூர்க்க பண்டிதன் खण्डन खण्ड खाद्य என்கிற தன் விதண்டாவாத நூலில் வைதிக வேஷத்திலேயே பௌத்தனுக இருந்துகொண்டு ஈச்வர தத்வத்தையும் அதைத் தழுவிய ஆஸ்திக மதக்கொள்கைகளையும் தகர்த்தெறிய முற்பட்டான். இந்நூலில் ஸ்ரீஹர்ஷன் அக்கால அத்வைதிகளையும் பௌததர்களையும் ஒன்ருக்கியுள்ளதையும் காணலாம். இதனுல்

பழைய கள்ளையே புதிய பாத்திரத்தில் கொடுத்தது போல் வைதிக மதப் போர்வையிலேயே பௌத்த மதத்தைப் பரப்ப முயன்றமை தெளிவு. நம் தேசிகன் அவதரித்து இவர்களை யொழித்திராவிடில் குமாரிலர், ஆதிசங்கரர் முதலானோர் பட்ட கஷ்டங்களெல்லாம் வீணாகியிருக்கும்.

வித்யாரண்யரும் ஸ்ரீஹர்ஷனும்

ஸ்ரீதேசிகனது ஸமகாலத்தவரான வித்யாரண்யர் என்கிற அத்வைதியே ஸ்ரீஹர்ஷனைப் புறமதத்தவனென்றும் அவனது நூலை ஏற்கத்தகாத புற நூலென்றும் கூறியுள்ள உண்மையை அவரது "சங்கர விஜயம்" என்ற நூலில் காணலாம். இக் காலத்திய அத்வைதிகள் இதற்குத் தலைகீழாக ஸ்ரீஹர்ஷனையும் அவனது நூலையும் தங்களுடையதாகப் பாவிப்பதைப் பார்க்கும்போது அக்காலத்தில் வித்யாரண்யர் அங்ஙனம் கூறுவதற்கு ஸ்ரீதேசிகனே முக்ய காரணமென்பது தெளிவு. ஸ்ரீஹர்ஷனின் உண்மைவடிவத்தையும் அவன் வைதிக போர்வையிலுள்ள நாத்திகன் என்பதையும் ஸ்ரீதேசிகன் நிலைநிறுத்தியதைக் கண்ணாரக் கண்ட வித்யாரண்யர் அவனையும் அவனது நூலையும் கைவிட்டுள்ளது நியாயமேயாம்.

ஸ்ரீஹர்ஷனும் தேசிகனும்

ஸ்ரீஹர்ஷன் தன் பாண்டித்யத்திற்கு 'சிந்தாமணி' என்கிற பௌத்த தந்தரத்தைச் சேர்ந்த மந்த்ரமே காரணம் என்று தன் நூலில் ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியுள்ளான். இத்தகைய மந்த்ர ஸித்தியின் பயனாக அவனை அக்காலத்தில் நேருக்கு நேராக யாராலும் எதிர்க்க இயலவில்லை என்று தெரிகிறது. இத்தகைய மகாபண்டிதனின் வழித்தோன்றல்களால் நம் தர்மத்திற்குக் குலைவு வராமலிருக்கவே ஸ்ரீஹயக்ரீவன் தானாக நம் தேசிகன் மூலம் ஆவிர்பவித்தான். ஸ்ரீஹர்ஷனை நேருக்கு நேராகவே ஏன் ஒடுக்கியிருக்கக்கூடாது என்று கேள்வி எழக்கூடும். மந்த்ர ஸித்தி பெற்றவருக்குத் தெய்வம் ஏதோ ஒரு விதத்தில் வரம் கொடுப்பது இயல்பு. ஆகவே அத்தகையவரை நேரில் முறியடிக்காமல் மறைமுகமாக முறியடிப்பதுதான் தெய்வச் செயல்கள் எல்லாவற்றிலும் கண்டுகொள்ள வேண்டிய ஸூக்ஷ்மமாகும்.

ஸ்ரீதேசிகனது யதிராஜஸப்ததி

மந்த்ரஸித்தியின் கர்வத்தில் ஸநாதன தர்மத்தை அசைப்பகைவராக இருந்து அழிக்கத் துணிந்து தட்டிக்கேட்பாரற்றுத் தலைவிரித்தாடும் கும்பலை அடக்க "பிசாசுகளுக்கு அவற்றின் மொழியிலேயே விடையிறுக்க வேண்டும்" என்கிற பழமொழியின்படி ஒருவர் வீறுகொண்டெழுதல் அவசியம். ஆகவே தான் ஸ்ரீதேசிகனும் பகவதாஜ்ஞையைச்சிரமேற்கொண்டு

> यतीश्वर सरस्वतीसुरभिताशयानां सतां
> वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिनामौलिना ।
> तदन्यमत दुर्मद ज्वलितचेतसांवादिनां
> शिरस्सु निहितं मयापदमदक्षिणं लक्ष्यताम् ॥

என்று கர்ஜித்தார். இச்சுலோகத்தின் முற்பகுதியில் நம் வேதம் அதிலுள்ள ஈச்வரதத்வம் அதன் உருவம் குணம் முதலிய வற்றை ஏற்பவரைக் குறித்தார். பிற்பகுதி இதற்கு எதிரான நாத்திகரைக் குறிக்கிறது.

ஸ்ரீதேசிகனும் ஸஹதேவனும்

மஹாபாரதத்தில் ராஜஸூய யாகத்தில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு முதல் தாம்பூலம் கொடுப்பதை எதிர்த்த சிசுபாலன் விஷயத்தில் ஸஹதேவனும் இங்ஙனமே கூறியுள்ளது நோக்கத்தக்கது.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் பூஜையை எதிர்ப்பவர் யாராக இருந்தாலும் அவர் தலை மேல் காலை வைப்பேன் என்று ஸஹதேவன் கூறும்போது வானத்திலிருந்து மழை பொழிந்ததாக மஹாபாரதம் கூறுகிறது.

மேற் கூறிய ஸஹதேவனது சுலோகங்கள் எந்தச் சூழ் நிலையில் வெளிவந்தனவோ அதே சூழ் நிலையில் ஸ்ரீதேசிகன் திருவாக்கிலிருந்தும் यतीश्वर सरस्वती என்கிற சுலோகமும் வெளி வந்துள்ளதென்பதை அக்காலத்திய நூல்கள், சரித்திரங்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்தவர் நன்குணர்வர்.

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரும் ஸ்ரீதேசிகனும்

பல வகைத் தோத்திரங்களால் பகவானது கல்யாண குணங்கள் உருவங்கள் ஆகியவற்றைப் போற்றிய ஆதிசங்கரரும் ஸ்ரீதேசிகனது यतीश्वर सरस्वती சுலோகத்தைக் கேட்டு மனம் பூரித்திருப்பாரே யொழிய சீறியிருக்கமாட்டா ரென்பது திண்ணம். ஏனெனில் ஆதி சங்கரரின் ஸித்தாந்தமும் பின்னர் வந்த அத்வைதிகளின் ஸித்தாந்தமும் வெவ்வேறானவை என்பதை நடுநிலையிலுள்ள பண்டிதர் ஏற்பர். இக்கொள்கை நாளுக்கு நாள் பலமாக வெளியாகிக் கொண்டிருப்பதை விவேகிகள் உலகம் கூர்ந்து கவனித்து வருகிறது. ஸ்ரீதேசிகனும் இத்தகைய— இடையில் வந்த வைதிகப் போர்வையிலிருந்த பௌத்தர்களை எண்ணியே இச் சுலோகத்தைக் கோஷித்தார்.

ஆக தேசிகதர்சனம் வைதிகதர்சனம் ஸநாதனதர்சனம் ராமானுஜ தர்சனம் ஆகியவை எல்லாம் ஒரே பொருளையுடையவை. நாதமுனி யாமுனமுனிகளின் தர்சனம் ராமானுஜ தர்சன மானதைப் போல் ராமானுஜதர்சனம் தேசிகதர்சனமாவதற்கு எவ்விதத் தடையுமில்லை. அதுமட்டு மின்றி ஸ்ரீஹயக்ரீவன் ஸங்கல்பித்தகாரியம் ஸ்ரீராமானுஜர் மூலம் நிறைவேறியதால் இந்த தர்சனத்திற்கு ராமானுஜ தர்சனம் என்று பெயர் ஏற்பட்டது எவ்வளவு பொருத்தமோ அவ்வாறே ஸ்ரீஹயக்ரீவனது ஸங்கல்பம் ஸ்ரீதேசிகனாலேயே நிலை நாட்டப் பட்ட மையால் தேசிகதர்சன மென்று ராமானுஜதர்சனத்தை அழைப்பது சாலவும் பொருந்தும்.

ஸ்ரீதேசிகன் அவதரித்து இந்த பசுத்தோல் போர்த்திய புலிகளை யழித்திராவிடில் வைதிக தர்மம் இன்று நாம் காணும் அளவுக்காவது கிடைத்திருக்குமா? என்பது ஐயம்தான்.

எனவே வைதிக தர்சனமே தேசிக தர்சனமாகும் என்பது நடு நிலையில் நின்று உணர்க.

निर्विष्टं यति सार्वभौम वचसामावृत्तिभिर्यौवनं

என்ற ஸ்ரீதேசிகனது ஸ்ரீஸூக்திக்கேற்ப வாழ்க்கை நடத்துபவர் அரிதான இக் காலத்தில் ஸ்ரீநாவல்பாக்கத்தில் ஸ்ரீ உ.வே வித்வான் அக்னிஹோத்ரம் நாராயணாசாரியர் ஸ்வாமி ஸ்ரீ உ.வே. வித்வான் தேவநாதாசாரியர் ஸ்வாமி ஆகிய இருவரும் பரமை காந்திகளாய் ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்திக்கேற்றபடி வாழ்ந்து காட்டி வருகின்றனர்.

தற்போது சதாபிஷேகம் கண்டருளும் ஸ்ரீதேவநாதாசாரியர் ஸ்வாமியின் ஜ்ஞாநானுஷ்டானங்களை அனைவரும் அறிவர்.

இந்தஸ்வாமி பல்லாண்டு பல்லாண்டு எழுந்தருளி உலகுக்கு வழிகாட்ட வேண்டுமென்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ நிவாஸபரப்ரஹ்மணே நம:

ஸத்ஸம்ப்ரதாயம்

[அபிநவதேசிக உத்தமூர், ஸ்ரீ. உப. வே. தி. ந. ச. வீரராகவாசாரியார் ஸ்வாமி]

வேதத்தில் நம்பிக்கையற்றவர்களும், பெரும்பாலும் நாஸ்திகவாதத்தை விரும்பாமல் தேஹம் வேறு, ஆத்மா வேறு என்றும், அதர்மங்களைச் செய்தால் அவற்றின் பலனை மறுபிறவியில் அனுபவிக்க வேண்டுமென்றும் முடிவு கொண்டனர். மிகவும் நவீனரான ஹூணதுருஷ்கர்களின் கொள்கையும் இதே. பழைய பௌத்த ஜைநாதிகள் அநுதியாகக் கர்மபரவாஹத்தை யங்கீகரித்திருப்பது நிர்விவாதம். இவர்களெல்லாம் ஸமஸாரவாதை விலக விரகு என்ன வென்று விசாரிக்க இழிந்து முதலில் ஸம்ஸாரகாரணமென்ன என்பதைத் தெளிந்த பிறகே அதை நிச்சயிக்க முடியுமென்று ஜகத்காரணவிசாரம் செய்பவராயினர். ப்ரத்யக்ஷத்திற்குப் புறம்பானதால் தர்க்கமே ப்ரமாணமாகுமென்னுமிவர்களின் மனத்திற் பல பக்ஷங்கள் படுமென்பதை ச்வேதாச்வதரோபநிஷத்துக் குறித்தது, 'கால: ஸ்வபாவோ' 'நியதிர் யத்ருச்சா' பூதாநியோநி: 'புருஷ:' என்றவாறு வேதத்தில் சிரத்தையுள்ள குத்ருஷ்டிகளும் உண்மையான பொருள் விளங்காமையால் இப்பக்ஷங்களிலொன்றில் விழுவர்; வேறு ஆபாஸபக்ஷங்களையும் ஆதரிப்பர். அதையும் அவ்வுபநிஷத்தே முன்கூட்டிக் கூறும் இப்பக்ஷங்களை விட்டு ப்ரம்மமே ஜகத்காரணமென்று இசைந்த பிறகும் கிம் காரணம் ப்ரஹ்ம என்று விசாரிக்கவேண்டுமென்கிறதே, ஸாங்க்ய, தார்க்கிக, சைவ, சாங்கரபாஸ்கர, யாதவப்ரகாசாதி பக்ஷங்கள் பல வாருகப் பரவியுள்ளதே அதற்குக் காரணமாகும். பழைய பக்ஷம் வேறென்று தெரிந்திருந்தும் அதில் அச்ரத்தையும் புதிதாக தம் மனத்திற் பட்டதில் ஆஸ்த்தையும் உண்டாவது பலருக்கு ஸஹஜம். இதற்கு ஆநந்தமயாதிகரணத்தில் வியாஸருடைய ஸூத்ரங்களுக்கு ஸ்வரஸமான பொருளைப் பழையவுரைக் கிணங்கத் தாமே வரைந்த பிறகும் அதை விட்டு வேறு விதமாக உபநிஷத்துக்குப் பொருள்கூற விழிந்து புச்சப்ரஹ்மவாதம் செய்யும் ஸ்ரீசங்கராசார்யரே உதாஹரணமாகலாம். வியாஸரை விடக்கூடாதாகையால் ஸூத்ரங்களுக்கும் வேறு பொருள் அடைக்க முயற்சிசெய்கிறார். இப்படியிருக்க வரம்பு கடந்த வேதபாஹ்யர் தோன்றியபடியெல்லாம் பணிக்கத்துணிவதில் என்ன ஆச்சர்யம்? இவையெல்லாம் நீடித்து நிற்பதால் அஸத்ஸம்ப்ரதாயங்களாயின.

ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் सत्सन्तानप्रसूत सदाचारनिष्ठ त्मगुणोपेत वेदविदाच र्योपनीतस्य என்று உபநயநவேதாந்தபடங்களுக்கே ஆசார்யன் இவ்வளவு லக்ஷணங்களை உடையனுகயிருக்க வேண்டுமென்ற போது வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயம் பெற வேண்டுமாகில் ஆசார்யன் எவ்வளவோ மேலாயிருக்க வேண்டும். பித்ருவம்சம் குருவம்சம் இரண்டும் சிறந்திருக்க வேண்டும். அனுஷ்டான பரனுயிருக்க வேண்டும். அதைவிட மேலானவை, दया सर्वं भूतेषु என்று தொடங்கி கௌதமர் கூறிய ஆத்மகுணங்கள். நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள் இருந்தும் ஆத்மகுணமில்லை யாகில் பலனில்லை. அவற்றில் குறைபிருப்பினும் ஆத்ம குணங்கள் இருக்குமாகில் அவையே நற்பலன் அளிக்குமென்ருரே! இவற்றுடன் ஜ்ஞானமும் தெளிவாயிருக்க வேண்டும். இக் காலத்தில் எல்லோரும் ஏதோ ஒரு

பாஷையைப் பயின்று ஊஹாபோஹம் செய்யும் திறமை வாய்ந்தவர்களே யென்னலாம். ஆனாலும் சாஸ்த்ர ஸரணியிற் ப்ரவேசமிரா மையால் கேட்ட விஷயங்களை மனத்தில் தரிக்கவும் தாங்கள் சொல்லவும் முடியாத நிலையிலிருக்கின்றனர். அதனால் சிலர்க்கு புறமதங்களைப் பற்றி விமர்சம் எதற்கு; நம் பெரியோர்களுக்கு அவை தெரியாமலிருந்தால் அவர்கள் செய்த முடிவைக் கொள்ளத் தயங்கலாம். அவர்கள் கூடுமானவரை எல்லாம் விசாரித்துக் கழித்தே முடிவுக்கு வந்திருப்பதால் நமது ஸித்தாந்தம் நமக்கும் போது மென்று நினைப்பர். அவர்களைக் கருத்திற் கொண்டு ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச் செய்தார், शास्त्र ज्ञानं बहुक्लेशं बुद्धेश्चलनकारणम् । उपदेशात् 'हरिं बुध्वा विरमेत् सर्वकर्मसु' என்றவாறு. இது ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் தத்வத்ரய சிந்தநாதிகாரத்திலுள்ள காரிகை. அவ்வதிகாரத்தில் சிந்தித்திருக்கும் விஷயங்களை மனத்தில் வாங்கிக் கொள்வது மிக்க ப்ரயாஸையாகும். ஆனாலும் இது மொத்தம் பகவானைப் பற்றிய உபதேசமென்று விடாமல் ஒவ்வொருவரும் கற்பது மற்றமத சாஸ்த்ரங்களில் கிலேசப்பட வேண்டா என்ற கருத்தாலேயே இக்காரிகையை இங்கே சேர்த்தது. இவ்வதிகாரப் பொருளை விரித்துச் சொல்வதென்பது விசெஷ ஞானமும் ஸம்ப்ரதாயப்படி அறிவு மிலாதபோது ஸாத்யமாகாது. பிற மதங்களில் குண தோஷவிவேகம் வேண்டுமாகில் தத்துவ முக்தாகலாபம், ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், பரமதபங்கம் போன்ற க்ரந்தங்களை அப்யஸிக்க வேண்டும். வேண்டாமாகில் இவ்வதிகாரம் அறிந்தால் போது மென்றதாயிற்று.

பிறமதத்தினர் தம் மதங்களிலுள்ள குற்றம் அறிந்தும் அபிநிவேசத்தாலே கோஷிப்பது போல் அரைவாய் கால்வாயானவர்கள் தங்களை ஸமர்த்தர்களாக நினைத்து, ஆஸ்திக மஹாவித்வான்கள் சொல்வதைச் செவியிற் கொண்டு தெளியப் பெருமையும் திறமையுமிராமலிருந்தும், ஆடம்பரம் செய்பவராகையாலே அத்தகையவருடைய வாதங்களுக்கு ஒருவாறு உத்தரம் அளிப்பதும் இக்காலத்தில் அவசியமாகிறது. சிறப்பாக சாஸ்த்ரப் பயிற்சியுள்ளவர்கள் மலிந்ருந்திருக்கும் வரையில் தான் மதம் நிலையுறும். வடமொழியைக் கைவிடப்படும் இக்காலத்திலே சாஸ்த்ரம் பயில யார் முன் வருவார்? ஆனாலும் பரம்பரா ப்ராப்தமான தனத்தையிழவாமல் காக்கப் பெரிய அக்ரஹாரங்கள் சிலவற்றால்தான் ஆகும். அத்தகைய இடங்களில் ஒன்றாகும் நாவல்பாக்க மென்ற பேரில் வழங்கப்பெறும் தாத வம்சத்தினரின் அக்ரஹாரம். நாவில் வலிமை பெற்ற ஸ்தானம் அது. ஆசார்ய பரம்பரையில் மேன்மேல் வருகிறவர்கள் கலியின் கொடுமையால் முன்முன் விளங்கின வரை விட ஈனஸ்த்தியிலேயே யிருப்பார்கள் என்ன வொண்ணாது. ஆசார்யர்களிடத்திலே சிஷ்யகளுக்கு இருக்கும் பக்தியின் பெருக்காலும், சில ஆசார்யர்களுக்கு அவ்பாஜமாய் அனுக்ரஹிப்பது விசேஷமாயிருப்பதாலும் அவரவர் பூர்வஸுக்ருதத்திற்கிணங்கப் பின்னேரும் முன்னேரைவிட மேம்பட்டிருப்பது முண்டு. நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் எம்பெருமானர் நடாதூர் அம்மாள் தேசிகன் போன்றரைக்காண்க. அவ்வக்ரஹாரத்தில் ஸ்ரீஹயக்ரீவானுக்ரஹபாத்ரமான ஸ்ரீமத் அண்ணயார்ய மஹா தேசிகனின் வித்யாஸந்ததியிலே ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி ஜ்ஞாநா நுஷ்டாந வைராக்ய வாராங்நிதியாக விளங்கியிருந்தார். அடியேனுடைய தர்க்க சாஸ்த்ர குருவான மஹாதார்க்கிக ஸுப்ரஸித்த ஸ்வச்சந்தம் ஸ்ரீனிவஸாசார்ய ஸ்மியின் ப்ரேரணையால் இம் மஹான் மைசூர் சென்று तदाचार्य ஸ்ரீகஸ்தூரிரங்காசார்ய ஸ்வாமியின் பூர்ண க்ருபைக்கு ப்பாத்ரமாகி அற்புத தார்க்கிகராகத் திரும்பி வேதாந்த சாஸ்த்ரத்திலே விசேஷ பரிச்ரமம் பெற்று எழுந்தருளியிருக்கும்போது சிறுவர்களான

புத்திமான்கள் தர்க்க சாஸ்த்ரம் பயின்றனர். அவர்களில் ப்ரதானமானவர்கள் ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்வாமி திருமாளிகை ஆராவமுதாசார்யர் ஸ்வாமி, ஸ்ரீ அக்னிஹோத்ரம் நாராயணாசார்ய ஸ்வாமி, ப்ரக்ருத ஸ்ரீ ஐயா தேவநாதாசார்ய ஸ்வாமி போன்றவர்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் ஆசார்யராயிருக்கும் பதவி பெற்றும் அஹங்காரலவலேசமுமிராத வித்வான் ஸ்வாமி ''மீமாம்ஸாசாஸ்த்ரம் அப்யஸிக்க வேண்டும்; பூர்வமீமாம்ஸையும் உத்தரமீமாம்ஸையும் சேர்ந்து ஏக சாஸ்த்ரமன்று என்கிற சாங்கராத்வைதிகளே பூர்வமீமாம்ஸையில் அதிக பரிச்ரமம் பெற்றுத்தங்கள் சாரீரக பாஷ்ய வ்யாக்யாநாதிகளை வளர்த்தியிருக்கும் போது ஏக சாஸ்த்ரமென்ற ப்ராசீன முறையைப் பின்பற்றும் நாம் அதையறியாமலிருப்பதோ'' என்று எண்ண 'ஸ்ரீமஹாமஹோபாத்யாய திருவிசைநல்லூர் ராமஸுப்பா சாஸ்த்ரிகளிடம் சென்று முழுமையும் க்ரஹித்தார். அதன் பிறகு அந்த ஸ்வாமி ''விதைவாங்கி வந்துளோம்; இனி விதைக்கவேண்டும்' என்றருளியது'' இன்னும் அடியேனுக்கு நினைவிலிருக்கிறது. அந்த ஸ்வாமிக்கு அடியேன் சிஷ்யனாகா விடினும் தம் சிஷ்யர்களிடத்திற்போல் அடியேனிடம் அவ்யாஜமான க்ருபை நிரந்தரமாயிருந்தது. இதனை விரித்துரைக்க இது ஸமயமன்று.

ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் அருளியபடி ஸத்ஸந்தாந ப்ரஸூத ஸதாசார நிஷ்ட ஸதாசார்யர் பக்கல் வேதாத்யயனம் செய்து ஸ்ரீகாஞ்சி தேவாதிராஜ ப்ரஹ்மோத்ஸவ வேதபாராயண கோஷ்டியில் முன்னே விளங்கி வரும் இம்மஹான் மீமாம்ஸையும் அதிகரித்து மேன்மையுற்றார். உபநிஷத்தில் உத்தாலகரென்ற மஹான் தமக்குப் போதுமான வித்யையைப் பெற்றிருந்தும் மேன்மேல் வித்யைகளைப் பெறப் பேராவல் கொண்டவரென்று கண்டிருக்கிறோம். அவர் போல் இம்மஹான் பல வேதங்களின் பல சாகைகளின் முடிவான உபநிஷத்துக்கள் முழுமையும் அத்யயனம் யார் செய்ய முடியும். ஆசார்யோபதேசமே அத்யயநமாக நினைக்கப்பட்ட இந்நாளில் தைத்திரியம் போன்ற தம் உபநிஷத்தையே அத்யயனம் செய்வதரிதாயிருக்க இவர் சாந்தோக்யோப நிஷத்தைப் பூரணமாக ஸ்வரத்துடன் அத்யயனம் செய்திருந்தும் ஓர் ஏற்றமாகும்.

முன் சொன்னதர்க்க சிஷ்யர்களான வேத வித்துக்கள் மீமாம்ஸை முழுமையும் அதிகரித்தனர். அக்ரஹாரம் இப்போது போல் அதிகக்ஷீணமாகாமல் பலர் அத்யயனம், காவ்யசாஸ்த்ரபடனம் இவற்றிலே ஆஸக்தராயிருந்த படியால் வேறு பாடசாலை முதலான இடத்திலிராமலே பரீக்ஷைகளுக்கு அனுப்பும்படி அங்கு வித்யையைவிருத்தி செய்துகொள்ள அனுகூலங்கள் இருந்தன. ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீஉவே தேவநாதாசார்ய ஸ்வாமி தர்க்க சாஸ்த்ரத்தில் பரீக்ஷை கொடுக்கப் புதுக்கோட்டைக்கு எழுந்தருளின போது ஸமவயஸ்கனான அடியேனும் அதற்காகவே அங்குச் சென்றபடியால் அதுமுதல் பலகால் பரஸ்பரஸமாகமமும் ஸரஸமாக சாஸ்த்ரஸல்லாபமும் செய்து வந்திருப்பதால் சிறிது இங்கே எழுத முன் வந்தேன். சாஸ்த்ராப்யாஸம் செய்தது முதல் பலருக்கு ப்ரவசனம் செய்வதும் முக்யமென்று உத்ஸாஹத்துடன் அதில் இழிந்து பலருக்கு ஆசார்யராகி இன்னும் ப்ரவசனம் செய்தவண்ணமேயிருப்பதும்' இது வியாஜமாக விசிஷ்டாத்வைத ஸமபந்தமான உபயவேதாந்த க்ரந்தங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஸாவதானமாக பரிச்ரமப்பட்டு அர்த்தஸ்வாரஸ்யங்களை யறிந்து ரஸிப்பதும் இவரிடம் நன்றாகக் காணலாம். பொதுவாகக்ரந்த சதுஷ்டயம் அதற்கு வேண்டிய முக்கிய வியாக்யானங்கள் என்ற வற்றோடு பல வேதாந்திகள் நிற்பதே பரம்பரையாக இருக்க ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் மற்ற மஹாக்ரந்தங்களிலும் மஹத்தான பரிச்

ரமம் பெற விரும்பிய மஹான்கள் சிலருண்டாகில்தானே முதலில் இங்கே ப்ரஸ்தாவித்தபடி பலருடைய துராக்ஷேபங்களுக்குத்தக்க ஸமாதானம் சொல்லி ஸ்வமத ஸ்த்தாபனம் செய்வது ஸாத்யமாகும். பிற் காலத்திலும் சிலர் இவ்வாறு விளங்கவேண்டு மென்பதற்காக இந்த ஸ்வாமி பாடுபடுவது போற்றத் தக்கது. இவருடைய ஆசார்யரான வித்வான் ஸ்வாமி மஹாவிரக்தாக்ரேஸரராய், சிஷ்யர்கள் பலர் இருந்தும் தமக்குப் பின்னே சேர்ந்துத் தொடர்ந்து வருவதையும் விரும்பாமல் ஏகாந்த சீலராயிருந்த படியால் அந்த ஸ்வாமியைப் பற்றியாரும் गुरुं प्रकाशयेत् என்கிற விதியை யனுஷ்டானத்தில் விரிவாகக் கொண்டு வரமுடியாமலிருந்தது. இந்த ஸ்வாமி தர்க்க வேதாந்தங்களில் சில க்ரந்தங்கள் செய்திருப்பதை ப்ரகாசப்படுத்த வேண்டுமென்று பல சிஷ்யர்கள் •ஒன்று சேர்ந்து தொண்டு புரிவதைக் கண்டு நாம் களிப்போமாக. ஸ்வாமி பல்லாண்டு எழுந்தருளிப் பலருக்கு ஆசார்யராய் விளங்கியிருக்க ஸ்ரீநிவாஸன் அருள் புரிவானுக.

We Pay Homage to the Swamiji

from

Leo Engineering Corpn.

45, EDWARD ELLIOTS ROAD,
MYLAPORE, MADRAS-4.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அய்யா குமாரதாத தேசிகன்

[ஸ்ரீ. உ. வே. நாவல்பாக்கம் வித்வான் ஸோமயாஜி நாராயணதாதாசாரியர் ஸ்வாமி]

"காசி முதலான நன்னகரெல்லாம் கார் மேனியருளாளரது கச்சிக்கொவ்வா" என்று ஸ்வாமி தேசிகன் புகழ்ந்து பேசிய பெருமாள் கோவில் என்கிற காஞ்சீபுரத்திற்கு ஸமீபத்தில் விளங்கும் சுரோத்ரியம் நாவல்பாக்கம் என்று பிரஸித்தமான அக்ரஹாரத்தில், விஷ்ணு வ்ருத்தகணத்தைச் சேர்ந்த சடமர்ஷண கோத்ரத்தில் இப்பாரத தேசத்தில் மிக்க புகழுடன் விளங்கியவர்களும், தூய்மை நிறைந்தவர்களும், குண புருஷ தத்வ ஸ்திதிகளை அறிந்தவர்களும் இயற்கையிலேயே பகவானது திருவடிகளிலேயே நிலைநின்ற மனமுடையவர்களுமான நாத, யாமுன ஸ்ரீசைல பூர்ண, குருகாதீசர் போன்ற உத்தமர்களான ஆசார்யர்கள் அவதரித்த திருவம்சத்தில் ஸ்ரீநிவாஸ தாதாசாரியர் ஸ்வாமியின் திருக்குமாரரான ஸ்ரீவேங்கடதேசிகனுக்கு அய்யா குமாரதாத தேசிகன் குமாரராக அவதரித்தார். உரியகாலத்தில் குமாரதாத தேசிகன் தன் பிதாவினிடத்திலேயே உபநயநாதி ஸம்ஸ்காராதிகளைப் பெற்றார். "அங்கமாறு ஐந்து வேள்வி நால் வேதமருங்கலை பயின்று எரி மூன்றும் செங்கையால் வளர்க்கும் துளக்கமில் மனத்தோர்". என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடி வாழும் திருவம்சத்தில் அவதரித்ததற்கு ஏற்ப அங்கங்களுடன் நான்கு வேதங்களையும் நால் வகை சாஸ்த்ரங்களையும் ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களையும் தன் பிதாவின் அருநிழலிலேயே கற்றார்.

தங்களுக்கு அரசர்களால் ச்ரோத்ரியமாகக் கொடுக்கப்பட்ட நாவல்பாக்கம் என்னும் அக்ரஹாரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திம்மயாசாரியர் ஸ்வாமி (குமாரதாத தேசிகனின் ப்ரபிதாமஹன்) காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டப்பெருமாள் ஸந்நிதி நிர்வாஹம் போன்ற காரணங்களால் சில காலம் பெருமாள் கோவிலிலேயே எழுந்தருளியிருக்க நேர்ந்தது. இவர்களுக்கு குலக்ரமமாக வந்த வாஸஸ்தானமான திருப்பதியிலேயே நியதமாக வஸிக்காமல் அவ்வப்போது வந்து மலையப்பனை ஸேவித்துப் போவதாக இவர்கள் இருந்தனர். அதிலும் திம்மயாசாரியர் ஸ்வாமி ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் தவறாமல் ஸ்ரீநிவாஸனை ஸேவித்துப் போவது வழக்கம். ஒரு ஸமயம் திம்மயாசாரியர் ஸ்வாமி திருமலைக்கு எழுந்தருளி வேங்கடவனை மங்களாசாஸனம் செய்துக்கொண்டிருந்தபோது எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் புரிந்து கொண்டிருந்த ஸ்ரீசேஷதீக்ஷிதர் என்னும் பட்டரை அணுகி "அடியேன் சற்று கர்பக்ரஹத்தில் ஏகாந்தமாக எம்பெருமானை ஸேவிக்க அவகாசம் ஸாதித்தருளவேண்டும் என்று விஜ்ஞாபித்தார். அர்ச்சக ஸ்வாமி தேவரீர் ஏகாந்தத்தை விரும்புவானேன் என்று வினவவும் "அடியேன் இம் மண்ணுலகிலிருந்து வெகு சீக்கிரம் விண்ணுலகையடைந்து அங்கு எம்பெருமான் திருவடிகளில் அப்ரதிஹத கைங்கர்யம் புரிய ஆர்த்த ப்ரபத்தி செய்யப்போகிறேன்" என்று திம்மயாசாரியர் விடையிறுத்தார். இதைக் கேட்ட அர்ச்சக ஸ்வாமி "அடியேனுக்கும் சீக்ரமாக நிரந்தர கைங்கர்யம் ப்ராப்தமாகும்படி திருவேங்கடமுடையான் திருவடி வாரத்தில் ஓர் அஞ்சலி செய்யவேண்டும்" என்று ப்ரார்த்திக்க திம்மயாசாரியரும் அப்படியே என்று அங்கீகரித்து பட்டர் ஸ்வாமிக்காகவும்

ஸ்ரீ ஆராவமுதனும்
ஸ்ரீ அய்யாகுமாரதாத தேசிகனும்

திருமலைநம்பி சதுர்வேத சதக்ரது
நாவல்பாக்கம்
ஸ்ரீ அய்யா குமாரதாததேசிகன்
(திருக்குடந்தை)

தனக்காகவும் ஏழாவது நாளன்று அபிஜித் வேளையிலே தேஹவியோகம் ஏற்படும்படி ப்ரார்த்தித்தார். அந்த ஏழாவது நாளுக்குள் காஞ்சீபுரம் சென்று விடவேண்டும் என்பது ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம். அந்தப் படிக்கு மலையப்பனிடம் நியமனம் பெற்று காஞ்சிக்கு எழுந்தருளும் வழியில் ஒரு நாள் தடைப்பட்ட தன் காரணமாக ஆழ்வான் அவதரித்த ஸ்தல மான கூரத்தில் தங்கும்படி நேரிட்டது. அப்போது தனக்குத் தன்னடிச்சோதிக்கு எழுந்தருளும் காலம் ஸமீபத்து விட்டதை யறிந்து உடனிருந்த புத்ர, சிஷ்யர்களுக்கு அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை உபதேசித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே ப்ராணவியோகமாகி விட்டது. அதே ஸமயம் சேஷதீக்ஷித பட்டரும் பரமபதமடைந்தார். பிறகு இதனை யறிந்தவர்கள் ஆச்சரிய மடைந்தனர். இவ்வர்த்தத்தை

"वन्देतिम्मयतातार्यं स्वेच्छया प्रापयस्वयं
अर्चिराद्युपदेशान्ते वैकुण्ठं पादचारत:"

என்று தனியன் பத்யத்துடன் சேர்த்து அனுஸந்திக்கத்தொடங்கினர்.

பிறகு திம்மயதாதாசாரியர் குமாரரான ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியரும் ப்ரதி ஸம்வத்ஸரம் பிதாவைப்போல் ஸ்ரீநிவாஸனை ஸேவித்துவந்தார். முதுமையால மலைக்கு எழுந்தருள முடியாமல் போய் சிஷ்யர்களின ஸஹாயத்துடன் எழுந்தருளி ஸ்ரீநிவாஸனை மங்களா சாஸனம் செய்து இனி "மலையப்பனின் ஸேவை அடியேனுககு எப்படி கிடைக்கும்" என்று அனுசோசிதது நிற்க அபபோது எம்பெருமான அர்ச்சகமுகேந "தேவரீர் இருக்குமிடத்திலேயே நாம் அவதரிக்க ஸங்கல்பம் கொணடோம். எனவே சோகிக்கவேண்டாம்" என்று நியமித்தருளவும் ஸ்வாமியும் நாவல்பாக்கம் எழுந்தருளி ஸ்ரீநிவாஸனின் சுபாச்ரய திருமேனியை எழுந்தருளப்பண்ணி தனக்கு நியமித்த கோவிந்த தீக்ஷிதபட்டர் மூலம் ப்ரதிஷ்டைசெய்து வைத்து காஞ்சி வைகுண்டப் பெருமாள் கோவிலில தீரதத பரிகரஹம் செய்து ஸகல கைங்கர்யங்களையும் செயது கொண்டு ஆனந்தப் பரவசரானார். ஸ்ரீநிவாஸனிடத்தில் இவருக்கிருந்த அபரிமிதமான பக்தியைப் பின்வரும் இவரது தனியனே காட்டும்.

श्रीशैलपूर्ण कुलवारिधि पूर्णचन्द्रं
श्रीवेङ्कटेश चरणाम्बुज चञ्चरीकम् ।
श्रीतिम्मयार्य तनयं विनयैकभूमिं
श्रीश्रीनिवासगुरुमन्वहमानतोऽस्मि"

நாவல்பாக்கத்தில் திருவேங்கடமுடையான் அவதரித்தபிறகு அவன் திருவடி வாரத்தில் நித்யாராதனம் செய்துகொண்டும் அவன் முகோல்லாஸார்த்தமாக யஜ்ஞாதிகளைச் செய்து கொண்டும் பஞ்சகால பராயணராக எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவரது குமாரரான ஸ்ரீவேங்கடதேசிகனின் புண்ய பரிபாகமாக அவதரித்த ஸ்ரீகுமாரதாத தேசிகன் தம் தகப்பனாரால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஸுதர்சனமந்த்ரோபாஸனத்தால் அநிதர ஸாதாரண ஜ்ஞானாநுஷ்டானங்களையும் விலக்ஷணப்ரம்ஹ தேஜஸ்ஸையும் பெற்றிருந்தார். இவருக்குத் தகுந்த காலத்தில் மௌக்திகாம்பா என்கிற கன்னிகையை வேங்கட தேசிகன் விவாஹம் செய்து வைததார். ஸ்ரீகுமாரதாததேசிகனும் அதுமுதல் அக்னிபரிசர்யை செய்து கொண்டும் ரமாநிவாஸனை ஆராதிதது கொணடும் நாவல்பாக்கத்திலேயே எழுநதருளியிருந்தார். இதைக் குமாரதாத தேசிகனின குமாரர் வேங்கடாசாரியர் शरणागति கோரணி என்ற க்ரந்தத்தில்

योगेन यागनिवहैरपि नाथवंश्या:
त्यागेन चापि मुखयन्नियमेवनित्यम् ।
कम्बूपमानगल मम्बुज वक्त्रनेत्रं
जम्बू पुरालयमुपैमि रमानिवासम् ॥

என்று ஸூசிப்பித்தார்.

இக் குமாரதாத தேசிகனுக்குப் பத்னிமார் இருவர். அதில் மூத்தவள் பெயர் தெரியவில்லை. இவர்க்குக் குமாரர்கள் எழுவர். அவர்களுள் முதல்வர் நீலமேகதாத தேசிகன். இவருடைய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களே நாவல்பாக்கத்திலிருப்பவர்கள். கடைசி குமாரரான வேங்கடாசாரியர் பாட்டராசாரியர் எனப்படுபவர். இவரது ஸந்ததியினரே கும்பகோணத்திலுள்ள பாட்டராசாரியர் வீதியிலிருப்பவர்கள். மூன்றுமவரான ரகுநாதாசாரியரின் ஸந்ததியினர் திருச்சேரை திவ்ய தேசத்திலுள்ளபாட்டராசாரியர்கள்.மற்றொரு குமாரரான ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரின் வமசத்தவர்கள் "த்வார்" என்னு மூரில் உள்ளனர். ஸச்சரித்ரஸுதாநிதி என்னும்தர்ம சாஸ்த்ர க்ரந்தத்தைச் செய்தருளிய வரும் நைத்ருவ வம்சஸ்தரும் ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தில் 11 ஆம் பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீநிவாஸ சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகனின் சிஷ்யருமான வீரராகவாசாரியர் ஸ்வாமி ஷ ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியரிடம் சாஸ்த்ரங்கள் வாசித்ததாகவும் அவர் நியமனப்படியே இக் க்ரந்தத்தைச் செய்வதாகவும் எழுதியுள்ளார். மற்ற குமாரர்களது வம்சத்தவர்கள் ஆந்திர தேசத்தில் ஆங்காங்குள்ளனர்.

நாவல்பாக்கத்திற்கு ஸமீபத்தில் நெடுங்குன்றம் என்றொரு கிராமம் உண்டு. அதனருகிலுள்ள வேப்பம்பட்டு என்ற ஊரிலுள்ள வரவணைவரும் குமாரதாத தேசிகனது சிஷ்யர்கள். அவர்களுள் நாயகர் குலத்தைச் சேர்ந்த நான்கு ஸஹோதரர்களிருந்தனர். அந்நால்வருள் அச்சுதநாயகர் எனபவரும் ஒருவர். இவரே பிற்காலத்தில் தஞ்சையை ஆண்டார். அச்சுதநாயகருக்குத் தன் வீட்டில் ஏற்பட்ட மனக்கசப்பால் வீட்டை விட்டு வெளியேறி நடக்கத் தொடங்கினர். வெயிலாலும் பசியாலும் நீர் வேட்கையாலும் துயருற்ற அவர் நாவல்பாக்கம் குளக்கரையை யடைந்து நீர் விடாயைத் தீர்த்துக் கொண்டு மரத்தின் நிழலில் படுத்துறங்கி விட்டார். ஸ்வாமி குமாரதாத தேசிகன் மாத்யாஹ்னிகஸ்நாநத்திற்காகக் குளத்திற்கு எழுந்தருளும் போது ஒருவன் படுத்துறங்குவதையும், பெரிய ஸர்ப்பம் ஒன்று தன்படத்தைப் பரப்பி அவன் மீது வெயில படாதவாறு குடை பிடிப்பதையும் கண்டு வியந்து கருட மந்த்ரத்தை ஜபித்து ஸர்ப்பத்தை வெளியேறச் செய்து, அச்சுதநாயகன் முகத்தில் குளிர்ந்த நீரைத் தெளித்து அவன் துயிலை நீக்கிக்களைப்பையும் போக்கி அவனைப் பற்றி விசாரித்தார். அவன் தம் சீடன் என்பதையும் அவனுக்கு அவன் வீட்டாரிடம் ஏற்பட்ட மனககசப்பையும் அறிந்து அவனுக்கு அறிவுரை கூறி மன அமைதி யேற்படுத்தினர். மேலும் அவனது ஜாதகத்தையும் சரீரத்திலுள்ள சில உத்தம லக்ஷணங்களையும் ஸர்ப்பம் குடைபிடித்த பாக்கியத்தையும் சிந்தித்துப்பார்த்தஸ்வாமி அவனுககு விரைவில் நல்ல பதவி கிட்டப்போகிறது என்று கூறினர். பின்னர் அச்சுத நாயகரது ப்ரார்த்தனைக் கிணஙக அவருக்கு தப்தசக்ராங்கத்தைச் செய்து வைஷ்ணவ தத்வங்களையும் உபதேசித்தார். நாயகரும் ஒரு வருஷ காலம் நாவல்பாக்க த்திலேயே இருந்து பல உபதேசங்களைப் பெற்றார்.

பிறகு அச்சுத நாயகர் ஆசாரிபரது நியமனம பெற்று தஞ்சை சென்று அரச வேலையொன்றில அமர்நதார். பூர்வ ஜனம புண்ய விசேஷத்தால பல சோதனைகளிலும் வெற்றி பெற்றுமன்னனது அபிமானத்தைப் பெற்றார். அரசரும் தமககு மகனில்லாத குறையை எண்ணி அச்சுதநாயகரும் தனக்குப் பழைய பந்து வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவராதலால அவரை ஸ்வீகாரம் எடுத்துக் கொண்டார். இளவரசனுக முடி சூட்டப்பட்டதும் தம் ஸ்வீகாரத்தந்தையான மன்னர் சேவுகப்பநாயகரை அச்சுதநாயகர் தம் திறமை

மிக்க செயல்களால் மகிழச் செய்தார். மன்னர் மறைந்ததும் அச்சுதநாயகர் மன்னராக முடி சூட்டப்பட்டார்.

அச்சுத நாயகர், தாம் தஞ்சை மன்னராக முடிசூட்டப்பட்ட செய்தியை விரைவில் ஆசாரியரான குமாரதாத தேசிகனுக்குத் தெரிவித்து அவரையும் அவரது குடும்பத்தாரையும் பல்லக்கில் எழுந்தருளச்செய்து நகர வாஸத்தை விரும்பாத ஆசாரியனை வெண்ணாற்றங்கரையில் நீலமேகப் பெருமாள் திருவடி வாரத்தில் நிலையாகத் தங்கச்செய்து ஏராளமான பொருள்களைக் காணிக்கையாக்கினார். அந்த பொருள்களின் உதவியால் உத்தம ரித்விக்குகளைக்கொண்டு பல வகையான யாகங்களைச்செய்ய விரும்பிய குமாரதாத தேசிகன் அவ்வாறே செய்துமுடித்தார். எல்லா யாகங்களிலும் யஜ்ஞபீடத்தில் நீலமேகன் எழுந்தருளி ஹவிர் பாகங்களை ஸ்வீகரித்தது விசேஷம். இதனால் அக்காலத்திலிருந்த மஹான்கள் ஸ்வாமிக்கு "சதுர்வேத சதக்ரது" என்ற விருதையளித்தனர்.

साग्नि चित्य पौण्डरीक सर्वपृष्ठविश्वजित् ।
द्वादशाह वाजपेय सर्वतोमुखादिभिः ॥
प्रीणयन्त मम्बुजाक्षमर्चयन्त मुक्तिभिः ।
तातयार्यमस्मदीयतातपादमाश्रये ॥

என்று இந்த ஸ்வாமி செய்த யாகங்களைப் பற்றி அவரது குமாரரே அருளிச்செய்துள்ளார்.

அச்யுத நாயகர் தன் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியிலுள்ள எல்லா விஷ்ணு தேவாலயங்களிலும் குமாரதாததேசிகனுக்கே முதல் தீர்த்த கௌரவமும், புராண படனத்திலும், அருளிச்செயல், வேதபாராயணங்களிலும் அதிகாரமும், தர்மாதிகாரி-பதவி ஆகியவற்றையும் அளித்து எல்லாம் ஸ்வாமியின் நியமனப்படியே நடைபெறும்படி உத்தரவிட்டார். ஸ்வாமியும் அப்பதவியை யேற்று பல தேவாலயங்களை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்தும் அவற்றில் உத்ஸவாதிகளும் நித்யாராதனங்களும் குறைவின்றி நடைபெறவும் ஏற்பாடு செய்ததோடு ஆங்காங்கு தம் குமாரர்களை இருக்கச் செய்தார். தாமும் அவ்வப்போது சென்று மேற்பார்வையிட்டு வந்தார். அச்சுதநாயகனுக்குக் குமாரதாத தேசிகன் ஆஸ்தான வித்வானாக இருந்து பல கலைகளை வளர்த்தார். மேலும் தற்போது ஸரஸ்வதி மஹால் எனப்படும் நூல் நிலையத்தை விரிவாக்கச் செய்தார். நாயக அரசர் ஆஸ்தானத்தில் தேசிக ஸம்ப்ரதாய ஸித்தாந்தமான ப்ரபத்தியைப் பற்றி கந்தாடை சிங்கராச்சாரியரோடு ஏற்பட்டவாக்யர்த்தத்தில் மூன்றுநாட்கள் வாதிட்டு ப்ரபத்திபுபாயத்தை ஸ்தாபித்தார். அதனால் "தேசிகஸித்தாந்த விஜயத்வஜ" என்ற விருதைப்பெற்றார். இதுவும் அவரது தனியனில் சேர்க்கப்பட்டு அனுஸந்திக்கப்படுகிறது.

திருக்குடந்தை ஆராவமுதன் ஸன்னிதியில் கோமளவல்லித் தாயாருக்கிருந்த தனிக் கோவிலை மாற்றித் தாயாரைப் பெருமாள் ஸன்னிதியிலேயே எழுந்தருளப்பண்ணி அப்பகுதியைத் தேவதாந்தரத்திற்கு அளித்து விட்டனர் முன்னரிருந்த சைவமன்னர்கள். நம் குமாரதாத தேசிகன் மீண்டும் தாயாருக்குத்தனிக் கோவில் ஏற்படுத்தி எழுந்தருளப் பண்ணுவித்தார். இதன் காரணமாக கோமளவல்லித் தாயாரின் நியமனப்படி நாயக அரசரும் குமாரதாத தேசிகனுக்குத் தாயார் ஸன்னிதிக்கு எதிரில் ஸன்னிதி ஏற்படுத்தினார்.

குமாரதாததேசிகன் நாவல் பாக்கத்தில் ஸ்ரீனிவாஸன் ஆலயத்தை விரிவாக்கினார். அச்சுத நாயகரது ஜன்மபூமியான நெடுங்குன்றத்தில் ஸ்ரீராமனுக்கு திவ்யாலயம் ஏற்படுத்தினார். அதற்கருகில் ரகுநாதஸமுத்ரம் என்ற கிராமத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்து ஸ்ரீராமசந்தரனையும் எழுந்தருளப் பண்ணி அவ்

ஊரைச் சுரோத்ரியர்களுக்குத் தானம் செய்வித்தார். நெடுங்குன்றக் கோவிலில் தஞ்சையையாண்ட அச்சுதநாயகரது குமாரர் ரகுநாத ராஜாவின் கல்வெட்டும் விஜயநகர மன்னர்களின் சிலாசாஸனமும் உள்ளன. தஞ்சை மன்னர்களும் விஜயநகர மன்னர்களும் உறவினர்களாவர். ஸ்ரீகுமாரதாத தேசிகன் அவ்வப்போது தாம் செய்த யாகங்களின் ஞ்ஞாபகார்த்தமாக பௌண்டரீகபுரம், ரகுநாதபுரம் முதலிய அக்ரஹாரங்களை ப்ரதிஷ்டை செய்தார்.

ஸர்வதோ முகம் என்னும் மஹாயாகத்தை தேவாதி ராஜன் திருவடி வாரததில் ஸ்வாமி அனுஷ்டித்த போது ரகுநாத நாயக மன்னர் தமக்களித்த, நீல நாயகக்கல் மோதிரததை அவப்ருதத்தன்று யஜ்ஞசாலைக் கெழுந்தருளிய தேவாதிராஜனுக்கே ஸ்வாமி ஸமர்ப்பிதது விட்டதாகவும் அக்கல்லைப் பேரருளாளன் திலகமாகச் சாத்திக் கொண்டான் என்றும் பெரியோர் பகர்வர். மேலும் தென்னாட்டில் பல கோவில்களுக்கும் திருவாபரணுதிகளை ஸ்மர்ப்பித்து அர்ச்சையில் வெகு ஈடுபாட்டுடன் விளங்கினுர். நீலகண்ட தீக்ஷிதர் தம் க்ரந்தத்தில் ' ஷட்தர்சன ப்ரவீண குமாரதாதாசாரியர்'' என்று ஸ்வாமி திருநாமத்தை எடுததுள்ளார். இவர் வாஜபேய ச்சத்ர சாமரங்களுடனும் அரச பரிவாரங்களுடனும் அங்காஙகு சென்று வாதம் செய்து சோழ நாட்டில் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை நிலைநாட்டினுர்.

அச்சுத நாயகர் காலம் A D 1572–1614 ரகுநாத நாயகர் A D 1614–1633 விஜய ராகவ நாயகர் AD 1633–1673. இம் மூன்று மன்னர்கள் காலத்திலும் ஸ்வாமி ராஜகுரு பதத்தை அலங்கரித்தார். இறுதியில் குமார தாத தேசிகன் திருக்குடந்தைக்குச் சென்று அனவரதமும் ஆராவமுதனுக்குக் கைங்கர்யங்கள் செய்துக்கொண்டு பரமபதத்தை யடைந்தார். அம்மஹானின் கைங்கர்யத்தில் 11 ஆவது நாளில் அளிக்கப்பட்ட பொருளைக் கொண்டு லக்ஷ்மீ நாராயணஸ்வாமி என்பவர் ஆராவமுதனின் வாயிற்கோபுரத்தை 11 நிலைகளுடன் கட்டி முடித்தார்.

குமாரதாத தேசிகன் அருளிச்செய்த
க்ரந்தங்களுள் சில.

(1) பாரிஜாதாபஹரண நாடகம். (2) நிக்ஷேபரக்ஷாவ்யாக்யா. (3) ஸ்ரீபாஷ்ய வ்யாக்யா விசிஷ்டாத்வைதஸரணி. (4) பஞ்சகால ப்ரதீபிகா. (5) உஷா நிருத்த சரிதம். (6) ராமாயண கதாஸாரம். (7) ஸூத்ரகல்ப பாஷ்யம். (8) வ்பாகரணதீபிகா. (9) கணுத பரிபாடி (10) கபிலதந்த்ரஸாரம். (11) அபய ப்ரதான ஸாரவ்யாக்யா. (12) அச்யுதேந்த்ராப்யுதயம்.

सुदर्शनकृपालब्ध वेदतत्वार्थसागरम् ।
अनुष्ठित क्रतु शतं वन्देऽस्मत्पितरं गुरुम् ॥
कुमारतातयाचार्यं सदाचारपरं सदा ।
वेदान्ताचार्य सिद्धान्त विजयध्वजमाश्रये ॥

—✲—

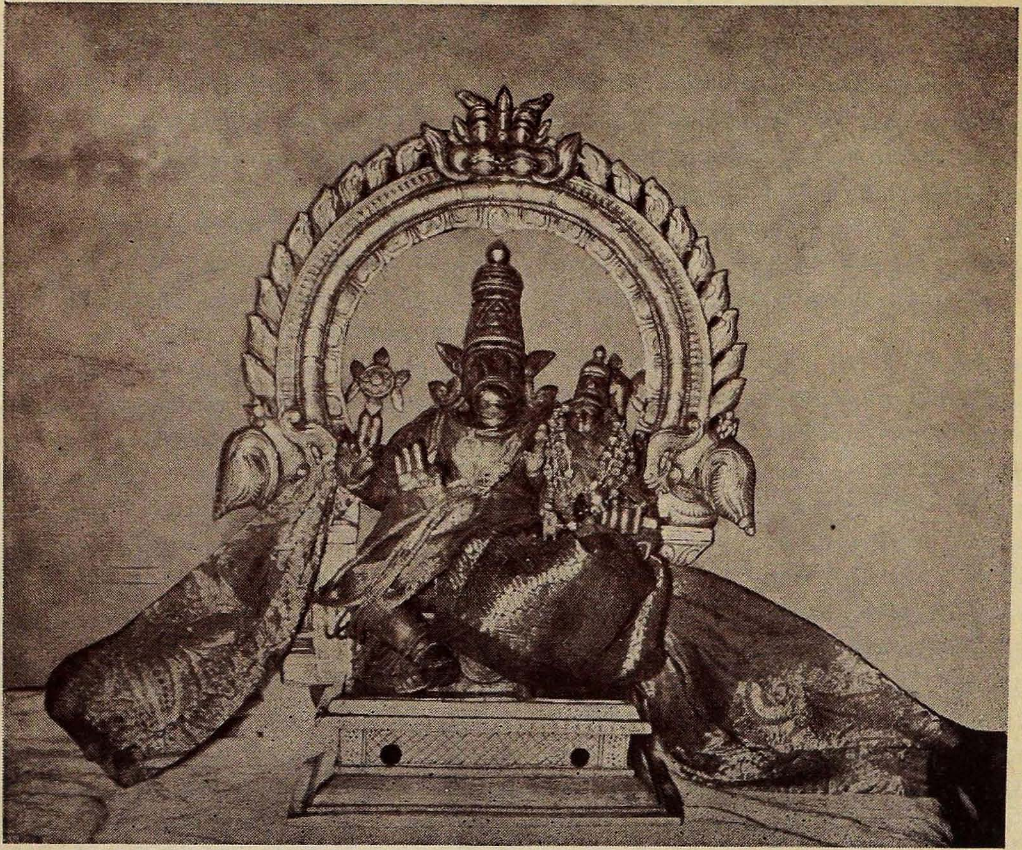

ஸ்ரீமதண்ணயார்ய மஹாதேசிகன் ஆராதித்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவன்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மதண்ணயார்ய மஹாதேசிகன்

நாவல்பாக்கம் வித்வான் தே. ஆ. யஜ்வராஹதாதாசாரியர்

आदौ नाथमुनि प्रभाव महिते दीप्तान्तरे सत्कुले
श्रीमद्यामुन योगिवर्य कुरुकाधीशादिभिर्देशिकैः।
संसारानल दह्यमान जनता सञ्जीवनायोदितः
जीयादण्णय देशिकोऽपरतनुः श्रीमान् हयास्योहरिः।

இம் மண்ணுலகிலுள்ள ஸப்தத்வீபங்களில் ஜம்பூத்வீபம் என்றும் நாவலந்தீவு என்றும் ப்ரஸித்தமானது இப்பாரத நாடாகும். இப்பாரத நாட்டிலும் நாராயணபரர்களான மஹான்கள் அவதரித்ததால் பெருமையைத் தேடிக் கொண்டது தக்ஷிண தேசமாகும். அதிலும் தொண்டை மண்டலத்துக் கோர் சிறப்புண்டு. "தொண்டைநாடு சான்றோர் உடைத்து" என்பது தொன்று தொட்டு வழங்கும் வழக்காகும். ஸ்ரீ தேசிகனும் "தொண்டை மண்டலவேதியர் வாழவே" என்றருளிப் போந்தார்.

இத்தகையை பெருமைவாய்ந்த தொண்டைநாட்டிற்குத் திலகமாய் விளங்குவது ஜம்பூபுரம் என்றும் நாவல்பாக்கம் என்றும் பிரஸித்தமான அக்ரஹாரமாகும். இவ்வூரிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவரனைவரும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளியபடி सत्सन्तान प्रसूत सदाचारनिष्ठर्களாய் விளங்குபவர்கள். நம் ஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகர்களான ஸ்ரீமந்நாதமுனி, ஸ்ரீமத்யாமுனமுனி போன்றவர்களும் पितामहस्यापि पितामह ரான திருமலைநம்பியும், குருகைப்பிரானும் அவதரித்த குலத்தவர்களான இவ்வூர் மஹான்கள் தங்களுடைய ஜ்ஞானத்தாலும் யாகாதி அனுஷ்டானங்களாலும் சதுர்வேத சதக்ரது என்ற விருதைப் பெற்று ஆசாரியகம் செய்து வருபவர்களாவர். எனவேதான் மிகவும் நலிந்து போன ச்ருதப்ரகாசிகா ஸம்ப்ரதாயத்தைப் பரப்பத்திருவுள்ளங் கொண்ட எம்பெருமான் முன்பு நான்கு வேதங்களின் மறைவால் நலிவுற்ற நான்முகனது துயர் துடைக்க ஹயக்ரீவனாக அவதரித்தது போல் ஸ்ரீ அண்ணயார்ய மஹாதேசிகன் வடிவில் திருவுள்ளம் பற்றி சதுர்வேதசதக்ரது குலத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீநிவாஸ ஸூரியைப் பிதாவாக ஸங்கல்பித்தான்.

ஸ்ரீநிவாஸஸூரியின் பத்னீ கனகவல்லியென்பவள் கொத்திமங்கலம் திருமலை நல்லான் சக்ரவர்த்தி கோவிந்தாசாரியர் ஸ்வாமியின் குமாரத்தியாவள். அவள் ஜ்யேஷ்ட புத்ரனைப் பெற்றெடுத்த பின்பு மீண்டும் கர்ப்பிணியானாள். அக்காலத்தில் நாட்டின் நிலை மிகவும் குழம்பியிருந்தது. குதிரை மீதிவர்ந்த மிலேச்சர்கள் கையில் கொடிய ஆயுதங்களையேந்தி பொதுமக்களைத் துன்புறுத்திக் கொள்ளையடிப்பதையே பொழுது போக்காகக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் நாவல் பாக்கத்திற்கு வந்தவுடன் உயிர் பிழைத்தால் போதும் என்றெண்ணிய கிராமவாஸிகள் அனைவரும் ஓடி விட்டனர். பூர்ண கர்ப்பிணியான கனகவல்லி செய்வதறியாமல் திகைத்து நிற்கையில் தற்செயலாக அங்கு வந்த அவளது ஸஹோதரரான கொத்திமங்கலம் ராகவாசாரியர் அவளைத் தம் தோளில் சுமந்து கொண்டு விரைந்து ஓடி ஓரத்தி என்னும் அக்ரஹார ஸமீபத்திலிருந்த பெரிய காட்டை நெருங்கினார். அப்போது ப்ரஸவ வேதனையேற்படவே தன் ஸஹோதரரைத் தனித்திருக்கச் செய்து எம்பெருமானைத் தியானித்துக் கொண்டு ஸாதாரண ௵ ஆடி ௴ மிருகசீர்ஷ நக்ஷத்ரத்தில்

द्वीपे बदरिकामिश्रे बादरायणमच्युतम् ।
पराशरात्सत्यवती लेभे पुत्रं परन्तपम् ॥

என்கிற படியே ஸர்வேச்வரனே அண்ணயார்ய மஹாதேசிகன் வடிவில் பெற்றெடுத்தாள்.

அங்கிலேயில் ஸ்ரீநிவாஸ ஸூரியானவர் பூர்ணகர்ப்பிணியான பத்னியைத் தேடிக்கொண்டு இருளடர்ந்த வேளேயில் தீவட்டியுடன் தன்பத்னி ஸஹோதரரின் பேரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வர அவர்களும் "நாங்கள் இங்கே இருக்கிறோம்" என்று விடை யிறுத்ததும், ஸஹாயத்துடன். அவர்களே வந்தடைந்து அன்றிரவைக் கழித்தனர். கனகவல்லி, வனத்தில் ப்ரஸவித்த வேளேயை ஆராய்ந்த அவளது ஸஹோதரரான கொத்திமங்கலம் ராகவாசாரியார் "இவன் ஜகதாசார்யனுக விளங்குவான்" என்று அப்பொழுதே கூறினர். மறு நாட் காலேயில் அருகிலிருந்த ஓரத்தி யென்னும் ப்ரஸித்த அக்ரஹாரத்தில் சில நாட்கள் தங்கி நாட்டில் குழப்பம் நீங்கியதும் நாவல் பாக்கம் வந்தடைந்தனர்.

ஸ்ரீநிவாஸஸூரி தம் குழந்தைக்குத் தகுந்த காலத்தில் ஜாதகர்மாவைச் செய்து நாதமுனிகளின் திருநாமமான ரங்கநாதன் என்ற நாமத்தையே சூட்டி எட்டாம் வயதில் உபநயனம் செய்வித்து யஜ்வாவான தன் திருத்தகப்பனுர் யஜ்ஞந்ருஸிம்ஹதேசிகனேக் கொண்டு பஞ்சஸம் ஸ்காரத்தை நடத்தி வைத்ததோடு இதிஹாஸ புராணுதிகளேயும் உபதேசித்தருளப் பண்ணினுர். பின்னர் சக்ரவர்த்தி குலத்தைச் சேர்ந்த கமலவல்லி என்ற கன்னிகையை விவாஹம் செய்து வைத்து வைச்வதேவத்தையும் தன்பிதாவான ஸ்ரீயஜ்ஞ நரஸிம்ம தேசிகன் மூலமாகவே நடத்தி வைத்தார்.

தன் குமாரருக்கு வேதாத்யயனம் செய்யுங் காலத்திலேயே அத்யயனத்தோடு ஸாஹித்ய க்ரந்தங்களேயும் வ்யாகரண சாஸ்த்ரத்தையும் தானே பரிசீலனம் பண்ணி வைத்து குமாரர் பதினுறு ப்ராயத்தையடையும் போது திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினுர்.

பின்பு நம் அண்ணயார்யமஹாதேசிகன் காவிரி தீரத்திற்கு எழுந்தருளி; அங்கு தம் மாதா மஹ குலத்தைச் சேர்ந்தவரும் தன் மாதுலரான கொத்திமங்கலம் மாமா ராகவாசாரியரது ஆசாரியரும், ஸதாசாரத்தில் வஸிஷ்டரைப் போன்றவரும், வாதத்தில் வெல்லவந்த ராமருத்ரபட்டன் முதலானவர்களே தர்க்க க்ரந்தமான மணி என்னும் நூலுக்கு உரையான (दीधिति) என்ற நூலுக்கு அனேவரும் வியக்கும் வண்ணம் உரை எழுதி புகழின் சிகரத்திலிருந்த கதாதரன் கூட நினேத்துப் பாராத முறையில் பரிஷ்காரங்கள் செய்து வென்றபடியால் கதாதரனது ஸந்ததியைச் சேர்ந்த புருஷோத்தம பட்டாசாரியராலேயே சிரோமணி என்று விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டவருமான திருமலே நல்லான் சக்ரவர்த்தி சிரோமணி வேங்கடாசாரியர் என்பரை யடைந்து பணிவிடைகள் செய்து தர்க்க சாஸ்த்ரத்தை அதிகரித்தார்.

हयग्रीवमनाराध्य यस्सर्वज्ञत्वमिच्छति ।
अनालम्बित नौकस्सन् समुद्रं तर्तुमिच्छति ॥

என்று ஸ்ரீஹயக்ரீவ கல்பத்தில் சொன்னபடி ஹயக்ரீவனது அனுக்ரஹமிராமல் விசேஷமான ஜ்ஞான விகாஸம் கூடாதாகையால் ஹயக்ரீவானுக்ரஹத்தைப் பெறவேண்டி ஸ்ரீஹயசிரோ மந்த்ரத்தை ப்ரஸாதித்தருளும்படி சிரோமணி வேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமியையே ப்ரார்த்திக்க அவரும் சதக்ரது குல திலக வேங்கடாசாரியர் குமாரரான வேதாந்தாசாரியர் ஸன்னதியில் தான் க்ரஹித்த ஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தை ப்ரஸாதித்தருளினுர். பின்பு சாஸ்த்ரப்படி காவேரியில் கழுத்தளவு ஜலத்தில் சில காலம் மந்த்ராவ்ருத்தி செய்து சிரோமணி ஸ்வாமி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளி

யதும் காஞ்சியில் இருந்த ஆளூர் நரஸிம்ஹ சாஸ்த்ரிகள் என்ற வித்வானிடத்தில் ந்யாய சாஸ்த்ரத்தை உஞ்சவிருத்தியுடனிருந்து பல காலம் அப்யஸித்தார். பின்பு ஹயக்ரீவனுடைய அனுக்ரஹத்தைப் பெற தீவிர வ்ரதானுஷ்டானம் செய்ய ஸங்கல்பித்து அதற்கான தகுந்த ஸ்தலத்தைத் தேடி शैलाग्रे जलमध्ये वा तीरे वा लवणाम्बुधेः என்ற ஹயக்ரீவ கல்பத்தில் சொன்ன லக்ஷணம் நிறைந்த திருக்கடல் மல்லை (மாமல்லபுரம்) என்ற க்ஷேத்ரத்தையடைந்து ஜ்ஞானபிரான் ஸன்னிதியின் ஸமீபத்திலிருந்த புஷ்கரிணியில் கழுத்தளவு நீரில் நின்று மந்த்ரஜபம் செய்தும், பிற்பகலில் கோமூத்ரத்தில் பக்வமான அன்னத்தையும் ஒரு வேளை மட்டும் புசித்தும் ஸங்கல்பித்த காலம் வரையில் அனுஷ்டித்துவர ப்ரஸன்னரான ஹயக்ரீவன் ஒரு புருஷரூபத்தை அடைந்து நம் அண்ணயார்ய மஹா தேசிகன் ஜலத்தில் நித்ரைக்கு ப்ரஸக்தியே இராமல் ஜபம் செய்யும் போதிலும் ஸ்வப்னத்தில் தோன்றுவதைப்போல் தோன்றி "உம் வ்ரதம் முடிந்தது. நீர் அறியாத அம்சம் ஒன்றின்றி ஜ்ஞான ஸம்ருத்தி உண்டாகும் தபஸ்ஸை நிறுத்தி ஹயக்ரீவனை அர்ச்சை வடிவில் ஆராதித்து எல்லா மேன்மையையும் பெறுவீராக" என்று கூறி மறைந்தருளினர்.

இப்படி வ்ரதம் தலைக்கட்டியதும் மாதல க்ராமமான கொத்திமங்கலம் எழுந்தருளி விருதத்திற்கு அங்கமான ஹோம தர்பண ப்ராம்ஹணபோஜனாதிகளை நடத்திய பிறகு ஸ்வக்ராமம் எழுந்தருளி ஹயக்ரீவனை அர்ச்சையில் எழுந்தருளப்பண்ணி காஞ்சியில் பேருளாளனை ஆராதித்து வந்த வாஸுதேவ பட்டரை ஸஹாயமாய் கொண்டு பாத்மஸம்ஹிதையில் கூறியபடி ப்ரதிஷ்டை செய்து ஆராதித்து வந்தார். அந்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தில் பகவானுடைய ஆவிர்பாவத்தால் ஷாட்குண்யபூர்ததி ஏற்பட்டு அந்த வூரில் துருஷ்கர்களின் கலாபத்தில் நின்று போயிருந்த திருவாராதனாதிகளை மறுபடி செய்தருள திவ்யாலயத்தை மீண்டும் ப்ரதிஷ்டை செய்து வேங்கடமுடையானை எழுந்தருளப்பண்ணி திருக்கடல் மல்லை ஸ்தல சயனப்பெருமாள் ஸன்னதியிலிருந்து தீர்த்த பரிக்ரஹம் செய்து சித்திரை மாதத்தில் ப்ரம்ஹோத்ஸவத்தைத் தொடங்கி வைத்தார். இன்றளவும் அவ்வுத்ஸவம் ஆண்டு தோறும் வெகு சிறப்பாகத்தடையின்றி நடைபெற்று வருகிறது. நம் அண்ணயார்ய மஹாதேசிகன் பல ஊர்களிலிருந்தும் வந்த வித்யார்த்திகளைத் தர்க்க சாஸ்த்ரத்தில் வல்லவராக்கி

कणादो गौतमो वाऽयं रङ्गनाथसुधीवरः ।
इति स्तुवन्ति बहुधा सर्व एव हि तार्किकाः ॥

என்றபடி பண்டிதர்களால் புகழப்பட்டு விளங்கினர்.

ப்ரஹ்மவித்யயை அதிகரிக்காமல் ஜ்ஞான நிறைவு ஏற்படாதாகையாலே அதற்காக ஸதாசார்யரைத்தேடி ஸ்ரீரங்கத்தில் ரைக்வரைப்போல் ப்ரம்ஹவித்யாநிதியாய் ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமியின் ஸம்பரதாயஸ்தராய், திருக்குடந்தை தேசிகனது கடாக்ஷ பாத்ரராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவேதாந்த ராமானுஜ ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு நான்கு சிஷ்யர்களுடன் சென்று ப்ரார்த்திக்க அந்த ஸ்வாமியும் சில காலம் பரீக்ஷிதது ஸத்பாத்ரமென்று திருவுள்ளம் பற்றி ஸ்ரீபாஷ்ய கீதாபாஷ்யாதிகளை அனுக்ரஹிதது ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடி வாரத்தில் ஆதமபர ஸமர்ப்பணததையும் அனுஷ்டித்து க்ருத க்ருத்யராக்கியதோடு ஜ்ஞான ஸம்ருத்திக்காகவும் ரங்கநாத தேசிகன மூலமாக வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயம் அபிவ்ருத்தமாவதற்காகவும் ரங்கநாதன் ஸன்னிதியில் உபாயானுஷ்டானம் செய்து "உம்மால் அறியப்படாத ஜ்ஞானம் ஒன்றுமில்லை ரங்கநாதன் குளிரக்கடாக்ஷித்தான் என்று நியமிகக நம் ஸ்வாமியும் மனநிறைவுடன் நாவல்பாக்கம் எழுந்தருளி பலருக்கும் வேதாந்த காலக்ஷேபம்

ஸாதித்து வந்ததோடு ஸ்ரீபாஷ்யதீபிகையான ச்ருதப்ரகாசிகை பாவப்ரகாசிகை தூலிகைதத் வடீகை முதலியவற்றோடு அனுக்ரஹித்துத் தொண்டை மண்டலத்தை ப்ரம்ஹவித்துக் களால் விளங்கும்படி செய்தருளினர்.

நம் ஸ்வாமி சில காலம் ஸ்ரீ காஞ்சியில் பேரருளாளனை மங்களா சாஸனம் செய்துக் கொண்டு பலருக்கு வேதாந்த காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண்டு மிருந்த ஸமயம் ஒரு ஸ்வாமி உபநிஷத் பாஷ்யகாரரான ஸ்ரீரங்க ராமானுஜ முனியின் பாவப்ரகாசிகையில் ப்ரம்ஹ சப்தார்த்த நிர்வசனத்தில் தோஷம் சொல்ல அவருடன் ஏழுநாட்கள் வாதம் செய்து பாவப்ரகாசிகையை நிர்தோஷமாக் கினர்.

பின்னர் திருவேங்கடமுடையானை மங்களா சாஸனம் செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றித் திருச் சானூரை யடைந்து பத்மாவதியை ஸேவித்து திருப்பதியில் கோவிந்தராஜனை மங்களா சாஸனம் செய்து திருமலைக்கு எழுந்தருளி னர். அப்போது மலையப்பன் ப்ரமஹோத் ஸவம் கண்டருளிக்கொண்டிருந்தார். எனவே ப்ரம்ஹோத்ஸவம் முடியும் வரை அதாவது ஏழு நாட்கள் உபவாஸத்துடன் இருந்து திரு மலையப்பனை ஸ்ரீநிவாஸனை மங்களா சாஸனம் செய்து மீண்டும் (பெருமாள் கோவிலை) காஞ்சியை யடைந்தார்.

அப்போது 38ஆவது திருநக்ஷத்ரம் நடந்த வாறே ஸர்வதாரிஹு ஆனிமீல் பத்னியான கமலவல்லியின் தேகவியோகம் ஏற்பட்டது ஸ்வாமி வைராக்யத்தால் ஸன்யாஸாச்ரமஸ் வீகாரம் செய்யத் தீவிரமாக இருந்தபோதிலும் சதக்ரது :குலத்தைச் சேர்ந்தவரும் பகவத் விஷய ஆசாரியருமான ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ தேசிக னுடைய நியமனத்தால் மறுபடி விவாஹத்தை அங்கீகரித்து நிற்க மாதுலரான கொத்தி மங்கலம் ராகவாசாரியர் திருமலை நல்லான் சக்ரவர்த்தி வம்சஸ்தரான கூத்தப்பாக்கம் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹாசாரியரின் கன்னிகையான ஸ்ரீநிவாஸா என்பவளை விவாஹம் செய்து வைத்தார். பின்னர் நான்கு வருஷங்கள் ஸ்வாமி காஞ்சியில் எழுந்தருளியிருந்து தக்ஷிண தேசயாத்ரை தொடங்கிதனுஷ்கோடி வரை எல்லா திவ்யதேசங்களையும் நவதிருப் பதிகளையும் மங்களா சாஸனம்செய்து திருக் குடந்தைக்கு எழுந்தருளி சிலகாலம் வஸிதது ப்ரம்ஹ வித்யையை ப்ரவசனம் செய்து வந்தார்.

பின்னர் திருவஹீந்திரபுரம் எழுந்தருளி சில காலம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம் செய்து கொண்டிருக்கையில் சிஷ்யர்களது ப்ரார்த் தனைக்கிணங்க தேசிகனுடைய விமான கைங் கரியத்தையும் திருத்தேர் கைங்கரியத்தை யும் நல்லோரையில் தொடங்கி முதலில் தமது பத்னியின் தாடங்கத்தை ஸமர்ப்பித்து பக்தர்கள் ஸமர்ப்பித்த த்ரவ்யங்களையும் கொண்டு இருகைங் கர்யங்களையும் நிறைவு செய்ததோடு அனந்தாசாரியர் என்கிற ப்ரம்ஹசாரியான சிஷ்யர் மூலம் நந்தவனத் தையும் நிர்மாணித்து அதன நடுவில் மண்ட பத்தை நிறுவி நாள் தோறும் திருவிளக்கு திருமாலைவடை முதலிய பக்ஷ்யநிவேதனம் போன்ற பல கைங்கர்யங்களைப் பண்ணி வைத்துக்ருதார்த்தரானர். அப்பொழுது காலக்ஷேப கோஷ்டியில் வித்வான் ஒருவர் வந்து சைவ மதம்தான ப்ராமாணிகம் என று நம் ஸ்வாமியிடம் வாதிக்கத் தொடங்கி ஒரு நாள் முழுவதும் காலக்ஷேபம் நடத்த விடா மல் செய்தும் முடியாத பொழுது மறு நாளும் அதையே வாதிக்கத் தொடங்கி “என் ஆசாரியனின் நியமனப்படி ஜகத்ப்ரஸித்த வித்வானை தேவரை வாக்யார்த்தத்தில் ஜயித்து வருவதாக ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி விட்டு வந்திருக்கிறேன் ஆகையால் எப்படி யாவது ப்ரதிஜ்ஞையை ஸபலமாக்க வேண்டு மென்று கூற ஸ்வாமியும் காலக்ஷேபம் நின்றுவிடாமல் நடக்கவும் ப்ரார்த்தித்து நிற் பவரின் ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றவும்

திருவுள்ளம் பற்றி நீர் வைஷ்ணவம் ப்ரா மாணிகம் என்று வாதம் செய்யும். நான் சைவம் ப்ராமாணிகம் என்று சொல்லி பராஜிதனுகிறேன் என்று கூறி அப்படியே இரணடொரு கோடிகள் சொல்லி அவரது கருத்தைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்பினுர். இதே ஸமயம் மத்வமத வித்வானுன திம்ம யாசார் என்பவர் நம் ஸித்தாந்தத்தின் மீது தோஷம் சொல்ல; ஸ்வாமியும் தமது ஜாமா தாவும், சிஷ்யரும், ப்ரஸித்த வித்வானுமான திருப்பதி விக்ரஹம் தேசிகாசாரியரை வாதத் திற்கு நியமிக்க அவரும் மத்வ வித்வானேடு ஆறு நாட்கள் வாதிட்டு வென்றுர்.

பின்னர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை அனுக்ரஹித் தருளிய ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் சிலகாலம் எழுந்தருளி சக்ரவர்த்தித்திருமகனை மங்களா சாஸனம் செய்து ஸித்தாந்த ப்ரவசனம் செய்து வருகையில் பக்தர்களின் ப்ரார்த் தனைக்கிணங்க ஸ்ரீராகவனுக்குத் திருத்தேர் கைங்கர்யத்தைத் தொடங்கி மூன்று வரு ஷங்கள் அங்கேயே எழுந்தருளியிருந்து ரத கைங்கர்யத்தைப் பூர்த்தி செய்தும், ஸ்ரீராகவ னுடைய நித்யப்படி ஆராதனத்திற்காக பூஸ்திதிகளை ஏற்படுத்தியும் வைத்த பிறகு திருவஹீந்திரபுரம் எழுந்தருளி ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தியை முன்னிட்டு விசேஷாராதனம் நடத்தி வைத்து திருக்குடந்தை எழுந்தருளி ஆராவமுதனை மங்களா சாஸனம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

அப்பொழுது ஆண்டிக்காட்டுஸ்வாமி யென் கிற வேதாந்தராமாநுஜஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞானம் பெற்ற கேதாண்டபட்டி ஸ்வாமிக்கு அமுதன் ஸன்னிதியில் தாமாக எழுந்தருளிய ஒரு ஸ்வாமியை மூலமாகக் கொண்டு ஸந்யாஸா ச்ரமஸ்வீகாரம் செய்து வைத்து உபநிஷத் பாஷ்யகாரரின் திருநாம மான ரங்கராமாநுஜ முனி என்ற திருநாமத் தையே சாத்தி ஸஹாயத்துடன் பெருமாள் கோவிலுக்கு அனுப்பி ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம் பண்ணச்செய்தார். பின்னர் நம் அண்ணயார்ய மஹாதேசிகன் என்னும் ரங்கநாத மஹா தேசிகனும் சித்திரை முதல் கார்த்திகை மீ வரையில் காஞ்சியில் இருந்து சிலரை ரங்க ராமானுஜஸ்வாமி திருவடியை ஆச்ரயிக்கச் செய்து நாவல் பாக்கத்தில் நியதவாஸம் செய்ய ஆனந்த ஒரு க்ரஹ நிர்மாணம் செய்து ராக்ஷஸ ஒரு தை மீ க்ருஹப்ரவேசம் செய்து ஹயக்ரீவனை ஆராதித்துக் கொண்டு நள பிங்கள ஆகிய இரு ஸம்வத்ஸரங்கள் எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீஸ்வாமியின் முத்தண்ணு ஸ்ரீதேசிகாசாரி யர்ஸ்வாமி குடும்ப பாரத்தை நிர்வஹித்துக் கொண்டதால் ஸ்ரீஸ்வாமி குடும்ப நிர்வாஹ ச்ரமமிராமல் ஜ்ஞான ஸம்பாதனம் செய்ய முடிந்தது. ஆகவே பித்ரார்ஜிதமானஸ்வல்ப ஸொத்தையும் ஸ்வாமி தம் முத்தண்ணு ஸ்ரீதேசிகாச்சாரியருக்கே ஸமர்ப்பித்து விட்டார்.

இப்படி ப்ரதிஷ்டாபித வேதாந்தரான ஸ்ரீ அண்ணயார்ய மஹாதேசிகன் சிஷ்யரும் அதிகபக்திமானுமான செட்டி புண்ணியம் சிரஸ்தார்ரங்காச்சாரியர் என்பவர் ஹயக்ரீவா ராதனத்திற்காக காவேரி தீரத்திலோ திரு வஹீந்திரபுரம் ஸமீபத்திலோ ஒரு க்ராமத்தை வாங்கி ஸமர்ப்பிப்பதாக ஸ்வாமியிடம் விஞ் ஞாபிக்கவும் ஸ்ரீஸ்வாமி அந்த க்ராமம் என் னுடைய மாதுல கிராமத்திற்கு ஸமீபத்தி லிருக்க வேணடும்; அதுவும் என்னுடைய பெயரில் இருக்கக் கூடாது என்று நியமிக்க வும் அதன்படி ரங்காசாரியர் கொத்திமங் கலத்திற்கு ஸமீபமாயுள்ள தத்தனூர் என்ற கிராமத்தை விலைக்கு வாங்கி ஸ்வாமியின் அம்மாஞ்சியும் குட்டி சித்தியா என்று ப்ரஸித்தருமான திருமலைநல்லான் சக்ர வர்த்தி வீரராகவதாதாசாரியர் பெயரிலேயே சாஸனம் செய்தார்.

ஸ்வாமியும் ப்ரயத்னமிராமல் கிடைத்த இந்த கிராமததை ஸ்வீகரித்தார். காளயுத்தி வருஷம் ஸ்வாமிக்கு தத்தனூரில் திருமாளிகைகட்ட உபக்ரமிக்கப்பட்டது. காளயுக்தி ஸித்தார்த்தி ஆகிய இரு ஸம்வத்ஸரங்கள் ஸ்வாமி கொத்திமங்கலத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அந்தஸமயம் முன்னர் திருக்குடந்தையில் ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஸம்ப்ரதாய க்ரஹணம் பண்ணி நிபுணராயிருந்த நடாதூர் அம்மாள் வம்சஸ்தரான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர ராமானுஜாசாரியர் என்பவர் பத்னி வியோகத்திற்குப் பிறகு ஸ்வாமியைத் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து ஸன்யாஸாச்ரமத்தை வேண்டிநிற்க ஸ்வாமியும் ஸன்யாஸாச்ரமத்தில் நிஷ்டரான சடகோபஸ்வாமியை பெருமாள் கோவிலிலிருந்து திருக்கடல் மல்லை ஸ்தலசாயியை மங்களாசாஸனம் செய்ய எழுந்தருளப்பண்ணி அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ராமானுஜாசாரியர் என்கிற தம் சிஷ்யருககு ஸன்யாஸாச்ரம ஸ்வீகரணம் பண்ணி வைதது ரங்கநாத ஸ்வாமி என்ற திருநாமம் சூட்டி ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தனம் செய்யச்செயதார்.

பின்னர் தத்தனூரில் க்ருஹம் நிர்மாணிக்கப் பட்டதும் அங்கு சிஷ்யவாகங்களுடன் க்ருஹ ப்ரவேசம் நடத்தி ரௌத்ரி துர்மதி இரு ஸம்வத்ஸரங்கள எழுநதருளியிருந்தார்.

இப்படி துந்துபி ஹூ பங்குனி மீ வரை தத்தனூரில் ஹயக்ரீவனை ஆராதித்துக் கொண்டும் சிஷ்யவர்கங்களை அனுக்ரஹித்துககொண்டும் எழுந்தருளியிருந்து அவதார ஸமாபனத்தைத திருவுள்ளம் பற்றி आर्त प्रपदन செய்தருளி விவாஹாதி சுப காரியங்களுக்காக பந்துக்களுக்கு பத்திரிகை அனுப்புவது போல் தமது தேஹ வியோக காலததில் நானாதேச வாஸிகளான சிஷ்யவாகங்களுக்கு ஆஹ்வான பத்திரிகை அனுப்ப நியமிதது திருககுடந்தை தேசிகன் என்று ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீகோபால தேசிகன் மோக்ஷாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து திருநாட்டுக் கெழுநதருளியது போல துந்துபி ஹூ பங்குனி மீ சுகலபக்ஷ தசமிதிதியில ஸன்யாஸா ச்ரமத்தை ஸ்வீகரிததார. அப்போது ஸ்வாமியை ஆச்ரயித்தவர்கள்

वेदान्तलक्ष्मणमुनेः लब्ध वेदान्तसम्पदं ।
अपर्यासामृतमुनिं साक्षाद्रामानुजं भजे ॥

என்று தனியன் அனுஸந்தித்தனர். எம்பெருமானுடைய ஸேவையை விரும்பி ஐந்து தினங்கள் மோக்ஷாச்ரமத்திலிருந்து விட்டு தாம் மனோரதித்தபடி எழுபத்துமூன்றுவதுதிருநக்ஷத்ரமான துந்துபி ஹூ பங்குனி மீ சுக்ல பக்ஷ சதுர்தசியன்று ஸூர்யோதய காலத்தில் அவதார ஸமாபனம் செய்தருளினர்.

मोक्षाश्रमे पञ्चदिनान्यास्थाय गुरुसत्तमः ।
षष्ठेऽहन्युदिते सूर्ये परं धाम समारुहत् ।

இந்த ஸ்வாமியின் திருவடிகளில் முதன் முதலாக ஆச்ரயித்தவர் நாவல்பாககம் அய்யன் ராமானுஜதாதாசாரியர். இவரே ஸ்வாமியின் தனியனைச்செய்தவர். மற்ற சிஷ்ய வித்வான்களில் முக்யமானவர்கள்: (1) கொத்திமங்கலம் அப்பா என்று ப்ரஸித்தி பெற்ற ஸ்வாமி. (2) வலயப்பேட்டை ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தமான வேதாந்த ராமானுஜஸ்வாமி [ஸன்யாஸி]. (3) ஸ்ரீபெரும்பூதூர மாப்பிள்ளை விஜயராகவாசாரியர் ஸ்வாமி. (4) திருப்பதி வங்க்ரஹம் தேசிகாசாரியர் ஸ்வாமி (5) நாவல்பாககம் அயயா வேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி. (6) ஸ்ரீவில்லிபுததூர் ஸ்வாமி [ஸன்யாஸி]. (7) திருக்குடநதை ராகவபாட்டராசாரியர் ஸ்வாமி. (8) திருப்பதி வீரராகவதாதாசாரியர்ஸ்வாமி. (9)ஸ்ரீரங்கம் மஹாமஹோபாத்யாய ஸுந்தராசாரியர் ஸ்வாமி. (10) நாவல்பாககம் முத்தண்ணா என்று ப்ரஸிததரான ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியா ஸ்வாமி. (11) சிருங்கட்டூர ஸ்வாமி.

இவர்களால் ஸ்ரீமதணணயார்ய மஹாதேசிகனுடைய ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் நானா சாகைகளாகப்பிரிந்து வளர்ந்தது.

श्रीशैलवंश कलशोदधिपूर्णचन्द्रं
श्रीवाजिवक्त्र करुणापरिपूर्ण बोधं ।
वेदान्त लक्ष्मण मुनीन्द्र कृपैकपात्रं
नौम्यण्णयार्यं गुरुमाश्रित पारिजातम् ॥
ज्ञानसद्भक्ति वैराग्य मानस स्वच्छतादिभिः ।
आगमान्तार्य तुल्यायास्त्वण्णयार्याय मङ्गलम् ॥
यशोऽधिक समुल्लास विशोधित चतुर्दिशे ।
अस्मदाचार्यपादायास्त्वण्णयार्याय मङ्गलम् ॥

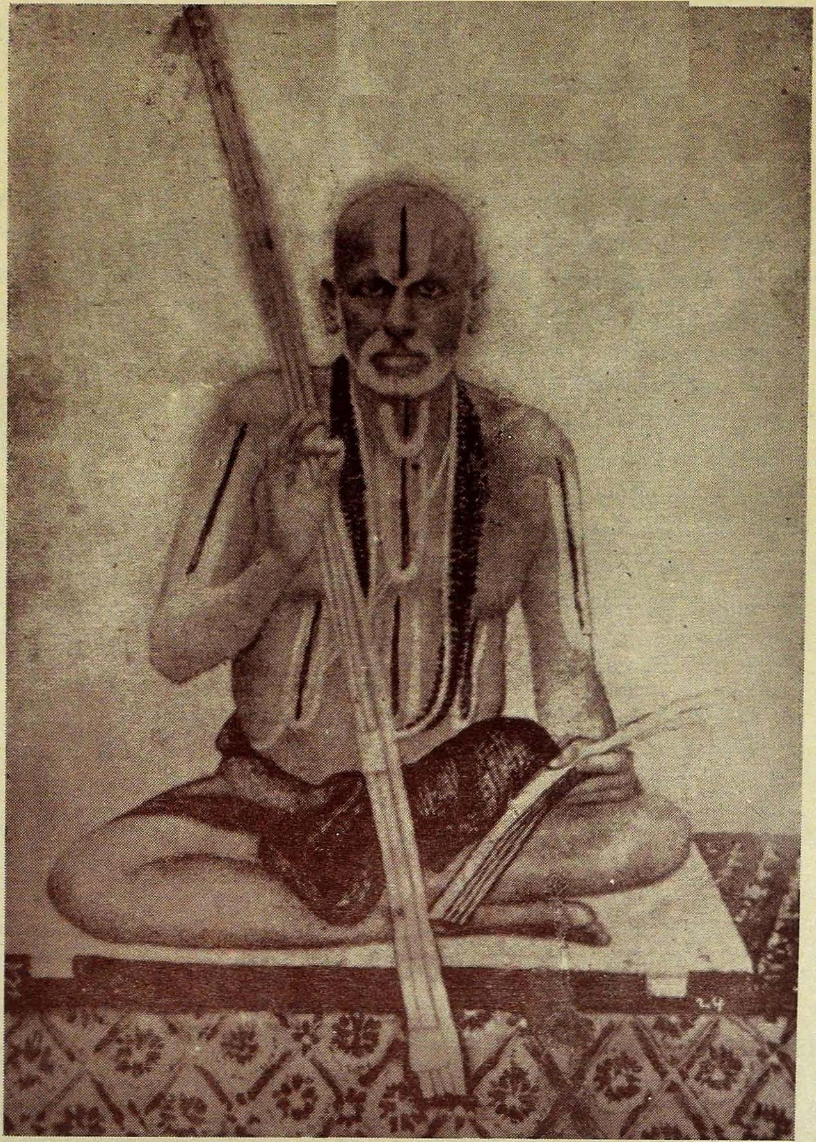

பரமஹம்ஸேத்யாதி

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகன்

(வலயப்பேட்டை ஸ்வாமி)

ஸ்ரீ:

வலயப்பேட்டை ஸ்ரீ வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகன்

[வீராபுரம், ஸ்ரீ. உப. வித்வான் வேங்கடதீக்ஷிதர் ஸ்வாமி]

श्रीदेवनाथगुरुवर्यशताभिषेके
रम्योत्सवे महति तत्पदपद्मभृङ्गः ।
श्रीवेङ्कटो हरिमुदे कुरुतेऽद्य दासः
वेदान्तलक्ष्मणमुनेश्चरितं विशुद्धम् ॥

ஸப்தத்வீபங்களுள் மிகச் சிறந்தது ஜம்பூத்வீபம், அதற்குத் திலகமாய் உள்ள ஜம்பூபுரம் என்னும் நாவல் பாக்கத்தில் பரவாஸுதேவன் ஸ்ரீநிவாஸனாக அவதரித்து மக்களை ரக்ஷித்து வருகிறான் என்பது உலகறிந்த உண்மை.

அவ்வூரில் நாதமுனிகளும் ஆளவந்தாரும் திருமலைநம்பிகளும், திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளானும் அவதரித்த சடமர்ஷணகோத்திரத்திலே அய்யாகுமாரதாததேசிகன் அவதரிததார். அவர் நான்கு வேதங்களையும் முறைப்படி அத்யயனம் செய்தார். स्थाणुरयं भारहारः என்கிறபடி அத்யயனம் மட்டும் பயனற்றது என்பதையறிந்து ஸகல சாஸ்த்ரார்ததங்களையும் அதிகரித்து, ச்ரௌத ப்ரக்ரியையில் தமக்கு இருந்த ப்ராவீண்யத்தாலே திருக்குடந்தை, நாவல்பாக்கம் முதலிய க்ஷேத்ரங்களில் நூறுயாகங்களை அனுஷ்டித்து, துர்வாதிகளை வென்று, தம்மதததை ஸ்தாபித் தருளினார். அவர் பௌத்ரரும் நாவல்பாக்கத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இந்த வம்சஸ்தர்களுக்கு மட்டும் கூடஸ்தருமான ராமானுஜதாத தேசிகனுக்கு ஐந்து குமாரர்கள் அவதரித்தார்கள். அவர்களுள் ஐந்தாவது குமாரரான வரததாதாசாரியர் ஸ்வாமிக்குப் பௌத்ரராக ராமானுஜதாத தேசிகன் என்னும் மஹான் அவதரிததார்.

இந்தஸ்வாமியின் திருக்குமாரராகத் தாரண வருஷம் மார்கழி மாதம் ஸ்வாதீ நக்ஷத்ரத்தில் அவதரித்தவரே வலயபேட்டை பெரிய ஸ்வாமி என்னும் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகன் ஆவர். அவதரித்த சில நாட்களில் குழந்தையின் முகதேஜஸ்ஸைக் கண்ட தகப்பனார் 'सविस्मयोत्फुल्लविलोचनः' என்கிறபடி, அன்று கண்ணனை ஸேவித்த வஸுதேவர் மகிழ்ச்சியடைந்தது போல ஆனந்த பரிதரானார். வேறு பெரியோர்களும், குழந்தையைக் கண்ணாரக் கண்டுகளித்து 'असौ स्यात्' என்று அனுக்ரஹம் செய்தார்கள் பிறகு தகப்பனார் திருமலை தாதாசாரியர் என்று நாமகரணம செய்தார்; பின்பு சாஸ்திர முறைப்படி கர்ப்பாஷ்டமத்தில் உபநயனம் செய்வித்தனர். ஆகையால் 'सत्सन्तानप्रसूतसदाचारनिष्ठवेदविदाचार्योपनीतस्य' என்னும் ஸ்ரீபாஷ்யபங்க்தி இந்த ஸ்வாமிக்கு மிகவும் பொருந்தியுள்ளது.

அப்பொழுது நாவல்பாக்கத்தில் சதுச்சாஸத்ர பாராவாரபாரீணராயும், "புரச்சர்யா" கல்பத்தால் ஹயக்ரீவமந்த்ரோபாஸனம் பண்ணி ஹயக்ரீவனைப் பிரத்யக்ஷீகரித்தவரும், அனுஷ்டான வைராக்ய சிரோமணியாய் எழுந்தருளியிருந்தவருமான ஸ்ரீமதண்ணயார்ய மஹா தேசிகன் ஸன்னிதியில் ஸர்வார்த்தக்ரஹணம் பண்ணினார். 'तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया । उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः' என்கிறபடி வேதாந்தக்ரந்த காலக்ஷேபம் செய்யும்போது ப்ரணிபாதாதிபுரஸ்ஸரம் துருஹமானதத்வார்த்தங்களைக் கசடறக் கற்றார்.

இவருடைய ஜ்ஞான ஸம்ருத்தியைக் கண்ட அனைவராலும் என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள். என்னும் பெரியாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படி இவர் கொண்டாடப்பட்டு ஜகதாஹ்லா தகராக விளங்கினார். இந்த ஸ்வாமியின் ஸதீர்த்யர்களாக யிருந்து காலக்ஷேபம் செய்தவர் பலர்.

1. அவர்களுள் முக்யமானவர்கள் கொத்தி மங்கலம் அப்பாஸ்வாமி என்னும் நும் சக்ரவர்த்தி வீரராகவார்ய மஹா தேசிகன். இந்த ஸ்வாமி கொத்திமங்கலத்தில் திருமலைநல்லான் சக்ரவர்த்தி வம்சத்தில் அவதரித்தவர் அண்ணயார்ய மஹாதேசிகனுடைய மாதுலகுமாரர். அண்ணயார்ய மஹா தேசிகனிடம் ஸர்வார்த்தக்ரஹணம் பண்ணினவர் சதுச்சாஸ்த்ரத்திலும் ஸமானாதிகரணஜ்ஞானம் உடையவர். கர்மானுஷ்டானத்தால் நிர்மலீக்ருதமனஸ்ஸைக் கொண்டவர். ஹயக்ரீவ மந்த்ரம் முதலிய விசேஷ மந்த்ரங்களை உபாஸனம் பண்ணிஸித்தி பெற்றவர். விரக்தாக்ரேஸரர். ஜ்ஞானானுஷ்டான சேவதியாய் விளங்கிய கோபாலார்ய மஹாதேசிகன் முதலான சிஷ்யர்களுக்கு ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களையும், அத்யாத்மவித்யையையும் உபதேசித்தவர். பாகவதாதித்யம் பண்ணுவதில் பரத்வாஜ மஹர்ஷிதுல்யர்.

2. முத்தண்ணா ஸ்வாமி என்னும் ஸ்ரீநிவாஸார்ய மஹாதேசிகன்.

இந்த ஸ்வாமி சதுர்வேத சதக்ரதுவம்சத்தில் அவதரித்தவர். ஸ்ரீமதண்ணயார்ய மஹா தேசிகனின் தமையன் குமாரர். அண்ணயார்ய மஹாதேசிகனிடமே ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் அதிகரித்தார். அனுஷ்டானத்தில் மிகச்சிறந்தவர், அர்ச்சையில் மிதந்த ஈடுபாடுடையவர். कलौ संकीर्त्य केशवं என்கிறபடி ஸதா பகவந்நாமோச்சாரணத்தையே ஜீவனமாகக் கொண்டவர். ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களில், ஸ்ரீபாஷ்யம் ச்ருதப்ரகாசிகா தேசிகன் க்ரந்தங்கள் இவற்றை வாசோவிதேயமாகக் கொண்ட தாதாசார்யர் ஸ்வாமி முதலிய பல சிஷ்யர்களுக்கு வேதாந்த காலக்ஷேபம் ஸாதித்தவர்.

3. விக்ரஹம் தேசிகாசார்யர் ஸ்வாமி.

இவர் சதுச்சாஸ்த்ரபாரங்கதர், தர்க்க சாஸ்த்ரத்தில் வ்யுத்பத்திவாதத்திற்குக்ரோடபத்ரம் எழுதியவர். தம்மேதாதிசயத்தால் அனேக பண்டிதர்களை வென்றவர்.

4. மாப்பிள்ளை விஜயராகவாசாரியர் ஸ்வாமி இவர் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஈச்சம்பாடி வம்சத்தில் அவதரித்து அண்ணயார்ய மஹா தேசிகனிடம் ஸர்வார்த்த க்ரஹணம் பண்ணி அவரிடம் காலக்ஷேபம் செய்த அனேகருக்குச் சிந்தனாசாரியரா யிருந்தவர். மஹா மேதாவியாய் விளங்கியவர்.

5. லக்ஷ்மீ குமாரதீக்ஷிதர்.

இவர் வீராபுரத்தில் வங்கிவம்சத்தில் அவதரித்தவர். அண்ணயார்ய மஹாதேசிகனிடத்தில் எல்லா சாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்தவர். அனுஷ்டானவைராக்ய நிதியாய் விளங்கியவர். அனேக சிஷ்யர்களுக்கு ஸாமான்ய சாஸ்த்ரபாடம் கற்பித்தவர். ராமோதயமஞ்ஜரி முதலிய க்ரந்தங்களைச் செய்தருளியவர்.

பிறகு ப்ரக்ருத ஸ்வாமி விவாஹம் செய்து கொண்டு ஔபாஸன பஞ்சமஹா யக்ஞாதிகளை அனுஷ்டித்துக் கொண்டு பஞ்சகால பராயணராய் எழுந்தருளி யிருந்தார்.

இந்த ஸ்வாமியின் சேமுஷீவிலாஸத்தையும் அனுஷடான வைராக்யங்களையும் பார்த்த அண்ணயார்ய மஹா தேசிகன் விசிஷ்டாத்வைதமதம் தழைத்தோங்க, இவரை ஆச்ரயிக்கும் சிஷ்யர்களுக்கு வேதாந்த க்ரந்த காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கும் படி நியமித்தார்.

ஸ்வாமிக்கு பார்யாவியோகம் ஏற்பட்ட வுடனே, அதிகமான வைராக்யம் ஏற்பட்டு திவ்ய தேசயாத்ரை செய்யத்திருவுள்ளம் கொண்டு, திருவஹீந்திரபுரம் முதலிய திவ்ய தேசங்களில் எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் களை மங்களா சாஸனம் பண்ணிவிட்டு, திருக்குடந்தையை அடைந்து கோமளவல் லித் தாயாரையும், ஆராவமுதாழ்வானையும், தம் கூடஸ்தரையும் மங்களாசாஸனம் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, அங்கே எழுந்தருளியிருந்த சில பெரியோர்கள் ஸ்வாமியிடம், 'असन्नेव स भवति असद्ब्रह्मेति वेद चेत्' என்கிறபடி அஸத் கல்பர்களாக இருக் கும் அடியோங்களை, 'अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद सन्तमेनं' என்கிறபடி ஸத்துக்களாக ஆக்க வேண்டும் என்றுப்ரார்த்தித்தார்கள்.

ஸ்வாமியும், 'शारीरकप्रवचनव्रतमाद्रियेथा:' என் கிற தேசிகன் திருவாக்கை மனத்தில் கொண்டு; அதை அப்யுபகமம் பண்ணித் தாம் அனுச்ரமியாய் இருப்பதை நினைத்து, விரக்தாக்ரேஸரரும். ஜ்ஞானத்தில் ப்ருஹஸ் பதி துல்யரும் ஆன கேதாண்டிபட்டி ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு எழுந்தருளி ப்ரார்த்தித்து, துரீயாச்ரமஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டார். இப்பொழுது இவருக்கு ஏற்பட்ட திரு நாமமே 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑌹𑌾 தேசிகன் என்பதாகும். துரியாச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்து கொண்டதும் கொத்திமங்கலம் அப்பா என்று பிரசித்திபெற்ற ஸ்வாமி நியமனப்படி அவருடைய குமாரர் சின்னண்ணா என்கிற ஸ்ரீநிவாஸராகவா சாரிய ஸ்வாமி பிக்ஷை ஸாதித்துவந்தார். பின்னர் க்ராமைகராத்ர ராய்த்தம் ஆச்ரமதர்மத்தினின்றும் சிறிதும் வழுவாமல் தர்மானுஷ்டானத்தைச் செய்து கொண்டு சிஷ்யர்களுக்கு வேதாந்தக்ரந் தோபதேசத்தைச் செய்து கொண்டு எழுந் தருளியிருந்தார்.

ஸ்வாமிக்குத் திருமேனியில் அதிக அசக் தியேற்பட்டவுடனே திருக்குடந்தைக்கு ஸமீ பத்திலுள்ள வலயபேட்டை அக்ரஹாரத் தில் சிஷ்யர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட ஆச்ரமத்தில் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருந்து 30 சாதுர் மாஸ்யங்களை அனுஷ்டித் தருளினர்.

ஸ்வாமியின் பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபவைகரி யைப்பார்த்த மஹான்கள், ஸ்வாமிஸ்வாதீ நக்ஷத்ரத்தில் அவதரித்ததால் 'त्रैलोक्यमेतदखिलं नरसिंहगर्भं' என்கிறபடி, கலியுகத்தில் வரப் போகும் குத்ருஷ்டிகளாகிய அரக்கர்களை வெல்வதற்காக நரஸிம்மகர்பமான உலகத் திலிருந்து, நரஸிம்மனே இந்த ஸ்வாமியாக அவதரித்தார் என்று சொன்னார்கள்.

மற்றும் சிலர் 'பெரியாழ்வார் ஸ்வாதீ நக்ஷத்ரத்தில் அவதரித்துப் பரதத்வஸ்தா பனம் செய்தார். அது போல் இந்தஸ்வாமி யும் பரதத்வ ப்ரதிபாதகக்ரந்த ப்ரவசனத் தின் வாயிலாகப் பரதத்வஸ்தாபனம் பண் ணுவதால் பெரியாழ்வாரே ஸ்வாமியாய் அவதரித்துள்ளார் என்று கூறினர்கள்.

வேறுசிலர், 'ஆளவந்தார் தம் ஸம்ப்ரதா யத்திற்குத் தத்காலத்தில் குத்ருஷ்டிகளால் ஏற்பட்ட கலக்கத்தைப் பார்த்து, அதைப் போக்க எண்ணிதாமே தம் வம்சத்தில் இந்த ஸ்வாமியாக அவரித்தர்' என்று சொன் னர்கள். இதை அனுஸரித்தே 'श्रीयामुनार्य मवतीर्णमिवान्वयेस्वे वेदान्तलक्ष्मणमुनिं' என்பது ஸ்வாமி தனியனில் அமைந்துள்ளது. இந்த ஸ்வாமி ஸாதித்தக்ரந்தங்கள. (1) तत्क्रतुन्याय विचार:, (2) भगवद्ध्यान सोपानव्याख्या (3) श्राद्धयुग्मखण्डनम् என்பவையாகும்.

இந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் வேதாந்த க்ரந்த காலக்ஷேபம் செய்தவர்களில் மிகவும் முக்கியமான ஸ்வாமிகள்.

1. அய்யா நரஸிம்ம தாதார்ய மஹாதேசி கன். இந்த ஸ்வாமி சதுர்வேத சதக்ரது வம்

சத்தில் அவதரித்து, ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களைக் கசடறக்கற்று பலவித்வான்களுக்கு அவற்றைக் கற்பித்து இந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் வேதாந்த க்ரந்த காலக்ஷேபம்பண்ணி விரக்தாக்ரேஸரராய் ஸதாசார நிஷ்டராய், ப்ரும்ஹ ஜ்ஞானத்தில் வ்யாஸ துல்யராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

2. வலயபேட்டை ஸ்ரீநிவாஸதாதாரய மஹா தேசிகன் இந்த ஸ்வாமி நாவல்பாக்கத்தில் சதுர்வேதசதக்ரதுகுலத்தில் அவதரித்து, லக்ஷணந்தம் வேதாத்யயனத்தை ஸாங்கமாகச்செய்து, பதபாடத்தைக் கொத்திமங்கலம் திருமலைநல்லான் சக்ரவர்த்தி கோபாலார்ய மஹா தேசிகனிடம் அதிகரித்துச் சதுஸ்தந்த்ர நிஷ்ணதராய், கர்மானுஷ்டானத்தில் வஸிஷ்டதுல்யராய், ஸூக்ஷ்மாசாரங்களை அநேகருக்குச்சிக்ஷித்துவைத்து,ஜகத்ப்ரஸித்தரும், விசிஷ்டாத்வைதஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்களைச் செய்தருளியவருமான பண்டிதராஜ D. T. தாதாசார்யர் ஸ்வாமி முதலானவர்களுக்கு வேதாந்த க்ரந்தங்களையும், இதர மதஸ்தர்களுக்கு ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களையும் கற்பித்து, 'ஆதித்ய' பண்ணுவதில் பரத்வாஜ மஹர்ஷி துல்யராய் ஸ்மிதபூர்வாபிபாஷியாய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

3. தர்ம சாஸ்த்ரம் ஆராவமுதாசாரியர் ஸ்வாமி இவர் சடமர்ஷண கோத்ரத்தில் அவதரித்து ஸாமான்ய சாஸ்திரங்களில் தர்ம சாஸ்த்ரத்தில் விசேஷ ஜ்ஞான முடையவராய் வைராக்ய நிதியாய் அயாசிதமான த்ரவ்யத்தால் பகவதாராதனம் பண்ணிக்கொண்டு, ஆச்ரித சிஷ்யர்களுக்கு ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலிய க்ரந்தங்களை ஸாதித்தருளினர்.

4. ந்ருஸிம்ஹ தாதயார்ய மஹாதேசிகன்: இந்த ஸ்வாமி சதுர்வேத சதக்ரது வம்சத்தில் அவதரித்து, ஜ்ஞானனுஷ்டான வைராக்ய பூர்ணராய், மைஸூர் கஸ்தூரி ரங்காசாரியர் ஸ்வாமியிடம் தர்க்க சாஸ்த்ரத்தையும், திருவிசைநல்லூர் ராமஸுப்பா சாஸ்திரிகளிடம் மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்தையும் இந்த ஸ்வாமியிடம் வேதாந்த க்ரந்தங்களையும் அதிகரித்தார். ஸ்வாமி திருமாளிகை ஆராவமுத தாதாசார்யர் ஸ்வாமி, அய்யா தேவநாத தாதாசார்யர் ஸ்வாமி முதலானவர்களுக்குத் தாம் அதிகரித்த சாஸ்த்ரங்களை ப்ரவசனம் பண்ணிவிட்டுப் பெருமாள் கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்தார். இந்த ஸ்வாமியின் ஜ்ஞானமும், அனுஷ்டான வைராக்யங்களும் நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய ஜ்ஞானனுஷ்டான துல்யங்கள் ஆகையால் ஸாக்ஷாத் நிகமாந்தமஹா தேசிகனே இந்த ஸ்வாமியாக அவதரித்தார் என்பதற்குக்குறையில்லை. இந்தஸ்வாமிஸலக்ஷணவேதாத்யாயி.

5. அம்மாஸத்ரம் சேஷாசார்யர் ஸ்வாமி: இந்த ஸ்வாமி சதுஸ்தந்த்ரதுரந்தரர். அசஞ்சலமான சேமுஷீ விலாஸம் கொண்டவர். உபன்யாஸம் பண்ணுவதில் வல்லவர் அர்ச்சையில் அதிகமான ஈடுபாடு கொண்டவர். ஆச்ரிதர்களான சிஷ்யர்களுக்கு ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களையும் வேதாந்த க்ரந்தங்களையும் நன்ருகக் கற்பித்து ப்ரஸித்தராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இந்த ஸ்வாமியின் சிஷ்யர்களே இத்தகைய உலகம் போற்றும் அறிவையுடையவர்களாக எழுந்தருளி யிருந்தாகள் என்ருல், அந்த அறிவைக் கற்பித்த ஸ்வாமியின் ஜ்ஞானத்தையளவிட யாருக்கும் சக்தி கிடையாது என்பது நிஶ்சயம் ।

இந்த வலயபேட்டை ஸ்வாமி அடியேன் பிதாமஹன் கோயில சப்தம் வங்கீபுரம் வீராபுரம் ராமானுஜார்ய மஹாதேசிகனுக்கு ஸாக்ஷாத் ஆசார்யர். அடியேனுக்கு ப்ராசார்யர், सचाचार्यवंशो ज्ञेयो भवति, आचार्याणामसावसावित्याभगवत्तः எனகிறபடி அடியேனுககு அனுஸந்தானம் பண்ண ப்ராப்தம். இந்த கைங்கர்யத்தை அடியேனுக்கு அளித்த கமிட்டியாருககு அடியேனுடைய ப்ரணமங்களை ஸமர்ப்பிகிகிறேன்.

इत्थं वेङ्कटदासेन वङ्गिसद्विजजन्मना ।
वेदान्तलक्ष्मणमुनेः कृतं चरितमद्भुतम् ।

। शुभमस्तु ।

ஸ்ரீ. உ. வே. அய்யா வேங்கடாச்சார்ய ஸ்வாமி

ஸ்ரீ. உ. வே. அய்யா வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமி

ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஓரத்தி ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி

"தொண்டை நன்னாடு சான்றோருடைத்து" என்று ஆன்றோர் கூறுவர். அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த துண்டீரமண்டலம் என்னும் தொண்டைவள நாட்டில் காஞ்சீபுரத்திற்குத் தெற்கில் முப்பது கல் தொலைவில் நாவல் பாக்கம் என்னும் வேதவித்துக்கள் வாழும் ஒரு கிராமம் உள்ளது. அங்கு வாழ்பவர் தூய்மையான வாழ்க்கை நடத்த, தன்னுரு வைக் காண்பித்து அவர்கள் கடைத்தேற, மக்கள் நலன் கருதி ஸ்ரீய: பதியான எம்பெரு மான் திருவேங்கமுடையான் இராமானுஜ தீர்த்த புஷ்கரிணிக் கரையில் திருமகள் கேள்வனாகக் கல்பவ்ருக்ஷம் போல்விளங்கு கிறார்.

शतसवन विधातुर्घाम्नि जंबू सुनाम्नि
श्रितजनबहुमान्यां मूर्तिमन्यां दधान: ।
जयति वृष गिरीश: श्री महीभ्यामुपेत:
परमइव पदे स्वे सूरिभिर्दृश्यमान: ॥

இவ்வாறு அவ்வெம் பெருமானைப்பற்றிக் கூறி யுள்ளனர்.

அங்கு நாதமுனி யாமுன முனியிலிருந்து தொடங்கிய திருமலைநம்பி திருவம்சத்தில், பாரிஜாத நாடகம் முதலிய அநேக நூல்களை இயற்றிப் பேரும் புகழும் பெற்று, சதுர்வேத சதக்ரது ஸ்ரீ குமாரதாத தேசிகன் என்பாரின் திருக்குமாரரின் கொள்ளுப் பெயரரான ஸ்ரீ வேதாந்தாசார்யருக்கு கலியாண்டு 4921, ஆவணித்திங்கள் ரோகிணி நன்னாளில் (30-8-1820) ஸ்ரீ உ. வே. வேங்கடாசாரியர் திருக்குமாரராக அவதரித்தார்.

இளமையிலேயே தந்தையை இழந்து தவித்துநின்ற அவரை லக்ஷ்மி அம்மாள் என்னும் அவருடைய தாய் அன்பினால் பரிவுடன் 'அய்யா' என்று அழைத்த சொல்லே அவ ருடைய பெயராக ப்ரஸித்தமாக ஆயிற்று. அதுமுதல் அக்குடும்பத்தில் உதித்தவர் அனை வராலும் அய்யா என்றே அழைக்கப் பட்டார். தக்க காலத்தில் உபநயன ஸம்ஸ்காரம் செய் விக்கப்பட்டு முதிர்ந்த அறிவாற்றலினால் குறைந்த காலத்திலேயே அங்கங்களுடன் வேதங்களை ஓதி, கற்க வேண்டிய நியாயம், மீமாம்ஸை, வியாகரணம் போன்ற ஸாமான்ய சாஸ்திரங்களைக் கற்றுத்தேர்ந்தார். பிறகு காஞ்சீபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்த திவா ப்ரதீபம் வேங்கடாசாரியர் என்பவரின் திருக் குமாரத்தியான லக்ஷ்மி என்னும் கன்னி கையை மணந்து மாமனார் திருமாளிகை யிலேயே சிறிது காலம் தங்கி அங்கு எஞ்சி யுள்ள சாஸ்திரங்களில் சிலவற்றையும் கற்றுப் பெரும் புலவராய், அகில பாரத வித்வதக்ரேஸரராய்த் திகழ்ந்தார்.

பிறகு வேதாந்தக்ரந்த காலக்ஷேபத்திற்கு ஏற்ற ஆசார்யரைத் தேடி அண்ணயாயார்ய மஹா தேசிகன் திருவடிகளை அணுகினார்.

அண்ணயார்ய மஹாதேசிகன் கலி ஆண்டு 4891 ஸாதாரண வருஷம் ஆடி மீ மிருகசீர்ஷ நன்னாளில் குமாரதாத தேசி கனின் பெயரனுக்குப் பெயரனான ஸ்ரீநிவாஸ தாதாசார்யருக்கு முதல் மனைவியான கனக வல்லி அம்மையாருக்கு மகவாகத் தோன்றி யவர்.

शुद्ध श्रद्धा समिद्धाशय विलयहयग्रीव सुव्यपलीला
हेषाकोलाहलोर्मि क्षपित कुपित हत्सर्वदुर्वादि गर्वात् ।
प्राचीनाचार्यवर्य प्रचय परिचया नेकतंत्र स्वतं त्रात्
प्रख्यातादण्णयार्या द्यदितरगति मीमांसनं पांडनं न: ॥

यतन्ते किं तेमे तपसि सुदुरन्ते दिविषदां
कथन्ते सिष्णास न्त्यधि तटिनि कृष्णादिषु तथा ।
सकृद्ये ह्येस्मिन् चरणकमल स्यन्दिय सलिले
पिपासामासेदुः प्रसभमसमं वण्णयगुरोः ॥

இவ்வாறு நம் ஸ்வாமி அண்ணயார்ய மகா தேசிகன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்து ஸகல வேதாந்தார்தங்களையும் க்ரஹித்துத் தம் க்ராமத்திலேயே எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீராமா நுஜதர்சனம் தழைக்க கைங்கர்யம் செய்து வந்தார்.

அதுபோது ப்ரதிபந்தகதா வாத சப்த தத்வ விவேகம் முதலிய ஸாமான்யசாஸ்திரங்களை இயற்றியருளினார். ஸ்ரீ உ. வே. ராமாநுஜா சார்யர் ஸ்ரீ சுந்தரவரதாசார்யர் போன்ற வித்யார்த்திகளுக்கு சாஸ்திரங்களைக் கற் பித்தார்.

சூணம்பேடு ஜமீன்தார் அக் காலத்தில் சிறநத புரவலவராகத் திகழ்ந்தார். அவர் ஸ்வாமியினுடைய பாண்டித்யம், பெருமை, அனுஷ்டானம் முதலிய வற்றைக் கேள்வி யுற்று தன் அவைக்களததில் அவைப் புலவராக இருந்து அனுக்ரஹிக்க வேண்டு மென ப்ரார்ததிக்க, ஸ்வாமி அவா வேண்டு கோளை ஏற்றுச் சில ஆண்டுகள் அங்கு வஸித்து வந்தார். அது போது ஸ்வாமி இயற்றிய சில சுலோகங்கள், சுபாஷிதங் கள் இன்று நமக்குக் கிடைத்தில.

ஒரு சமயம் பூங்காவில் புலவரும் புரவ லரும் தனிமையில இருந்து அளவளாவி வந்த போது அங்குக் குலைகளுடன் குலுங் கும் வாழை மரத்தைப் பார்த்து இதைப்பற்றி ஒரு சுலோகம் கூறுங்கள் என்று புரவலர் வேண்ட நம் ஸ்வாமியும் உடனே பின்வரும் சுலோகததைக் கூறியதாக இன்றும் நம் பெரியோர்களால் கூறப்பட்டு வருகிறது.

धरित्रि ! पुष्पाञ्जलिरेष तुभ्यं
सुतामदीयाः परिपालनीयाः ।
इतीव रंभावनताग्रकाया
मुमो च बाष्पं मकरन्ददंभात् ॥

இந்த சுலோகத்தைக் கேட்ட அவர் நம் ஸ்வாமியின் கவிதை இயற்றும் திறனையும், புலமையையும் எண்ணி வியந்தார்.

பிரயாணம் செய்யும் போது ஸ்வாமியுடன் சிஷ்யர்களும் உடன் நடந்து செல்வது வழக் கம். வழி நடக்கும் களைப்புத் தெரியாமல் இருக்க அந்தாதியாகப் பல சுலோகங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு செல்வார்கள். ஒரு நாள் காஞ்சியை நோக்கிச் செல்லும் போது இடை வழியில் மாலை நேரம்! திடீரென வானம் இருண்டது; காரிருள் சூழ்ந்தது; செல் லும் வழி தெரியவில்லை; திகைத்தனர். அங்கு ஓர் ஆட்டிடையன் ஒரு குடிசை யமைத்து அதில் இருந்தான். அவனிட மிருந்தாவது வழி கேட்டறியலாம் என எண்ணி உரக்க அவனை அழைத்தனர். பதில் வரவில்லை. குடிசையின் உள்ளே சென்று பார்க்கலாம் என உள்ளே நுழைந்தார். அங்குக் கீழே தண்ணீர் ஓடுகிறது. அவன் உடலைப் செமமங்கூடையால் மூடி கருங்கல் லின் மீது முழங்கால்களை ஊனறிக் கொண்டு ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் இருப்பதைக் கண்ணுற்றார். அப்போது அவர் வாயிலிருந்து இந்தச சுலோகம் உண்டாயிற்று.

शिलातलेष्वर्पित जानुपादाङ्गुष्ठद्वयस्तत्र शिरो निधाय ।
अशक्यबोधामुपयाति निद्रा माभीरकोऽधस्स्रवदम्बुपूरः ॥

இவை போன்ற மிகவும் இனிமையாக ஸ்வா மியால் இயற்றப்பட்ட சுலோகங்களை இன்னும் கேட்டு மகிழ்கின்றோம். நம் ஸ்வாமி சூணம்பேட்டில் வாழ்நத இககாலத்தில்தான் நாவல் பாக்கத்தில் ஸ்வாமியின் திருமாளிகை செப்பனிடப்பட்டு புதுப்பிக்கப்பட்டது. சூணம்பேட்டு ஜமீன்தார் காலததிற்குப்பிறகு ஸ்வாமி அங்கு எழுந்தருளியிருக்க மனமின்றி தம் கிராமத்திற்கு எழுந்தருளினார். அப் போது வேதாந்தாச்சாரியர் என்ற குமாரரும்

ஒரு பெண்ணும் தோன்றினர். ஸ்வாமி மருத்துவான்பாடி க்ராமத்தில் பாரத்வாஜ கோத்ரத்தைச் சார்ந்த ரங்கநாயகி என்னும் அம்மையாரை இரண்டாம் தரமாக மணந்து கொண்டார். இரண்டு புத்திரர்களும் இரண்டு புத்திரிகளும் தோன்றினர். முதல்வர் தான் நரஸிம்ஹதாதாசாரியர் ஸ்வாமியாவார். ரக்தாக்ஷி வருஷம் கார்த்திகை மாதம் பூர நன்ஞளில் ஸ்வாமியின் அவதாரம் 22-11-1864.

அப்போது ஆரணியில் திருமலராவ் என்பவர் ஜாகீர்தாராக இருந்தார். அவர் பன்மொழிப் புலமை வாய்ந்த வேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமியின் பாண்டித்யத்தையும், கவிதை இயற்றும் திறத்தையும், சொல் நயத்தையும் கேள்வியுற்றுத் தம்முடன் வந்து தங்கி இருந்து தம்மை அனுக்ரஹிக்க வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டார். அவர் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து ஸ்வாமியும் குடும்பத்துடன் அங்கு போய் வாழலானுர். சுமார் ஐந்தாண்டு காலம் அங்கு வாழ்ந்தார். அவ்வப்போது ஜாகிர்தார் வேண்டியபடி பற்பல நூல்களையும், அழகான சுலோகங்களையும் இயற்றினுர். அவ்வப்போது ஸ்வாமியினுடைய நூல்களைச் செவிமடுத்து மிகவும் மகிழ்ந்து பேரவையில் பஹுமானங்கள் பலவற்றைச்செய்து ஜாகிர்தார் மனம் மகிழ்ந்தார். அப்போது ஸ்வாமிக்கு 54 திருநக்ஷத்ரம் இருக்கலாம். வாழ்நாள் வீணுகக் கழிந்து விடுவதை எண்ணி மனம் நொந்து வேதாந்த சாஸ்த்திரத்தில் சிறந்த நூல் ஒன்றை எழுதத்தொடங்கினுர். ஆனுல் துரதிர்ஷ்டவசமாகத் தம் தாயார் ஜீவதசையுடன் இருக்கும்போதே பவஹுல ஐப்பசிமீ சுக்ல சதுர்த்தி யன்று 13-11-1874 அன்று திருநாட்டை யலங்கரித்து விட்டார். ஸ்வாமியால் எழுதப்பட்ட நூல்களாக இப்போது நமக்குக்கிடைப்பவைகளுள் லக்ஷ்மீசதகம், யமரகாமாயணம், ஹனுமத் ஸ்தோத்ரம், ஹனுமத் தண்டகம், ரகுநந்தன பிருதாவளி, வைசாகோத்ஸவவர்ணனம், ஹயக்ரீவ நக்ஷத்ர மாலிகை, ராமாயண கத்யம், கந்தர்ப தர்ப பாணம் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன நமக்குக் கிடைக்காத நூல்கள் பல.

—✲—

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ. உ. வே. அய்யா நரஸிம்ஹநாதாசார்ய ஸ்வாமி

(ஸ்ரீ. உப. வித்வான் நாவல்பாக்கம் என். எஸ். தேவநாதாசாரியர், தஞ்சாவூர்.)

ஸ்ரீமந்நாத முனிகள், ஆளவந்தார், திருமலை நம்பிகள் முதலான விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகர்களுடைய திரு அவதாரத்தினால் மஹநீயதரமானதும். "சொட்டைகுலம்' என்று பெயர் பெற்று ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மாவின் விசேஷாபிமான பாத்ர பூதமானதும் "வேதாந்தாசார்ய ஸித்தாந்த விஜயத்வஜ" முதலான பிருதாவளிகளால் நாடுநகரமும் நன்கறியப் பட்ட ஸ்ரீ. உ. வே. அய்யா குமாரதாதேசிகனுடைய திரு அவதாரத்தால் பல்லாயிர மடங்கு புகழ் பெற்றதுமான ஸ்ரீ சைலவம்சத்தில் தொண்டை மண்டலத்தில் நாவல்பாக்கம் என்று பிரஸித்தமான ஸ்ரீ வைஷ்ணவ அக்ரஹாரத்தில் ஸ்ரீ உ. வே. அய்யா வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமிக்கும் அவரது இளைய தர்மபத்நியான ஸ்ரீமதி ரங்கநாயகி அம்மையாருக்கும் திருக்குமாரராக அவதரித்தார் அய்யா நரஸிம்ஹதாதாசார்ய ஸ்வாமி. இவர் ப்ரக்ருதம் சதாபிஷேகம் கண்டருளும் ஆசார்யச்ரேஷ்டருடைய திருத்தகப்பனார். A. D. 1861 டிஸம்பர் மாதத்துக்குச் சரியான ரக்தாக்ஷி வருஷம் கார்த்திகை மாதம் பூர நக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தார். அச்சமயம் இவருடைய திருத் தகப்பனார் ஆரணி ஜாகீர்தாரிடம் ஆஸ்தான வித்வானாக இருந்தார். 'नकारणात् स्वादि भिदे कुमार: प्रवर्तितोदीप इव प्रदीपात्' என்னும் மஹாகவி ஸ்ரீஸூக்தியில் கூறப்பட்டபடி தமது பிதாவின் ஸகல வித அருமை பெருமைகளும் அப்படியே ப்ரதிபலிக்கும் வகையில் பால்யத்தில் விளங்கினார். ஜாதகர்ம நாமகரணம் முதலான ஸம்ஸ்காரங்கள் உரிய காலத்தில் முறைப்படி நடந்தன. கர்பாஷ்டமத்திற்கும் ஒரு வருஷம் முன்னதாகவே உபநயனம் செய்விக்கப்பட்டது. உபநயனம் ஆரணி ஜாகீர்தாருடைய மேற்பார்வையில் சீரும் சிறப்புமாக நடந்தது. அரச குடும்பத்தினருக்கு மட்டும் செய்யப்படும் மரியாதைகளெல்லாம் இதிலும் இடம் பெற்றன. பட்டத்து யானை மேல் அமரச் செய்து ஊர்வலம் நடத்தப்பட்டது. இவர் காவ்ய நாடகங்களைத் தம் தகப்பனாரிடமே கற்றார். உபநயனமானதும் வேதாத்யயனம், மற்றசாஸ்த்ரங்களின் அத்யயனம் எல்லாம் தொடங்கப்பட்டன. இந் நிலையில் 1874-ம் வருடம் தமது பத்தாவது வயதில் தந்தையை இழந்தார். இஃது இந்தக் குடியில் பரம்பரை வழக்கம் போலும். இவரது திருத்தகப்பனாராகிய அய்யா வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியும் இவ்வாறே தமது இளம்பிராயத்தில் தந்தையை இழந்தார். இவருடைய திருக்குமாரராகிய ஸ்ரீ உ. வே. அய்யா தேவநாதாசார்ய ஸ்வாமியும் எட்டாவது வயதிலேயே தந்தையை இழந்தார்.

இதனால் குடும்பத்தில் பெருமாறுதல் ஏற்பட்டது. இவரது தாயார் தமது குழந்தையுடன் ஆரணி ஜாகீரை விட்டு விட்டு நாவல்பாக்கம் வந்து விட்டார். ஊரிலிருந்த பெரியோர்கள் தந்தையை இழந்த நம் ஸ்வாமிக்கு முறைப்படி வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் கற்பித்தனர்.

तांहंसमाला शरदीवगङ्गां
महौषधिं नक्तमिवात्मभासः ।

शिरोपदेशा मुपदेशकाले
प्रपेदिरे प्राक्तन जन्मविद्याः ॥

என்கிறார் காளிதாஸ மஹாகவி. மஹாகுல ப்ரஸூதர்களுக்குக் கல்வியறிவு தானாகவே வளரும். பக்குவமான வயது வரவேண்டும். விதையினுள்ளே பதிந்து மறைந்துறையும் செடியை மழைத் தண்ணீர் மலர வைத்து வெளியில் ப்ரகாசிக்கச் செய்வது போல் உபாத்யாயர் சொல்லித் தருவது ஒரு வ்யாஜ மாத்திரமே. விதையில் இருக்கும் தாரதம்யத்தை மழைத் தண்ணீரால் மாற்ற முடியாது மனுஸ்ம்ருதியில் 'उप्यते यद्धि यद्बीजं तत्तदेवप्ररोहति' என்கிறார் 'कार्यं निदानाद्धि गुणानधीते' என்கிறது மஹா காவ்யம். காரணத்தின் இயல்புகள் யாவும் கார்யத்தில் தலை காட்டுவது இன்றியமையாதது என்பது இதன் கருத்தாம். இந்த ஸ்வாமியினுடைய வித்யாப்யாஸத்தில் இவ்விஷயங்களெல்லாம் ப்ரத்யக்ஷமாயின. அதிவேகமாக சாஸ்த்ராப்யாஸம் முன்னேற்றமடைந்தது. இவருக்கு ப்ரஹ்மோபதேசம் மட்டும் தந்தையாரால் பண்ணப்பட்டது. "ஸ்வாமி திருமாளிகை அப்பா" என்று வழங்கப்பட்ட ஸ்ரீ உ. வே. வரதாச்சாரியர் ஸ்வாமியிடம் ஸமாச்ரயணமும் ஸ்ரீமத் ராமாயணோபதேசமும் நடந்தன. ஸ்ரீபெரும்பூதூர் மாப்பிள்ளை விஜயராகவாசார்யர், 'வலைப்பேட்டை ஸ்வாமி' என்றும் வேதாந்த ராமானுஜஸ்வாமி என்றும் வழங்கப்பட்ட திருமலைதாதாச்சாரியர் ஆகியோரிடம் தர்க்க சாஸ்த்ரத்தைக்கற்றார்.

பதின்மூன்று வயதிலேயே இவருக்கு விவாஹம் நடந்தேறியது. வடவானூர் அக்ரஹாரத்தைச் சேர்ந்தவரும், அண்ணயார்ய மஹாதேசிகனுடைய தௌஹித்ரிபுமான ஸ்ரீமதி கமலம்மாள் இவருக்கு ஸஹதர்மசாரிணியானாள். விவாஹம் நாவல்பாக்கத்திலேயே நடந்தது. அன்று முதல் 'धर्मं सिद्धति सत्वरः' என்கிறபடி ஔபாஸநம், வைச்வதேவம் முதலான கர்மானுஷ்டங்களை முறைப்படி செய்து வந்தார்.

திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோது ஒரு நாள் வழக்கம்போல் வைதிகோத்தமர்கள் அதிகாலையில் எழுந்து திருப்பக் கூடையை எடுத்துக் கொண்டு ஆற்றங்கரைக்குச் சென்றனர். இவர் மட்டும் ஓட்டமும் நடையுமாக மிகவேகமாகச் சென்றார். இதைக் கண்ட ஒரு வைதிகர் விரைவாகச் செல்லக் காரணம் என்ன? என்று கேட்டபோது 'பயங்கரமான கருநாகம் என்னைத் துரத்துகிறதே' என்று சொல்லிக் கொண்டே வேகமாகச் சென்றார். ஆனால் அவருக்குக் கருநாகம் காணப்படவில்லை. மீண்டும் அவரைத் தொடர்ந்து கொண்டே கேட்டார். "தூரியார்க்ய ப்ரதானம்" பண்ணும்படியான காலம் வந்து விடுமோ என்று பயந்து அதையே 'கருநாகம்' என்று சொன்னேன்; நல்ல வேளையாக அதனிடமிருந்து தப்பித்துக் கொண்டேன்" என்று பதில் கூறினாராம். இதிலிருந்து இவர் கர்மானுஷ்டானத்தில் எவ்வளவு நியதியுடையவர் என்பதை நன்கு உணரலாமன்றோ.

இவருக்குத் தர்க்க சாஸ்த்ரத்தைக் கற்பித்து வந்த மாப்பிள்ளை விஜயராகவாசாரியர் வடதேச யாத்திரை சென்றார். சென்றவர் அத்தேசத்திலேயே நிலைத்திருக்க நேரிட்டது. ஸ்ரீ. உ. வே. திருமலைதாதாச்சாரியார் ஸந்யாஸாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து வேதாந்த ராமானுஜஸ்வாமி என்னும் திருநாமம் பூண்டு வலையபேட்டையில் தங்கி இருக்கலானார். இது காரணமாக இவருக்கு தர்கசாஸ்த்ரம் பூராவையும் கற்க முடியாமற் போய் விட்டது. பின்பு திருக்குடந்தையில் எழுந்தருளியிருந்த குறிச்சி ஸ்ரீ உ. வே. ரங்காச்சாரியார் ஸ்வாமியிடம் உத்தரவாதங்களைக் கற்று பூர்த்தி செய்தார். பிறகு புதுக்கோட்டை வித்வத்ஸதஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளினார்.

அங்கு வந்திருந்த வித்வான்களுள் முதன்மையாகவே இவர் கௌரவிக்கப்பட்டார். புதுக்கோட்டையில் வசித்து வந்த ப்ரஹ்மஸ்ரீ குப்பு ஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்தில் வல்லவர். அங்கேயே இருந்து கொண்டு அவரிடம் மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்தைக் கற்றார். இங்ஙனம் கல்வித் துறையில் இரு கண்கள் போன்ற தர்க்கம்—மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரங்களிலும் வித்தகரானார். பின்னர் ஸந்யாஸாச்ரமஸ்வீகாரம் செய்து கொண்டு வலையப்பேட்டையில் எழுந்தருளியிருந்த வேதாந்த ராமானுஜ ஸ்வாமியிடம் 'க்ரந்த சதுஷ்டயம்' எனப்படும் வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தையும், மற்ற நூல்களையும் முறைப்படி காலக்ஷேபம் செய்தார். அவரிடம் சரணாகதியும் செய்து கொண்டார்.

இவருடைய தமையனார் (தாயாருக்கு மூத்தவளின குமாரர்) ஸ்ரீ உ. வே. வேதாந்தாச்சாரியர் என்பவருக்கும் இவருடைய இளைய ஸஹோதரர் ஸ்ரீ. உ. வே. ராகவாச்சாரியார் என்பவருக்கு மிடையே குடும்ப பாக விஷயமாகச் சில சர்ச்சைகள் நடந்தன. பரமவைராக்யசாலியான இருவருக்கு இவையெல்லாம் பிடிக்கவில்லை. இவரது இளைய சகோதரர். பிரம்மசாரியாகவே இருந்து பரமபதமடைந்தார் இவர் உள்ளத்தில் ஒரு புதுத்திருப்பம் ஏற்பட்டது. "எங்கேயாவது சென்று உஞ்சவ்ருத்தி செய்து வாழலாம்; பிடியரிசி இருந்தால் போதுமே! அதைப் பிச்சை எடுத்துப் பெறலாம்; அதைச் சமைத்து எம்பெருமானுக்கு நிவேதனம் செய்து உவகையுடன் வாழலாமே" என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இப்படியே தனது ஆயுள்கால மாகிய நூறு வருஷங்களிலும் அனுஷ்டித்துக் காட்டிய ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகனை நாம் மறக்க முடியுமோ?

இங்ஙனமிருக்க இவரது திருத்தகப்பனாரை ஆதரித்த ஆரணி ஜாகீர்தார் ஸ்ரீ. திருமலராவ் ஸாகேப் இறந்துவிட்டார். அவருடைய மகன் பொறுப்பேற்றான். அப்பொழுது ஜாகீர்தார் மகன் இவரைத் தமது ஆஸ்தான வித்வானாக இருக்கும்படி வேண்டினான். அதை ஏற்கவிரும்பவில்லை. வயது முதிர்ந்த தாயாரையும் தேவிகளையும் இரு குழந்தைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு திருவஹீந்திரபுரத்துக்கு எழுந்தருளினார். அங்கிருந்த பாகவதோத்தமர்கள் கருட நதிக்கரையில் வீடு ஒன்றை ஏற்பாடு செய்துகொடுத்தனர். இவர் கருடநதியில் நீராடி கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு அடியவர்க்கு மெய்யனையும் அருள்தருமாரண தேசிகனையும் பணிந்து, உபாதானகாலத்தில் செப்புச் செம்பைக் கையிலேந்தி நடு வீதியில் கம்பீரமான குரலில் ஸ்ரீ தேசிக திவ்யஸூக்திகளை அனுஸந்தித்துக்கொண்டு உஞ்சவ்ருத்திக்கு எழுந்தருளும்போது ஸேவித்து மகிழும் பாக்யம் அவ்வூரினருக்கே கிடைத்தது.

திருவஹீந்திரபுரத்தில் இருப்பவர்க்கு நாவல்பாக்கத்தாரிடம் பெருமதிப்பு உண்டு. அது காரணமாக இவர் அந்த திவ்யதேசத்திலேயே நிரந்தரமாக எழுந்தருளியிருந்தார். ஆயுட்காலத்தில் பெரும் பகுதி இத்தலத்திலேயே கழிந்தது.

இவரது குமாரரும் ஆசார்ய ச்ரேஷ்டருமான அய்யா தேவநாதாச்சார்ய ஸ்வாமி நாவல்பாக்கத்தில் அவதரித்தாலும் இத்தலத்தெம்பெருமானுடைய திருநாமமே இடப்பெற்றது.

இங்ஙனம் திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோது இவரது ஜ்ஞானத்தையும், போதனாசக்தியையும் கண்ட பலர் இவரிடம் கல்விகற்று உலகப்ரஸித்த மேதைகளாகத் திகழ்ந்தனர். அவர்களுள் ஸ்ரீ. உ. வே. சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி. ஸ்ரீ. உ. வே குடவாசல் நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி. தையார் வங்கீபுரம் ஸ்ரீ. உ. வெ.

அம்மாளாச்சார் ஸ்வாமி, நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீ. உ. வே. வலையப்பேட்டை ஸ்ரீநிவாஸ தாதாசார்ய ஸ்வாமி, நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீ உ. வே. திருமலைதாதாசார்ய ஸ்வாமி வேங்கடாத்ரியகரம் ஸ்ரீ. உ. வே. கிருஷ்ண மாசார்ய ஸ்வாமி, ஒரத்தி ஸ்ரீ உ. வே. கண்டா வதாராசாரிய ஸ்வாமி, திருக்கண்ணமங்கை ஈச்சம்பாடி ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸராகவா சார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்வச்சந்தம், ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி, முதலானவர்கள் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் ஆவர்.

வைராக்ய ச்ரேஷ்டரான இவரை 'வெள்ளை வேஷ்டி ஸந்யாஸி' என்று எல்லோரும் வழங்கி வந்தனர். திருக்குடந்தை யிலுள்ள பெரியோர்கள் இவருக்கு ஸந்யா ஸாச்ரமஸ்வீகாரம் செய்து வைத்து விட வேண்டும் என்று விரும்பினர். ஆனால் இவருடைய ஸஹதர்மசாரிணிக்குக் கொஞ்சம் கூட இஷ்டமில்லை. தமது உடல் ஆரோக்யத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளும் வழக்கம் என்றுமே இவருக்குக் கிடையாது; யதிதர்மங்களோ கடினமானவை; ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்து கொண்டால் நீண்டநாள் இருக்க முடியாது. ஆதலால் ஸந்யாஸம் கூடவே கூடாது என்று கூறினர். மற்ற உறவினர்களுக்கும் இவ்வாறான அபிப்ரா யமே இருந்து வந்தது. 1904-க்குச் சரியான க்ரோதி வருஷம் புரட்டாசி மாஸம் பௌர் ணமி தினத்தன்று ஸ்ரீ. வேதாந்தராமானுஜ ஸ்வாமியிடம் ஸந்யாஸாச்ரமதை ஸ்வீகரித துக் கொண்டார். அதே வருஷத்தில் மார் கழி மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷ ஷஷ்டியன்று திருநாட்டை அலங்கரித்து விட்டார். வலையப் பேட்டையிலேயே கைங்கர்யம் நடைபெற் றது. 'अप्रज्ञातꣳहि तद् यदति पन्न आहुरिदं कार्यं मासीदिति' என்னும் வேதவாக்யத்தை எண்ணி இதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் வருந்தினர்.

புரட்டாசி மாதத் திருவோணத் திருநாளில் ஸ்ரீ. தேசிகன் சாற்றுமறை திருவஹீந்த்ர புரத்தில் விசேஷமாக நடைபெறுகின்றது. பல்லாயிரக் கணக்கான பக்த கோடிகள் குழுமியிருந்தனர். ஸாயங்காலம் கருட நதி யில் தீர்த்தவாரி நடைபெற விருக்கின்றது. அந்த ஸமயம் இவர் கோஷ்டியில் காணப் படவில்லை. காலையிலிருந்து நிழல் போல விட்டுப் பிரியாமல் ஸ்ரீ தேசிகனுடனே அனு யாத்திரை செய்த இவர் எங்கே போயிருப் பார்? திருமாளிகையிலும் இல்லையே! என்று அனைவரும் திகைத்தனர்.

இவருடைய ஸஹதர்மசாரிணிக்கு விஷ யம் தெள்ளென விளங்கிவிட்டது. தீயில் விழுந்த புழுவைப் போல் துடிதுடித்தார். ஸ்ரீ. உ. வே. அக்னிஹோத்ரம் நாராயண தாதாசார்யருடைய ஜனக பிதாவான தாது மாமா என்பவரைத் துணையாகக் கொண்டு எட்டே வயதான குழந்தையையும் (ப்ரக்ரு தம் சதாபிஷேகம் கண்டருளும் ஆசார்ய ரத்னம்) அழைத்துக் கொண்டு அன்றிரவே இவரைத் தேடப்புறப்பட்டார். எங்கே போய்த் தேடுவது! அது தான் ஸ்வாமி தேவிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியுமே. 'திண்ண மென்னிளமான் புகுமூர் திருக்கோளூரே' என் கிற படி "வலையப் பேட்டைக்குத்தான்" "அதற்காகத்தான்" இவர் சென்றிருக் கிறார். அங்குதான் போக வேண்டுமென்று கருதி மறு நாள் காலை மூவரும் வலையப் பேட்டைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். நினைத்த படியே தான் நடந்து கொண்டிருந்தது.

இவருக்கு ஸந்யாஸம் கொடுக்கப் போகிற வரான ஸ்ரீ. வேதாந்த ராமானுஜஸ்வாமி யிடம் சென்று அடிபணிந்து இவருக்கு ஸந் யாஸம் கொடுத்தால் விபரீதமான விளைவு கள் ஏற்படும் என்று கூறி ஸந்யாஸம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டனர். ஆனால் ஸ்வாமி

"ஏற்கனவே இரண்டு முறை என்னைக் கேட்டார்" நான் இசையவில்லை. இது மூன்ருவது முறை; இப்போதும் மறுத்துரைப்பது எனக்குத்தகாது. பழுத்த வைராக்யமுள்ள இவரை மீண்டும் க்ருஹஸ்தராக இருக்கச் செய்வது ஸாத்யமுமில்லை; உசிதமுமில்லை" என்று ஸாதித்து விட்டார்.

பிறகு அவரையே நேரில் சென்று வேண்டிக் கொண்டனர். ஒன்றும் பயனில்லை. सतीभार्या सुतशिशुः என்கிறபடி மஹா உத்தமியான ஸஹதர்மசாரிணியும் சின்னஞ் சிறு பாலசஞகிய நம் ஸ்வாமியும் கண்ணுங் கண்ணீருமாகத் துக்கம் தாங்க முடியாமல் புலம்பி அழுதனர். "ऋणानि त्रीण्यपाकृत्य मनो मोक्षे निवेशयेत्" (மூன்று கடன்களையும் தீர்த்து விட்டுத் துறவு பூண வேண்டும்) 'यदहरेव विरजेत् तदहरेव प्रव्रजेत्' (பற்று அற்றுப் போனதும் தாமதமின்றித்துறவு பூண வேண்டும்) என்னும் சாஸ்த்ரங்களை அந்தப் பெரியோர்களிடம் எடுத்துக் காட்டினர் "எனக்கு மூன்று குழந்தைகள்; பெண்கள் இருவரும் மூத்தவர்கள்; அவர்களுக்குக் கல்யாணம் செய்துவைத்தாகிவிட்டது; மூன்ருவது பிள்ளைக்கு உரிய காலத்தில் உபநயனம்—ஸமாச்ரயணம்—பரந்யாஸம் எல்லாம் பண்ணி வைத்தாயிற்று. இவனுக்கும், இவன் தாயாருக்கும் ஜீவனத்திற்காதாரமாக நாவல்பாக்கத்தில் பித்ரார்ஜிதமான ஸ்வல்பமான பூமியும் வீடும் உள்ளன; அவர்களுக்கு ஒரு குறையுமில்லை. எனக்குத் துறவுபூண்டொழுகுவதில் ஆர்வம் அதிகமாக உள்ளது. தேஹபந்துக்களைத்தான் துறக்கிறேன். இனி நான் அவர்களுககில்லை; அவர்களும் எனக்கில்லை; அவ்வளவேயன்றி ஆத்மபந்துக்களான எண்ணற்ற நண்பர்களையும் ஆசார்யர்களையும், சிஷ்யர்களையும் துறக்கவில்லை. எனக்கு எவ்வித குறையுமில்லை; என்னைப் பற்றியாரும் கவலைப்பட வேண்டாம்; எனக்கும் யாரைப் பற்றியும் கவலை இல்லை; என்னிஷ்டம் போல் செய்ய எனச்கு அனுமதி கொடுங்கள்" என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறி விட்டார்.

உத்தமமான முறையில் ஸந்யாஸாச்ரமஸ்வீகாரம் வலையப் பேட்டையில் நடந்தேறியது. "ஸ்ரீரங்கராமானுஜ ஸ்வாமி" என்று இவருக்குத் திருநாமம் சாத்தப் பட்டது பின்பு அதிவிலக்ஷணமாக யதிதர்மங்களை அனுஷ்டித்துக் கொண்டு வலையப் பேட்டையிலேயே எழுந்தருளியிருந்தார்.

நான்கு மாதங்கள் கழிந்தன. திருமேனியில் வாட்டம் காணலாயிற்று. உடல்நிலை குன்றியது. அவர் கூடிய சீக்கிரத்திலேபரமப்பிராப்தி ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை உணர்ந்தார். கடைசி நிமிஷம்வரை ப்ரஜ்ஞாபங்கம் சிறிதுமில்லை. நெடுநாளாக அப்யஸித்து வந்த பகவதனுபவம் உள்ளத்தில் வெள்ளமிட்டோடியது. உடன் இருந்தவர்களை உபநிஷத்தை உத்கோஷிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அது முடிந்ததும் 'த்வய' மந்திரத்தை அனுஸந்திக்கச்சொன்ஞர். இந்நிலையில் இவராசார்யரான ஸ்ரீ. வேதாந்தராமானுஜ ஸ்வாமி அருகில் எழுந்தருளினுர். இரண்டு கண்களும் தெரியாத இந்த ஸ்வாமிக்குத் துக்கம் தாங்க முடியவில்லை. "எனக்குப் பிறகு இங்கிருந்து ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவசனம் பண்ணும்படி இருக்கும் என்று பாரித்திருந்தேனே! விபரீதமாகிவிட்டதே" என்று புலம்பினுர். ஆசார்யனை அஞ்சலி செய்து வணங்கி, யதியின் மரணம் அனுசோசனர்ஹம்; இந்த ஸமயம் இங்கு எழுந்தருளியது அடியேனுடைய பாக்யம். கூரத்தாழ்வானுடைய அந்திம காலத்தில் எம்பெருமானுர் உடன் இருந்ததை நினைக்கிறேன்" என்று கூறி விடைபெற்ருர். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் நாற்பது வருஷ காலம் இம்மண்ணுலகில், இருள்தருமா ஞாலத்தில் தோன்றி ஒளிவீசிய அற்புதமான ஜோதி

மறைந்தது. நிரந்தரமான பரம்பொருளில் கலந்து மறைந்துறைந்தது. நிலைபெற்ற பேரின்ப மெய்தியது.

பூர்வாச்ரமத்திலும், ஸந்யாஸாச்ரமத்திலும் ஸ்வாமிக்கு அந்தரங்க ப்ரிபசிஷ்யராக இருந்த ஸ்ரீ உ.வே. ஒரத்திகண்டாவதாராச்சாரியரும், மற்றும் அங்கிருந்த மஹநீயர்களும் பொறுக்க முடியாத துக்கத்தை ஒருவாறு கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் ஸம்ஸ்காரத்தைச் சிறப்பாகவே நடத்திவைத்தனர். ஸத்புத்ர ரத்னமாகிய சதாபிஷேகம் கண்டருளும் நம் ஸ்வாமி உத்தரக்ரியைகளை நாவல்பாக்கத்தில் செய்து முடித்தார். இவருக்கு ஸ்ரீ. உ. வே. தாது மாமாவும் ஸ்ரீ. உ. வே. ஆராவமுதாச்சாரியாரும் உடன் இருந்து கைங்கர்யத்தைக் குறைவற நடத்திவைத்தனர்.

இந்த ஸ்வாமி மறைந்து போனாலும் சிஷ்ய ப்ரசிஷ்ய பரம்பரையாக இவரால் ஏற்றி வைக்கப்பட்ட ஞானவிளக்கு இன்றும் அகவிருளையகற்றி ஞானஒளியை வீசிவருகின்றது.

With the best compliments from :

A

Thooppil Bhaktha.

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹதாதயார்ய மஹாதேசிகன்

(ஸ்ரீ. உப. வே. வித்வான், நாவல்பாக்கம் வி. நரஸிம்ஹதாதாசாரியர் ஸ்வாமி.)

இந்தஸ்வாமி நாத, யாமுன, குருகைப் பிரான் முதலிய மஹநீயர்கள் அவதரித்ததும் விஷ்ணு வ்ருத்தகணம் என்று ப்ரஸித்தமு மான சதுர்வேத சதக்ரது வம்சத்தில் நாவல் பாக்கத்தில் ஸ்ரீ வேங்கடரங்காசாரியர் ஸ்வாமியின் திருக்குமாரராக ஈச்வர வருஷம் வைகாசி மாதம் ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தார். வைகாசி மாதம் ரோஹிணி நக்ஷத்திரம் நாவல்பாக்கம் கூடஸ்தரான ஸ்ரீ குமாரதாத தேசிகன் அவதரித்த நாளாகும்.

உரிய காலத்தில் உபநயநம் நடைபெற்ற தும் வேதாத்யயனத்தை முறைப்படி பெற்றார் அக்காலத்தில் மைசூர் கலாசாலையில் அத்ய க்ஷராக இருந்த "தர்க்க தீர்த்த" ஸ்ரீ கஸ் தூரி ரங்காசாரியர் ஸ்வாமியிடம் தர்க்க சாஸ்த்ரத்தையும் திருவிசநல்லூர் ஸ்ரீ ராம ஸுப்பா சாஸ்திரிகளிடம் மீமாம்ஸா சாஸ்த் ரத்தையும் கசடறக் கற்று ஸ்ரீ பரமஹம் ஸேத்யாதி நாவல் பாக்கம் வலயப்பேட்டை வேதாந்த ராமானுஜ மஹா தேசிகன் ஸன் னிதியில் வேதாந்த காலக்ஷேபமும் செய்து ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றி விளங்கினார்.

தர்க்க சாஸ்த்ரத்தில் மைசூர் அரணமனை யில் நடந்த பரீக்ஷைகளில் ஒவ்வொரு வருஷ மும் உத்தம பாகத்தில் தேர்ச்சியடைந்து அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டார். ஒரு ஸம யம் மன்னார்குடி ஸதஸ் முடிவடைந்து வித் வான்கள் ஸம்பாவனைகளைப் பெற்றுத்தம்தம் ஊர்களுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது உத்தர தேசத்திலிருந்து தர்க்க பண்டிதர் ஒருவர் வந்து வாதத்திற்கு அழைத் தார். ஸதஸ்ஸில் உத்தம ஸம்பாவனை பெற்ற பண்டிதர் உட்பட அனைவரும் திடுக்கிட்டு அஞ்சி நம் ஸ்வாமியையே ப்ரார்த்தித்து நிற்க ஸ்வாமியும் வாதம் செய்து வென்றார். கொச்சி மன்னரையும் தம் திறமையால் வாகைசூடி தம் நிகரற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தினார்.

ச்ருதப்ரகாசிகா, பாவப்ரகாசிகா, சத தூஷணி போன்றக்ரந்தங்களைத் தன் ஆசாரி யரது நியமனத்தின் பேரில் ஸ்ரீமதண்ண யார்ய மஹா தேசிகனது திருத்த மயனாரான ஸ்ரீ தேசிகாசாரியர் ஸ்வாமியின்திருக்குமா ரரான ஸ்ரீ தாதாசாரியர் ஸ்வாமியிடம் கால க்ஷேபம் செய்து வைச்வ தேவோப தேசத்தை யும் இந்த ஸ்வாமியிடமே பெற்றார். மேலும் அந்த ஸ்வாமியிடமே உபநிஷத்துகள் எல்லா வற்றையும் முறைப்படி அத்யயனம் செய்தார் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் 42-ஆம் பட்டத் தில் பிற் காலத்தில் எழுந்தருளியிருந்த இஞ்சிமேட்டு அழகியசிங்கரும் இந்த ஸ்வாமி யும் உத்தரதேசத்திற்குச் சென்று வித்யா க்ரஹணம் செய்தவர்கள்.

பின்னர் ஸ்வாமியும் நாவல்பாக்கத்திலேயே எழுந்தருளியிருந்து பலருக்கு ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்கள், வேதாந்த காலக்ஷேபம் முதலி யவற்றை ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தார். ப்ரக் ருதம சதாபிஷேகம் கண்டருளும் நம் ஐயா தேவநாததாதயார்ய மஹா தேசிகன் இந்த ஸ்வாமி ஸன்னதியிலேயே தர்க்க, மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரங்களை அதிகரித்து வேதாந்த கால க்ஷேபம் செய்தார். ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் தர்க்கம் வாசித்துப் பிரஸித்திபெற்ற மற் றொரு ஸ்வாமி, ஸ்வாமி திருமாளிகை ஆரா வமுதாசாரியர் என்பவர். ஸ்வாமி ஸன்னிதி யில் மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்தை யப்யஸித்த

ஸ்ரீ. நரஸிம்ஹதாதயார்ய மஹாதேசிகன்
(நாவல்பாக்கம்)

பிரஸித்த வித்வான்களில் ஸ்ரீ உ. வே. அக்னி ஹோத்ரம் நாராயண தாதயார்ய மஹா தேசி கனுமாவார்.

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹதாத தேசிகன் ஸன்னிதியில் காலக்ஷேபம் செய்தவர்களில் அம்மணிதாத தேசிகாசாரியர், ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸமஸ்க்ருத கலாசாலையில் தர்க்காதயாபகராய் ப்ரஸிதத ராய் எழுந்தருளியிருந்த சட. க்ருஷ்ணதாதா சாரியர் ஸ்வாமியும் மற்றும் ப்ரஸித்தவித் வானகளான ஸ்ரீ N. S. தேவநாததாதாசாரியர் ஸ்வாமி N. S. ராஜகோபாலதாதாசாரியர் ஸ்வாமி சித்தியா (லக்ஷ்மீபுரம்) சுந்தரராஜா சாரியர் ஸ்வாமி சிததியாரஙகநாதாசாரியர் ஸ்வாமி உருதிககோட்டை வித்வான் கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி நல்லூர் ஸேவா ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியர் ஆகியோர்களும் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள்.

நம் ந்ருஸிம்ஹதாதா தேசிகன் பால்ய முதல் ஆடமபரததை வெறுததவர். ஸ்ரீதேசிகனைப் போல வைராகயததில் நிகரற்றவர்.

திருமாளிகை தேடி வேண்டி வற்புறுத்தி அளிததாலும் பொருளை ஏற்காதவர். பிற் காலததில் பெருமாள் கோவிலிலேயே பல் லாணடுகள் எழுநதருளியிருந்தார். பேரரு ளாளனிடம மிகுநத ஈடுபாடு கொண்டு நவ ராத்ரி முதலான உதஸவ காலங்களில் தீவட்டி பிடிததல் கைஙகரியத்தில மிகுந்த நோககுடையவா. அடிககடி "नकञ्चनवसतौ प्रत्याचक्षीत" என்று ஸாதிப்பது வழககம். வேதாதயயனம் செய்தவாகளிடம் மிகுநத க்ருபையுடையவர். கடைசி வரை யஜ்ஞோப வீதம் நூறறல் போன்ற கார்யங்களைததாமே செய்து வநதார்.

காலஞ்சென்ற சென்னை ஹைகோர்ட் நீதி பதி ஸ்ரீமான் V. V. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் போன்ற மஹநீயர்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடம் தேவ தாப்ரதிபத்தியுடையவாகள். பெடரல் கோர்ட் நீதிபதியாயிருந்த ஸர் S வரதாசாரியர் ஸ்வாமி ப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ A. N. S. ராகவாசாரியார் ஸ்வாமி முத லானோர் ஸ்வாமியின் திருவடிகளை யாச்ர யித்த ப்ரமுகர்கள். நம் ந்ருஸிம்ஹதாத தேசி கன் नार्विजित्य पुन र्निवर्तते என்றபடி எந்த வாதத்திலும் வெற்றியின்றி திரும்பியது கிடையாது. இந்த ஸ்வாமியின் வைராக்யா னுஷ்டானங்கள் பற்றிப் பல வித்வான்கள் ச்லாகித்து எழுதியுள்ளனர்.

இந்த ஸ்வாமி ஸ்ன்னிதியில் பரஸமர்ப் பணம் செய்த இளந்தலை முறையினருள் நாவல்பாக்கம் N. S. ராமானுஜதாதாசாரிய ரும் ஒருவர். இவர் தர்க்க, மீமாம்ஸை, வ்யாகரணம் போன்ற ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங் களில் சிரோமணி பரீக்ஷையில் உத்தமோத் தம பாகத்தில்தேர்ச்சி பெற்றவர். அய்யா தேவ நாததாத தேசிகனிடம் வேதாந்த காலக்ஷேபம் செய்தவர். இளந்தலைமுறையினருள் நான்கு சாஸ்திரங்களிலும் பாடப்ரவசனம் செய்யக் கூடியவராயும் அத்வைத மத்வமதஸ்தர்களின் ஸதஸ்ஸுக்களில் கலந்துகொண்டு அவர் களாலும் போறறப்பட்ட வராயும் ஒப்பாருமிக் காரு மற்றும் விளங்குகிறார்.

ஸ்ரீந்ருஸிம்மதாத தேசிகன் சோபகிருது ஸு ஐப்பசிமீ 11உ ஏகாதசியன்று திருநாடலங் கரித்தார்.

ஸ்ரீ:

நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீ உப. வித்வான்

அய்யா ஸ்ரீதேவநாததாதாசார்ய ஸ்வாமி

[வங்கிபுரம் நவநீதம் வித்வான் ஸ்ரீராமதேசிகாசார்யர் ஒப்பிலியப்பன் சந்நிதி]

1. முன்னுரை

பரமைகாந்தி ஸார்வபௌமராய் ஸ்ரீதேசிக தர்சநத்துக்கு ஆதர்ச புருஷராய் விளங்கும் ஸ்ரீ உப. அய்யா ஸ்வாமியின் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தை முன்னிட்டு வெளியாகும் மலரில் பல மஹாவித்வான்களின் சிறந்த வியாசங்கள் இடம் பெறுகின்றன. சிற்றறிவினனுன அடியேனையும் ஒரு பொருளாககி ஒரு வியாசம் எழுதும்படி உத்ஸவ நிர்வாஹகர்களின் நியமநம். ஸ்ரீஸ்வாமியைப் பற்றியே எழுதும்படி வந்த நியமநததை முடியில் தாங்கி அணில் திருவணை கட்ட உதவியதுபோல் அடியேன் மந்த மதிக்கு எட்டுமளவுக்கு ஒரு வியாசம் வரைந்து பாகவத நியமநத்தை ஒருவாறு தலைக்கட்டிய திருப்தியை மட்டும் கொண்டு நிறம்பெறுகின்றேன்.

2. பரமைகாந்திகள் யார்?

எம்பெருமானுர் தர்சநத்தில் பரமைகாந்தி என்னும் சொல் நெடுங்காலமாக வழங்குகின்றது. நல்ல ஆசாரசீலனுய் வைதிக கர்மங்களை அநுஷ்டித்து வருமவனையே இச் சொல் குறிப்பதாக நாட்டார் கணட பொருள் இச்சொல்லின் உண்மைப்பொருள் வேறு. ஸர்வேச்வரனுன ஸ்ரீமந்நாராயணனையே பரதேவதையாகக்கொணடு வேறு தெய்வத்தை உள்ளத்தாலும் சிநதியாதவர்கள் ஏகாந்திகள். எம்பெருமானிடமும் மோக்ஷத்தையன்றி வேறு பயனை நாடாதவர்கள் பரமைகாந்திகள். இங்கு உள்ள காலம் பகவத் கைங்கர்யங்களை அநந்ய ப்ரயோஜநமாகச்செய்து இவற்றுக்கு மோக்ஷத்தையும் பலனுகக் கருதாமல் பகவத் குணுனுபவத்திலேயே மண்டியிருப்பவர்கள் பதினுறு மாற்றுப் பொன் போன்ற பரமைகாந்திகள். இந்தப் பாகுபாடு ஸ்ரீதேசிகன் கண்டு நமக்கு விளங்கியது.

3. அவர்கள் வாழ்வதற்கு உரிய இடம்

இத்தகைய பரமை காந்திகள் இச்சரீரம் உள்ளவரை இங்குக் கைங்கர்யம் செய்து கொண்டு வாழ்வதற்கு உரிய இடத்தைச் சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகினறன. தார்மிகர்கள் வசிசுகும் இடமாய்க கூறிய ஆர்யாவர்த்தம் முதலிய புணணிய பூமிகள் இககலியுகததில் வபரீதர் கையில் அகப்பட்டு ஸாத்துவிகாகள் வசிபபதற்குப் பொருந்தாமற் போயின. இப்பொழுது கைங்கர்யம் செயது வாழ்வதற்கு ஏறற இடத்தைத் தேடும்போது பாகவதர்கள் வசிக்கும் இடமே மிக மேம்பட்ட இடமென்று சாஸ்த்ரங்களே கூறிவிட்டன. 'இங்குத் திருவரங்கத்திலேயே உன் சரீரம் கழியுமளவும் ஸுகமாக வாழ்ந்திடு' என்பது பெரிய பெருமாள் சரணமடைந்த சேதநனுக்குக் கூறிய அருள்மொழி. இது எம்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள மற்ற இடங்களையும் குறிப்பதாகும் என்பது ஆசார்யர்கள் கண்ட முடிவு. புண்ணியத்தலம்-திவ்யதேசம் என்ற சிந்தனையெல்லாம் விட்டுப் பரமைகாந்திகளான பாகவதர்கள் வாழுமிடம் என்பதையே முக்கியமாகக் கொண்டு அத்தகைய இடத்திலே கைங்கர்யங்களைச் செய்து கொண்டு வாழ்வதுவே சிறக்கும். இவையெல்லாம் நம் தேசிகன் கண்டு விரித்துரைத்த உண்மை.

4. தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு

நம் தர்சநத்துக்குப் பழய மூலபுருஷர் களான முதலாழ்வார்களையும் ப்ரதாந ஆசார் யர்களான எம்பெருமானுரையும் ஸ்ரீதேசி கனையும் அவதரிப்பித்த தனிப்பெருமையைத் தொண்டைநாடு கவர்ந்து கொண்டது. வேத வேதாந்தங்களை ஓதிய அந்தணப் பெரு மக்களைத தொண்டை மண்டலத்தில் மற்ற நாட்டினும் மிகுதியாகக் காணலாம். தேசி கன் தாமே தொண்டைமண்டல வேதியரென அவர்களைப் பற்றிப் பெருமையாகக் கூறுகின் ருர். ஸ்வாமியின் தேசாபிமாநமாகவும் இருக் கலாம். நாம் ஆக்ஷேபிப்பதற்கு இடமில்லையே! நம் தர்சநத்துக்கு வழிகாட்டிய நாதமுனிகள், ஆளவந்தார் மற்ற ஆழ்வார்கள் இவர்களை அவதரிப்பித்ததைக்கொண்டு சோழநாடு திருப்தி பெறலாமே!

5. நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீகிராமம்

அந்தத் தொண்டைமண்டலத்தில் ஆசார அநுஷ்டாநங்களுக்கும் ஏகாந்த வாஸத்துக் கும் அர்ச்சையின் அநுபவத்துக்கும் பாங்கா கப் பெரியோர்கள் தாஙகள் மிக விரும்பி வாழு மிடமாக ஏற்ற ஒரு ஸ்ரீகிராமம் உண்டு. அது தான் நாவல்பாக்கம் என்பது. தினந்தோறும் ஜம்பூ த்வீப மென்று சொல்லிக்கொண்டு தானே ஸங்கல்பம் செய்து கொள்கின்ருேம்! இந்த நாவலம் பெரிய தீவினில் வைதிகச் செல்வம் நிறைந்த பெருமை பற்றி அத்தீவின் பெயரையும் பங்கிட்டுக்கொண்டதோ இந்தக் கிராமம்! நாவல் எனும் தமிழ்ச்சொல் வெற்றி முழக்கத்தையும், பாக்கம் எனும் சொல் அரசர் உறையும் இடத்தையும் குறிக்கும். வேதத்தில் கரை கண்ட வெற்றியுடன் வேத கோஷத்தைச்செய்யும் வைதிக சக்கரவர்த்தி கள் பலர் வாழுமிடமாயுள்ளதால் இந்தத் திரு நாமம் வந்ததோ! இதற்குப் பொருத்தமாகத் தானே இன்றளவும் சுரோத்ரிய நாவல்பாக்கம் என்றே வழங்குகிறது.

6. ஸ்ரீகிராமத்தின் சிறப்பு

அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பஞன திரு வேங்கடமுடையான் திருமலையில் நடக்கும் எல்லையற்ற விபவங்களை அநுபவித்துச் சலித்து ஏகாந்த வாஸத்தையும், ஏகாந்த சீலர் களான பாகவதர்களின் ஸஹவாஸத்தையும் விரும்பி இவ்வூரைத் தனக்கு உறைவிடமாகக் கருதி இங்கு வந்து தோன்றி அற்புதக்காட்சி யளிக்கின்ருனே! அர்ச்சை வடிவில் இங்கு ஸ்ரீநிவாஸனை அநுபவித்து வாழ்வதால் பாக வதர்களுக்குப் பெருமை. அவர்கள் நடுவே வாழ்வதால் எம்பெருமானுக்குப் பெருமை.

நாதமுனிகள் திருவம்சத்தில் உதிக்கும் பேறு பெறற பல குடும்பப் பெரியோர்கள் முதன் முதலாக இவ்வூரில் எப்பொழுது குடியேறினுர்களென்பதும் ஸ்ரீநிவாஸப் பெரு மான் பிராட்டியோடு எப்பொழுது அர்ச்சை வடிவில் இங்கு எழுந்தருளினுன் என்பதும் நம் ஆராய்ச்சிக்கு அகப்படாத விஷயம். இந்தச் சிந்தனை அவசியமுமன்று. க்ஷீராந் நத்தின் போக்யதையில் மூழ்கி யிருப்பவன் அதன் சாதனப் பொருளைப் பற்றிச் சிந்திப் பதுண்டோ? இங்கு நெடுங்காலமாக வாழ்ந்த மஹான்களில் சிலர் நான்கு வேதங்களையும் ஓதி நூறு வேள்விகளையும் அநுஷ்டித்து வந்தவர்களாதலின் சதுர்வேத சதக்ரது என்ற சிறப்புப் பெயர் அந்தத் திருவம்சத்தில் தோன்றியவர்களுக் கெல்லாம் இன்றளவும் தொடர்ந்து வருகின்றது.

7. முனித்ரய ஆசார்ய பரம்பரைகள்

முநித்ரய ஸம்ப்ரதாயத்தில் மூன்று பரம் பரைகள் ஆசார்யகம் செய்து வருகின்றன. (1) ஸ்ரீ ஆண்டவன் பரம்பரை, (2) ஸ்ரீ ஆண்டிகாட்டு ஸ்வாமி பரம்பரை (3) ஸ்ரீ நாவல் பாககம் ஸ்வாமி பரம்பரை. இவற் றுள் ஸ்ரீ ஆண்டவன் பரம்பரை இன்றளவும் ஸந்ந்யாஸாச்ரமத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஆசார்யர்கள் வழியாகவே பரவி வருகின்

றது. ஸ்ரீ ஆண்டிகாட்டு ஸ்வாமி பரம்பரை இற்றைக்கு முன்பு சில ஆண்டுகள் வரை ஸந்ந்யாஸிகளாயுள்ள ஆசார்யர்கள் வழியாகவே வந்து இப்பொழுது க்ருஹஸ்த ஆசார்யர்கள் வழியாகவே எதோ ஊர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமி பரம்பரை மட்டும் (ஸந்ந்யாஸாச்ரமத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஓர் ஆசார்யனைத் தவிர) க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திய ஆசாயர்கள் வழியாகவே இன்றளவும் நடந்து வருவது ஒரு விசேஷாம்சம்.

8. நாவல்பாக்கம் பரம்பரை

கீழ்க் கூறிய ஆசார்ய பரம்பரைகள் மூன்றும் திருக்குடந்தை தேசிகன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்த ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுஜ மஹா தேசிகனிடமிருந்தே உருவாகின்றன. இந்த ஆசார்யனிடம் நேராக ஆச்ரயித்தவர் நாவல் பாக்கம் ஸ்ரீ அண்ணயார்ய மஹாதேசிகன்; இந்த மஹான் ஆசார்யாநுக்ரஹத்துடன் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனைத் தம் உபாஸந பலத்தால் ஸாக்ஷாத்கரித்து அந்தப் பெருமையால் ஸர்வதோமுகமான ஜ்ஞாந விகாஸத்துடன் இந்த ஸம்ப்ரதாய பரம்பரைக்கு முதல் ஆசார்யனாய் விளங்கியவர். இந்த மஹானுடைய திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தவர்களுள் முதல்வர் துரீயாச்ரமத்தில் எழுந்தருளியிருந்த (வலையப்பேட்டை) ஸ்ரீ வேதாந்த ராமாநுஜ மஹா தேசிகன். இந்த ஸ்வாமிக்குப் பின இந்த ஸம்ப்ரதாயம் க்ருஹஸ்தர்களான ஆசார்யர்கள் வழியாகவே இன்றளவும் பிரகாசித்து வருகின்றது.

சதுःசாஸ்த்ர கல்ப தருவாய் எல்லாச் சாஸ்தரங்களையும் பற்பல மேதாவிகளான சிஷ்யாகளுக்கு உபதேசித்து ஜகத்ப்ரஸித்தராய் விளங்கிய அம்மாசத்திரம் ஸ்ரீ சேஷாதார்யார்ய மஹா தேசிகன்—வலையபேட்டை ஸ்ரீநிவாஸதாதார்ய மஹா தேசிகன்—நாவல் பாக்கம் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹதாதார்ய மஹா தேசிகன் முதலிய பல ஆசார்யச்ரேஷ்ட்டர்கள் தத்தம் சிஷ்யர்கள் வாயிலாக நாவல்பாக்கம் ஸம்ப்ரதாயத்தை நன்கு ரக்ஷித்து வந்தனர்.

9. சில மஹான்களுக்கு அமுதன் அழைப்பு

ஆராவமுதனுக்கு நாவல்பாக்கத்து மஹான்களைக் குடந்தைக்கு அழைத்துத் தனது அநுபவத்தை அளிக்க ஆசை எழுந்தது. அமுதன் சில குடும்பங்களைக் குடந்தைக்கு வரச் செய்து அப்பெரியோர்களுக்குப் பாட்டராசாரியர் என்ற திருநாமத்தை அளித்து அப்பெயரிலேயே திருவீதி ஒன்றையும் அமைத்துத் தந்து அவர்கள் செய்த கைங்கர்யங்களை ஏற்று மகிழ்ந்தான். அவர்களும் சோழ அரசனால் மதிக்கப் பெற்றுப் பல திவ்ய தேசங்களில் தீர்த்தம் முதலிய மரியாதைகளைப் பெற்று இனிதே வாழ்ந்தனர். இன்றும் சில ஸந்நிதிகளில் இப்பொழுது உள்ளவர்கள் பெறுகின்றனர்.

10. ஸ்ரீ கிராமத்தின் இப்பொழுதைய நிலை

இப்படி ஸதாசார சீலர்களான மஹா பாகவதர்கள் முழுதும் நிரம்பப் பெற்ற நாவல் பாக்கத்தின் இப்பொழுதைய நிலையைப் பார்ப்போம். பல ஆஸ்திகர்கள் தமது ஜீவனத்துக்குக் குடும்பத்துடன் சென்னை முதலிய பல இடங்களுக்குச் சென்று வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்து விட்டது. தானியங்கள் மிகுதியாக விளையும் பெருநிலத்தில் பகவதாராதநத்துக்கு வேண்டிய அளவுக்கு விளைவு தரும் நிலமே போதுமென்ற மனப்பாங்குடைமையை ஸ்ரீ. தேசிகன் புகழ்ந்து பேசிய முறையில் அந்த மனவமைதியுடன் வாழ்வதற்குக் கூட இப்பொழுது இங்கு வாய்ப்பு இல்லாமையால் பல ஆஸ்திகர்கள் ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமானைப் பிரிநது வெளியூரில் வஸிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டது. அவர்கள் விசேஷ உத்ஸவம் முதலிய காலங்களில் தவறாமல் வந்து தன கைங்கர்யத்தில் தங்கள் பங்கு

கொள்வதைக் கொண்டு ஸ்ரீநிவாஸப்பெருமான் திருவுள்ளம் உகக்கின்றான்.

11. இப்பொழுதைய இரண்டு மஹான்கள்

இப்பொழுது நாவல்பாக்கத்தில் எம்பெருமான் இரண்டு மஹாநுபாவர்களைக் கணமும் பிரியாது தனது பரிபூர்ண அநுபவத்தை அவர்களுக்குக் கொடுததுத் தானும் அவர்களின் ஈடுபாட்டுக்கும் கைங்கர்யத்துக்கும் இலக்காகி நிற்கின்றான். கொத்திமங்கலம் ஸ்ரீ நாராயணார்ய மஹா தேசிகன் என்னும் மஹான் வேத வேதாங்கங்களிலே ப்ரதிஷ்டிதராய், உபயவேதாந்தங்களில் எல்லையற்ற ஜ்ஞாந ஸம்பந்நராய், பரம புருஷனுக்கு ஆராதநரூபமாக யஜ்ஞங்களையும் அநுஷ்டித்துக் குல தெய்வமான ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு முக்கருவிகளாலும் கைங்கர்யம் செய்து கொண்டு பரமைகாந்திகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாய்ப் பிரகாசிக் கின்றார். சில ஆண்டுகட்கு முன் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவம் கண்டருளி ஸகல ஆஸ்திகர்களுக்கும் பஹுமதி பாத்ரமாய் விளங்குகின்றார்.

மற்றொரு மஹானே நம் அய்யா ஸ்ரீ தேவநாதார்ய மஹாதேசிகன். இவரது பெருமையை விளககி அடியேன் தன்யனாக வேணடியுள்ளேன்.

12. அய்யா ஸ்வாமியின் பிதாமஹர்

நாவல் பாக்கத்தில் ஸ்ரீ வேங்கடதாதாசார்யர் என்னும் ஸ்வாமி ப்ரஸித்தராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இந்த ஸ்வாமி வேதபாரங்கதராய் ஸாமாந்ய விசேஷ சாஸ்த்ரங்களிலும் மஹா ஜ்ஞாதாவாய் விளங்கியதுடன் கவிதா மார்க்கத்திலும் ஸ்வதந்த்ர ஸஞ்சாரம் செய்து அற்புதமான கவிகளை இயற்றுமவராய் ப்ரகாசித்தது இவரது தனிச் சிறப்பு. இந்த ஸ்வாமியின் ஜ்ஞாநத்திலும் ஆத்ம குணத்திலும் ஈடுபட்டு அப்பொழுது ஆரணி ஜாகீர் ஸம்ஸ்தாநாதிபதி இந்த ஸ்வாமியைப் பிரார்த்தித்து எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு போய்த் தன் ஆஸ்தாந வித்வானுக்கிப் பெருமையடைந்தார். ஸ்வாமி எழுந்தருளியதாலேயே தம் ஆஸ்தாந நிர்வாஹம் சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கியதென்ற முழு நம்பிக்கையோடு அவ்வதிபதி ஸ்வாமியை மிக ஆதரித்து வந்தார். இவரே நம் அய்யா ஸ்வாமியின் பிதாமஹராவார்.

13. அய்யா ஸ்வாமியின் திருத்தகப்பனார்

இந்த மஹானுக்குத் திருக்குமாரராய் அவதரித்தவர் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹதாத தேசிகன். இவர் தீபத்தினின்று தோன்றிய ப்ரதீபம் போல் எல்லா அம்சங்களிலும் தம் திருத்தகப்பனாரை அதிசயித்தவராகவே வாழ்ந்து ஆசார்யகம் செய்து வந்தார். திருவயிந்தையில் அடியவர்க்கு மெய்யனுக்கு இந்த ஸ்வாமியைத் தனது இடத்துக்கு வந்து வாழச் செய்து பல காலம் தனது அநுபவத்தைக் கொடுக்க வேண்டு மென்ற ஆசை எழுந்தது. முன்பு அமுதனது ஆசைக்கு இடம் தந்து ஸ்ரீநிவாஸப்பெருமான் பல குடும்பங்களை அங்கேயே சாச்வதமாய் வாழும் படி அநுமதிக்க வில்லையா? அவ்வாறே ஸ்ரீநிவாஸன் இப்பொழுது ஸ்ரீ நரஸிம்ஹதாதார்ய மஹாதேசிகனையும் திருவயிந்தைக்குச் செல்ல நியமநம் தந்தருளினான். ஸ்வாமியும் திருவயிந்திரபுரத்தில் வெகு காலம் தெய்வநாயகனையும் தேசிகனையும் அநுபவித்து அங்கேயே ஆசார்யகம் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். மஹா மஹோபாத்யாய பகவத் விஷயம் ஸ்ரீ சேட்டலூர் ஸ்வாமி — மஹாமஹோ பாத்யாய ஸ்ரீ கொடவாசல் ஸ்வாமி - ஓரத்தி ஸ்ரீ கண்டாவதாராசார்யர் ஸ்வாமி — வேலாமூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி முதலிய பல பெரியோர்கள் இந்த ஸ்வாமியிடம் ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரங்களை அதிகரித்ததாய்க் கேள்வி.

14. தெய்வநாயகன் ஸங்கல்பமும் தேவநாதன் அவதாரமும்

நாவல்பாக்கத்து எம்பெருமான் பற்பல மஹான்களைத் தனது இடத்தில் அவதரிப்பித்துப் பெருமை பெற்றதுபோல் அடியவர்க்கு மெய்யனுக்கும் தன் திருவடி நிழலில் அதே ஸந்ததியில் ஓர் அற்புத வ்யக்தியைத் தோன்றச்செய்து தன் திருநாமத்தையும் இட்டு முன்னோர்களான மஹான்களின் பெருமைகளெல்லாம் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற ஓர் ஆசார்யனாகச் செய்தருளவேண்டுமென்று ஒரு திவ்ய ஸங்கல்பம் உதித்தது. நரஸிம்ஹதாத ஸ்வாமியின் அருந்தவப் பயனாய்த் தோன்றியது ஓர் அற்புதக் குழந்தை. தெய்வநாயகன் அந்தக் குழந்தையைத் தேவநாதனாக்கினான். அங்குள்ள பெரியோர்கள் குழந்தையின் முகத்தில் தெய்வீக ஒளியைக் கண்டு வாழ்த்தினார்கள். பரம வைதிக ஸந்ததியில் ஒரு மஹாநுபாவருக்குப் பிறந்த குழந்தைக்குச் சாஸ்த்ரவிதிப்படி மங்கள ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்விப்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

15. விஜ்ஞாந ஸம்பாதநம்

குலமுறைப்படி முதலில் வேதாத்யயநத்தைத் திருத்தகப்பனார் பரிபூர்ணமாய்ச் செய்வித்துக் காவ்ய நாடகாலங்காராதிகளையும் செவ்வனே புதல்வனுக்குப்போதித்தருளினார். க்ருஹஸ்தாச்ரம நிஷ்டர்களாலேயே பெரும்பான்மையாக நடந்துவரும் இந்த ஆசார்ய பரம்பரையில் ஸ்ரீநரசிம்ஹதாத ஸ்வாமி இரண்டாவது யதியாக ஸந்ந்யாஸாச்ரமத்தை ஸ்வீகரிக்க, அதனைப் பொறுக்காத சரண்யன் மூன்று மாதங்களுக்குள்ளேயே இந்த ஸ்வாமியைத் தானே ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு விட்டான். திருத்தகப்பனாரைப் பிரிந்த தேவநாத ஸ்வாமி பெருமாள் கோயிலில் ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந நிதியாய் ஸர்வஜ்ஞராய் ஆசார்யகம் செய்து கொண்டிருந்த நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹார்ய மஹாதேசிகன் ஸந்நிதியில் தர்க்கமீமாம்ஸா சாஸ்த்ரங்களைப் பரிபூர்ணமாய் அப்யஸித்து மஹாமேதாவியாய் விளங்கினார். இப்படி ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரங்களில் விசேஷ ஜ்ஞாநம் பெற்றது வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தில் ஸ்வாமி பரிநிஷ்டிதராவதற்கு உதவி புரிந்தது. அந்த ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலேயே க்ரந்த சதுஷ்டயத்தையும் காலக்ஷேபம் செய்து விசேஷமான தேர்ச்சி பெற்றார். இயற்கையாய் எம்பெருமான் அருளிய மேதா விலாஸத்துடன் தமக்கு ஜ்ஞாநோபதேசம் செய்த ஆசார்யனிடம் ஸ்வாமி கொண்ட பரமபக்தியும் வேதாந்த ஜ்ஞானத்தில் ஒப்பற்று நின்றமைக்கு உதவி புரிந்தது. அய்யா ஸ்வாமி தமது அவதாரத்துக்குக் காரணமாயிருந்த அடியவர்க்கு மெய்யனிடம் நியமநம் பெற்றுத் தம் முன்னோர்கள் பரம்பரையாய் வாழ்ந்த நாவல்பாக்கத்தில் மட்டும் நடமாடும் தெய்வமாகக் காட்சியளித்துக்கொண்டு க்ருஹஸ்த்த தர்மத்தைச் செவ்வனே நடத்தி வருகின்றார்.

16. ஐயா ஸ்வாமியின் தினசரி வாழ்க்கை

ஸ்வாமி திருக்குடந்தை தேசிகன் ஆஹ்நிகத்தையே தம் ஆசார அநுஷ்டாநாதிகளுக்கு முதன்மையான ப்ரமாணமாகக் கொண்டு அதன்படியே சிறிதும் வழுவாது நடந்து வருகின்றார். கௌதமர் முதலிய தர்ம சாஸ்த்ரகாரர்கள் நான்கு ஆச்ரமங்களுக்குள் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தைச் சிறந்ததாககூறி மற்ற ஆச்ரமத்தினர் அனைவருக்கும் உதவிபுரிதற்கு வாய்ப்புள்ளமையை அச்சிறப்புக்குக் காரணமாகக் கூறியுள்ளனர். ஸ்ரீதேசிகன் முதலிய பல ஆசார்யர்கள் கொண்டிருந்த திருவுள்ளப்பாங்கையே நம் ஐயா ஸ்வாமியும் கொண்டு தம் ஆசார்யன் சென்ற வழியையே பின்பற்றி இரண்டாவது ஆச்ரமத்திலேயே ஸ்வதர்மங்களை வழுவாது அநுஷ்டித்து வருகின்றார். ஸ்வாமியின் தினந்தோறும் உள்ள சர்யையை ஒரு நாள் முழுதும் கவனித்தால் அந்த ஆஹ்நிகத்தின் நடைமுறையை நன்றாய்க் கண்கூடாகக் காணலாம். பல ஆண்டுகளில்

அடியேன் நாவல்பாக்கம் ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தில் அருளிச்செயல் கோஷ்டியிலும் வித்வத் ஸதஸ்ஸிலும் அந்வயிக்கும் பாக்கியம் பெற்றுள்ளேன். அந்த ஸமயங்களில் மட்டும் ஐயா ஸ்வாமியை ஸேவித்து நெருங்கிப் பழகும் பாக்யம் கிட்டியதுண்டு. 'நான்கு சுவருக்குள் வாழ்வது' என்று உலகியலில் கூறுவது போல் பல மஹான்கள் வாழ்ந்து வந்த இந்த ஸ்ரீகிராமத்தையும் இதில் உறையும் ஸ்ரீநிவாஸனையு மன்றி வேறு எதையும் சிந்தையில் கொள்ளாத புனித வாழ்க்கையை ஐயா ஸ்வாமி கொண்டுள்ளமையை நேரில் கண்டுவியந்தேன். தாம் பெற்ற ஸாமாந்ய சாஸ்த்ர ஜ்ஞாநத்தையும் வேதாந்த ஜ்ஞாந ஸம்பத்தையும் தம்மிடம் வரும் பல சிஷ்யர்களுக்கு அநுக்ரஹித்துக் கொண்டு எங்கும் யாரிடமும் எப்பயனையும் பெருது ஸ்வரூபாநுரூபமான பகவத் கைங்கர்யமென்ற உணர்ச்சியோடு ஸ்வாமி வாழ்ந்து வருவது மற்ற இடங்களில் எளிதில் காண முடியாத அம்சமாகும்.

நம் ஸ்வாமிக்கு ப்ரவசந சாதுர்யம் தவிர க்ரந்த நிர்மாண நைபுண்யத்தையும் சரண்யன் நன்கு அளித்துள்ளான். வேதாந்தத்திலும் ப்ராசீநதர்க்கத்திலும் நவீநதர்க்கத்திலும் ஆராய்ச்சி வடிவிலும் உரையுருவிலும் பல சிறந்த கிரந்தங்களை ஸ்வாமி இயற்றியுள்ளார். அவை யாவன. ஸூத்ராநு குண்ய ஸித்தி நிர்ணயம் — ப்ராசீந பாட பரித்ராணம் — சத பூஷணி கண்டநம் - குஸுமாஞ்ஜலி வியாக்கியாநம் — பஞ்சலக்ஷணீ வியாக்கியானம் முதலியன. இவை அச்சேறினுல் உலகுக்கு உபகாரமாயிருக்கும். இந்த உத்ஸவக் கமிட்டியார் இவற்றை அச்சிட்டு வெளியிட முயற்சி கொண்டுள்ள தாய் அறிந்து மகிழ்கின்றோம்.

17. ஸ்ரீ கிராமத்தில் ஸ்ரீநிவாஸனது நித்ய ஸாந்நித்யம்

ஒரு ஸந்நிதியில் அர்ச்சாவதாரப் பெருமான் நித்ய ஸாந்நித்யம் செய்தருள்வதற்கு மூன்று காரணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. (1) ஆராதகர் ஆசார சீலராய்க் கர்மங்களைச் செவ்வனே அநுஷ்டித்தல். (2) திருவாராதனம் அந்தந்த ஆகமமுறை வழுவாது நேரிய முறையில் நடத்தல். (3) அர்ச்சைத் திருமேனியின் ஸௌந்தர்யம். இந்த மூன்று அம்சங்களையும் நாவல் பாக்கம் ஸந்நிதியில் பரிபூர்ணமாகக் காணலாம். விளக்கம் வருமாறு—

(1) ஆராதகர் வைகாநஸ குலத்தைச் சார்ந்தவர். வைகாநஸ ஆகமத்துக்கும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரம் போன்ற பெருமையுண்டென்றும் வைகாநஸர்கள் அநாதியான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாய் வம்சபரம்பரையாய் வேதாத்யயநம் செய்து கொண்டு வர்ணாச்ரம தர்மங்களை வழுவாது நடத்துபவர்களாய் எம்பெருமானையன்றி வேறு தெய்வத்தைச் சிந்தியாதவர்களாய் விளங்குவதாக ஸ்ரீ ந்யாய பரிசுத்தியில் ஸ்ரீ தேசிகன் போற்றியுள்ளார். அவர்களுக்குள்ளேயே பஞ்சஸம்ஸ்காரம் வேண்டுமென்றும் வேண்டாமென்றும் ப்ரபத்தியின் வடிவுவேறெனறும் பல விவாதங்கள் வந்து அநுஷ்டாநததிலும் சில வேறுபாடுகள் இருப்பதைப் பற்றி நாம் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. நாவல் பாக்கத்தில் ஆராதகராயிருக்கும் ஸ்வாமி பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தைப் பெற்று, பரந்யாஸத்தையும் அநுஷ்டிக்கப் பெறறவர் என்னும் அம்சம் அநத ஸந்நிதியின் பாக்ய விசேஷம். வைகாநஸர்களில் த்வாதச ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களுடன் பகவதாராதநம் செய்பவர்களைக் காண்பது அரிது. இந்த ஆராதகரோ ஆசார்ய ஸம்பந்தம் பெற்றுப் பரம வைதிகத் தோற்றத்துடன் மஹா பக்தியுடன் கைங்கர்

யங்களை நடத்தி வருகின்றார். வழக்கமான சில உலக முறைகளைக் கூடப் புறக்கணித்து ஐயா ஸ்வாமிக்கு உபசார மர்யாதைகள் செய்த பின்வே தாம் ஏற்றுக் கொள்வது அர்ச்சகரின் ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தையும் ஆத்ம குணத்தையும் காட்டுகின்றது (2) இத் தசைய அர்ச்சகர் செய்யும் திருவாராதநம் முதலிய கைங்கர்யங்கள் கௌண பக்ஷத்துக் குச் சிறிதும் இடமின்றி முக்கிய முறைபி லேயே நடந்து வருவதில் ஸ்ரீநிவாஸப் பெரு மானுக்குப் பெருமிதம் பொங்குகின்றது. (3) ஸ்ரீநிவாஸனது திருமேனி அமைந்துள்ள அழகைப் பற்றி அடியேன் எழுதுவது அநாவ சியம். குளிர்ந்த திருக்கண்களுடன் மந்த ஹாஸம் தவழ எதிர்சூழல்புக்கு அருள் செய் யப் பாரிப்பது போல் ஸேவை தரும் சிறப்பு காண்பவர்களைப் பரவசமாக்கும். இந்த மூன்று அம்சங்களும் செவ்வனே பொருந்தி யுள்ள இந்தத் திருக்கோயிலில் ஸ்ரீநிவாஸன் பரிபூர்ணமாய் ஸாந்நித்யம் செய்வதில் ஐய முணடோ? மேலும் தன்னை அநவரதம் அநு பவிக்கும் ஐயா ஸ்வாமியைப் பிரிந்து ஸ்ரீநிவாஸன் எவ்வாறு அகல முடியும்?

18. ஐயா ஸ்வாமியின் அமைதி வாழ்க்கை

ஸ்ரீதேசிகன், ஆஹாரம்-பொருள் சேர்த் தல் முதலியவற்றில் வரையறையுடன் எம் பெருமான் கைங்கர்யத்தை வேறுபயனை நாடாது செய்யவேண்டுமென்றும் ஆசார சீலனைக் காட்டிலும் ஆத்ம குணம் நிரம்பிய வனும் அவனிலும் பகவத்பக்தி மிக்கவனும் அவனினும் வேறுபயனை நாடாதவனும் மேம் பட்டவன் என்றும் சாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு போதித்த வாழ்க்கையை நம் ஐயா ஸ்வாமி கைக்கொண்டு ஓர் உதாஹரண புருஷராய் வாழ்வது நம் பாக்ய விசேஷம் சாஸ்த்ரங்களை அதிகரித்து முடித்தபின் வெகுகாலத்துக்கு முன் மைசூர் ராஜ ஸபையில பரீக்ஷை கொடுத்து உத்தமஸம்பாவனையைப் பெற் றது, புதுக்கோட்டை திருக்குடந்தை முதலிய ஸதஸ்ஸுக்களில் பரீக்ஷகராயிருந்து விசேஷ கௌரவத்தைப் பெற்றது - ஆகியவையெல் லாம் இப்பொழுது ஸ்வாமிககு நினைவில் இருக்குமாவென்று கூடச் சங்கிக்கும்படி பிந்திய வாழ்வு ஸ்வாமிக்கு அமைந்தது சரண்யனது ஸங்கல்பம். ஸ்ரீநிவாஸன் ஸ்வா மிக்கு ஒரு குமாரனை முதலில் அருளினான். பின் தன்னைப் பரிபூர்ணமாக அனுபவிப்பதற் குத் தடையாக ஸ்வாமிக்கு ஸம்ஸார பந் தத்தை வைக்கலாகாதென்ற திருவுள்ளத் தாலோ என்னவோ அந்த ஸந்ததியைப் பறித்துக்கொண்டான். அதனால் சிறிதும் கலங்காத ஸ்வாமி அவனது உடைமையான ஜீவனை அவனே அழைத்துக்கொண்டான் என்று எண்ணி மனவமைதியோடு எழுந் தருளியுள்ளார்.

19. ஸ்வாமியின் வைராக்யம்

க்ருஹஸ்தன் நீதியான வழியில் பொருளை ஈட்டி அதைக்கொண்டு ஜீவனத்தை நடத் தலாமெனச் சாஸ்த்ரம் கூறுகின்றது. ஸ்ரீகிராமத்தை விட்டு அகலாது, த்ரவ்யம் பெறுதற்கு உரிய நியாயமான வழிகளைக் கூடப் புறக்கணித்து, ஆஸ்திகர்கள் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கும் பொருளையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், முன்னோர்கள் வைத்த போதிய செல்வமும் இனறி ஐயாஸ்வாமியின் பகவதாராதநம்-அதிதிஸத்காரம் முதலியன எப்படி நடக்கின்றன வென்பது நமக்குப் புலப் படாத விஷயம். 'பரமைகாந்திகளின் வாழ்க் கைப் பொறுப்பை என் தலையால் சுமப்பேன்' என்று முழங்கிய கீதாசார்யனைக் கேட்டால் தெரியலாம் பரம ஸாத்துவிகமான பகவதா ராதந த்ரவ்யங்களை ஆஸ்த்தையோடு ஸ்வா மிக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்புகும் சிஷ்யர்களிலும் ஆஸ்திகர்களிலும் இரண்டொருவருக்கு ஸ்வாமி அங்கீகரிக்கும் பாக்யம் கிட்டக் கூடும்.

20. ஸ்வாமி இல்லறத்துறவி

ஐயா ஸ்வாமி க்ருஹஸ்த்தாச்ரமத்திலேயே இருந்து இந்தத் தர்மங்களைச் சிறிதும் வழுவாது நடத்திவந்த போதிலும் ஸ்வாமியின் உள்ளப்பாங்கையும் வாழ்க்கை முறையையும் பார்க்கும்போது துறவறத்தின் பல அம்சங்கள் முன்வந்து நிற்கும். சுவாமியைத் தங்கள் ஊருக்கு எழுந்தருளச்செய்து அங்கேயே ப்ரவசநம்செய்து கொண்டு வாழ்வதற்கு வேண்டிய ஸகல ஸௌகர்யங்களையும் செய்து கொடுத்துத் தமது ஊரைப் புனிதமாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று பல தனிகர்கள் விரும்பியதுண்டு. ஸ்வாமி திருவுள்ளம் இசைந்தால் கனகாபிஷேகம் செய்யப் பெற்றிருக்கலாம். ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் ஏற்குமா? ஏகாந்த வாஸத்தைப் பரமபோக்யமாகக் கருதி அவன் கைங்கர்யத்தையே தாரகமாகப் பெற்று ருசிகண்ட ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்துக்கு லௌகிக அம்சங்களெல்லாம் உகப்பை அளிக்கமாட்டா.

21. அர்ச்சா விசேஷத்தில் ஸ்வாமியின் பாரமைகாந்த்ய நிலை

பாண்பெருமாள் 'மற்ற அர்ச்சைத் திருமேனிகளிலும விபவரூபங்களிலும் உள்ள இனிமையையெல்லாம் பெரிய பெருமாள் திருமேனி ஒன்றிலேயே கண்டு அநுபவித்துப் பரவாஸுதேவன் - வ்யூஹரூபம் - விபவத்திருமேனிகள் எல்லாவற்றையும் நேரில் காட்டினாலும் தமக்கு ருசிக்கமாட்டா? என்று கொண்ட பிடிவாதக்கொள்கையை ஸ்ரீதேசிகன் ரஹஸ்யத்தில் விளக்கியருளினார். நம் ஐயா ஸ்வாமியும் அவ்வாறே நாவலபாக்கம் ஸ்ரீநிவாஸப்பெருமான் திருமேனியிலேயே கோயில்-திருமலை-பெருமாள் கோயில் எம்பெருமான்களின் போக்யதையெல்லாம் கண்டு இதிலேயே முழுமனநிறைவும் கொண்டு விளங்குகின்றார். ஒருகால் எப்பொழுதாவது வேறு அர்ச்சைத் திருமேனியை ஸேவிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படினும் அந்தத் திருமேனியையும் ஸ்ரீநிவாஸப்பெருமானாகவே கண்டு அநுபவிக்கும் திருவுள்ளப்போக்கு வியத்தற்கு உரித்து. இப்பெருமானையன்றி ஸ்வாமியும் ஸ்வாமியையன்றி இப்பெருமானும் தரித்து நிற்கமாட்டாத நிலை உருவாகி விட்டதென்னுதல் மிகையாகாது. அத்தகைய பரமபக்தி ஸ்வாமிக்கு! இத்தகைய பேரன்பு அவனுக்கு!

22 முன்னோர்களின் கனவு ஸ்வாமியால் நனவாதல்

மஹாபரமைகாந்திகளான முன்னோர்கள் பலர் இந்த எம்பெருமானிடம் எல்லையற்ற பக்தியுடன் இவனுக்குப் பல விபவங்களைப் பெருக்கித் தாமும் கண்டு மகிழ ஆசைப்பட்டனர். அவர்கள் விரும்பிய விபவங்களையெல்லாம் ஐயா ஸ்வாமியின் புருஷகாரத்தாலேயே பெறவேண்டுமென்று ஸ்ரீநிவாஸப்பெருமான் கருதினான் போலும்! பல பரமைகாந்திகள் சில கைங்கர்யங்களைச் செய்யப் பாரித்தாலும் சில வ்பக்தி விசேஷங்களின் வாயிலாக அவற்றைப் பெறுவதில் எம்பெருமானுக்கு நோக்கு ஆகவே முன்னோர்கள் ஆசைப்பட்ட விபவங்களையெல்லாம் இப்பொழுது ஐயா ஸ்வாமியின் வழியாகப் பெற்று மகிழ்கின்றான் ஸ்ரீநிவாஸப்பெருமான்.

23. ராஜகோபுர நிர்மாணம்

இவ்வெம்பெருமான் ஸந்நிதிக்கு ஏற்ற ராஜகோபுரம இல்லையே என்று முன்னோர்கள் குறைப்பட்டதுண்டு. எம்பெருமானுக்கும் அதில் ஆசை உண்டு. அவன தானே அமைத்துக் கொள்வது சிறக்குமா? மனித முயற்சியில அது எளிதில் நடக்கிறகாரியமா? ஐயா ஸ்வாமியின் உள்ளத்துப் புகுந்து தன் ஸங்கல்பத்தை ஸ்வாமியின் மனோரத வடிவாக்கினான். இதை அறிந்தனர் பல பாக்யவான்கள். அற்புதமான ராஜகோபுரம் விச்வகர்ம ஸ்ருஷ்டியோ என்னும்படி மிக விரைவில் உருவாகி அற்புதக் காட்சியளிக்கின்

றது. இதற்காக ஸ்வாமி வெளியே எழுந்தருளிப் பலரிடம் பிரஸ்தாவிக்க வேண்டுமோ! இருந்த விடத்திலே ஸ்வாமி மனோரதித்தால் ஈடேற்றுகின்றனர். இன்று அவ்வூர் சென்று கோபுரத்தைக் கண்டு களியுங்கள்.

24. திருத்தேர் அமைதல்

ஸ்வாமியின் மனோரதம் மறுபடியும் செல்லுகின்றது. ஒரு ப்ரஹ்ம உத்ஸவம் பூர்த்தியாகும் போது அவபிருதத்துக்கு முன் பெருமாள் திருத்தேரில் எழுந்தருளித் திருவீதியை அலங்கரிப்பதை மிக முக்கியமாகக் கூறுகின்றன ஆகமங்கள். இதற்காக ஸ்வாமி ஏதாவது தனி முயற்சி கொள்ள வேண்டுமா? ஸ்வாமி ஸங்கல்பித்தால் எம்பெருமான் உடனே அதற்கு அநுகுணமாகத் தானும் ஸங்கல்பித்து விடுகின்றான். அல்லது அவன் ஸங்கல்பமே ஐயா ஸ்வாமியின் மனோரதமாக வடிவு கொள்கின்றது. ஸ்ரீநிவாஸன் அழகிய திருத்தேரைத் தன் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்தி ஸ்வாமியின் நோக்குக்கு இலக்காக்கித் தானும் மன நிறைவு பெறுகின்றான். இப்படி ஒவ்வொன்றும் ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்தாலேயே உருவாகின்றது.

25. திருப்பவித்ர உத்ஸவம்

ஸந்நிதிகளில் அவ்வப்போது உரிய உத்ஸவங்கள் நடைபெறுவது எம்பெருமான் ஸாநித்யத்துக்கு இன்றியமையாததாகும். திருவாராதனம் தொடங்கி ஆண்டு முழுதும் நடக்கக் கூடிய வைதிக கார்யங்களுக்கு மந்திரங்களிலோ தந்திரங்களிலோ ஏற்படும் குறைகளுக் கெல்லாம் பிராயச் சித்தமாகத் திருப்பவித்திர உத்ஸவத்தை விதித்துள்ளன சாஸ்த்ரங்கள். பவித்ர உத்ஸவத்தில் வேத பாராயணமும் அருளிச் செயல் கோஷ்டியும் மிக முக்கியமான அம்சங்களாகும். நாவல்பாக்கம் உத்ஸவங்களில் வேதத்துக்குப் பஞ்சம் உண்டோ? ஜீவனத்திற்காக வெளியூரில் குடியேறிய வைதிக ச்ரேஷ்டர்கள் கூட இந்தப் பவித்ர உத்ஸவத்துக்குத் தவறாது வந்து பாராயண கைங்கர்யத்தைச் செவ்வனே நிறைவேற்றித் தம் கடமையைச் செய்த திருப்தி பெறுகின்றனர். பல்லாண்டுகளாக அருளிச் செயலுக்கும் முக்கிய இடம் கொடுத்து அதனையும் ஸ்ரீநிவாஸன் திருச் செவிசாத்தித் திருவுள்ளம் உகக்கின்றான். இந்த உத்ஸவம் இத்துணைச் சிறப்புடன் பரமவைதிக முறையில் அவன் கண்டருள்வதற்கு முக்கிய காரணம் யார்? நம் ஐபா ஸ்வாமியே தாம். ஸ்வாமி முழுதும் கூடவே இருந்து உத்ஸவத்தை நன்கு நிர்வஹித்து வெற்றி காணும் சீர்மையை உடன் இருந்து அநுபவிப்பவரே அறிவர்.

26. வஸந்த உத்ஸவம்

வேனிற் காலத்தில் கதிரவன தன் முழுச் சக்தியையும் மக்கள் விஷயத்தில் பயன் படுத்தி வாட்டுகின்றான். வெப்பம் பொறுக்க முடியாததாகின்றது. அப்பொழுது ப்ராக்ருதமான நம் சரீரம் எத்துணைக் கஷ்டத்தை அடைகின்றது! எத்தனை சீத உபசாரங்களை எதிர்பார்க்கின்றது! எம்பெருமான் திருமேனிக்கு இத்தகைய சிரமம் சிறிதேனும் உண்டா? அர்ச்சைத் திருமேனியும் அப்ராக்ருதமான சுத்த ஸத்துவமய மென்பதன்றோ சாஸ்த்ரங்கள் கண்ட உண்மை நிலை! ஆயினும் கணவனையும் குழந்தையையும் ஆசார்யனையும் தோழனையும் உபசரிப்பது போல் எம்பெருமானை உபசரிக்கும் படியல்லவோ சாஸ்த்ரங்கள் முறையிடுகின்றன! அடியார்களுக்கு அர்ச்சைத் திருமேனியில் உள்ள பரிவின மிகுதி அதற்கும் தீங்கை அஞ்சிப் பரிஹாரம் தேடவும் முயலச் செய்யுமே! ப்ரஹ்லாதாழ்வான் மலையினின்று உருண்டு விழும் போது தன் அந்தர்யாமியான பகவானுக்குப் பாறையில் உரைதலால் நோவு வருமோ என்று அஞ்சித் தன் கையால்

அவனைத் தாங்கிக் கொள்ள வில்லையா? எம்பெருமான் அடியார்களின் பக்திக்குத் தலைகுனிந்து அவர்களின் பரிவு வெள்ளத்துக்கு வடிகால் விடுவதற்காகச் சில சமயங்களில் தன் அர்ச்சைத் திருமேனிகளில் கூடச் சில சிரமங்களைத் தானாக ஏறிட்டுக் கொள்கின்றான். நாற்பது ஆண்டுகட்கு முன் பங்குனி மாதத்திய ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தில் எங்கள் திருவிண்ணகரப்பன் இரண்டு மைலில் உள்ள கிராமத்துக்கு எழுந்தருளிப் பகல் ஒரு மணிக்குத் திரும்பி ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளியவுடன் திருமுகமண்டலம் முழுதும் முத்து முத்தாகப் பல வேர்வைத்துளிகள் அரும்பி யுள்ளதைக் கண்டு பக்தி பரவசரான அர்ச்சகர் கண்ணீர் பெருக்கி உடனே சீத உபசாரங்கள் செய்ததை அடியேன் நேரில் கண்டு வியந்தேன். இப்படியே பல அர்ச்சைத் திருமேனிகளும் உலகமுறையில் தாங்களும் சிரமத்தைக் காட்டி அடியார்களின் உள்ளத்தை உருக்குவதுண்டு.

நாவல்பாக்கத்தில் ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமான் வேனிற் காலத்தில் வஸந்த உத்ஸவம் கண்டருளிச் சீதள உபசாரங்களை ஏற்றுத் திருவுள்ளம் உகப்பதைக் கண்டுதாமும் மகிழ்ச்சி பெற முன்னோர்கள் விரும்பினர். அப்பொழுதைய சூழ் நிலையில் அப்பெரியோர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லாது போயிற்று. பரமபாகவதர்களின் மனோரதம் வீண் போகுமா! இப்பொழுது வேனிற் பருவந் தோறும் ஐபா ஸ்வாமியின் புருஷகாரத்தால் எம்பெருமான் வஸந்த உத்ஸவத்தைத் திருநந்தனவனத்தில் கண்டருளித்தான் உகந்து ஸ்வாமியையும் பரிபூர்ணமாய் மகிழ்விக்கின்றான். இப்படி முன்னோர்களின் கனவு ஸ்வாமியின் முயற்சியால் ஒவ்வொன்றாய் நனவாகின்றது.

27. ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

அர்ச்சைத் திருமேனிகள் எழுந்தருளியுள்ள பல ஸந்நிதிகளிலும் ஆண்டுதோறும் ஒன்று அல்லது இரண்டு ப்ரஹ்மோத்ஸவங்கள் நடப்பதுண்டு. செல்வக் குறைவுள்ள சிறிய ஸந்நிதிகளில் நடக்கும் உத்ஸவங்களைப்பற்றி நாம் விளக்கவேண்டியதில்லை. செல்வச் செழிப்புள்ள பல பெரிய ஸந்நிதிகள் வைதிகமான அம்சங்களுக்குத் தீர்த்தம் சேர்த்து விட்டு உத்ஸவமென்ற பெயரில் மிகுதியான பொருளை வாரி இறைத்து இன்னிசை-நாட்டியம்-நடனம்-கவியரங்கு-பட்டிமன்றம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆடம்பரமான அம்சங்களை நடத்திக்கொள்ளுகின்றன. சிறுபான்மையான ஸந்நிதிகளில் மட்டும் ப்ரஹ்மோத்ஸவம் கூடியவரை வைதிக முறையில் நடத்தப்படுவது போற்றுதற்கு உரியதே.

அன்பர்களே! பாகவதர்களே! நீங்கள் நாவல்பாக்கத்தில் ஸ்ரீநிவாஸன் கண்டருளும் ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தை ஸேவித்திருக்கிறீர்களா? இல்லையேல் பிங்களவருஷம் சித்திரை மாதம் நடக்கப்போகும் ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தை ஸேவித்து மகிழுங்கள். இந்த உத்ஸவம் பரமவைதிக முறையில் நடப்பதற்கு முக்கிய புருஷர் ஐபா ஸ்வாமியே என்பதைக் கண்ணால் காண்பீர்கள்.

இவ்வூர் ப்ரஹ்மோத்ஸவம் முழுதையும் ஓர் ஆண்டிலாவது அனுபவித்து இன்பமுறுவது அவசியம். அடியேன் பல ஆண்டுகள் அந்த ஆனந்தாநுபவத்தைப் பெற்றிருக்கின்றேன். அடியேன் கண்ட முறையில் சற்று அவ்வுத்ஸவத்தைப் பற்றி விளக்குகின்றேன். திருவேங்கடமுடையான் ஏகாந்த வாஸத்தை விரும்பி இவ்வூருக்கு எழுந்தருளிய போதிலும் ப்ரஹ்மோத்ஸவ காலத்தில் நடக்கும் வைபவங்களைக் காண ஆஸ்திக ஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கூடுவார்கள். பேரருளாளன் உத்ஸவத்திற் போன்ற வைபவங்களைப் பின்

னும் மிக்க வைதிக முறையில் காணும்போது அந்த உத்ஸவத்தின் பிரதிபிம்பமோ என்று கூடத்தோன்றும். பல வாஹனங்கள் பேரருளாளன் வாஹனங்களினும் பெரிய வடிவு கொண்டு காட்சி தருகின்றன. கருடோத்ஸவத்தன்று பெரிய கோலாஹலம்! கச்சி கருடோத்ஸவத்துக்கு வருவது போலவே வெளியூர்கள் பலவற்றிலிருந்து ஜனக்கூட்டம் திரண்டு வந்து கொண்டேயிருக்கும். அன்று நடக்கும் விசேஷ வாணக்காட்சிகளைக் காணும் போது பேரருளாளனுக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுக்கும் போட்டி யிருப்பதாகக் கூடத்தோன்றும். உத்ஸவத்தில் இரண்டு காலங்களிலும் கம்பீரமாய் ஆனால் சாந்தமான வேத கோஷத்தையும் செவிக்கினிய அருளிச்செயலையும் செவியாரக்கேட்டு மகிழலாம். கருடோத்ஸவத்தன்று பெருமாளுக்கு முன் அருளிச் செயல் கோஷ்டி மிசப் பெரிய வெண்குடை இரண்டின் நிழலில் செல்வது ஓர் அற்புதக் காட்சி. உத்ஸவத்தில் தினந்தோறும் ததீயாராதநத்துககாக நியமிக்கப்பட்ட திருமடைப் பள்ளியாச்சான்கள் அதிசுத்தராய் ஒவ்வொன்றுக்கும் தங்கள் கைகளைசசோதித்துக் கொண்டு மஹாநஸ கைங்கர்யங்களைச் செய்வதும் ஸகல பதார்த்தங்களும் ஸ்ரீநிவாஸன் அமுது செய்த பின்பே பயன்படுவதும் பாகவதர்களுக்குப் பரிமாறுபவர்கள் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகாரிகளாக அமைவதும் வெளியில் எளிதில் காணமுடியாத விசேஷாம்சங்கள். கருடோத்ஸவத்தன்று நள்ளிரவில் கங்கை கொண்டான் மண்டபத்துக்கு அருகில் பெருமாள் வாணககாட்சி கண்டருளும் ஸமயத்தில் ஏறக்குறைய முப்பது ஸ்வாமிகளுக்குமேல் ஐயா ஸ்வாமி தலைமையில் வேதபாராயணம் செய்யும்போது அவ்வினிய ஒலி அமைதியான சூழ்நிலையில் கந்தர்வகானமாய் நம் செவியில் ஏறும். அதிகம் எழுதுவது எதற்கு? ஓர் ஆண்டாவது நேரில் சென்று ஸேவித்துத் தங்யர்களாக முயலுங்கள. இத்தகைய விபவங்களுடன் உத்ஸவம் நடப்பதற்கு மூல காரணமான மஹாபுருஷர் ஐயா ஸ்வாமியே என்பதை அனைவரும் அறிவர். உத்ஸவத்தில் கைங்கர்யம் செய்ய வரும் ஸ்வாமிகளை ஒவ்வொருவராய்ப் பரமப்ரீதியுடன் கவனித்து அவரவர்க்கு வேண்டிய ஸௌகர்யங்களைச் செய்து கொடுக்கும்படி பிறருக்கு நியமித்து நிர்வஹிக்கும் பொறுப்பும் ஸ்வாமிக்கு உள்ளது. எந்தக் காரியத்திலும் ஸ்வாமியின் நியமநம் பெற்றே நடத்துவது தான் நிர்வாஹத்தில் இந்த ஸந்நிதி முன்னணியில் நிற்பதற்கு முதற்காரணமாகும். நித்யவிபூதியில் பரவாஸுதேவனோடு வாழும் முன்னோர்கள் அனைவரும் நாவல்பாக்கம் ஸந்நிதி விஷயமாய் முன்பு தாங்கள் கண்ட கனவெல்லாம் ஐயா ஸ்வாமியால் நனவாவதைக் கண்டு களித்து இப்பொழுது இந்த ஸ்வாமிக்குப் பல்லாண்டு பாடுகின்றனர்.

28. வித்வத் ஸதஸ்

நாட்டில் எந்த வைதிக கார்யமோ பொதுத் தருமமோ ஸம்ப்ரதாய ஸபையோ நடந்தாலும் ஒரு மஹானுடைய ஸம்பந்தம் இருந்தே தீரும், அவரது தொடர்பின்றி அவற்றில் வெற்றி காண்பது கடினம். அவர்தாம் கீர்த்தி மூர்த்தியான மாஜி ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ஸ்ரீமான் V. V. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் ஸ்வாமி, எத்தனை மஹோத்ஸவங்களை, எத்தனை ஸபைகளை, எத்தனை ஸதஸ்ஸுக்களை அவர் முன் நின்று நடத்தியுள்ளார்! அந்த மஹானுடைய உள்ளத்தில் நாவல் பாக்கம் ஆசார்ய பரம்பரையில் முதல்வராய், ஸ்ரீஹயக்ரீவனைத் தமது தவவலிமையால் ஸாக்ஷாத்கரித்த ஸ்ரீ அண்ணயார்ய மஹா தேசிகன் திருநாமத்தைக் கொண்ட ஒரு வித்வத் ஸதஸ் ஏற்படுத்தி அதில் வித்வான்களின் வேதாந்த விசாரம் நடத்த வேண்டுமென்று ஓர் ஆசை எழுந்தது, அதைச் செயல் படுத்த முற்பட்டு நாவல் பாக்கம் வந்து அந்த மஹானுபாவர் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தில் ஐந்தாவது உத்

ஸவம் தொடங்கி ஏழாவது உத்ஸவம் வரை மூன்று தினங்கள் பல வித்வான்களைக் கூட்டி ஸதஸ்ஸை நடத்திவைத்து ஆனந்தித்தார். முப்பது ஆண்டு கட்கு முன் அந்தப் புண்ய புருஷருடைய கையால் தொடங்கிய அந்த ஸதஸ் ஐயா ஸ்வாமியால் நன்கு வளர்க்கப்பட்டு இன்றளவும் மிகச்சிறப்பாய் நடந்து வருகின்றது. ஸ்வாமி முன் நின்று ஸதஸ்ஸை நடத்தும் போது வித்வான்களுக்கு உத்ஸாஹம் பொங்குகின்றது. ஹஸ்த விசேஷத்துக்குத் தான் எத்தனை சக்தி !

—✻—

With the best compliments of:

★

SRI GOPAL SALES CORPORATION

No. 8, N. V. Iyer, Street,

Nungambakkam, MADRAS-600 034.

Phone: 86491

Dealers in: ELECTRICAL EQUIPMENTS.

நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீ உ. வே. திருமலை சதுர்வேத சதக்ரது

அய்யா ஸ்ரீதேவநாத தாதயார்ய மஹாதேசிகன் வைபவம்

ஸ்ரீ உ. வே. விதவான் வலயப்பேட்டை ராமானுஜதாதாசாரியர் ஸ்வாமி

वेदान्तिजातं विदुषां वरिष्ठं
वेदान्तविज्ञान सुनिश्चितार्थम् ।
आचारशीलं परिपूर्णबोधं
श्रीदेवनाथं गुरुवर्यमीडे ॥
श्रीदेवनाथार्यमहाप्रभावः
चतुर्दिगन्तः प्रथितः प्रशस्तः ।
अथापि जिह्वाशुचितोपलब्ध्यै
वदामि भक्त्या गुरुराट्चरित्रम् ॥

சடமர்ஷணகோத்ரம் என்று ப்ரஸித்தமான கோத்ரத்தின் ப்ரவர்த்தக ரிஷிகளுள் முதன்மையானவர் அங்கிரஸ் என்கிறரிஷி இந்த அங்கிரஸ் ஸாக்ஷாத் ப்ரம்ஹாவின் திருமுக மண்டலத்திலிருந்து அவதரித்தவர். இவர் "तेऽब्रुवन् अमृतः प्रदानं वा उपजिजीवमेति, ते समहोतारं यज्ञ विघ यायास्यम, आङ्गीरसं प्राहिण्वन्, एतेनामुत्रकल्पयेति, तस्य वा इयं क्लृप्तिः, यदिदं किञ्च, य एवं वेद, என்று யஜுர்வேதத்தில் கூறியவாறு இப்பூவுலகிற்கு எல்லாப் புண்ணிய கர்மாக்களையும் தெரிவித்தவர். மற்றும் இந்த மஹாமுனியானவர் யஜுர் வேதத்தில் போல் மற்ற மூன்று வேதங்களிலும் பலவாருகப் போற்றப்பட்டவர் இவரைப் போன்று மற்ற ரிஷிகளும் (சடமர்ஷண கோத்ர ப்ரவர்தகரிஷிகள்) பலபெருமையை உடையவர்கள் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்தது சடமர்ஷண கோத்ரம்.

ஆப்ரம்ஹ கீடபர்யந்த முள்ள ஸகல சேதனங்களையும் உஜ்ஜீவிப்பதற்கு "ப்ரபத்தி" தவிர வேறுஒன்றும் வழியில்லாமையால் அவ்வழியைக் காட்டிக் கொடுக்க ஸாக்ஷாத் பகவதவதார ரூபமாக அவதரித்தார் நம்மாழ்வார். ப்ரபந்ந ஜன ஸந்தாந கூடஸ்தரென்று, போற்றப்பட்ட நம்மாழ்வாருக்கு அத்யந்த ப்ரிய சிஷ்யரும், நம்மாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளை உலகுக்கு வழங்கினமையால் "தாளம் வழங்கித் தமிழ்மறை இன்னிசை தந்த வள்ளல்" என்று போற்றப்பட்டவரும், "नाथोपज्ञं प्रवृत्तं" என்று ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் ஸாதித்தபடி நம் விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தை முதன் முதலில் ப்ரவர்த்திப்பித்தவருமான ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் இச்சடமர்ஷணகோத்ரத்தில் அவதரித்தார். இந்த நாமுனிகளுடைய திருவம்சமானது "மஹாவம்சம்" என்பதை ஸ்ரீஆளவந்தார் "जनित्वाऽहं वंशे महति" என்றும்

"महानेको वंशस्तव जगति विख्यातमहिमा
यदुत्पन्नास्सर्वे प्यतिशयितविज्ञाननिचयः ।
श्रुतिस्मृत्याचारैस्स्वमतिगतिभिश्चाच्युतमतं
विजानन्तो नित्यं हरिचरणकैङ्कर्यपरमाः ॥"

என்று உருப்பட்டூர் ஆச்சானும் "वंशे महत्युदभवन् किल तावकीने" என்று குருகைக் காவலப்பனும்,

"कथमाशास्महे तस्मिन्नजनित्वा महाकुले ।
तव नाथपरां भक्तिं प्रयच्छ दययैव ताम् ।"

என்று ஈசாண்டானும், மற்றும் பலரும் போற்றி உள்ளார்கள்.

இதைப்போன்று ஸித்தி த்ரயம் முதலிய பல க்ரந்தங்களை ஸாதித்தவரும், ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களை ஸாதிப்பிக்கச் செய்தவருமான ஆளவந்தாரும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு உத்தம தேசிகராயும், திருவேங்கடமுடையானுடைய கைங்கர்யத்தில் மெய் மறந்து ஈடுபட்டு, அதனால் ஸந்துஷ்டியடைந்த திருமலையப்பனால் (திருவேங்கடமுடையானால்) "தாத" என்று அழைக்கப்

பட்ட வருமான "சைலபூர்ணரும்" (திருமலை நம்பியும்) உலகு போற்றும் தமிழ் மறைக்கு முதன் முதலில் "ஆருயிரப்படி" என்னும் வ்யாக்யானத்தை அருளிய "திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளானும்" மற்றும் த்ரமிட பாஷ்ய காரர் முதலிய பெரியோர்களும் அவதரித்த இவ்வம்சம் ஸ்ரீசைலவம்சம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

மேற்கூறியவாறுக பல மஹான்கள் அவதரித்த இந்த ஸ்ரீசைலவம்சத்தில் "நாவல்பாக்கம் திருமலை சதுர்வேத சதக்ரது குமார தாததேசிகன்" அவதரித்தார். இவருக்கு பகவன்முகோல்லாஸத்தினுல் கிடைத்த பிருதங்களில் "திருமலை" என்பது ஆபிஜாத்யத்தைக் காண்பிப்பதாகவும், "சதுர்வேதம்" என்பது ஜ்ஞானத்தைக் காண்பிப்பதாகவும் "சதக்ரது" என்பது அநுஷ்டானத்தைக் காண்பிப்பதாகவும் அமைந்துள்ளமை மிகவும் விசேஷம். இத்தகைய சிறந்த பெரியோர்கள் அவதரித்த இத்திருவம்சத்தில் குமாரதாத தேசிகனிலிருந்து ஒன்பதாவது ஸந்ததியாக நம் அய்யா தேவநாததாதாசார்யர் ஸ்வாமி அவதரித்துள்ளார்.

ஸ்வாமியின் அவதார காலதேசங்கள்

நம் ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருத்தகப்பனுரா ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்ஹ தாதாசார்யர் ஸ்வாமி திருவஹீந்திரபுரத்தில ஜ்ஞான வைராக்யானுஷ்டான ஸேவதியாய், தினமும் ஹயக்ரீவன், தேவநாதன், தேசிகன் முதலானவர்களை அநந்ய ப்ரயோஜனமாக மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தமை பார் முழுது மறியும். இம் மூன்று மூர்த்திகளும் ஸ்வாமியின் மங்களாசாஸநத்தினுல் ப்ரஸன்னர்களானுர்கள் நரஸிம்ஹதாதாசார்யஸ்வாமியின் தேவிகளான கமலம்மாள் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தால் கர்ப்பம் தரித்தார். இந்த கமலம்மாள் பெரிய ஸ்வாமி என்று ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீமதண்ணயார்ய மஹாதேசிகனின் தௌஹித்ரியாவார். பிறகு ப்ரஸவத்திற்காக கமலம்மாளை நாவல்பாக்கத்திற்கு அவளுடைய மாமா ஸ்ரீநிவாஸதாதாசார்யர் அழைத்துக்கொண்டு வந்தார். கலியுகாதி 4997 துன்முகி நாமஸம்வத்ஸரத்தில் (1896ல்) ஆடி மாதத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அவதார திருநக்ஷத்ரமாகிய திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில் அய்யா தேவநாததாதாசார்ய ஸ்வாமி நாவல்பாக்கத்தில் அவதரித்தார். ஸ்ரீஸ்வாமி நாவல்பாக்கத்தில் அவதரித்தாலும் திருவஹீந்திரபுரத்தில் தேவநாதன், தேசிகன், ஹயகரீவன் இவர்களுடைய அநுக்ரஹத்தால் கர்ப்பம் ஏற்பட்டதால் "தேவநாத தேசிகன்" என்று திருநாமமிட்டனர். அவதார ஸமயத்தில் ஸ்வாமியின் திருமேனியில் தோன்றிய ஸ்ரீவைஷ்ணவ தேஜஸ்ஸைக் கண்டு அக்காலத்திய பெரியோர்கள்" "आस्फोटयन्ति पितर: प्रनृत्यन्ति पितामहा: । वैष्णवो न: कुले जात: स न: संतारयिष्यति ॥" என்கிற கணக்கிலே குதூஹலங் கொண்டனர்.

"नास्याब्रह्मवित् कुले भवति" என்னும் ச்ருதி வசனமும் இவர் விஷயத்தில் அனவர்த்தமாயிற்று. "नामैकदेशे नामग्रहणम्" என்கிற ந்யாயத்தினுல் தேவநாத தேசிகன் இப்பொழுது தேவநாதன் என்று அழைக்கப்படுகிறுர். வம்சத்தில் தோன்றிய பெரியோர்களின் பெயரை வைக்கவேண்டும் என்கிற தர்ம சாஸ்திரத்தையும் "तस्माद्द्विनामा ब्राह्मण:" என்னும் ச்ருதி வசனத்தையும் அனுஸரித்து இவருக்குத்தன் பிதா மஹனின் திருநாமமாகிய வேங்கடேசன் என்கிற பெயரையும் சூட்டினர். அதுவே இவருக்கு சர்மாவும்.

உபநயநம்

கர்பாஷ்டம வயதில் இவருடைய பிதாமஹி பரமபதித்து விட்டபடியால் திருத்தகப்பனுர் தீக்ஷையான படியால் "गर्भाष्टमेऽष्टमेऽब्दे वा" என்கிற வசநத்தை அநுஸரித்து ஜன்மாஷ்டமத்தில் உபநயநம் நடந்தது. இந்த ஸ்வா

மிக்கு ஐந்தாவது திருநக்ஷத்திரத்தில் திருமேனி பாங்காக இராதிருந்ததால் திருத்தகப்பனுர் ஸ்வாமியால் பரஸமர்ப்பணம் பண்ணி வைக்கப்பட்டது. உபநயநம் நடந்த பிறகு திருத்தகப்பனுர் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் மந்த்ரோபதேசம் எல்லாம் செய்வித்து அந்த வயதிற்குள் கற்பிக்கவேண்டிய பாடங்களையும் "शिक्षघिकपाहि" ஆன இவருக்கு கற்பித்தார். பிறகு விரக்தாக்ரேஸரரான அந்த ஸ்வாமி க்ருஹஸ்தாச்ரமதத்தைத்துறந்து ஸந்யாஸாச்ரமத்தை விரும்பி வலயபேட்டைக்கு எழுந்தருளி விட்டார். அங்கு பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய, "ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிக ஸ்வாமியிடம் துரீயாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்தார். ஸந்யாஸாச்ரமத்துக்கு உரிய தர்மங்களை மிகவும் நெறியுடன் அநுஷ்டித்து வந்த படியால் திருமேனிகுத் தாளாமல் நான்கு மாதத்திற்குள்ளாக பரமபதிகும்படி ஆகிவிட்டது.

வித்யாப்யாஸம்

எனவே இந்த ஸ்வாமி ஊரிலுள்ள பெரியோர்களிடம் வித்யாக்ரஹணம் செய்தார். அந்தக்காலத்தில் நாவல்பாக்கத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பெரியோர்கள் எல்லோரும் वेदाध्ययनसम्पन्नர்களாகவும், தர்கசாஸ்த்ரங்களிலும் வித்வானகளாகவும் இருந்தபடியால் நம் ஸ்வாமி மணியம் ஸ்ரீநிவா ஸாசாரியா ஸ்வாமி தாததேசிகாசாரியா ஸ்வாமி முதலியவர்களிடம் வேதாத்யயனம் செய்துகொணடு ஸ்ரீ உ. வே. தாதுமாமா ஸ்வாமியிடமும் சூளை ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியர் ஸ்வாமியிடமும அம்மணி வித்வதகவிஸார்வபௌம ராமானுஜாசாரியர் ஸ்வாமியிடமும் காவியங்களை அப்யஸிததார். அந்த ஸமயம் நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமி என்று ப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த நரஸிம்ஹ தாதாசார்ய ஸ்வாமி சில வருஷகாலம் ஊரிலேயே எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது ஸ்ரீமத் அண்ணயார்ய மஹாதேசிகன் ஸப்தாவான ஸ்வாமி திருமாளிகை ஆராவமுதாசார்ய ஸ்வாமி முதலானவர்கள் தர்க்க சாஸ்திரத்தில் உத்க்ரந்தங்களை நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமி ஸன்னதியில் வாசித்து வந்தார்கள். நம் அய்யா ஸ்வாமியும் சில காவ்ய க்ரந்தங்களையும், तर्कशास्त्रप्रकरण ग्रन्थங்களையும் நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமியினிடத்தில் அதிகரித்தார். பிறகு நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமி "मीमांसा शास्त्र"த்தை அதிகரிப்பதற்காக திருவிசநல்லூருக்கு எழுந்தருளினுர். அந்த ஸமயம் ஸ்வாமி திருமாளிகை ஆராவமுதாசார்யர் ஸ்வாமியிடம் "पञ्चलक्षणी" முதற்கொண்டு அநேகமாக எல்லா க்ரந்தங்களையும் நம் ஸ்வாமி வாசித்தார். வாசிக்கும் ஸமயத்தில் கடினமான விஷயங்களை "सकृदुपदेश" மாத்ரத்திலேயே புரிந்து கொள்ளும் சக்தியும், "युवास्यात् साधु युवाध्यायक:" என்றே உபநிஷத் வாக்யத்தினபடி வயதில் பெரியோர்களுக்கும் ப்ரதி தினம் தன்னுடன் வாசித்த ஸதீர்ததர்களுககும் சிந்தனை சொல்லும் ஸாமர்த்தியமும் ஸ்வாமிக்கு இருந்தது ப்ரஸித்தமானது.

ச்ரௌதத்திலும் வியாகரணத்திலும் மீமாம்ஸையிலும், வேதாந்தத்திலும் நிபுணராகவும் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளில் அபூர்வமான அர்த்தங்களை ஸாதிக்கும் திறமையுடையவராகவும सोमयाग த்தை அநுஷ்டித்து அநேக வர்ஷங்கள் அகனிஹோதரம அநுஷ்டிதத வருமான ஸ்ரீ உவே. அக்னிஹோத்ரம நாராயணதாதாசார்ய ஸ்வாமியின திருத்தகப்பனுரான ஸ்ரீ உவே. தாது மாமாஸ்வாமி எனகிற தாதாசார்ய ஸ்வாமியிடம் இந்த ஸ்வாமி விசேஷார்த்தங்களுடன் ஸ்ரீமத ராமாயண உபதேசம பெற்ருர்.

விவாஹம்

பொய்கை பாக்கம் என்னும் அக்ரஹாரத்தில் ஸ்ரீவத்ஸகோத்ரத்தைச் சார்ந்த சக்ரவர்த்தி கிருஷ்ணமாசாரியர் 'என்கிற ஸ்வாமி தன்னுடைய த்விதீய குமாரத்தியை பண்டித

ராஜ D.T. தாதாசார்யஸ்வாமிக்கும் சிறிய குமாரத்தியை ஸ்ரீ உ. வே. அய்யாஸ்வாமிக்கும் கன்யகாதானம் பண்ணினார். சிறிய குமாரத்தியான அய்யாஸ்வாமி தேவிகளுக்கு லக்ஷ்மி என்று திருநாமம்.

அன்வர்த்த நாமதேயமான இந்த தேவிகளை பரிக்ரஹித்தது முதல் ஸ்வாமிக்கு ज्ञानानुष्ठादि सम्पत्துக்கள் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியை அடைந்து வருகின்றன. "सहधर्मचरी तव" என்கிறபடியே ஸ்வாமி அநுஷ்டிக்கும் தர்மங்களைக்கூட இருந்து நடத்திவைக்கும் பாங்கு வெளியில் காண்பதரிது. திருமேனியிலும் மனதிலும், அநுரூபமான தாம்பத்யம். இந்த அம்மங்கார் விசாலமனப்பான்மை கொண்டவர். அநேகசிஷ்யர்களைத்தன் குழந்தைகளுக்கு மேலாக பாவித்து அநேகவருஷ காலம்தம்திருமாளிகையில் ஆஹாராதிஸௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்து வந்துள்ளார் 'गृहीत्वा प्रेक्षमाणा सा भर्तारं च मुहुर्मुहुः' इत्यादि வசனங்களில் கூறியவாறே ஸ்வாமியின் இங்கிதத்தைத் தெரிந்து கொண்டு பாலயம் முதல் இன்றுவரை ச்ரமத்தைப் பாராட்டாமல் ப்ரீதிபூர்வகமாக पतिशुश्रूषै செய்து வருவதை இப்பொழுதும் கண்கூடாகக் காணலாம். பொய்கைபாக்கம் ஸ்வாமிக்கும் சடமர்ஷண கோத்ரத்தில் அவதரித்த உலகம் புகழநிற்கும் இருமஹான்கள ஜாமாதர்களாகக் கிடைத்தது பெரும்பாக்கியம் என்பதைச் சொல்லததேவையில்லை.

ஸமஸ்தானங்களில் பரீக்ஷை கொடுத்தல்

அப்போது புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தானத்தில் தர்க்கசாஸ்த்ரத்தில் பரீக்ஷை கொடுக்க விரும்பி மன்னார்குடி எழுந்தருளி அங்கு எழுந்தருளியிருந்த நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமி ஸன்னதியில் ग्रन्थपत्रादि களைவாசித்துப் பரீக்ஷை கொடுத்து முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றதும் நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமி மிகவும் உகந்ததுடன் கொன்னையூர் சூரியநாராயண சாஸ்த்ரிகள் என்னும் வித்வான் நடத்தும் ஸதஸ்ஸுக்கும் செல்லும்படி நியமித்து அழைத்துக்கொண்டுபோக ஒரு வித்வானையும் நியமித்தார்.

நம்ஸ்வாமி, ஸதஸ்ஸில் सत्प्रतिपक्ष த்தில் अपितु प्रतिवादि वाग प्रकटाटोपनिवारणक्षमा: என்கிற ரீதியில் கோடிக்ரமமாக வாக்யார்த்தம் சொல்லி சாஸ்திரிகளை மகிழ்வித்து அதிஉத்தமஸம்பாவனையான ரூ ஐந்தைப்பெற்றார் வந்த வித்வானுக்கு இரண்டு ரூபாய் வழங்கினார் சாஸ்த்ரிகள் நம்ஸ்வாமியுடன்வந்தவித்வானை நோக்கி உமக்குவழக்கமாக ஒரு ரூபாய்தான் ஸம்பாவனை செய்வது வழக்கம். சிறுபிள்ளையாக இருப்பினும் மஹா மேதாவியான இவ்வித்வானை (நம்ஸ்வாமி) அழைத்துவந்ததற்காக மேலும் ஒரு ரூபாய் ஸம்பாவனை செய்தேன். தர்க்க கர்க்கசர்களான காசினி வேதாந்தாசசாரியர் தொட்டையாசாரியர் போல் வாக்யார்த்தம் சொன்னதால் இச்சிறு பிள்ளைக்கும் அவர்களுக்குப் பண்ணுவது போல் ரூ 5/- ஸம்பாவனை செய்தேன் என்றார். இந்தவ்ருத்தாந்தத்தைக் கேட்டு நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமி மிக மகிழ்ந்து இவருக்குத் தர்க்கத்தில் சிலக்ரந்தங்களையும் மீமாம்ஸையையும் பாடஞ்சொல்லத்தாமே நாவல்பாக்கம் எழுந்தருளுவதாக ஸாதித்தாயிற்று. அதன்படி ஸ்ரீ நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமி நாவல்பாக்கம் எழுந்தருளி நம்ஸ்வாமிக்கு தர்க்க சாஸ்த்ரத்தில சில் உத்க்ரந்தங்களை ஸாதித்தாயிற்று. நம் ஸ்வாமி, ஸ்வாமிதிருமாளிகை ஆராவமுதாசாரியர் ஸ்வாமி, அக்னிஹோத்ரம நாராயண தாதாசாரியா ஸ்வாமி நீல மேகாசாரிய ஸ்வாமி ஆகியோர் நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமியிடம் மீமாம்ஸை வாசித்தனர். பின்னர் நம் ஸ்வாமி க்ரந்தசதுஷ்டயத்தையும் ஸ்ரீ தேசிகக்ரந்தங்களையும் ஸ்வாமிஸன்னதியில் காலக்ஷேபம் செய்தார். மைசூரில் ந்யாயத்திலும் மீமாம்ஸையிலும் பரீக்ஷைகொடுத்து முதல் வராகத் தேர்ச்சி பெற்றார்.

ஸமஸ்தானங்களில் பரீக்ஷாதிகாரம்

புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானத்தில் சில வருஷங்கள் பரீக்ஷாதிகாரிபாக நியமிக்கப் பட்டு ப்ரதி வருஷமும் அங்கு எழுந்தருளி ஞர். திருக்குடந்தை விசிஷ்டாத்வைத வேதாந்த ஸபை, மற்றும் பல இடங்களில் நடைபெற்ற வித்வத் ஸபையிலும் ஸ்வாமி பரீக்ஷாதிகாரியாக எழுந்தருளி யிருந்தார்.

பஞ்ச காலாநுஷ்டானம்

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீமத் கீதாபாஷ்யம் நித் யம் முதலிய க்ரந்தங்களில் अभिगमनम्, उपादानम्, इज्या, स्वाध्याय:, योगम् என்று தினத்தை ஐந்து காலங்களாகப் பிரித்து அந் தந்தகாலத்தில் अभिगमनादि களால் எம்பெரு மானை ஆராதிக்க வேண்டுமென்று ஸாதித் துள்ளார். அவ்வழியைப் பின்பற்றி பால்யம் முதற்கொண்டு இன்று வரை பஞ்சகால ப்ர க்ரியையில் வழுவாமல் அநுஷ்டானம் செய்து கொண்டு வருகிறர். ब्राह्ममुहूर्त்தத்தில் எழுந்திருந்து நாமஸ்மரணதிகளைச் செய்து திருப்புல் கூடையை எடுத்துக் கொண்டு புஷ்கரணிக்கு எழுந்தருளி நீராட்டம் ஆகி உதயத்தில் உபஸ்தானம் அநுஷ்டித்தாகும். சாஸ்த்ரோக்த ரீதியில் ப்ரதிதினம் ஒரு ப்ரச்னம் சொல்லி ब्रह्मयज्ञத்தை முடித்துக் கொண்டு பெருமாள் திருவாராதனத்திற்கு வேண்டிய தீர்த்தத்தை குடத்தில் எடுதது்க் கொண்டு சிரஸ்ஸில் வேஷ்டியையும் திருப் புல் குடையையும் தரித்துக் கொண்டு புஷ் கரணியிலிருந்து திருமாளிகைக்கு எழுந் தருளியாகும். அந்த ஸமயம் ஸ்வாமியை ஸேவிப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருககும்.

திருமாளிகைகு எழுந்தருளிய பிறகு ஔபாஸனம் ஆகும். பிறகு அபிகமனம் ஆனபிறகு உபாதான காலததில் புஷ்பம், திருத்துழாய், முதலிய ஆராதனோபகரணங் களைச் சேகரித்துப் பிறகு வேதாந்த கால க்ஷேபம் ஸாதிச்கும்படி யிருக்கும். பிறகு மாத்யாஹ்னிக ஸ்நாநத்திற்கு எழுந்தருளி மாத்யாஹ்னிகம் ஆனவுடன திருவாராதனம் பண்ணி அன்னவைச்வதேவம் அநுஷ்டித் தாகும். பிறகு அதிதிகள் யாராவது வந் திருக்கிறர்களா என்று திருவாசல் வரை வந்து ப்ரதீக்ஷித்துப் பிறகு अनुयागम् அநுஷ் டித்தாகும். ஸ்ரீமத்ராமாயணம் முதலிய புராண पठनम् ஆகும். சிஷ்யர்களுக்கு ந்யாயம், மீமாம்ஸா, முதலிய ஸாமான்ய சாஸ்திரங் களையும் காவ்யாதிகளையும் அந்தந்த அதி காரிகளுக்கு அநுகுணமாக ப்ரவசனம் செய் தாகும். ஸந்த்யாகாலம் வந்தவாறே ஸாயம் ஸந்த்யோபாஸனம் அநுஷ்டித்து கோயிலு க்கு எழுந்தருளி எம்பெருமானை மங்களா சாஸநம் செய்து விட்டு सायमौपासनத்தை அநுஷ்டித்து ராத்ரியில் ग्रन्थावलोकन ग्रन्थले खनादि களைச் செய்து யோக காலத்தில் எம் பெருமானை த்யானித்துக் கொண்டு சயனித் தாகும். இம்மாதிரி கலுப்தமான அநுஷ்டா னத்தை ஸ்வாமி அன்று முதல் இன்றுவரை ஒரு நாள் கூடத்தவறியது கிடையாது. க்ரு ஹஸ்தாச்ரமததிலும் விரகதர்களாய், அநுஷ் டானபரர்களாகவும், பரமைகாநதிகளாகவும் இருக்க முடியும் என்று ஸ்வாமி தேசிகன் ஸாதித்து அநுஷ்டித்துக் காண்பித்தபடியே நம் ஸ்வாமியும அநுஷ்டிததுக் காணபித் துள்ளார்.

ஸ்வாமியின் வைராக்யம்

ஸ்வாமியின் யோக்யதைக்கு அநுகுண மாக திருவையாறு, மைசூர் முதலிய இடங் களில் அத்யாபக ஸ்தானஙகள் கிடைததும் அவைகள் தம்முடைய அனுஷ்டானத்திற்கு அநுகூலங்களாக இருக்கமாட்டா என்று தீர் மானம் செய்து அம்மாதிரி ஸ்தானங்களை ஸ்வாமி ஏற்கவில்லை. தவிர மன்னர்குடியில் முதல் அகரஹாரத்தில் அண்ணுஸாமி அய் யங்கார் என்கிற பெரிய தனிகர் வேதபாட சாலை நடத்தி வந்தார். அங்கு நடைபெற்ற

வித்வத் ஸபைக்கு வரும்படியாக நம் ஸ்வாமிககு ஆஹ்வான பத்ரிகை அனுப்பி இருந்தார்கள். ஸ்ரீநம் ஸ்வாமியும் அந்த ஸபைககு எழுந்தருளியிருந்தார். அந்த ஸமயம் பெரிய உபந்யாஸகராகவும், வித்வாஞகவும் எழுந்தருளியிருந்த தென்ஞசார்யஸம்ப்ரதாய ஸ்தரானதேசிக வரதாசாரியர் வெண்ணுற்றங்கரை வித்வான் சீமாசாரியர் முதலான பல வித்வான்கள் நம் ஸ்வாமி சக்தி வாதத்தில் ரொம்பவும் அழகாக வாக்யார்த்தம் ஸாதிததைக்கேட்டு இவருடைய ஜ்ஞானம் அந்யாத்ருசமானது. இவரை உங்கள பாடசாலையில் சாஸ்த்ரப்ரவசனத்திற்கு அத்யாபகராக வைத்துக்கொள்ளலாமென்பதாகச் சொன்ஞர்கள். அண்ணு ஸாமி அய்யங்காரும் நம் ஸ்வாமியைத்தாம நடத்தி வந்த கலாசாலையில் அத்யாபகராக எழுந்தருளியிருந்து சாஸ்த்ர ப்ரவசனம் செய்யவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தார். நாங்கள் ஏதோ ஒளபாஸநத்ரவ்யமாக ஸமர்ப்பித்துக்கொள்கிறோம். இது भृत्याध्यापनமாக ஆகாது. மற்ற இடங்களில் போல் இராமல இது स्वाध्यायம் ஆகவும் இருப்பதால் இதை ஸ்வீகரித்துக் கொண்டு இங்கு எழுந்தருளியிருக்கவேண்டுமென்றும் ப்ரார்த்தித்தார்கள். இதைககேட்டு நம் ஸ்வாமி நான் ஊருக்குப்போய் பிறகு இது விஷயத்தை யோசனை செய்து தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்று நாவல்பாக்கம் எழுந்தருளி ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னிதியில் விண்ணப்பித்தார். "ஸ்வாமி" ஊரில் யாரும் இல்லை. நீ இருப்பதால் தான் நான் இவ்விடம் வந்திருககிறேன். வெளியில் எங்கும் பதவிகளுக்காகச் செல்லாமல் ஊரிலேயே இருந்துக் கொண்டு சாஸ்த்ரோக்த ரீதியில் அங்கும் சிஷ்யர்களுக்கு சாஸ்த்ரப்ரவசனத்தைச் செய்துகொண்டு இதரர்களுக்கு நிதர்சனமாக விளங்கவேண்டும். இது நம்முடைய ஊரில் தொன்று தொட்டுப் பெரியோர்கள் அநுஷ்டித்துவரும் க்ரமம். இதை நீ அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நியமித்து பெருமாள் கோவிலில் தேவப்பெருமாள் திருவடிவாரத்தில் அனுஷ்டானங்களையும் ப்ரவசனங்களையும் செய்து போந்தார். நம் ஸ்வாமி அந்த நியமனத்தை சிரஸா ஏற்றுக்கொண்டு அதை அப்படியே நடத்திக்காட்டி வருகிறுர். இது ஒனறே ஸ்வாமிக்குள்ள குருபக்திக்கும் ஸ்வாமியினிடத்தில் குருவுக்குள்ள அநுக்ரஹ விசேஷத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டாகும். ஏகாதசி ச்ரவணத்வாதசி முதலிய உபவாஸங்களை இந்தத் தளர்ந்த தசையிலும் அனுஷ்டித்தாகிறது.

கற்பிக்கும் திறமை

பால்யம் முதல் இன்றுவரை ஸ்வாமிஸந்நிதியில் அநேக சிஷ்யர்கள் ந்யாய மீமாம்ஸாதி சாஸ்த்ரங்களை அதிகரித்து स्वरूपத்தை பெற்று உலகம் புகழும் நிலையில் இருக்கிறுர்கள். ஸ்வாமிககு சிஷ்யர்களிடம் இருக்கும் அநுக்ரஹம் அந்யாத்ருசம். அந்தநத அதிகாரிக்குத் தகுந்தபடி உபதேசிககும் திறமை அலாதியாக இருக்கும். பூப்பறிக்கும் மாதிரி கடினமான சாஸ்த்ரவிஷயங்களை எளிய நடையில் பாடம் சொல்லி வாசிப்பவன் மனதில் பதியவைக்கும் திறன் போற்றக் கூடியதாக இருக்கும். ஸ்வாமிக்கு அநுஷ்டானம் ஒருகண் அத்யாபனம மற்றொரு கண் இதில் ஏதாவது ஒன்று தவறினுல் ஒரு கண் போய்விட்டதாகவே நினைக்கும்படியிருக்கும் ஆனுல் அம்மாதிரி இன்றுவரை நேர்ந்ததிலலை. அநுஷ்டானம் நியதமாக அநுவ்ருத்திப்பது போல் அத்யாபனமும் இடைவிடாமல் நடந்து வருகிறது அனத்யயன தினத்தில் தான் அத்யாபனம் கிடையாதே தவிர மற்ற நாட்களில் யாராவது சிஷ்யர்களுக்கு அதயாபனம் செய்து கொணடே வருகிறுர். இநதத் தளர்ந்த திருமேனியையுடைய திருநக்ஷத்ரததில் கூடச்ரமத்தைப் பாராட்டாமல் மணிக்கணக்கில் அனன்யப்ரயோஜன மாகப் பாடம் சொல்லித்தருவது எனகிற உயர்ந்த ஸ்வபாவத்தை வெளியில் காணபது மிகமிக

அரிது ஸ்வாமிஸன்னிதியில் அதிகரித்து ஸ்வாமி அநுக்ரஹத்தால் வித்வான்களான வர்களில் சிலரை இங்குக் குறிப்பிடுகிறோம். (1) பண்டிதராஜ N. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி தாதாசாரியார். (2) N S. தேவனுதாசாரியர் (3) வில்லிவலம் வேதாந்த வாவதூக நாராயணுசாரியர் (4) கோழியாலம் சட கோபாசாரியர் (5) கொததிமங்கலம் K S. வரதாசாரியர் (6) N S. ராமானுஜா சாரியர் இம்மாதிரி மற்றும் பலர்.

ஆத்மகுண பூர்த்தி

கீதாசார்யன் பகவத் கீதையில் 'अमानित्व मदाम्भित्वम्' என்று தொடங்கி அநுக்ரஹித்த ஆத்ம குணங்களையும் 'भवन्ति सम्पदं दैवी मभि जातस्य' என்று ப்ரஸித்த குணங்களையும் ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் கண்கூடாகக் காண லாம். எம்பெருமானுக்கு பரத்வம், ஸௌல ப்யம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பதை நம்பூர் வாசார்யர்கள சேதனர்களுககு உஜ்ஜீவகங் களாகப் பணித்தார்கள். அந்த இரு குணங் களும் ஸ்வாமிககு அமைந்துள்ளன. ஸ்வாமி யின அநுஷ்டானத்தால உண்டான தேஜஸ் ஸைக கணடு பரத்வபுத்தியால் நெருங்க பயப்படுபவர்களை ஸௌலப்யத்தாலே ஆகர் ஷித்து அநுக்ரஹிச்கும் பாங்கு விலக்ஷண மாயிருக்கும். தூரததிலிருந்து ஸேவிதது விட்டு நெருங்கக கூசுமவர்கள் கிட்டே நெருங்கி ஸ்வாமியுடன் உரையாடியபின் ஸ்வாமியின் ஸௌலப்யம் என்னே! இந்த ஸ்வாமியிடம் நெருங்க பயப்பட்டது நம் முடைய தவறே என்று சொல்லும் படியிருக் கும். ஸ்வாமி செய்யும் எந்தக் காரியமும் க்யாதி லாப பூஜாதி களுக்காக வன்று என்பதை எல்லோரும் அநுபவத்தால் தெரிந்து கொண்டுள்ளார்கள.

ஸ்ரீஸந்நிதி கைங்கர்யம் முதலிய தர்மகார்யங்கள்

பூர்வாசார்யர்கள் அநுஷ்டித்த க்ரமத்தில் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்யக்ஷேத்ரத்ரங்களில் எழுந்தருளியிருந்து அந்தந்த எம்பெருமான் களை மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் இருந் தும் நாவல்பாக்கத்திலேயே எழுந்தருளி இருக் கவேண்டிய அவச்யம் ஏற்பட்டதால் அங்குக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருயிருக் கும் எம்பெருமானை மங்களாசாஸநம் பண்ணு வதே திவ்ய க்ஷேத்ர எம்பெருமானை மங்களா சாஸநம் பண்ணுவதற்கு ஸமானமாகும் என்ற அத்யவஸாயத்துடன் அங்கேயே எழுநதருளியாகிறது. திவ்யதேசத்து அநுப வங்களை இங்கேயே பெறுவதற்காக ஸந்நிதி யில் அநேக கைங்கர்யங்களையும் மஹோத் ஸவங்களையும் செய்ய ஏற்பாடுசெய்து அநுப வித்து வருகிறபடி ஸ்வாமி ஒரு கைங்கர் யத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒருவரையும் யாசிபபது கிடையாது ஸ்வாமி ஸங்கல்பித் தால் நான முன்னே நான் முன்னே என்று அநேகம் பெயர்கள் முன் வந்து அதை நிறை வேற்றுகிறார்கள். ஸ்வாமி எந்தக்கைங்கர் யத்தை நியமிப்பார் என்று எல்லோரும் ப்ரதீக்ஷை பண்ணுகிறார்கள் அது ஸ்வாமியின் தேஜஸ்ஸின மஹிமையே. ஸ்வாமி காலத் தில் ஸ்வாமி தேஜஸ்ஸால் நிறைவேறிய கைங்கர்யங்களில் சிலவற்றைக் கீழே குறிப் பிடுகிறோம்:—

(1) திருத்தேர் நிர்மணம். (2) கோபுர நிர்மாணம். (3) நந்தவனம். (4) வஸந் தோத்ஸவ மண்டபம். (5) பவித்ரோத்ஸவம் முதலியவை. தத்காலததில் நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்யதேசங்களுக்கு ஸமா னமாகத் திகழ்கிறது. 'सा काञ्चीति न चाकञ्चीति' என்று ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் பணித்தது இந்த திவ்ய க்ஷேத்ரத்தில் அன்வர்தமாக அமைகிறது.

ஸதஸ் வாக்யார்த்தங்கள்

திவ்ய தேச யாத்ரா வ்யாஜத்தினுலே ஸபைகளுக்கு எழுந்தருளலாமே அல்லது

அர்த்தார்ஜனத்தை உத்தேசித்து ஸபைகளுக்கு எழுந்தருளக் கூடாது என்று சாஸ்த்ரம் இருப்பதாலும் திவ்யதேசங்களில் மங்களா சாஸனத்துக்குக் காலதோஷத்தால் ப்ரஸக்தி இராமற்போய் விட்டபடியாலும் ஸ்வாமி ரயில், பஸ் முதலிய ஸகல வாஹனங்களிலும் ஏறுவதைத் தவிர்த்து விட்டார். ஆகிலும் இஞ்சிமேட்டு அழகிய சிங்கர் சோகத்தூருககு எழுந்தருளியஸமயம் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனை மங்களாசாஸநம் பண்ணுவதற்காகவும், அழகிய சிங்கரை தண்டம் ஸமர்ப்பிப்பதற்காகவும் அங்கு எழுந்தருளியாயிற்று. அப்பொழுது அழகிய சிங்கரும் ஸமீபத்தில் காஞ்சீபுரததில் மாலோலவித்வத்ஸபை நடக்கப் போகிறது. அதற்கு அவசியம் எழுந்தருளி ஸபையை அலங்கரிக்க வேண்டும் என்று நியமித்தார். அங்நியமனத்தை சிரஸா வஹித்து காஞ்சீக்கு எழுந்தருளியாயிற்று. அங்கு மஹாவித்வான்கள் பலர் எழுந்தருளியிருந்தபடியால் அவர்களின் வாக்யார்த்தங்களைக்கேட்டு ஆனந்திக்க வேணடும் என்று இஞ்சிமேட்டு அழகியசிங்கர் திருவுள்ளம் பற்றியதை அநுஸரித்து ஸ்வாமியும் வாக்யார்த்தம் ஸாதிசதாயிற்று. அதைத் திருச்செவி சாற்றிய சதுச்சாஸ்திர வித்வானுகவும் ஆத்மகுணபூர்ணராயும், ஆசாரசீலராயும், எழுந்தருளியிருந்த திருக்கோட்டியூர் ஸ்வாமி முதலியவர்கள் மிகவும் ஸந்தோஷப்பட்டு அபிநந்திககும்படியிருந்தது.

லௌகிக ஸாமர்த்யம்

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் आचार्यकृत्याधिகாரத்தில் गो गोपायत्ययोग्यानां योग्यानां संप्रयच्छति। इममर्थं स मान्य: என்று ஸாதித்தபடி ஆசார்ய ஸ்தானத்தை வஹிப்பவர்களுககு லௌகிக ஸாமர்த்தியம் மிகவும் அவசியமாகும். அது நம் ஸ்வாமியிடம் நன்கு அமைந்துள்ளது. அநேக ஸந்தர்ப்பங்களில் ஸர்கார் மூலமாக ஊரில் சில ச்ரமங்கள் ஏற்பட்டபோது அதிகாரிகளுடன் பேசி தன்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தால் அவர்களை வசீகரித்து கார்யங்களை நிறைவேற்றியுள்ளார். லௌகிக ப்ரமுகர்களும் ஸ்வாமியின் தேஜஸ்ஸிலும், குணங்களிலும் ஈடுபட்டு ஸ்வாமி நியமிப்பதைச் செய்து வருகிறார்கள் ''सत्यं ब्रूयात् ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात्'' என்கிற படியே ஸ்வாமி எல்லோரிடமும் ஸத்யத்தையும், ஹிதத்தையும், ப்ரியத்தையுமே, பேசுவார். பேசும் பொழுது அவரவர்கள் மனதில் படும்படி யுச்திகளுடன் பேசுவார். இந்த சாதுர்யம் அங்யாத்ருசம். ஆகவே எல்லா வகுப்பினர்களும் ஸ்வாமியின் ஸாமர்த்ரயத்தில் ஈடுபட்டு ஸங்கல்பித்தகார்யங்களை நிறை வேற்றுகிறார்கள்.

தர்மசாஸ்த்ரபாண்டித்யமும் ஆகமபாண்டித்யமும்

இந்தஸ்வாமி ப்ராசீனத்தில் உள்ள தர்ம சாஸ்த்ரக்ரந்தங்களை ஆலோடனம் பண்ணியும், பல பெரியோர்களிடம் ஆசாரங்களை ஸம்ப்ரதாயமாகக் கேட்டும், விஷயங்களை நிஷ்கர்ஷித்து அழகாக ஸாதித்துக்கொண்டு வருவதைப் பார்த்து, ஸ்ரீ உ வே பண்டிதராஜ D.T. தாதாசாரியஸ்வாமி, ''தேவரீர்தான்தத் காலத்தில் தர்மசாஸ்த்ரவிஷயங்களை ஸம்சய மறஸாதிப்பதில் வல்லவர். ஆகையால் லோகோபகாரமாகத் தமிழில் தர்மசாஸ்திர விஷயமாக ஒருக்ரந்தம் அருளிச் செய்ய வேணடும்'' என்று கேட்க ஸ்வாமியும் ''ப்ராசீனசார ஸங்க்ரஹம்'' என்னும் க்ரந்தத்தை அருளிச் செய்தார். அதை D T தாதாசாரியர் ஸ்வாமியே வெளியிட்டார். பஞ்சாங்கம் கணிக்கும் சோதிடர்களும், தர்மசாஸ்த்ரங்களை வெளியிடும் விதவான்களும் அனுஷ்டாதாக்களும தங்களுக்கு வரும் ஸம்சயங்களை இந்த ஸ்வாமியிடம் கேட்டு நிர்ணயம்செய்து கொள்கிறார்கள். ஆகமத்தில் பண்டிதர்களான அர்ச்சகர்களும நம் ஸ்வாமியிடம் ஆகம விஷயங்களையும் கேட்டுத்தெளிந்து கொள்கிறார்கள். இதர சாஸ்த்ரங்களில் பாடம் சொல்ல பல ஸ்வாமிகள் இருப்பினும்

தர்ம சாஸ்த்ர விஷயங்களை நிஷ்க்ருஷ்ட மாகச் சொல்ல தத்காலத்தில் நம் ஸ்வாமி யைத் தவிர யாரும் இல்லை.

லௌகிக ப்ரமுகர்களுக்கு ஸ்வாமியிடம் உள்ள ஈடுபாடு

ஸ்வாமியின் ஜ்ஞானனுஷ்டானங்களையும் மேதாவிலாஸத்தையும் நேரில் பார்த்து வைதீகாபிமானியான பெடரல் கோர்ட் நீதிபதி S. வரதாசாரியர் ஸ்வாமி இவரை பல பேர்களுக்கு உபகாரமாக காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளி ஆசார்யகம்பண்ண வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தார். ஆனல் நம் ஸ்வாமி தம் ஆசார்யநியமனப்படி நாவல்பாக்கத்திலேயே எழுந்தருளியிருந்து ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம் செய்து வருகிறர். சில ஸமயங்களில் S. வரதாசாரியர் ஸ்வாமி நம் ஸ்வாமிக்கு உபகாரம் செய்துள்ளார். மாஜி ஹை கோர்ட்டு நீதிபதி ஸ்ரீ உ. வே. V.V. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்காரும் ஸ்வாமியின் அநிதர ஸாதாரணமான வைதுஷ்யத்தைச் சொல்லி ஸ்வாமிக்கு ''தேசிக தர்சன துரந்தர'' என்னும் பிருதத்தை அளித்தார்.

பிறகு நம் அய்யாஸ்வாமி எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திலேயே ஒரு வித்வத ஸதஸ் நடத்த வேண்டும் என நினைத்து V V. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் ப்ரம்ஹோத் ஸவத்திற்கு சில வித்வான்களுடன எழுந்தருளி ஸபைக்கு என்ன பெயர் வைப்பது என்று யோசித்துக் கொண்டே இரவில் தூங்கும் போது ''ஹயக்ரீவனை உபாஸித்து இந்த ஊரில் எழுந்தருளியிருந்த அண்ணயார்ய மஹாதேசிகளின் திருநாமத்தையே வைக்கக் கடவீர்'' என்று பெருமாள் ஸ்வப்னத்தில் ஸாதிக்கவே அந்த ஸபைக்கு ''அண்ணயார்ய மஹா தேசிக வித்வத் ஸ்பா'' என்று பெயர் சூட்டினர். V. V. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் பரம பதித்தபிறகு இந்த ஸபைக்கு சிறிது குறைவு ஏற்பட்டது. உடனே வேதாந்த வித்யா நிதி என்றும், மதத்ரயபண்டிதர் என்றும் போற்றப்படும் A. V. கோபாலாசார்யர் ஸ்வாமி நம் ஸ்வாமியினிடம் உள்ள ப்ரதிபத்தியாலும், ஸ்வாமி வெளியூர் ஸபைகளுக்கு எழுந்தருள முடியாமலிருப்பதாலும், ஸ்வாமி எழுந்தருளியுள்ள இடத்தில் அவசியம் வித்வத் ஸபை நடக்க வேண்டும் என்று எணணி, அந்த ஸபை தொடர்ந்து நடக்க மூலதனம் வைத்தார்.

ஸ்வாமியின் ஷஷ்ட்யப்தபூர்த்தி மஹோத்ஸவத்திற்கு எழுநதருளியிருந்த ஸ்ரீ உ. வே. D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமி, இந்த ஸமயம் ஸ்வாமிக்குப் பொருத்தமான ஒருபிருதம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று விதவான்களிடம் ப்ரார்தித்தார். அப்பொழுது அங்கு எழுந்தருளியிருந்த வித்வான அக்னி ஹோத்ரம் நாராயண தாதாசார்யஸ்வாமி, பண்டிதராஜ D. T. தாதாசார்யஸ்வாமி, வித்வான் V. R. S. தாதாசார்யஸ்வாமி, வித்வான் சைலிபாட்ராசார்ய ஸ்வாமி வித்வான் மதுராந்தகம் வீரராகவாசாரியஸ்வாமி முதலியவர்கள் சேர்ந்து ஆலோசித்து ''ராமானுஜஸித்தாந்த பாஸ்கர'' எனனும் பிருதத்தை ஸமர்ப்பிததார்கள்.

ஸ்வாமிதம் ஆசார்யனை ந்ருஸிம்ஹ தாதயார்ய மஹாதேசிகளின் (நாவல்பாக்கம் ஸ்தாமியின்) சரம கைங்கரியத்தை முதலில் இருந்து கடைசிவரை அனேக வித்வான் களுடன் கூடவே எழுந்தருளியிருந்து வெகு விமரிசையாக நடத்தி வைத்தார்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸாதித்த க்ரந்தங்கள்

(1.) ந்யாய குஸுமாஞ்ஜலீ வ்யாக்யா ந்யாய வாஸனா (2.) வேதாந்த வைஜயந்தீ (3.) ஸூத்ரானுதுண்யஸிததி விமர்சம் (4) ப்ராசீன பாட பரித்ராணம் (5.) பஞ்சல

க்ஷணீ வ்யாக்யானம் (6.) தத்வமுக்தா கலாபவ்யாக்யானம். (7.) ப்ராசீன ஆசார ஸங்க்ரஹம் முதலிய க்ரந்தங்கள்.

அடியேன் பெற்ற நன்மைகள்

"निष्पानीये निरालंबे निश्छाये निरपाश्रये" என்கிறபடி சீலமில்லாச் சிறியனாக இருந்த அடியேனுக்கு ந்யாய மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரங்களையும், வேதாந்த க்ரந்தங்களையும் ப்ரதம ஸ்ரீ பாஷ்யகாலக்ஷேப கோஷ்டியில் அந்வயிக்கத்திருவுள்ளம் பற்றி ஆஹார ஸௌகரியத்துடன் உபதேசித்து அடியேனை ஸ்வாமி கடாக்ஷித்து அருளியது அடியேனுடைய பாக்யமாகும்.

அதோடில்லாமல் அடியேன் பையன்கள் இருவரைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பிய போது, அடியேனைக் கூப்பிட்டு "இந்த காரியம் உன்பிதாமஹன் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்திற்கு உகப்பாக இருக்குமா? அவருக்கு உகப்பானதும், நம்வம்சத்திற்கு ஏற்றதுமான வித்யையே கற்பிக்க வேணடும் அவ்விதயையைக் கற்பிககாதே" என்று ஸாதிதது அவர்களுக்கு அக்ஷராப்யாஸம் முதற் கொண்டு अधीतसाङ्गसशिरस्कवेदस्य என்கிற ஸ்ரீ பாஷ்யோக்தியை அனுஸரித்து தான் கற்றபடியே ஸதாசார சிக்ஷணத்துடன் வேதாத்யயனத்தையும் தர்க்க மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரங்களையும் பூர்ணமாகக் கற்பித்து, வேதாந்த வித்யையையும், कृपयानिस्पृहोवदेत् என்கிறபடி உபதேசித்தருளி அடியோங்களை ஒரு பொருளாக்கி அனுக்ரஹம் பண்ணியது விசேஷமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இது அடியேன் முன்னோர் செய்த ஸுக்ருத விசேஷமாகும். இந்த மஹோபகாரத்திற்கு அடியேன் என்ன உபகாரம் செய்வதென்று புரியாமல் இருந்து வருகிறேன். இம்மாதிரியாக இன்னும் பல குணங்கள் வாசாமகோசரமாக இருந்து வருகின்றன.

"मतिक्षयान्निवर्तन्ते न गोविन्दगुणक्षयात्" என்கிற கணக்கில் சிறிதும் அதிசயோக்தியில்லாமல் உள்ளபடி அடியேன் அனுபவித்ததை எழுதியுள்ளேன்.

இத்தகைய விசேஷ குணங்களை உடைய நம் ஸ்ரீ ஸ்வாமி நம் போன்றவர்களை மிகவும் நன்றாகத் திருத்திப் பணி கொண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டாக எழுந்தருளி யிருக்க வேண்டுமென்று பகவானைப்ப்ரார்திக்கிறேன்.

इत्थं श्रीवाससूरीन्द्र पौत्रो रामानुजाभवः ।
देवनाथार्यं शिष्योऽहं व्यलिखं चरितं सुधीः ॥

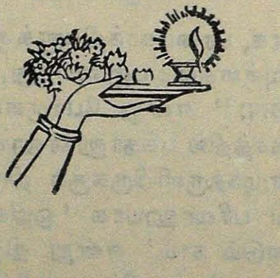

நானறிந்த நற்கிரிசைகள்

ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் சுந்தரராஜநாதாசார்யர் ஸ்வாமி
(லக்ஷ்மீபுரம்) சென்னை-14.

"यत्रैकाग्र्यं भवति भगवत्पादसेवार्चनादेः
यत्रैकान्त्यव्यवसितधियो यस्य कस्यापि लाभः ।
वासस्थानं तदिदं कृतिनां भाति वैकुंठ कल्प
प्रायो देशा मुनिभिरुदिताः प्रायिकौचित्यवन्तः ॥"

என்று ஸ்வாமி தேசிகன் ஸாதித்தபடி வெகு காலமாக மஹான்கள் எல்லோரும் எழுந்தருளியிருக்கும்படியானதும் ஜன்மபூமியுமான நாவல்பாக்கம் என்கிற அகரஹாரத்திலேயே நிரந்தர வாஸமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் மஹாவித்வான் சதுர்வேத சதக்ரது அய்யா தேவநாதார்ய மஹாதேசிகனுடைய ம்ருதுபாஷணம், ஆழ்ந்த சாஸ்திர ஜ்ஞானம், வைராக்யம், அநுஷ்டானம், க்யாதிலாப பூஜைகளில் வெறுப்பு முதலிய ஆத்மகுணங்கள் யாவரும் அறிந்தனவே.

"सन्तोषार्थं विमृशति मुहुः सद्भिरध्यात्मविद्याम"

என்கிறபடி ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஆஜ்ஞையை அநுஸரித்து "வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும் பூசித்தும் போக்கினேன போது" என்கிறபடி ஸ்வரூபாநுரூபமாய் தினந்தோறும் வேதாந்த காலக்ஷேபங்களை ஸாதித்துக்கொண்டும், அடிக்கடி வித்வத் ஸதஸ்ஸுகளை நடத்திப் பல வித்வான்களோடு வேதாந்த விசாரம் செய்து, ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை நிர்த்தாரணம் செய்ததுமன்றி அவ்வப்பொழுது அவற்றை க்ரந்தமுகமாக ஸ்வாமி வெளியிட்டிருப்பதும் ஸுப்ரஸித்தம்.

மேலும் எம்பெருமானுர் நியமித்தவண்ணம், தினந்தோறும் ப்ருஹ்ம யஜ்ஞ ப்ரச்ன பாராயணம் பண்ணுவதுடன், அநேக வித்யார்த்திகளுக்கு வேதாத்யயனம் செய்து வைத்தும், ஸந்நிதியில் திவ்யப்ரபந்தாநுஸந்தானம் செய்து கொண்டும் எழுந்தருளியிருக்கிறபடி.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, பரமைகாந்திகளுக்கு அர்ச்சாவதாரானுபவம் பரமோத்தேச்யம் என்கிற தேசிகன் திருவுள்ளத்தையனுஸரித்து, ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹதாதயார்ய மஹாதேசிகன் "वैकुण्ठवासेऽपि नमेऽभिलाषः" என்று பேரருளாளனிடம் பேரன்பு பூண்டிருந்தாற்போல் நம் ஸ்வாமியும் நாவல்பாக்கத்தில் பக்தானுக்ரஹார்த்தமாக நித்யானுபாவ்யனாய் அநாதிகாலமாய் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் திருவேங்கடமுடையானை ஆபாத சூடமாய் அனுபவித்து அவ்வனுபவ பரீவாஹமாக 'ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி வழுவிலா அடிமை செய்யவேண்டும் நாம்' என்று திருவுள்ளம் பற்றி आपीठात् मौलि पर्यन्तं पश्यतः पुरुषोत्तमम् என்கிற ரீதியில் சுபாச்ரய சிந்தனத்திற்கு அநுகுணமாக ரஜதாதிகளாலே

எம்பெருமானுடைய திவ்ய மங்கள ப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்து அமுது படிக்கு வேண்டிய ஸெகர்யங்களை ஏற்படுத்தி, பெரிய ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் அணணயார்ய மஹாதேசிகன் சில திவ்ய தேசங்களில் ரதாதி நிர்மாணம் செய்தது போல இங்கும் விபவானுகுணமாக சில ஆஸ்திகர்களைக் கொண்டு திருததேர், கோபுர மண்டபாதிகள் நந்தவனம் முதலியவற்றை நூதனமாய் நிர்மாணித்து, பகவன் முகோல்லாஸத்தைப்பெற்று, பாமரர் வஸ்தர் பூஷணுதிகளிலும் மற்றவற்றிலும் செலுத்தும் அனபிலும் பனமடங்கு அன்பை, மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று, என்கிறபடி பகவானிடம் செலுத்தி ஆழ்நது கிடப்பது நம் ஸ்வாமியின் தனிச்சிறப்பு.

"மண்மிசையோனிகள் தோறும்பிறந்து எங்கள்மாதவனே
கண்ணுறநிற்கிலும் காணகில்லா உலகோர்களெல்லாம்
அண்ணலிராமாநுசன் வந்துதோன்றிய வப்பொழுதே
நண்ணருஞானம் தலைக்கொண்டு நாரணற்காயினரே"

என்பது போல திருவாதிரை நன்னாளில் அபர பாஷ்யகாரராக அவதரித்து, தேசிக தர்சன ஸ்தாபகாராயிருந்து, பிரகிருதம் உலகில் உள்ள அநேக சேதனர்களை உஜ்ஜிவிப்பித்து, ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம் செய்துகொண்டு இருக்கும் நம் ஆசார்ய ஸார்வ பௌமர் தம் த்ருட ஸங்கலபத்தால் எம்பெருமானுக்குப பல கைங்கர்யங்களைசசெய்து கொண்டும், நம் போன்றவரை அனுக்ரஹிததும் பலலாண்டு பல்லாண்டு எழுந்தருளியிருக்கவேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல ஈசனைப் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இனிய நினைவலைகள்

ஸ்ரீ உ. வே. கொத்திமங்கலம் வித்வான் கோபாலசக்ரவர்த்தி

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் சதாபிஷேகம் பற்றிய மலரில் மஹான்களும் பண்டித சிஷ்யர்களும் தங்கள் தங்கள் அனுபவங்களைத் தெளிவாகவும் அனைவரும் அனுபவித்து மகிழும்படியும் எழுதக்கூடும். ஆயினும் கடையேனான அடியேன் பெற்ற நன்மையை விண்ணப்பிக்க விழையும்போது நினைவலைகள் 25 ஆண்டுகளுக்குப்பின்னோக்கி வீசின.

அன்று அடியேன் ஸம்ஸ்க்ருத வித்யாலயம் ஒன்றிலிருந்து கட்டாயமாக வெளியேற வேண்டிய சூழ்நிலையில் வெளியேறி, திக்குத்தெரியாமையால் நடுக்கடலில் கலஞ்செலுத்த வகையறியாது திண்டாடும் மீகாமனைப்போல் திண்டாடிக் கொண்டு கொத்திமங்கலத்திலேயே ஓராண்டுகாலம் வீணாகக்கழித்தேன்.

அன்றைய நாள்வரை ஸ்ரீ ஸ்வாமியை அடியேன் தண்டன் ஸமர்ப்பித்ததே இல்லை. அடியேனும் யார் மூலமாகவும் ஸ்வாமிக்கு அடியேனது நிலையை விண்ணப்பிக்கவுமில்லை.

ஆயினும் உம்மையில்யான் செய்த நல்வினையின் பயனாக ஸ்ரீ ஸ்வாமியே "நம்மைச் சேர்ந்த பையன வித்யாலயத்தைவிட்டு விட்டு ஊரில் வீணாகக்காலம் கழிக்கிறானே. எப்படியாவது அவனை வாசித்துப்பூர்த்தி பண்ணும்படி செய்யவேண்டும்" என்று அடியேனுடைய மாதுலரான ஸ்ரீ வரததாதாசாரியர் மூலம் நியமித்தார். அந்நிலையில் அடியேனது சிறிய மாதாமஹனான ஸ்ரீ அக்னி ஹோத்ரம் ஸ்வாமியின் ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்திக்காக அடியேன் நாவல்பாக்கம் போந்து ஸ்வாமியைப் பணிந்து நின்றேன். ஸ்வாமியின க்ருபையால் வாசிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. ப்ரவேச பரிக்ஷைக்குப் போக ஸ்வாமியின் அனுக்ரஹத்தை நாடினேன்.

ஸ்வாமிக்கு அவகாசமில்லை நித்யகார்மானுஷ்டானத்திற்குப் பிறகு ஸ்ரீ உ. வே. வரததாதாசாரியருக்கு தத்வமுக்தா கலாபம் காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கும்படி இருந்தது. பிறகு மாத்யாஹ்னிக ஸ்நானம் திருவாராதன, வைச்வதேவாதிகள் முடிந்ததும், வலயப்பேட்டை ராமானுஜதாதாசாரியர் ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஸ்ரீ பாஷ்ய சிந்தனை செய்ய வருவார். நரஸிம்ஹதாதாசாரியர் தர்கத்தில் உத்க்ரந்தங்களை ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இத்தகைய நிலையிலும் க்ருபைகொண்டு அடியேனுடைய மந்தமதிக்குப் புரியுமாறு முக்தாவளியை ஸாதித்தாயிற்று. ஸ்வாமியின் அனுக்ரஹத்தால் ப்ரவேசபரீக்ஷையில் உத்தீர்ணனானேன். விராமங்களில் தினசரீயம் அவயவம் போன்ற க்ரந்தங்களையும் அதிகரித்தேன். ஸ்ரீ ந்யாயபரிசுத்தியை ஸ்வாமியிடம் ஸேவித்தேன்.

தம்ச்ரமத்தைப் பாராட்டாமல் பிறரது நன்மையைக் கருதும் ஸ்வாமிகளைக் கேட்டலே இக்காலத்தில் அரிது. ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரது முதல் நியமனமான ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை ஸேவித்து ப்ரவ்ருத்திப்பித்தலையே கடமையாகக் கொண்டு நம்ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

நம்ஸ்வாமியின் பரிச்ரமம் வீணாகவில்லை. ஸ்வாமியிடம் ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்தவர்களும் வேதாந்த காலக்ஷேபம் செயதவர்களும் பலரிருக்கின்றனர். அவர்களில் ஸ்ரீ. உ வே N.S. ராமானுஜதாதாசாரியர் ஸ்வாமி போன்றவர்கள் நான்கு சாஸ்த்ரங்களிலும் த்ரிமதஸ்தர்களும் ஒப்புக்கொண்டு வியக்குமளவு பாண்டித்யம் பெற்று குரு: प्रकाशयेद्धीमान् என்ற கணக்கில் எழுந்தருளியுள்ளனர் தலை முறையாக வரும் ஜ்ஞானம் என்னும் நிதி இன்னும் ஒரு தலைமுறைக்கு நீடித்து நிற்குமாறு ஸ்வாமி அனுக்ரஹித்துள்ளார். ஸ்ரீ ஸ்வாமியை ஓரளவு அறிந்தவர்கள் கூட அவரது நித்யகர்மானுஷ்டானங்களையும் சாஸ்த்ரப்ரவசனங்களையும் கண்டு

“ निर्विष्टं यतिसार्वभौमवचसामावृत्तिभिर्यौवन
निर्धूतेतर पारतन्त्र्य निरताः नीताः सुखंवासराः ।
अङ्गीकृत्यसतां प्रसत्तिमसतां गर्वोऽपि निर्वापितः
शेषायुष्यपि शेषिदम्पति दयादीक्षामुदीक्षामहे ॥

என்ற ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்தியை நினைவு கூர்வர்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர், ஸ்ரீ தேசிகன் ஆகியோரது க்ரந்தங்களிலேயே ஸர்வதா ஈடுபாடு கொண்டு ப்ரவசனம் செய்து வருபவர் ஸ்வாமி பலஸதஸ்ஸுகளுக்குச் சென்று பலரை வாதத்தில் வென்று நம் ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்ததோடு க்ரந்தங்களை அருளியும் ஸ்தாபித்துவருகிறார். யாரிடமும் எந்தப்ரயோஜனத்தையும் எதிர்பாராமலும புகழை விரும்பாமலும் எழுநதருளியுள்ள இத்தகைய இலலறத்துறவிகளை வேறெங்கும் காண வியலாது. முன்னோர்களால் அமைக்கபபட்ட திவ்யாலயததில எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீநிவாஸனை முக்கரணங்களாலும் வழிபட்டுக் கொண்டு அவனருளையே நாடிநிறகும் நம் ஸ்வாமி பல்லாணடு பல்லாண்டு எழுந்தருளியிருந்து ஸித்தாந்த ஸ்தாபனம் செய்ய ஸர்வேச்வரனை வேண்டி அமைகிறேன்.

ஸ்ரீ:

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் வேங்கடாத்ரி யகரம் தி. ந. ச. க்ருஷ்ணமாசார்யர்)

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் என்பது நமது பரமாசார்யரான ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் அருளிச் செய்த க்ரந்தங்களுள் ஒரு சிறந்த நாடகமாகும். பகவானுடைய ஸங்கல்பமாகிற ஸூர்யோதயத்தை முக்கிய விஷயமாக வைத்து எழுதிய க்ரந்தமாகும். ஜீவாத்மாக்கள் தங்கள் அநாதியான கர்மங்களால் ஸம்ஸாரத்தில் ஈடுபட்டு பரிதபிக்கும் நிலைமையைக் கண்டு தயையினால் ஸர்வேச்வரன் உபநிடதங்களில், ஸம்ஸாரகஷ்டத்தை நீக்கிக் கொண்டு மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு வேண்டிய உபாயங்களைக் காட்டியிருக்கிறான். அவற்றுள் பக்தி, ப்ரபத்தி இரண்டும் முக்கியமானவை. ஆசார்யனுடைய உபதேசத்தால் பகவத் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்து கொண்டு அதிக ப்ரீதியுடன் பகவானைத் தியானம் பண்ணுவது பக்தி. இது அனேக காலம் பகவானை த்யானம் செய்து பரபக்தி, பரஜ்ஞானம், பரமபக்தி என்ற உச்ச நிலையை யடைந்து பகவத் ப்ரீதிக்குக் காரணமாய், அதனால் இவ்வாத்மா மோக்ஷத்தையடையட்டும் என்ற பகவத்ஸங்கல்பத்திற்கு காரணமாகும்.

இங்கு பக்தி ப்ரபத்திகள் பகவத் ஸங்கல்பத்திற்குக்காரணங்கள் என்பது ஆலோசிக்க வேண்டிய விஷயமென்று சிலர் நினைக்கக் கூடும். ஏனெனில், ஜீவாத்மா பரமாத்மாவினுடைய உடைமை; அந்த உடைமையைக் காப்பாற்ற வேண்டியது உடையவனுக்குத் தர்மமானதால் அதற்குக் காரணம் ஒன்றும் வேண்டியதில்லை; ஆகவே, பகவத் ஸங்கல்பம் நிர்ஹேதுகமாகவே ஏற்படுகிறது; அதனால் பரமபக்தியால் ஸங்கல்பம் உண்டாகிறது என்பது எப்படி பொருந்தும் என்று. இதற்கு ஸமாதானம் :— பகவத் ஸங்கல்பம் நிர்ஹேதுகமாக ஏற்படுகிறது என்று ஒப்புக் கொண்டால், ஏன் அது எல்லா ஜீவன்கள் விஷயத்திலும் ஏற்படக கூடாது? பரமபக்தி உண்டாகும் வரை ஏன் காத்திருக்க வேண்டும்? இதனால் பகவானுக்கு பக்ஷபாதமோ, தயையில்லாமையோ வந்து சேரும். இவ்விரண்டும் கெட்ட குணங்களானதால், பகவானிடத்தில் கல்யாண குணங்கள் தவிர கெட்ட குணங்கள் இல்லை என்ற ஸித்தாந்தமே போய் விடும். ப்ரம்மஸூத்ரத்திலும் இநத சங்கைக்கு ஸமாதானம் ஆக்ஷேப பூர்வகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.[1] இவ்விஷயத்தில் பெரிய பிராட்டியின் ஸ்ரீ ஸூக்தியாக லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.[2]

---

1. वैषम्यनैर्घृण्ये न सापेक्षत्वात् (ब्रह्मसूत्रम् 2-1-34)
2. सर्वज्ञोऽपि हि विश्वेशः सदा कारुणिकोऽपि सन् ।
संसारतन्त्रवाहित्वात् रक्षापेक्षां प्रतीक्षते ॥ (लक्ष्मीतन्त्रम् 17-78)

இப்படி பகவத் ஸங்கல்பம் உண்டானதும், ஜீவாத்மாவுக்கு ஏற்பட்ட ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை அது வேரற போக்கடித்து மோக்ஷத்தைப் பெறக்காரணமாகும். ஆகவே, முன் குறிப்பிட்ட ப்ரஸித்தமான விஷயத்தை இந் நாடகம் விரிவாகக் கூறுவதால் இதில் நாடகலக்ஷணம் பூர்ணமாக பொருந்தியிருக்கும்.

இதில் அங்கங்கள் பத்து இருப்பால் மாலதீ மாதவத்தைப் போல ப்ரகரணம் என்று அழைக்கப்படுமா என்ற ஸந்தேகம் உண்டாகலாம். ப்ரகரணத்தில் சொல்லப்படும் விஷயம் கவியின் புத்திபலத்தால் கற்பிக்கப்பட்டு எழுதப்படுமாதலால், ஸங்கல்பஸூர்யோதயம் ப்ரகரணமாகாது[3]

இந்த நாடகத்தில் சாந்த ரஸம் முக்யமாக கூறப்பட்டுள்ளது. பரத நாட்டிய சாஸ்திரம் பம்பாய் காவ்யமாலா க்ரந்தாவளியில் பூர்ணமாக யில்லாமையால் குறைவாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. அதில் சாந்த ரஸத்தைத் தவிர மற்ற எட்டு ரஸங்களே கூறப்பட்டுள்ளன.[4] பிறகு பரோடா புஸ்தகசாலையில் அச்சிட்ட ஸம்பூர்ணமான நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் சாந்த ரஸத்தையும் சேர்த்து ஒன்பது ரஸங்கள் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன.[5] அதற்கு உரை எழுதிய அபிநவகுப்தரும் சாந்த ரஸத்தை ஏற்றுக்கொண்டு விரிவாக உரை எழுதியிருக்கிறார். உத்படாலங்காரத்திலும், த்வன்யாலோகத்திலும், த்வன்யாலோகவயாக்யானத்திலும், சாந்த ரஸம் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, பூர்ணமாக இல்லாமல் அச்சிடப்பட்டுள்ள காவ்யமாலா கரந்தாவளியின் பதிப்பை வைத்துக்கொண்டு ரஸங்கள் எட்டு தான் என்று நிச்சயிக்கக்கூடாது. ரஸ விஷயத்தில் போஜகவி ச்ருங்கார ப்ரகாசத்தில் ச்ருங்காரம் ஒன்று தான் ரஸம் என்றும்,[6] பவபூதிகவி உத்திரராம சரிதத்தில் கருண ரஸம் ஒன்றுதான் உள்ளது, மற்றவை இதனு

---

3. तत्प्राख्यातं विधातव्यं वृत्तमत्राधिकारिकम् । (दशरूपकम् 3-24)
पञ्चाङ्कमेतदवरं दशाङ्कं नाटकं परम् ।। (दशरुपकम् 3-38)

4. शृङ्गारहास्यकरुणा रौद्रवीरभयानकाः ।
बीभत्साद्भुतसंज्ञौ चेत्यष्टौ नाट्ये रसा स्मृताः ॥ (नाट्यशास्त्रम् 1-15 काव्यमाला)

5. शृङ्गारहास्यकरुणा रौद्रवीरभयानकाः ।
बीभत्साद्भुतशान्ताश्च नव नाट्ये रसाः स्मृताः ॥ (नाट्यशास्त्रम् P 2.68 Gack)

6. शृङ्गारवीरकरुणाद्भुतरौद्रहास्य-
बीभत्सवत्सलभयानकशान्तनाम्नः ।
आम्नासिषुर्दशरसान् सुधियो वयं तु
शृङ्गारमेव रसनाद्रसमामनामः ॥ (शृङ्गारप्रकाशः 1-6)

டைய விகாரங்களேயென்றும்[7] சொல்லியது போல் ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் நம் கவி ஸிம்ஹம் சாந்த ரஸம் ஒன்று தான் சிறந்த ரஸம், இதனுடைய விகாரங்களே மற்ற ரஸங்கள்[8] என்று ஸூசனம் பண்ணியிருக்கிறார். ரஸங்கள் வெவ்வேறாக மாறுதல் அடைகின்றன என்ற விஷயம் நம் தேசிகனுடைய த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்னாவளியில்[9] குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கோதாஸ்துதியிலும் ஆழ்வார்கள் பரபக்தியை ச்ருங்கார ரஸத்தை மேற்கொண்டு பேசியுள்ளார்கள்[10] என்று நமது கவி ஸார்வபௌமர் ஸாதித்துள்ளார்.

ஸங்கல்பஸூர்யோதயம் அவதரித்த விஷயத்தில் சிலர் அத்வைத விஷயமான ப்ரபோத சந்த்ரோதயம் என்ற நாடகத்தை எழுதிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணமிச்ரர் அதை நம்மாசார்யரிடம் நேரில் கொடுத்ததாகவும் அதைப்பார்த்து விட்டு நமது ஆசார்யன் தாம் எழுதிய ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தைப்பாரும் என்று திருப்பிக் கொடுத்ததாகவும் சொல்லுவார்கள். ப்ரபோத சந்த்ரோதயம் நாடகம் ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு 250 வருடங்களுக்கு முன்னால் எழுதியது என்று ஏற்படுகிறது. ஏனெனில் அந்த நாடகம் கீர்த்திவர்மன் என்ற அரசன் காலத்தில் எழுதப்பட்டது என்று அந்த நாடகத்திலிருந்து வெளியாகிறது. கீர்த்திவர்மன் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த காலம் கி பி. 1098 என்று சரித்திர விமர்சகர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முன்னமேயே இருந்த ப்ரபோதசந்த்ரோதயத்தைக் குறிப்பிட்டு நம் தேசிகன் காலத்திலிருந்த பெரியோர்கள் நமது ஸ்ரீமத்ராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தை வெளியிடும் ஒரு நாடகம் எழுதி அருளிச்செய்தால் நன்றாயிருக்கும் என்று ப்ரார்த்தித்தபடி

---

7. एको रसः करुण एव निमित्तभेदा-
भिन्नः पृथक्पृथगिवाश्रयन्ते विवर्तान् ।
आवर्तबुद्बुदतरङ्गमयान्विकारा-
नम्भो यथा सलिलमेव तु तत्समग्रम् ॥ (उत्तररामचरितम् 3-47)

8. ललितमनसां प्रीत्यै बिभ्रद्रसान्तरभूमिकां (सङ्कल्पसूर्योदयः 1-3)

9. पाञ्चालीगात्रशोभाहृतहृदयवधूवर्गपुंभावनीत्या
पत्यौ पद्मासहाये प्रणयिनि भजतः प्रेयसीपारतन्त्र्यम् ।
भक्तिः शृङ्गारवृत्या परिणमति मुनेः भावबन्धप्रथिम्ना
योगात् प्रागुत्तरावस्थितिरिह विरहो देशिकास्तत्र दूताः ॥ (द्रमिडोपनिषत्तात्पर्यरत्नावलिः 3)

10. मोक्तुं तव प्रियतमं भवतीव गोदे
भक्तिं निजां प्रणाय भावनया गृणन्तः ।
उच्चावचैर्विरहसंगमजैरुदन्तैः
शृङ्गारयन्ति हृदयं गुरवस्त्वदीयाः ॥ (गोदास्तुतिः - 8)

ஸ்வாமி இதை எழுதினுர் என்று தான் கொள்ளவேண்டும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணமிச்ரருடன் போட்டியிட்டு எழுதினுர் என்பது ஸ்வாமி யின் குணுதிசயங்களுக்கு ஒவ்வாது.

பவபூதி தன்னுடைய மாலதீமாதவத்தில் வேதங்களேயும் உபநிஷத்துக்களேயும் தான் நன்கு பயின்றதாகவும், ஸாங்க்யம் யோகம் இவைகளை நன்ருகக் கற்றறிந்ததாகவும் கூறி விட்டு இப்படி வேதம் முதலானவற்றைக் கற்றிருப்பது நாடகம் எழுதுவதில் உபயோகப் படாது[11] என்று கூறியுள்ளார். இந்த அபிப்ரா யமானது ஸ்ரீதேசிகனுல் ஸங்கல்பஸூர்யோத யத்தில் வேதவேதாந்தங்களில் நன்கு பயிற்சி யுள்ள புத்தியினுல் சிறப்புள்ள நாடக லக்ஷணத்தை நனகு கவனித்து ஸங்கல்ப ஸூர்யோதம் எழுதப்பட்டுள்ளதாகக் கூறி, மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.[12]

ஸ்ரீ க்ருஷணமிச்ரர் தன் நாடகத்திற்கு ப்ரபோத சந்தரோதயம் என்று பெயர் வைத் தது மிகவும் பொருத்த மானதே அத்வைதி களின் கொள்கைப்படி ஞானத்தினுல் மோக்ஷம். குருவினிடத்தில் நன்ருகப் பயின் றதாலும், மேன்மேல் க்ரந்தகளை ப்பரிசீலனம் பண்ணுவதாலும், இந்த ஜன்மத்திலேயே தத் வக்ஞானம் பிறந்து ப்ரும்மாத்மைக்யம் என்ற மோக்ஷம் கிடைத்து விடலாம். ஆனுல் இத்தகைய தத்வஞானம் பிறந்த பிறகும் அவர்கள் சில காலம் இவ்வுலகிலேயே ஜீவித் திருப்பது இயற்கையே. இதைத்தான் அவர் கள் ஜீவன் முக்தி என்ற பெயரால் அழைக் கிருர்கள். ஜீவன் முக்தியில் கொஞ்சகாலம் அக்ஞான கார்யம் தக்தபட (எரிக்கப்பட்ட துணி) ந்யாயத்தினுல் தொடர்ந்திருக்கும் என்று அவர்கள் கொள்கை சந்த்ரோதயத் திற்குப்பிறகும் மரங்களின் நிழலிலும் மற்ற இடங்களிலும் கொஞ்சம் இருட்டு இருப் பதால் அது ஜீவன் முக்திக்கு ஒப்பாகும். விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தின்படி ''மோக்ஷ யிஷ்யாமி'' என்ற பகவத் ஸங்கல்பமாகிற ஸூர்யோதயம ஏற்பட்டதும் ஜீவன் மூர்த் தன்ய நாடி மூலமாய் வெளிக்கிளம்பி அர்ச் சிராதி மார்கத்தில் சென்று கர்மங்களை நீக் கிக் கொண்டு, ஸ்ரீ வைகுண்டம் அடைந்து பரிபூர்ண ப்ரம்மானுபவமாகிற மோக்ஷத்தைப் பெறுகிருனுகையால், ஸங்கல்ப ஸூர்யோ தயம் என்ற பெயர் மிகவும் தகுந்ததே என்று ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம்.

---

11. यद्वेदाध्ययनं तथोपनिषदां सांख्यस्य योगस्य च
    ज्ञानं तत्कयनेन किं न हि ततः कश्चिदगुणो नाटके।
    यत्प्रौढित्वमुदारता च वचसां यश्चार्थतो गौरवं
    तच्चेदस्ति ततस्तदेव गमकं पाण्डित्यवैदग्ध्ययोः ॥ (मालतीमाधवम् 1 - 7)

12. श्रुतिकिरीटविहारजुषा धिया
    सुरभितामिह नाटकपद्धतिम्।
    मुहुरवेक्ष्य विवेकमुपघ्नयन्
    मतमपश्चिमयामि विपश्चिताम् ॥ (सङ्कल्पसूर्योदयः 1 - 7)

ஐந்தாவது அங்கத்தில் தர்பனுடைய வாக்யமாக ஒரு சுலோகம் உள்ளது. அதில் தன்னுடைய கூடஸ்தர் ஸ்கந்தபூபாலனுடைய குரு என்று தர்பனுல் கூறப்பட்டுள்ளது.[13] ப்ரபாவளீ என்ற வ்யாக்யானத்தில், ஸ்கந்த பூபாலன் என்ற பதத்திற்கு நான்காவது வர்ணத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சிற்றரசன் என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. ஸ்கந்தபூபாலன் என்று ஒரு சிற்றரசன் இருந்ததாக எங்கும் ப்ரமாணம் கிடைக்கவில்லே. கண்ட கோபாலன் என்ற ஒரு சிற்றரசன் ஆந்த்ரதேசத்திலிருந்து கொண்டு காஞ்சீபுரம் உட்பட சில ப்ரதேசங்களே ஆண்டு வந்தான் என்றும், அவன் சுமார் 11வது அல்லது 12வது நூற்ருண்டில் இருந்ததாகவும் தெரிய வருகிறது. கண்ட கோபாலனுக்கு மன்ன பூபதி என்ற மற்ருெரு பெயர் இருந்ததாகவும், இந்த மன்ன பூபதியின் ப்ரார்த்தனேயின் பேரில் அம்ருதானந்தயோகி என்ற கவி அலங்கார ஸங்க்ரஹம் எழுதியதாகவும் கன்னட தேசத்திலுள்ள சிலாசாஸனத்திலிருந்து தெரியவருகிறது.[14] ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தின் ப்ரபாவிலாஸம் என்ற வ்யாக்யானத்தில் "न तच्छास्त्रं न सा विद्या" (1-20) என்று ஆரம்பிக்கும் ச்லோகம் அம்ருதானந்தயோகியின் அலங்கார சாஸ்த்திரத்தில் உள்ளது என்று கூறப்பட்டுள்ளது.[15] இதனுல் மேலே சொல்லப்பட்ட கண்ட பூபாலனேத்தான் ஸ்கந்த பூபாலன் என்று குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

இங்கு ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் 5வது அங்கத்தில் 13வது ச்லோகத்தில் ஸ்ரீசங்கரருக்கும் மண்டன மிச்ரருக்கும் நேர்ந்த ஒரு வாதம் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.[16] அதன் விவரமாவது ப்ரயாக க்ஷேத்ரத்தில் மண்டன மிச்ரர் என்ற ஒரு சிறந்த அத்வைத வேதாந்தி இருந்தார். அவர் கர்மத்துக்கும் ஞானத்திற்கும் அங்காங்கி பாவ ஸமுச்சயத்தை ஏற்றுக்

13. तुण्डीरं मण्डलं मे कुलपतिरपि च स्कन्दभूपालवन्द्यः
क्षेत्रं सत्यव्रताख्यं क्षितितलतिलकं क्षुद्रकाञ्च्यग्रहारः ।
प्रख्यातः शिष्यभूम्ना दिशि दिशि भवता कूपकूर्मोपमेन
स्थाता वादाहवेषु स्थविर कथमहं न श्रुतो नापि दृष्टः ॥ (सङ्कल्पसूर्यो दयः 5 - 36)

14. Epipraphiea Indice Vol. VII. P. P. 128 - 32

15. नाटकाभिनयानर्हं लोके किमपि वस्तु नास्तीत्यत्रामृतानन्दीय श्लोकमुदाहरति ।
(संकल्पसूर्योदयः प्रस्तावना - श्लो. 20)

16. वादद्यूतपणं प्रकल्प्य किमपि क्षिप्ताभिमानः क्वथन्
कश्चिद्वैदिकपद्धतिं द्विजपतिः क्षिप्तं मया त्याजितः ।
अर्हद्बुद्धबृहस्पति प्रभृतिभिः क्लृप्तान् कृतान्तक्रमा-
नन्योन्यव्यतिहारितानपि पठन् व्यामोहयत्यर्भकान् ॥ (सङ्कल्पसूर्योदयः 5 - 13)

கொண்டு, கர்மங்களை அங்கமாகக்கொண்ட ஞானமே மோக்ஷஸாதனம என்றும் ப்ரமமத்தைத் தவிர மறறவையெல்லாம் அஸத்யம் என்றும் கூறியிருககின்றார். தோஷமற்றதால் சாஸ்தரமே ப்ரமாணம். அது[17] ப்ரம்மததைத் தவிர வெவ்வேறு வஸ்துக்கள் இல்லை என்று கூறுகிறது. குடம் எனற ஞானமானது இந்தரியத்தின் தோஷத்தால் ஒரே ஒரு சந்த்ரன் இரண்டு சந்த்ரர்கள் தோன்றுவது போல் (த்விசந்த்ரஞானம்) உண்டாகிறது. ஆகையால் இந்தரியங்களால் உண்டாகும் ஞானங்களின் விஷயங்கள் உண்மையல்ல என்று இவருடைய ஸித்தாந்தம்.

பௌத்தர்களும் மற்றவர்களும் கண்ணால் காணப்படுவது குடம் என்று தெரிந்து கொண்டாலும், குடம் என்பது குடத்தின் ஸத்தையைக்குறிக்காது. குடமல்லாத வஸ்துவைக்காட்டிலும் வேறுபட்டது என்பதைத்தான் (அகடாத்பின்னமானதை)க்குறிக்கும் என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்த மதத்தை மண்டனமிச்ரர் கண்டிக்கும் போது, இந்த்ரியங்கள் தங்களால் காண்பிக்கப்படும் வஸ்துக்களின் ஸத்தையைக் குறிப்பிடுமே தவிர, மற்ற வஸ்துக்களல்ல என்ற நிஷேதத்தை குறிப்பிட மாட்டா என்று கூறுகிறார்.[18]

சங்கரர் ப்ரயாக க்ஷேத்ரம் சென்று மண்டன மிச்சருடன் வாதம் செய்து அவரைத் தோற்கடித்து தம் மதத்தை ஏற்றுககொள்ளும்படி செய்விதது ஸந்யாஸாச்ரமத்தையும் அளித்தார். மண்டனமிச்ரரும் தாம் முன் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த கொள்கைகளையெல்லாம் கைவிட்டு, சங்கரமதததை ஏற்றுக் கொண்டு, ஸுரேச்வரர் என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டு, ஸுரேச்வர வார்த்திகம், நைஷ்கர்ம்யஸித்தி என்ற விரிவான நூல்களை எழுதியுள்ளார். தாம் முன் மேற்கொண்டிருநத கர்மங்களை ஞானத்திற்கு விருத்தமான படியால் விட்டு விட்டு, ஞானம் ஒன்றே மோக்ஷத்திற்குக் காரணம் என்னும் கொள்கையுடன் இருந்து விட்டார். இந்த விஷயத்தைத்தான் மேலே குறிப்பிட்ட 5வது அங்கத்திலுள்ள ச்லோகம் குறிக்கின்றது. இங்கு அத்வைத மதத்தைச் சார்ந்த சில விமர்சகர்கள் மண்டனமிச்ரர் ஸுரேச்ரவரர் இவர்களுடைய கொளகைகளில் ஏராளமான பேதம் இருப்பதால் இவர்கள் இருவரும் வேறுபட்டவர்களே தவிர முன் குறிப்பிடப்பட்டபடி ஒருவரே ஸந்யாஸாச்ரமத்தில் வேறு பெயர் வைத்துக்கொண்டு வார்த்திகம் எழுதியிருக்க முடியாது என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆனால் இங்கு ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் நமது க்ரந்த கர்த்தா பழைய கொள்கைகளையே ஒப்புக்கொண்டு மண்டனமிச்ரரே ஸந்யாஸியாக மாறி ஸுரேச்வார் என்ற பெயருடன் வார்த்திகம் எழுதியுள்ளார் என்று கூறுகிறார்.

தோஷமில்லாத சாஸ்த்ரங்களில் அநேக பேதங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதால், அத்வைத ஞானமே சிறந்தது என்பதற்கு ஸ்வாமி தேசிகன் சாஸ்த்ரங்களிலேயே ஒரு விஷயத்தை

---

17. नेह नानास्ति किञ्चन। बृहदारण्यक उपनिषद् (4 - 4 - 19)

18. आहुर्विधातृ प्रत्यक्षं न निषेद्धृ विपश्चितः। ब्रह्मसिद्धि 2 - 1

முதலில் சொல்லி பிறகு அதையே மறுப்பது என்பது பரிஹஸிக்கத்தக்க விஷயம் என்றும் அந்த அந்த ஸந்தர்ப்பங்களில் கூறப்பட்ட வாக்யங்களைக்கொண்டு வாக்யங்களுக்கு தாத்பர்யம் செய்யவேண்டும் என்றும் த்வைதம் அதாவது பேதமும் சாஸ்தரங்களின் விஷயம் தான் என்று நிர்ணயம் செய்கின்ருர்.[19]

கர்மங்களை அங்கமாக உடைய பக்தியே (அங்காங்கிபாவஸமுச்சயம்) மோக்ஷஸாதனம் என்பது ஸம்மதமானது.[20]

ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் 10 அங்கங்களில் முதல அங்கத்தில் ஸமந்வயமும், 2வது அங்கத்தில் விரோத பரிஹாரமும், 3முதல் 8வது அங்கங்கள வரை மோக்ஷஸாதனமும 9, 10 அங்கங்களில் மோக்ஷ ஸ்வரூபமும் கூறியிருப்பதால் இந்த நாடகம் பிரம்மஸூத்ரத்தை அடியொறறியிருக்கிறது என்பது கவனிக்கவேண்டிய விஷயம்.

---

19. निर्दोषं यच्च शास्त्रं तदपि बहु घं बोधयत्येव भेदं
वाक्ये तत्त्वोपदेशप्रकरणपठिते नान्यपर्यं प्रतीमः । (तत्त्वमुक्ताकलापः नायकसाः श्लोकः 57)

20. सर्वापेक्षा च यज्ञादिश्रुतेरश्ववत् । (ब्रह्मसूत्रम् 3 - 4 - 26)
एवमहरहरनुष्ठीयमानवर्णाश्रमधर्मानुगृहीततदुपासनरूप तत्समाराधनप्रीतः । (श्रीभाष्यम् 4-4-22)
वर्णाश्रमधर्मेतिकर्तव्यताकपरमपुरुषचरणयुगलध्यानार्चनप्रणामादिरत्यर्थप्रियस्तत्प्राप्तिफलः ॥
(वेदार्थसंग्रहः ப்ருந்தாவனத்தில் பதிப்பு பக்கம் 6 - 7)

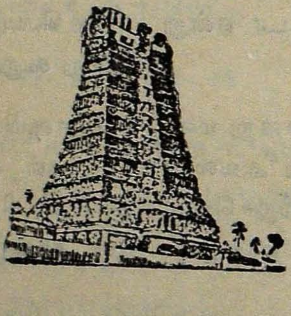

மஹாவித்வான் அய்யா தேவநாத தாதாசார்ய ஸ்வாமி

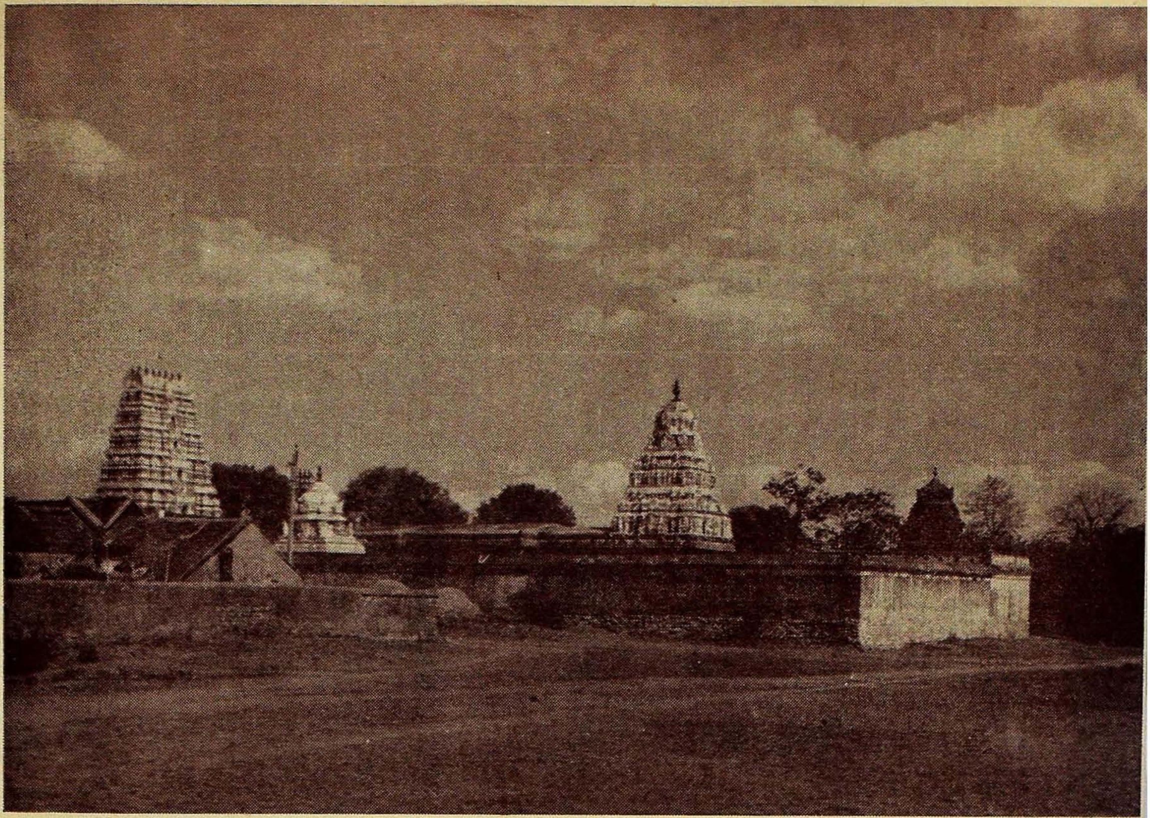

நாவல்பாக்கம் திருக்கோவில்

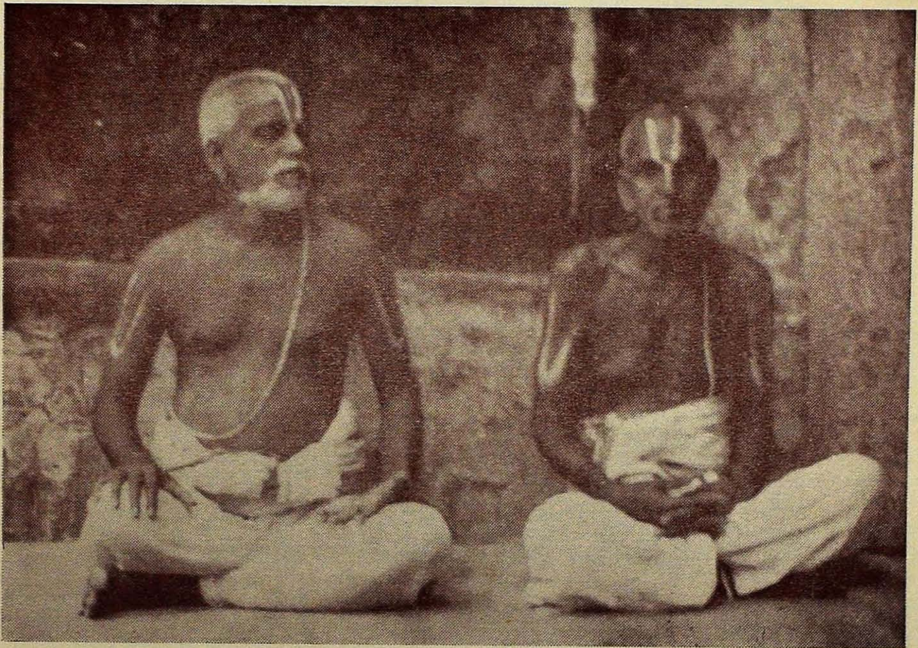

ஞானயோகியும் கர்மயோகியும்

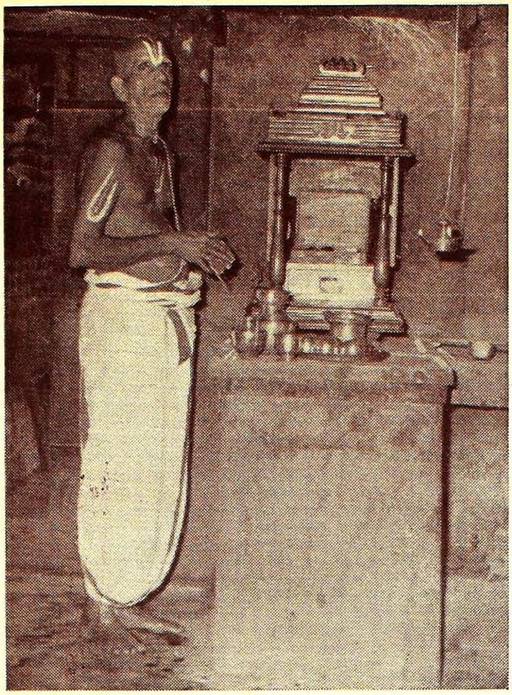

பகவதாராதனம்

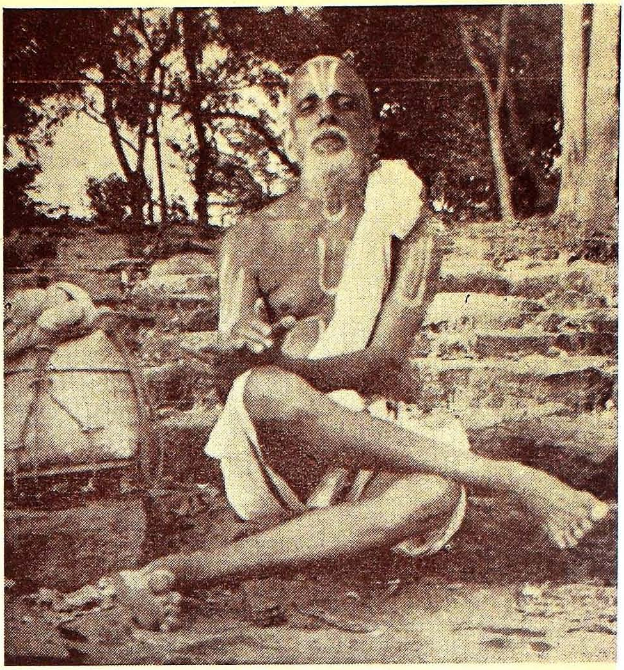

ப்ரஹ்மயஜ்ஞும்

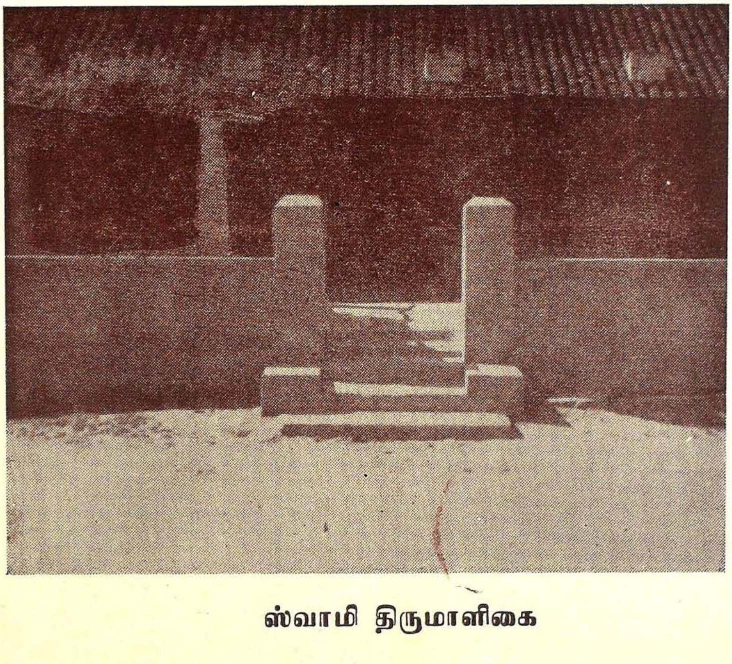

ஸ்வாமி திருமாளிகை

வித்வான்களுடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமி

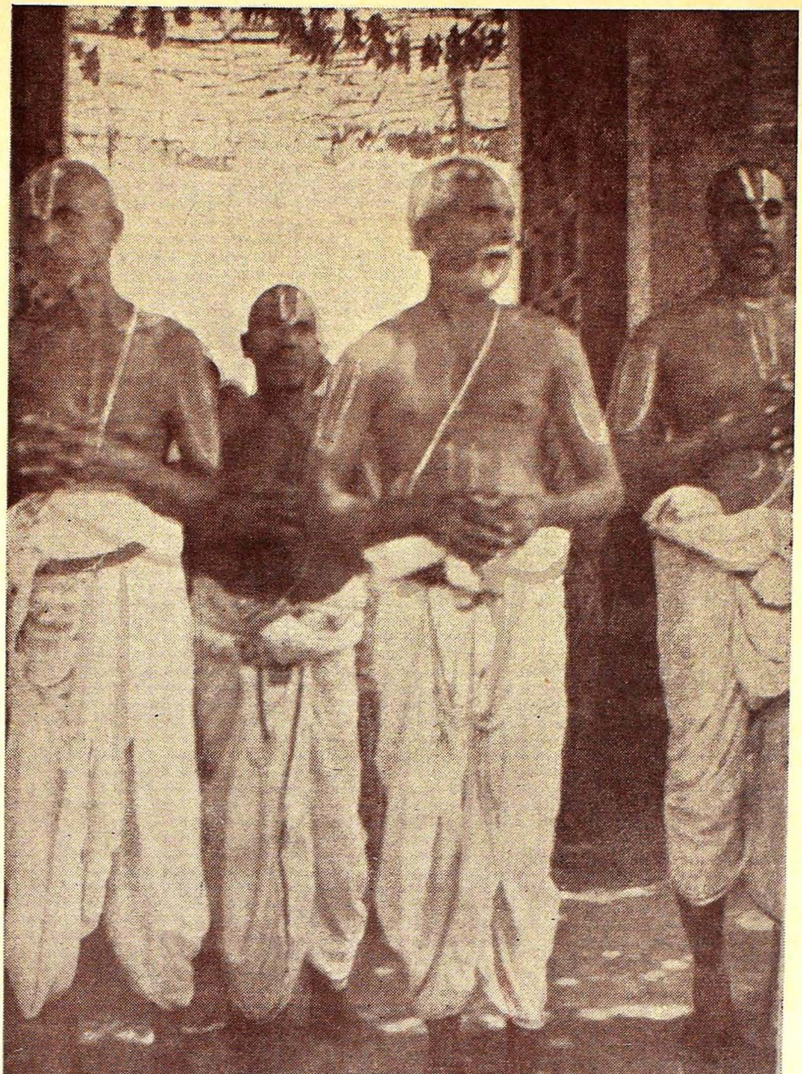

வேதபாராயண கோஷ்டியில் ஸ்வாமி

REVERENTIAL GREETINGS

TO THE
ACHARYA

FROM:

THE BOMBAY GLASS COMPANY LTD.

EMPIRE HOUSE,

214, Dr. D. N. Road, BOMBAY-1.

With respects from :

Phone : 431505

The Metal Container Corporation

Mfrs : TIN CONTAINERS

C. 7, Industrial Estate,
Gindy, MADRAS-600 032.

THE BEST OF INDIAN COFFEE

at a crash price to consumers in India
CCFFEE BOARD'S, COFFEE POWDER
at subsidised price of Rs. 11-60 per kilo.

From February onwards, throughout 1976
Coffee Board's Blend Coffee Powder will be sold at a price of Rs. 11-60 per kilo
(against its actual price of Rs. 16-00 per kilo)
for the benefit of bonafide coffee consumers.

This has been made possible by a generous subsidy from growers
to their consuming brethren in India.

Available at all INDIAN COFFEE DEPOTS & COFFEE HOUSES of the Coffee Board

COFFEE BOARD, BANGALORE.

With compliments from :

Balakrishanlal Poddar Private Ltd.

Dealers : Indian Oil Corpn. Ltd.

32, Chowringhee Road,

CALCUTTA-700 071.

★

Gram :	Phone :	Telex :
KEROSENE	24-4873/4880/4887	CA 7998

With best compliments of :

Hoyle's Paints Limited

(Makers of Quality Paint)

2, MANGOE LANE,
CULCUTTA-700 001.

Phone : 23-9621/22

Branches :

DELHI, MADRAS, KANPUR, BOMBAY.

With best compliments

M/s. HEARING AID CENTRE

Sivangnanam Road,

T. Nagar, MADRAS-600017.

* Rubberised Double Texture or Single Texture Cloth for holdalls, bags
* Air-Pillows—Popular & Special for travel comforts
* Hospital Sheetings—for Children Patients.

CONTACT;

NATIONAL RUBBER WORKS

171/A, Mahatma Gandhi Road,

CALCUTTA - 700007,

Gram: RUBBERISER Phone: 336342

With the best compliments of:

The Shalimar Rope Works Limited
14, Netaji Subhas Road,
CALCUTTA-1.

Serving the National & International Markets Over
150 YEARS

Phones: 22-6122, 22-5265, 22-4617 } H.O.

Phones: 67-4611 (3 lines) } Factory

With best compliments of:

M/s. Sudershan Timber Trading Co.,
25-A, Swallow Lane,
CALCUTTA-1.

Gram: SUTITCO

Phone: 22-6161, 22-6254

Branches:
YAMUNA NAGAR,
PATHANKOT,
TINSUKIA
SILCHAR,
SILIGURI,
COIMBATORE,

Associates:
M/s. AVADH PLYWOOD INDUSTRIES,
M/s. SUDERSHAN PLYWOOD INDUSTRIES,
M/s. SUNIL KUMAR ARVIND KUMAR
M/s. CHANDRAPRAKASH ANANDPRAKASH
M/s. SUDERSHAN INDUSTRIES

The Andhra Pradesh Paper Mills Limited

★

Manufacturers of

Top quality paper in a number of varieties

Remember :

IT'S ANDHRA MILLS FOR PAPER THAT IS GOOD FOR EVERYTHING

Registered Office & Mills :

RAJAHMUNDRY (A.P.)

Administrative Office :

SHREENIWAS HOUSE
HAZARIMAL SOMANI MARG
BOMBAY - 400 001.

With best compliments of:

SUGUNA INDUSTRIES

Manufacturers : 'SUGUNA'
Single Phase, Three Phase Motors and Pumps
and Flexible shaft Grinders.

H.O : 316, Linghi Chetty St., Madras-1.

Grams : SUSIMOTOR — Phone : 22273

Factory : 148, Patel Road, COIMBATORE-9. Phone : 25117
Branches : Krishnasingh Lane, S. J. Park Road, BANGALORE-560 002.
10-2-19 Doraiswamy Iyengar St., CHITTOOR (A.P.)

With best compliments of:

The Phosphate Company Ltd.

14, Netaji Subhas Road,

CALCUTTA-1.

Dial : 22-0771/3

Gram : "SUPERALUM"

A GREAT SAGE

By

(Sri Agnihothram Ramanuja Thathachariar Swami)

I feel deeply bonoured to be allowed to add my personal tribute to a great religious savant whose work for Hindu religion in general and to the Visishtadvaita Vedanta and Vaishnava Sampradhaya in particular will never be forgotten. I being one among them, who is lucky enough to enjoy the simple and calm appearance of Sri Ayya Devanathathathacharya Swami with a smiling face shedding resplendant spiritual light.

A great splendour of Bhrahma Varchas and Sri Vaishnavasri and deep delightful thoughts, venture to associate myself with the souvenir by my article with great previlege. The Swami belongs to the Shathamarshana Gotram, directly descending from Nathamuni through Periya Thirumalai Nambi. He belongs to the Tatacharya family of Navalpakkam. He adorns the Sri Vaishnava Acharya Peetam with versatility erudition, study of vedas and intellectual eminence in the attainment of knowledge of Sastras with strict anushtanam which are the special characteristic traits of the scholarship of Navalpakkam. As it is a place of prominent Vaishnava Acharyas, they are the custodians and guardian of Vaishnava Sampradaya.

Navalpakkam is a remote hamlet in North Arcot District near Wandiwash. It has a history of its own for the past four hundred years. It has become famous in that it gave birth to so many eminent sanskrit scholars and savants, even now upholding its tradition in tact. In this generation also we have a number of scholars among us who invariably belong to that village. It has attained not only intellectual eminence through the contribution made by eminent pandits, but also......it is connected with its share of contribution to political stability. The first Nayak King of Tanjore (6th century) was blessed by the Acharyas of this village. Their progenitor Ayya Kumara Thathacharya, a versatile scholar, who has written so many books on variety of subjects, became Acharya to Nayak King of Tanjore. A manuscript copy of the book written by the Queen in her own hand writing, reveals fund of information as to how the royal family became Vaishnavas and took Ayya Kumara Thathacharya Swami as their Acharya.

Devanathathathachar Swami is keeping up the Navalpakkam tradition intact. All these 60 years of his life, he has been teaching Sastras, Vedas and Vedanta to a number of disciples. Prominent Vidwans of our times owe to him directly and indirectly for their scholarship and eminence. The term Paramaikanthi gets its fulness and significance in him. He is preaching and propagating the sastras and vedic literature without expecting anything in return. In his early age, he used to attend Vidwat Sadas and participated in debates and discussions with great success. His intellectual acumen was fully appreciated by one

and all for the past four decades. He has been confined to Navalpakkam only, he himself an university.

For thousands of years Hinduism is alive only because the sages who preached and practised our religion led a holiest life with enormous sacrifice; Angirasa, Vasishta, Vamadeva stand as examples. The life of Sri Ayya Devanathathathacharya Swami brings to our memory the great ideologies of our great Rishis. They by following a self imposed poverty led a simple life, strictly following the highest morals and ethical codes; they stood as a monumental example for others. By performing vedic rituals and rites they served the society.

Bodhyana. the Dharma sutrakara, says that descendants of the Shadamarshana Rishi are called Vishnu Vardhanas (Shadamarshna, Vishnu Vardhana iti Akhyanante) So Vaishnavism is in him in flesh and blood. Hence Navalpakkam Thathacharyas led a perfect and puritanic life of Vaishnavism and followed the traditional Panchakala Prakriya strictly.

Essentially man is a spritual animal. Material life needs material comforts and to obtain them man resorts to various material ways. But the seeds of it are embedded in it, hence a clash between spiritual life and material life persist there. Material loss and gain have only a tempoary value. Saints give more importance to spritual life than material one. Only persons wifh great courage and conviction renounce the material life in preference to spritual life. This is the basic principle of our great Rishis. When Kaikeyi doubted the sincerity of Sri Rama going to forest Sri Rama declares with perfect affirmation that he did not want to lead a material life but wanted to follow the path of Rishis, who lived only for spiritual truth. While studying this declaration of Sri Rama there appears before us the enormous sacrifice made by Sri Rama in his life. Whenever I see Ayya Devanathathathacharya Swami I recalled to my memory the fine declarations of Sri Rama. He is the embodiment of self sacrifice and saviour of spiritual truth.

If, we as real Vaishnavas, follow the vedic traditions faithfully, without the study of the vedas our knowledge will be incomplete. All our knowledge of books are Vedic oriented. In the past it was a fait accomplis. But unfortunately in later times vedas were taken away from curriculum. Hence the study of sastras and vadas has become isolated and neglected. Fortunately for the past four centuries they maintain the study of vedas and sastras to go in parallel.

Sri Ayya Devanathathathacharya Swami's devotion to vedas is well known to all. He studied and imparted vedas. Devoid of vedic studies Brahminism becomes nothing. He will be always conspicus in Vedic Goshtis. In my humble opinion he is a staunch defender of vedas and their culture.

Another feature of Navalpakkam culture and learning is a deep love for Vaidika Karmas. Their predecessors have performed hundred vedic yagas (chaturveda Sathakrathu).

Sankara in his approach to Advaita eliminated all vedas except four vedavakyas Even these four vakyas cannot denote Brahman directly. They present Brahman in a negative way. This is the

position at the time of Sri Ramanuja. But it created great crisis in vedic thought. Sri Ramanuja solved these intricate problems, While accepting division in the vedas as Karma Kanda and Gnana Kanda, Sri Ramanuja emphatically declared both are equally important from vedantic point of view. For him both kandas are one unit. Karma Kanda is taken as a *Aradhana Kanda* while Gnana Kanda is taken as a *Aradhya Kanda*· Without *Aradhana* there is no *Aradhya* and vice versa. Integration of both the parts serves as a foundation for Sri Ramanuja's thought. Ramanuja never advocated *Gnana Karma* samuchchaya (combination of Gnana and Karma). But he insists in the performance of Karma as a helping hand for bhakti. Without the performance of vedic karma none can obtain bhakti which is a means to Moksha. It is a wonderful doctrin. By this all mantras of are vedas brought to life. The pivotal principles of vedas become sustained.

According to vedas Brahmins are incarnations of Brahman (Brahma, Brahmana, Atmana); they are guardians of the welfare of all aspects. Only by performing rituals he can protect the people without expecting any reward. Brahminism is intrinsically connected with the performance of yagas. This tradition comes to us from thousands of years. Maharishis performed yagas. Brahmins follow Maharishis tradition with great pleasure and entire satisfaction. During my conversation with Sri Ayya Devanathathathacharya Swami, he explained to me these principles in great detail with interest.

The celebration of Sathabishekam of Sri Ayya Devanathathathacharya Swami is a unique and historic occasion. As one who obtained the blessings of the Swami from earliest days and who got the benefit of his discussions, I humbly submit this article as my contribution to the souvenir.

ॐ तमसो मां ज्योतिर्गमय,
मृतो मां अमृतं गमय,
असतो मां सत्गमय,

—DOULAL KOTHDRI

DAULAL & CO.

7, LYONS RANGE,

CALCUTTA-700001.

நோயற்ற நீண்ட நல்வாழ்வுக்கு

சித்தர்

நவலோக கல்பம்

(தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம் மற்றும் பல உலோகங்கள், அநேக அபூர்வ மூலிகைகள் மருந்துப் பொருட்களுடன் பல பல வருட ஆராய்ச்சிக்குபின் உருவானது)

❀

டாக்டர் சாது

வி. நாராயணசாமி பிள்ளையின்

ஸ்ரீ இராஜ ராஜேஸ்வரி சித்த வைத்தியசாலை

307, திருவல்லிக்கேணி ஹைரோடு,
திருவல்லிக்கேணி—சென்னை-600005.

போன் நம்பர்: 844621

—கிளை வைத்தியசாலை—

பாலாற்றுங்கரை சமீபம், செங்கல்பட்டு ஜில்லா.
தொலைபேசி எண்: 240.

யானைக்கால், மற்றும் நாள்பட்ட கொடிய வியாதிகளுக்கும், டாக்டர். சாது வி. நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்கள், பிரதி ஞாயிறு, செவ்வாய், வியாழக்கிழமைகளில் சென்னையிலும், பிரதி திங்கள், புதன், வெள்ளி, சனிக்கிழமைகளில் கிளை வைத்தியசாலையிலும் நோயாளிகளை நேரில் கவனித்து மருந்து கொடுக்கிறார்.

இலக்கியமும் - சமயமும் இணைந்த கலைமகள் வெளியீடுகள்

அறிவுக்கனலே அருட்புனலே ! ரா. கணபதி (ராமகிருஷ்ணர்-விவேகானந்தர் வரலாறு - பல புகைப்படங்களுடன்)	12 00
பக்திஸுதா எஸ். அனந்தராம அய்யர் (பல நூல்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாமாவளிகளும், ஸ்தோத்திரங்களும்)	4 00
அடி ஆடிய அரசு—பி. ஸ்ரீ (குலசேகர ஆழ்வார்)	2 00
ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும்—பி. ஸ்ரீ.	2 00
காதலால் கதி பெற்றவர்—பி. ஸ்ரீ. (திருமங்கை ஆழ்வார்)	2 00
கோதை அல்லது காதல்வெள்ளம் பி. ஸ்ரீ. (ஆண்டாள்)	2 50
ஞான சிகரம்—பி. ஸ்ரீ. (நம்மாழ்வார்)	2 00
துயில் எழுப்பிய தொண்டர்—பி. ஸ்ரீ. (தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்)	2 00
தொண்டக்குலமே தொழுகுலம்—பி. ஸ்ரீ. (திருமழிசை, திருப்பாணாழ்வார்கள்)	2 50
பகவானை வளர்த்த பக்தர்—பி. ஸ்ரீ. (பெரியாழ்வார்)	2 00
ஆசாரிய ஸ்வாமிகள் உபந்நியாசங்கள் பகுதி II (காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்வாமியின் பிரசங்கத் தொகுப்பு)	3 00
மனிதனின் சமயம் ரவீந்திரநாத் தாகுர்—ஸேகு	1 40
ஸ்ரீ ராமரத்ன மாலா தொகுப்பு: M. K. ரங்கசாமி ஐயங்கார்	1 00

✲ மற்றும் 300க்கும் அதிக புத்தகங்கள்
✲ விலைப்பட்டிக்கு எழுதுக.

கலைமகள் காரியாலயம்

தபால்பெட்டி 604 :: சென்னை-600004

With the best compliments of:

AMRUTANJAN LIMITED

MADRAS - 600 004.

Manufacturers of:

* **AMRUTANJAN PAIN BALM**
  For Headache, Bodyache, Sprains Colds and coughs.
* **ANOLEUM = Cold Rub**
  A Powerful force against Colds and Coughs.
* **AMRUTANJAN INHALER**
  For Stuffy noses.
* **AMRUTANJAN DERMAL OINTMENT**
  For Eczema, Ringworm, Scabies and other skin troubles.
* **AMRUTANJAN GRIPE MIXTURE**
  For Healthier Babies.
* **SALOFEN**
  Analgesic Tablets for Headache, flu, etc.

BRANCHES AT:

BOMBAY : CALCUTTA : NEW DELHI : HYDERABAD : BANGALORE

With the best compliments of:

Samba Publishing Co.

12, Francis Joseph Street,

MADRAS-600 001.

KINDLINESS IS A TRADITION

IN

T. V. Sundaram Iyengar & Sons Ltd.

37, MOUNT ROAD, : : MADRAS-600 006.

With best compliments of :

The Publicity Society of India Ltd.

Advertisement Managers :

FREE PRESS JOURNAL, Bombay (Morning daily-English)
FREE PRESS BULLETIN, Bombay (Evening daily-English)
NAVASAKTI, Bombay (Morning daily-Marathi)
JANASAKTI. Bombay (Morning daily-Gujrati)
CINEMA JOURNAL, Bombay (English Weekly)

Proprietors :

ONLOOKER (Fort nightly)
WORLD TRADE (Export Industrial Journal-Quarterly)

AND

Sole Advertising Consessionaries
CALCUTTA TRAMS & KIOSKS

AND

GUJARAT ELECTRICITY POLE KIOSKS

Head Office :

1, Waterloo Street,
Calcutta-700 069.
Phones : 23-5764, 23-3492, 23-4588
Telex : 021-7470

Branch :

BOMBAY ★ DELHI ★ MADRAS

Telex - BOMBAY : 011-2042
Telex - DELHI : 031-2129

With best compliments from :

SHETH BROTHERS

PRINIERS' PROVIDERS

DELHI	F-1/16, Ansari Road, Darya Ganj, DELHI-110002.
CALCUTTA	309, Bepin Behari Ganguli Street, CALCUTTA-700012.
GAUHATI	Babu Bazar Building, Fancy Bazar, GAUHATI-780001.

Yes, We will help you in your financial problems :

If you are an industrialist - small or otherwise - searching for the financial help, BANK OF MAHARASHTRA will assist you.

BANK OF MAHARASHTRA encourages industrialists by providing timely financial assistance. Our notable experience in this field for more than three decades and the fact that a majority of our clients are from this field gives us an insight into your needs. Every stage of business from purchase of land, machinery, raw materials, to final sales and growth requires capital. Through our various schemes, we will help you to make your enterprise a success. If required, tailor-made financial arrangements also can be had for your project.

BANK OF MAHARASHTRA

Head Office :
1177, Budhwar Poth, Poona City,
POONA-2.

Please contact our branch today.

PALAYAKAT COY. PVT. LTD.
MADRAS
MADRAS
REGD. TRADE MARK
பளயகாட்ஸ்
சங்கு மார்க்
லுங்கிகள்
கைக்குட்டைகள்
CHARI
மதருஸ் பளயகாட் கம்பெனி பிரைவேட் லிட்.,
31, அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-600001

Grams: FILMROLL
Phone: 632471, 632472

Polyene Film Industries Private Limited

B-17. Industrial Estate,
MADRAS - 600 058.

Manufacturers of:
POLYETHYLENE WIDE WIDTH
FILM, BAGS, LINERS ETC.

With the best compliments of:

INDIAN HOTEL CO. LTD.,
TAJ MAHAL HOTEL

Appolo Bunder,
BOMBAY - 400 039.

The West Coast Paper Mills Limited

★

Manufacturers of:

"Sudershan Chakra" brand quality paper
Azurelaid, Kraft, Poster, Board,
Maplitho Printing Surface Sized.

West Coast paper produce more than
50,000 tonnes of paper annually-
paper for India's many growing needs.

Administrative Office:

Shreeniwas House,
Hazarimal Somani Marg,
Bombay-400 001.
Telephone No. 268241 & 260041.

Registered Office & Mills at:

Dandeli,
Dist. Noth Kanara,
Karnataka.

With best compliments from :

The Travancore Electro-Chemical Industries Ltd.

Manufacturers of :

'LOTUS' BRAND CALCIUM CARBIDE

Factory & Registered Office :
PO. Chingavanam,
KOTTAYAM (Kerala)
Tel. 251, 252.

Administrative Office :
EMPIRE HOUSE,
3rd Floor, 214, Dr, DN Road,
Fort BOMBAY-400 001.
Tel. 268807.

With the best compliments of :

IEMCO

Serve
The Printing, Packing, Plastic, Pharmaceutical & Confectionary
Industries :
With a wide range of machinery and service for production and packaging of :

* MAGAZINES * BOOKS * SOUVENIRS * BROCHURES * LEAFLETS
* CARTONS * TIN CONTAINERS * WRAPPERS* TICKETS
* WRAPPING MATERIAL.

PLASTICK COATING ON CLCTH AND HESSIAN.

Indo-European Machinery Co. (P) Ltd.

4834, Kucha Ustad Dagh, Chandni Chowk, DELHI-110 006.
Regd. Office : 20, Sir P. M. Road, Sambava Chambers, BOMBAY.
Also at : CALCUTTA — MADRAS — BANGALORE.

JUDGMENT OF ACHARYAS

(*Sri. U. Ve. D. Ramaswamy Iyangar, Advocate, Madras.*)

GOD *Vs.* MAN

IN THE SUPREME COURT OF SPHERES
Extraordinary Original Spiritual Jurisdiction

PRESENT:

Their holy Lordships:

SRI SANKARACHARYA; C. J.
SRI RAMANUJACHARYA &
SRI MADHVACHARYA JJ.

God *alias* **Paramatma** ... *Plaintiff*

Vs.

Man *alias* **Jeevatma** ... *Defendant*

This is an action brought by the Plaintiff praying for a declaration that the defendant is His own property, that the defendant has no manner of title nor even any possessory interest in himself and for an injunction restraining the defendant from exercising any independant rights over himself, and from setting up a title hostile to that of the Palintiff.

The defendant pleaded *inter alia* that he had title in himself and that in any case his right over himself had ripened into absolute ownership by prescription. He put the Plaintiff to strict proof of the allegations in the Plaint and added that the suit is purely vexatious, having its origin in the jealousy with which the plaintiff views the ever growing material strength and prosperity of the defendant.

Two issues were framed by the Court for trial.

1. Is the relationship set up in the plaint true, valid and binding on the defendant?
2. What relief, if any, is the plaintiff entitled to?

The Plaintiff filed on His side the following documents: The Vedas marked as Exhibit A, the Upanishads marked as Exhibit B, and the Bhagavat Gita marked as Exhibit C, and examined (1) Himself (2) Narada and (3) Parasara, as His witnesses.

The defendant filed no documents, but examined himself as his only witness.

The parties argued each his own case, and the following judgments were delivered by the Court :—

Sri Sankaracharya C. J.

This is an action for a declaration and injunction. The main allegations in the plaint are as follows: The plaintiff is a Being of undoubted and unquestionable supremacy, being the Lord of the Universe, visible and invisible; that all beings therein and thereon, sentient and otherwise, are made, preserved and destroyed at His will and pleasure; that from time immemorial the aforesaid beings, sentient and other wise, have always paid homage to the plaintiff in various forms accepting Him as their Lord Supreme to whom they are bound by various ties of gratitude, faithfulness, and love; that on some occasions of late the defendant alone of all such beings aforesaid had tried to secure an exclusive interest in himself there by trying to deny and do away with the unquestioned supremacy of the Plaintiff; that on all such occasions the Plaintiff had either in person or by His authorised agents put an end to such illegal and unlawful attempts by then and there obtaining an open recognition of His rights over the defendant, and effectively silencing the defendant's endeavours at overthrowing Him, that after such occasions the defendant continued to pay the usual homage to the Plaintiff as before; that while so, during the last few years, the defendant relying on his gradually accumulated material prosperity and slowly acquired and scientific skill has made definite advances and inroads into the Plaintiff's rights, and is seeking to sweep aside the Plaintiff's hold on him, and to recognise various other powers as supreme, such as Nature, may even Nothingness; that in spite of notices and other steps taken by Plaintiff, the defendant continues to be obstinate and firm in repudiating the Plaintiff and His title; that therefore the Plaintiff prays for the aforesaid reliefs.

The defendant in his equally long written statement denies that he had at any time anything to do with the plaintiff that he has always been, and still is, his own master; that the plaintiff's allegations touching his subordination to the Plaintiff his paying homage to him, etc. have no foundation whatever in fact; that even if there were such a relationship existing at any time it is illegal and opposed to public policy, and as such should not be enforced by this Court; that at any rate the defendant has obtained an indefeasible right by prescription and adverse possession, since from time immemorial he has been his own master and has never subjected his will to that of the plaintiff or of any other; that the allegations in the plaint are entirely opposed to immemorial custom and long-standing usage by which the defendant has been entirely independent of the plaintiff in thought, word, and deed, that for the abovesaid reasons the relationship even if true and valid is not binding on him; that therefore the suit must be dismissed with costs.

Upon the above pleadings the following two issues were framed.

1. Is the relationship set up in the plaint true, valid and binding on the defendant;
2. What relief, if any, is the plaintiff entitled to?

The parties conducted their respective cases and the whole trial was therefore marked by a steadfastness of interest, a clear and concise statement of each party's case, a well directed examination of witnesses and a brief and effective arguments.

The main point in dispute in this case may be stated to be the difference that arises by the rival claims *Tvam me* "Thou art Mine" and *Aham me* "I am mine" by the plaintiff and defendant respectively. We are in short asked to decide which of these two is to be applicable rule and to uphold it.

The plaintiff relies both on title and possession. On the question of title he has put in two documents Ex. A (the Vedas) and Ex. B (The Upanishads). Taking Ex. A first, it certainly lays down in unambigious terms various rules and ceremonies which the defendant is to observe and perform in order to propitiate the plaintiff, thereby certainly showing beyond doubt or dispute the position of the defendant in relation to the Plaintiff. A bare perusal of the rituals laid down therein as imperatively performable by the defendant would make the defendant's present contention absolutely unsupportable. There are again other hymns contained in Exhibit A which are to be sung by the defendant on various prescribed occasions and these also show decisively the supremacy of the plaintiff. So far as Exhbit A goes, these hymns would even amount to admissions which will be conclusive against the defendant on the question of title. When a document of such antiquity as Ex. A is produced from proper custody befor the Court, the Court should not too carefully scrutinise the date and signature to the document. The defendant himself does not seek to deny the genuiness of Exhibit A but only contends it is not admissible in evidence because of such formal and technical defects. We are not prepared to agree with him. Moreover we are here sitting in extraordinary spiritual jurisdiction and time and date, which may be of much import in matters temporal, count not when we are delaing with matters spiritual. For all these reasons overrule this contention of the defendant.

The other and more serious objection to the conclusiveness of Exhibit A is this. Although it is clear from Exhibit A that the defendant is to perform certain ceremonies and recite hymns indicative of his subordination, yet the Plaintiff has not let in any evidence to show that these were at any time in recent days actually performed and recited by the defendant uniformly uninterruptedly. None of the witnesses examined on behalf of the Plaintiff has spoken a word about the observance of the dictates in exhibit A by the defendant or that he contented himself with occupying the inferior rank attributed to him therein. We are not prepared to give the Plaintiff a decree on the strength of the bare and uncorroborated recitals of Exhibit A.

Exhibit–B stands on a different footing and is really conclusive in Plaintiff's favour. It is not necessary for us here to examine in detail the nature of such a well-known treatises as the Upanishads. Suffice to say that it deals admittedly with the relationship between Jiva and Iswara (Defendant and Plaintiff in the present suit) The defendant has not, wisely enough, attempted to question its genuineness or its authenticity. The document is properly proved and it only remains for us to see whether the contents thereof go to support the Plaintiff's case. The major portion of the

several booklets that go to form Exhibit-B is directed towards inquiring into the true nature or Swarupa of Jiva, of Iswara, and of the inter-relation between them. The several opinions expressed at various places in this lengthy treatise, are it is true, not, uniform or consistent; but it is not possible to miss the undercurrent which runs through each and every statement there to the effect that the Jiva can never be, and has never been, independent of the Paramatma, who it declares in clear and unambigious terms to be the Lord of all worlds, infinite in might and mercy, or, to adopt a most characteristic expression found in the Taittireeya, "Satyam Gnanam, Anantam" After this it would be vain for the defendant to question the all-pervading supremcy of the Plaintiff; and in fact the only attempt made by the defendant was to try to show that personally he was out of the reign of this supremacy. But even there Exhibit-B is dead against him. The very frequent expressions like "Tattvamasi" and Ekam eva advitiyam" put the matter beyond doubt or dispute. Statements such as these made *ante litem motem* by persons of unquestionable and unquestioned authority to speak in these matters, and supported by the oral evidence of Plaintiff's witnesses 2 and 3 make only one conclusion possible. We therefor find on the question of title in favour of the Plaintiff.

This finding takes us to the other plea of the defendant, viz. adverse possession. In a case of this sort the onus of showing adverse possession for the necessary period is on the defendant. We have had our own doubts whether the right claimed by the Plaintiff in this case can at all be wiped out by any amount of adverse possesion. We do not however think it necessary to give any definite opinion on that aspect of the case. The plea of the defendant is this; that although at one period in the history of the world it might have been true that he had been totally subservient to the Plaintiff in thought, word and deed, he had by definite acts of omission and commission declared openly his independence of the Plaintiff's hold, and, form a time beyond human reckoning asserted his individuality; that he has persisted in this course of conduct with openness, hostility, and notorierity for such a length of time that the Plnintiff's right to-day is barred by the Statute of Limitation. With this contention we are not proposed to agree. I am of opinion that the Plantiff has established such a relationship between Himself and the defendant that he latter has no existence apart from that of Plaintiff. They are in fact one and it is the unfortunate illusion of the defendant that had made him think he is not and swear hard that he has broken the identity and stood alone. In this state of affairs it is impossible for the defendant to prescribe for any independent title, even if he should have established his having done so as a matter of fact. The nature of the inter-relation as laid down in Exhibit-B renders it impossible to regard any act of omission on the part of the defendant as in any way hostile to the Plaintiff.

There is yet another answer to this plea. There has been no uniform or uninterrupted enjoyment on the part of the defendant. What all has been established by his evidence is that for short and fitful periods the defendant has tried to set up his independence, but that very soon the plaintiff by some overwhelming phenomenon or other has successfully regained His supremacy and obtained an

acknowledgment thereof from the defendant himself. Exhibit C the Bhagvat Gita is a specific instance where a predecessor in title of the defendant admitted to the Plaintiff what the defendant has now taken upon himself unblushingly to deny. I do not feel called upon to say more on this question. I most unhesitatingly find that the defenant has entirely failed to discharge the heavy burden that lies on him to prove the adverse possession necsary to defeat the Plaintiff's title and accordingly find the point against him.

The above findings dispose of the truth and binding nature of the Plaintiff's claim. The only question that remains is as to the validity of the plaint claim. The major portion of the defendant's argument has been directed to this part of the case. He has tried to show to us that it is opposed to all notions of freedom and self-respect; and that public policy in these days of liberalised views demands a denial of such rights as the one now put forward on behalf of the Plaintiff. Speaking for myself I must state that I was not in the least taken in by these high-sounding pharses and delusive epithets. The defendant has not realised that these are the snares that have come in his way to arrest his progress, the only real progress that should count for him. The illusion has taken hold of him so thoroughly that he has lost to perceive what is the real and ultimate benefit for him; he has lost the sense of proportion which ought clearly to show to him what is eternal and what is ephemeral. Instead, we find that he mistakes his temporary sojourn on earth, which has all the appearance of reality to him, as his only life, devotes all his time and attention to the aggrandisement of this particular period, forgeting that he has really to get rid of this chimera of separateness from the Plaintiff. It is because his notions about truth are so clouded by the comforts and conveniences of the physical body, that not being able to see any distance away from him, his ideas regarding freedom and self-respect are warped. The few successes he may have had over the material world have evidently turned his head and he has mistaken the real scope of things. I have delt at some length on his mental attitude of things and only to show that there is really no point in this contention of his. The relationship claimed by the Plaintiff does not in the least detract from the defendant's freedom of self-respect if those terms are understood in their proper sense. And on this it follows that there is nothing wrong with the validity thereof The mistake lies with the defendant in his outlook; and in our opinion he will be well advised if he comes to a proper understanding of himself and his situation, and will not in future raise false and frivolous plea which undermine his own individuality on a false notion of what he considers to be public policy.

I therefore find on Issue 1 that the right claimed by the Plaintiff is true, valid and binding on the defendant.

Issue 2: There will be a decree declaring the rights of the Plaintiff as prayed for, and for a perpetual injunction against the defendant by which the defendant, his heirs and descendants shall for ever and always be prohibited from acting in any way contrary to, or in derogation of, the rights of the Plaintiff in thought word or deed.

I was prepared to give the Plaintiff his costs, but he did not ask for it; and taking into consideration the mental

hallucination of the defendant which has made him put up a defence to this action I direct that each party to bear his own costs.

Sri Ramanujacharya J. :

I agree in the decree proposed by my Lord from some of his reasonings, however, I beg to differ, and though they have no material bearing on the result of the case, yet considering the vast importance of the question I should like to add a few words of my own. In my opinion the Upanishads filed as Exhibit-B place the case of the Plaintiff beyond doubt. In the view that my Lord the Chief Justice has taken of some of the expressions therein he has felt some difficulty in coming to a conclusion. But as I understand them, they lay down and reiterate the existence of the very relationship which the Plaintiff claims in this suit. Exhibit-B proves beyond doubt the position contended for by the Plaintiff viz. that the defendant is His property whom he can make or unmake. The defendant evidently in the disturbed state of his spiritual outlook has not realised the full force of his defence to this action; for he has given himself the most unenvieble position of a soul-less body or an ownerless property. When in mundane parlance he could claim for his body freedom from the soul which inhabits it, he could in spiritual parlance claim freedom for himself from the Plaintiff. In this view the question of adverse possession could not at all arise in the form propounded by the defendant; for he could at best prescribe only for a limited interest, —an interest with the very limitation which the plaintiff seeks to enforce in this suit. The defendant does not realise that the institution of this very suit is an act of grace on the part of the plaintiff who feels impelled to do so because of the relationship He seeks to enforce. There is no reason why the Plaintiff should come to Court with a false case. In fact I was deeply touched to see the plight of the Plaintiff when He was giving evidence. The extreme solicitude for the spiritual welfare of the defendant and the supreme redemptive love that shone forth from His beautiful eyes then. still linger in my memory. His evidence left no doubt in my mind that He has instituted this action solely to avert the defendant's downfall: for He could well have rest content with the grateful allegiance and whole-hearted love which He gets from persons like His witnesses 2 and 3. But His large-hearted kindness and mercy evidently would give Him no rest till He had redeemed all human beings who dispute His Supermacy, like the defendant before us, and placed all of them on a pedestal with His loving devotees. Having given us the acharya—sthana He has now graciously submitted this dispute for our judgement on the merits of the case, when He could easily have established His claim by an executive fiat. It only remains for me to add that the defendant, if he persists in his self-destructive policy of denying the only help and succour that can come to him, must be set right, and as members of a tribunal with unlimited powers, we feel impelled to give the Plaintiff a decree as He prays for, entirely in the interest of the defendant who is thereby saved from ruin. More than this no one can do. It rests with the defendant to realise his position, and so realising, to brush aside all temporal power and pride as his protector and embrace the one safe and sure method of further progress open to him, to wit, adhere to the Plaintiff as his only saviour.

Sri Madhvacharya, J.:

I agree. It is preposterous on the face of it how the defendent could have engaged the attention of this Court with such a hopeless plea for such a length of time. There is neither merit nor law on his side. The only evidence he has let in is a tissue of falsehood and of self-contradictory statements the only pleas he has raised are the outcome of a sheer spirit of bravado trying to hoodwink the Court with high-sounding phrases. He ought to have been content with his position. As to this: though I differ from my learned brothers, as to its full scope and effect, I recognise the element of slavery and subservience of will in the defendent in regard to the Plaintiff. It is not based on absolute identity as my Lord the Chief Justice would have it, or an inseparable connection as my learned brother has put it, but on the ancient and immutable law of servitude of man to God. To deny it has been unheard of. The case leaves no doubt in my mind that the decree ought to be for the Plaintiff in the terms proposed by my Lord the Chief Justice.

Decree for Plaintiff,

(*Reported by Sri Parasara Bhatta*)

त्वंमेऽहंमे कुतस्तत् तदपिकुत इदं वेदमूल प्रमाणात्
एतच्चानादिसिद्धादनुभवविभवात्सोपि साक्रोश एव ।
काऽक्रोशः कस्य गीतादिषु मम विदितः कोत्र साक्षी सुधीः स्यात्
हन्त त्वत्पक्षपातीस इति नृकलहे मृग्यमध्यस्थवत्त्वम् ॥

We Do For You! ...

Quick & Prompt Service !!

PHOTOGRAPHY

COPYING [Line & Halfton]

EXPOSING (Black & White)

PRINTING (Black & White)

COLOUR

TRANSPARANCY

OFFSET (Dotted Screen)

NEGATIVES

BLOCK MAKING

Line Blocks (Block & White)

Halftone Blocks-Black & White (Upto 100 Screen)

Simple colour lines with Halftone combined from Black & White designs

VKCommercial

Phone: 82723 & 86348

Photographers & Block Makers

365, Pycrefts Road, MADRAS-600 014.

For Prompt and Efficient
Lighterage Service

Please Contact:

Port Shipping Co. Ltd.

5, SYNOGOGUE STREET,

CALCUTTA-1.

Telephone No. 228906

Telegram: "CARGOHAND"

Regd. Office:

14, Netaji Subhas Road,

CALCUTTA-1.

With the compliments of

London Rubber Company (India) Limited

35, Old Trunk Road, Pallavaram,

MADRAS-600 043.

For Quality, Strength and Durability

SANKAR CEMENT

The India Cements Limited

175/1, MOUNT ROAD,
MADRAS-600 002.

Factories : SANKARNAGAR, TIRUNELVELI District.
SANKARIDRUG, SALEM District.

With the best compliments

of:

Four
Square
Kings

INDIA'S

LARGEST SELLING

FILTER KINGS

STATUTORY WARNING:

CIGARETTE SMOKING IS INJURIOUS TO HEALTH

With best compliments of :

EXAMINATIONS ACADEMY

175, Royapettah High Road,
MADRAS-600 014.

We are here to SERVE ambitious young men with our Expert Postal Tution for M.A., M.Com. and I.A.S. and all other competetive Examinations.

With the best compliments of :

M. Sreenivasulu Naidu & Co.,

Shipping & Clearing Agents,

17/20, V. V. Koil Street.
MADRAS-3.

With the best compliments of:

murphy

RADIO & TRANSISTOR

•

LAKHANPAL PVT. LTD.

4/24, ASAF ALI ROAD,

NEW DELHI.

With best compliments from :

Phone : 31688

P.B. No. 2311

M. DOSS BROS.,

Photographers & Dealers,

14, Poonamallee High Road,

Periamet, MADRAS-600 003.

Document copying size to size, Outdoor and Indoor Groups
Passport Portrait — Personal.

A TRAIL WILL CONVINCE YOU ABOUT OUR SERVICE.

HOUSE OF QUALITY STEEL PIPES GALVANISE & BLACK
FOR WATER, STEAM & GAS.

ATMARAM HARISINGH & CO.,

85, Sembudoss Street,

MADRAS-600 001.

Grams : "TUBESKING"

Tel : Office ; 24782
Res. : 71482

Branch Office : 2206, Hill Street, RANIGUNJ, Seconderabad (A.P.)

Best wishes from :

Sah Brothers

603/4, Niranjan,
99, NETAJI SUBHAS ROAD,
BOMBAY-1.

FOR PROMPT SERVICE & QUALITY PRODUCTS :

- Printing, Book Binding, Box Making & other Allied Machinery, Equipment & Materials etc. for the Graphic Industries.
- 'Graphic's' Damping Roller Cleaning Machines.
- 'Graphic's' Rotary Perforating Machines,
- 'Graphic's' Rotary Board Cutters.
- Power Operated Wire Stitching Machin es,

Remember :

GRAPHIC SALES

4E/8, Jhandewala Extn.,
NEW DELHI - 110055,

Phone : 561245

19 , Mount Road,
MADRAS - 600 002.

Phone : 82369, 83688

With the best compliments of :

The Mettur Chemical & Industrial Corporation Limited

Registered Office: METTUR DAM R.S.
(Tamil Nadu)

Manufacturers of :

Caustic Soda
Stable Bleaching Powder
Methyl Chloride
Methylene Chloride
Carbon Terachloride
Chloroform
Liquid Chlorine
Chlorinated Paraffin Wax
Hydrochloric Acid

Potassium Chlorate
Calcium Chloride
Sulphate of Alumina
Chemical Lime
Paint Remover
Common Salt
Vanaspati
Refined Vagetable Oils
Toilet & Washing Soaps,

OUR PRANAMS TO

Sri U. Ve. Ayya Devanatha Thathachariar Swamigal

ON THE OCCASION OF

HIS SATHABHISHEKA

Commercial Goods Transports

(H.O. GUNTUR)

107, Thambu Chetty Street,

P.B. No, 1254, : : MADRAS-600 001

Phone : 24485 / 25748. Grams : ABLETRANS

★

FLEET OWNERS AND TRANSPORT CONTRACTORS

With best compliments of :

Telephone : 21760

United Sales Corporation

Iron & Steel Traders

70/71, SEMBUDOSS STREET,

MADRAS-600 001.

Read Ramayana Everyday and Follow the
Foot Prints of Rama :

1. VALMIKIS GUIDE TO GOOD LIFE.
   (English and Sanskrit) (Rs. 12/- Postage Rs. 3/-)
2. கம்பன் காட்டும் வாழ்க்கை நெறி.
   (தமிழ்) Rs. 7-50 Postage Rs. 3/-)

FOR THOSE WHO ORDER FOR BOTH

The Books Free வாழ்க்கைத் துணைவன் p p. 286 (Sanskrit and Tamil)
Compilation from Valmiki Ramayana.

For copies write to author :

S. V. PARTHASARATHY, M.Sc.,
17, Venkataratnam Nagar, **ADYAR, MADRAS-20.**
(Remit Cost in Advance: No VPP)

Also Read the following Books by the Same Author.

SUGARCANE IN INDIA Rs. 70/-
CYTO-GENETICS AND PLANT BREEDING Rs. 37-50

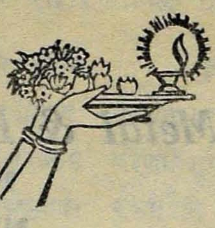

Bangur Brothers Limited

EXPORTERS OF JUTE GOODS

14, NETAJI SUBHAS ROAD,

CALCUTTA-700 001

Gram : GUNYEXPORT

Telex : 7538

Phone : 22-6861 (10 lines)

With best compliments from:

Allied Metal & Engineering Works

29, Okhla Industrial Estate,

NEW DELHI - 110020 (India)

MANUFACTURERS OF SPECIALISED EQUIPMENT
FOR TYRE INDUSTRY.

With best compliments of:

KARTHIKEYAN & CO.

Publishers & Book-Sellers,

14, Peters Road,
MADRAS - 600 014.

॥ श्रीः ॥

श्रीदेशिकविशिष्टाद्वैतदर्शनम् ।

(श्री. उ. वे. पण्डितराज देशिक तिरुमलै ताताचार्यस्वामिनः ।)

नाथोपज्ञं प्रवृत्तस्य बहुभिर्यामुनेयप्रबन्धै रुपचितस्य, यतीन्द्रैः सम्यक् त्रातस्य, अखिलतमःकर्शनस्य, अस्मद्दर्शनस्य विशिष्टाद्वैतमिति व्यवहारः श्री सहस्रनाम भाष्ये दृश्यमानः तत्कर्तृभिः श्री पराशरभट्टपादैः इदम्प्रथमतया कृत इति भाति । विशिष्टाद्वैतपदस्य विग्रहं प्रति अस्ति अभिप्रायभेदः । विशिष्टं च विशिष्टं च विशिष्टे, तयोः अद्वैतं, अभेदः, ऐक्यं, विशिष्टाद्वैतमिति बहुभिरुक्तं श्रुतमस्माभिः । न विद्यते द्वैतं यस्य तत् अद्वैतं ब्रह्म । विशिष्टं च तत् अद्वैतं च विशिष्टाद्वैतमिति श्रीमत् अहोबिलमठदिव्यास्थाने द्विचत्वारिंशपट्टे मूर्धाभिषिक्ताः श्रीलक्ष्मीनृसिंह-पादुकासेवक श्रीवण्शठकोप श्रीरङ्गशठकोपयतीन्द्र महादेशिकस्वामिशरणा अवोचन् । विशिष्टस्य अद्वैतं अभेदः ऐक्यं द्वितीयरहितत्वं, इत्यपि युज्यते । प्रथमप्रकारे कारणावस्थं कार्यावस्थं च ब्रह्म एकमेवेति कार्यकारणयोरनन्यत्वप्रतिपादने तात्पर्यमभिव्यक्तं भवति । द्वितीयप्रकारे ब्रह्मएकमेवेति अभ्युगम्यते । किं तु तत् विविधविभूतिविग्रहकल्याणगुणादिरूपानन्तविशेषविशिष्टमिति निर्गुणब्रह्मवादिमतान्तरवैलक्षण्यं असन्मतस्य प्रकाशितं भवति । तृतीयप्रकारे विशिष्टमेकमेव तत्वं, न तु तदनन्तर्भूतं स्वतन्त्रं अस्वतन्त्रं वा पृथक् तत्वान्तरमस्तीति तत्वपरिच्छेदः कृतो भवति एते त्रयोऽप्यर्थाः उपपन्नाः, आचार्याणां सम्मताश्च ।

वैशेषिकोक्तरीत्या कार्यस्य कारणादन्यत्वे ब्रह्मद्वैतं प्रसज्येत, अद्वैतं भज्येत । अत आरम्भणाधिकरणसिद्धान्तरीत्या कारणावस्थं कार्यावस्थं च ब्रह्म एकमेवेति दृढं प्रतिपत्तव्यम् । न निर्विशेषं ब्रह्म अपि तु विशिष्टम् । विशिष्टमिदं कार्यकारणावस्थाभेदेन न भिद्यते, अपितु सर्वावस्थाविशिष्टं एकमेव भवति । ईदृशमिदं एकमेव तत्त्वं, न तु ततो बहिर्भूतं किमपि वस्तु अस्तीत्ययं औपनिषदः सिद्धान्तः । एवं उपदेष्टुं प्रवृत्ता उपनिषदः उपदेशप्रकारान् बहून् अवलम्बन्ते । "असद्वा इदमग्र आसीत्", "सदेवेदमग्र असीत्, ब्रह्म वा इदमग्र आसीत्" "आत्मा वा इदमग्र आसीत्" "सर्वं खल्विदं ब्रह्म" इदं सर्वं यदयमात्मा" इति, तत्र अयमप्येकः प्रकारः यत् यस्मिन् एकस्मिन् विज्ञाते सर्वं विज्ञात भवति तद् ब्रह्मेति प्रतिपादनम् । अत्र एकविषयकविज्ञाने सति सर्वविषयक ज्ञानान्तरमुत्पद्यत इति नार्थः । अपि तु सर्वं तद्विज्ञाने विषयीभूतमेव । अविषयभूतं न किञ्चिदस्तीति ।

अत्र विमर्शं कुर्वन्ति । जगत्कारणत्वलक्षणकं ब्रह्म किं ब्रह्मेति जिज्ञासायां जगत्कारण यत् तद् ब्रह्मेति तस्य लक्षणमुच्यते । अनेन लक्षणेन ब्रह्म ज्ञातं भवति । सर्वजगत्कारणं वस्तु किञ्चिदस्ति । तद् ब्रह्मेति । ब्रह्म न स्वरूपत एव जगत्कारणं, अपितु

* कीलक संवत्सरे प्रकाशित 'तुप्पुलमलर' ग्रन्थात् उद्धृतम् (सं-कः)

सूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टम् । एवं च अनेन लक्षणेन सूक्ष्म चिदचिद्विशिष्टब्रह्मज्ञानं जायते । तत्र कार्यस्य स्थूल चिदचिद्विशिष्टब्रह्मणो न विषयीभावः । तथासति एक विज्ञानेन सर्वविज्ञानसम्पत्तिवचनं कथं घटत इति ।

अत्राहुराचार्याः । कारणात् अनन्यत् कार्यमित्युक्तम् । तथा सति कारणविषये ज्ञाने ततोऽनन्यत् कार्यमपि विषयीभूतमेवेति किमत्र सङ्कटम् । स्थूलावस्थाविशिष्टं हि कार्यम् । नच सूक्ष्मावस्थाविशिष्ट कारणज्ञाने स्थूलावस्थाया विषयत्वम् । अतः सङ्कट मिति चेन्न । कारणवस्तुविज्ञानेन सर्वस्य कार्यवस्तुनो विज्ञातत्वोक्तेः । अवस्थाया वस्तुधर्मत्वेऽपि वस्तुत्वा भावेन तस्या अज्ञातत्वेऽपि क्षतिविरहात् । न हि कार्यवस्तु यत् किमपि कारणभूतविशिष्टवस्तुज्ञानेन अगोचरीकृतं सम्भवति । इह वस्तिवति द्रव्यं ग्राह्यम् । उपादानोपदेय द्रव्यैक्योपपादनीया हि एकविज्ञानेन सर्वविज्ञानप्रतिज्ञा । अतः सर्वद्रव्योपदानकारणे एकस्मिन् विज्ञाते तदनन्यत्वात् उपादेयं सर्वं द्रव्यं विज्ञातं भवतीत्येतदवगमे नास्ति कश्चन क्लेशः । अवस्थाया अद्रव्यत्वात् तस्या विज्ञातत्वं नाभिप्रेतं, न चोपपादनीयम् । यदुक्तमुपनिषद्भाष्ये—ब्रह्मस्वरूपे ज्ञाते विकाररूपस्य कृत्स्नस्य प्रपञ्चस्य ब्रह्मसत्तयैव सत्तावत्त्ववत् तद्ज्ञानस्यैव ज्ञातत्वाश्रयत्वात् ज्ञातत्वं सिद्धमिति तत्र विकाराणां ज्ञातत्वं अस्तीत्येव पर्यवसानं भवति । तद्ज्ञाततयैव ज्ञाततत्वमित्यस्य हि तद्ज्ञातत्वातिरिक्तं ज्ञातत्वं नास्तीत्येवार्थः ।

अत्रेदं भाति । "कस्मिन्नु भगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवति " इति "आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्या विज्ञानेन सर्वमिदं विदितं इति च सर्वमिदमिति निर्दिश्य कृत्स्नस्य कार्यजातस्य विज्ञातत्वोक्त्या इदं विज्ञातत्वं मुख्यवृत्त्या यथा उपपादितं भवति तथा एकविज्ञानस्वरूपमभ्युपगन्तव्यम् । ईदृशप्रश्नोत्तरतयावा, प्रतिज्ञोपपादकतया वा एकविज्ञानं उपदिश्यमानं न कारणस्वरूपमात्रविषयकं दृश्यते । "तथाऽक्षरात् सम्भवती ह विश्वम्," "ब्रह्म तं परादात् योऽन्यत्रात्मनो ब्रह्म वेद" "तदैक्षत बहुभ्यां प्रजायेयेति तत् तेजोऽसृजत" "सन्मूलाः सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः" इति सर्वकार्यकारणयैव परमात्मन उपदेशात् । सत्यं ज्ञानमनन्तमिति स्वरूप लक्षणोपदेशस्थलेऽपिहि "तस्माद्वा एतस्मात्" इत्यारभ्य सर्वप्रपञ्चकारणत्वं ब्रह्मण विस्तरेणोपदिश्यते । न हि कार्यज्ञानं विना कारणज्ञानं सम्भवति, न च स्वरूपज्ञानमात्रेण सूक्ष्मचिदचिद्विशिष्ट ब्रह्मज्ञानमात्रेणवा सर्वमन्यत् ज्ञातं भवतीतिशास्त्रेणोच्यत इति ज्ञापकं किञ्चिदस्ति । प्रत्युत दृष्टान्तः सर्वकार्यकारणतया विज्ञानमेव एकविज्ञानतयाऽभिमतं ज्ञापयति । "यथा सोम्य एकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृण्मयं विज्ञातं स्यात्" इति प्रथमं सर्वमृण्मयविज्ञान मुक्त्वा ततः "वाचारम्भणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमिति कार्याणां मृत्तिकात्वज्ञानमेव हि सर्वम् मृण्मयविज्ञानमित्यावेदयति । एतदनुगुणतया च उपरि "ऐतदात्म्यमिदं सर्वम्" इत्यादि वदति । अतः "विशिष्टमेकं तत्वम् । तदेकमेव सूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टं कारणम् । स्थूलचिदचिद्विशिष्टं कार्यम्" इतीदमेव विज्ञानं एकविज्ञानं उपनिषदभिमतम् । तत्रावस्थानामपि सर्वासां सामान्यतो विषयत्वात् सर्वं विज्ञानं तत् भवतीति न किमप्यनुपपन्नम् । स्वरूप मात्रस्य उपादानत्वमिच्छतामपि मते तद्विज्ञानेन सर्वविज्ञानं कथञ्चिदुपपादयितुं शक्यमित्यभिप्रायेण बहुवदतामप्याचार्याणां वस्तुतः उक्तरीत्या तदुपादानमेवाभिमतमिति अन्ते "यद्वा" इत्यादिना विशिष्टयोः कार्यकारणभावप्रतिपादनादवगम्यते ।

तदेवं विशिष्टमेकं तत्त्वमिति स्थितिः। अस्य ज्ञानं सम्पाद्य भक्तिप्रपत्त्योरन्यतररूपं हितमनुष्ठाय परमेव्योम्नि भगवच्चरणारविन्दकैङ्कर्य जनकनिरवधिकातिशयानन्दानुभवात्मक मोक्षाख्यः उत्तमः पुरुषार्थः प्राप्तव्य इति वेदान्ता उपदिशन्ति। इदमस्माकं दर्शनम्। सन्ति बहूनि दर्शनान्तराणि। तानि सर्वाणि अपेक्ष्य अस्मद्दर्शनस्य यद्वैशिष्ट्यं तद् विशदयति श्रीदेशिकः—

दृष्टेऽनह्नुत्यभावादनुमितिविषये
लाघवस्यानुरोधात्
शास्त्रेणात्रसेये विहतिविरहिते
नास्तिकत्वप्रहाणात्।
नाथोपज्ञं प्रवृत्तं बहुभिरुपचितं
यामुनेयप्रबन्धैः
त्रातं सम्यग्यतीन्द्रैरिदमखिलतमः
कर्शनं दर्शनं नः॥

इति। प्रमाणैः तत्त्वावगतिः। तानि त्रीणि, प्रत्यक्षं, अनुमानं, शास्त्रमिति। अन्ये दार्शनिकाः इमानि त्रीण्यपि स्वस्वाभिमतपदार्थस्थापनसंरम्भेण तिरस्कुर्वन्ति, न यथावदङ्गीकृत्य तदनुरोधेन तत्त्वनिष्कर्षं कुर्वन्ति। नैवमस्मद्दर्शनप्रवर्तका महान्तः। आप्ततमा हि इमे। योगी श्रीनाथमुनिः। तत्पौत्रो यामुनमुनिः। तस्य प्रशिष्यो यतिसार्वभौमः। सर्वे भगवदनुग्रह विशेषपात्रभूताः। इत्थं प्रमाणपरिशुद्ध्या प्रमातृवैलक्षण्येन च अस्मद्दर्शनं अखिलतमःकर्शनम्। तत्त्वहितपुरुषार्थेषु अज्ञानसंशय विपर्ययान् उच्छिनत्ति। यथार्हं उपायप्रतिबन्धकानां, प्राप्तिप्रतिबन्धकानां च पापानां निवर्तनद्वारा निश्श्रेयसं प्रापयति।

अत्र रसिकाः प्राहुः। नाथमुनिभिः प्रवर्तितत्वात् इदं दर्शनं नाथदर्शनमिति समाख्यामर्हति। यामुनमुनिभिर्वर्धितत्वात् यामुनदर्शनमिति च। एवं रामनुजमुनिभिः संरक्षितत्वात् रामानुजदर्शनमित्यपि। इति श्रीदेशिकस्याभिसन्धिरिह स्थितो भाति। एतदनुसृत्य 'दर्शनं नः' इति प्रयोगस्वारस्यमवधाय च देशिकदर्शनमित्यपि समाख्यां इदमर्हतीति अस्माभिः प्रतिपत्तव्यमिति। युक्तमेतत्। प्रथमं नाथदर्शनमासीत्। तद्वदेव महाप्रभावे यामुनमुनौ अवतीर्णे यामुनदर्शनमभवत्। ततो रामानुजदर्शनम्। एवं दर्शनस्य उत्तरोत्तरं परिष्कारकारिणि महापुरुषे अवतरति सति दर्शनं कृतज्ञैः अभिज्ञैश्च शिष्यजनैः तत्तन्नाम्ना समाख्यायते। अनेन क्रमेण नाथादिवदेव महावैभवशालिनी श्रीदेशिके कृतावतारे देशिकदर्शनाभिधानं हि अस्य दर्शनस्य अत्यन्तमुचितम्। श्लोकस्य उत्तरार्धमपि एवमस्माभिरनुसन्धीयमानं युज्येत—

नाथोपज्ञं, प्रबन्धैर्बहुभिरुपचितं
यामुनेयैर्यतीन्द्रैः।
सन्त्रातं देशिकैः सुस्थिरमखिलतमः
कर्शनं दर्शनं नः॥

इति। अन्ततः तत्त्वहितपुरुषार्थेषु सम्भवतः सर्वान् अज्ञानसंशयविपर्यासान्, तथा परैरुद्भावितान् उद्भावनीयांश्च आक्षेपान् सर्वान् निराकृत्य दर्शनमिदं सुप्रतिष्ठितं कृतवान् हि श्रीदेशिकमणिः।

आपादचूडमनपायिनि दर्शनेऽस्मिन्
आशासनीयमपरं न विपक्षहेतोः।

इतीमां स्थितिं अस्मद्दर्शनस्य सम्पन्नां कर्तुं को नामान्यः प्राभविष्यत् यदि श्रीदेशिको नावातरिष्यत् । न परं शतदूषणी परमतभङ्ग प्रभृतिषु परपक्षप्रतिक्षेपैः न्यायपरिशुद्धिन्यायसिद्धाञ्जनतत्त्वमुक्ताकलापसर्वार्थसिद्धि प्रभृतिषु प्रमाणाप्रमेयनिष्कर्षैश्च, अपितु श्रीमद्रहस्यत्रयसारादिषु श्रीमान्, नारायणः परतत्वमिति निरूपणेन, प्रपत्तेरुपायत्व प्रतिष्ठापनपुरस्सरं अनितरसुकरेण तत्प्रयोग निष्कर्षकरणेन, मुक्तिकालीनभगवदनुभवप्रकार विशदवर्णनेन च सिद्धान्तमिमं सर्वजन हृदयङ्गमं अकरोत् श्रीदेशिकः । अतः अद्यतनं विशिष्टाद्वैतं श्रीदेशिकविशिष्टाद्वैतं भवतीत्यत्र किं नाम सन्देहस्य कश्चिदस्ति अवसरः ।

"जयति यतिराजसूक्तिः
जयति मुकुन्दस्य पादुकायुगली ।"
तदुभयधनस्त्रिवेदी-
मवन्ध्ययन् जयति देशिकः श्रीमान् ॥

—: * :—

Heartiest Felicitations From:

GLOSTER CABLES

A Division of:

M/s. FORT GLOSTER INDUSTRIES LTD.

31, Chowringhee Road,
CALCUTTA-16

Tel. No : 24-8?41 (5 lines) Telex No. 7184 Grams: "GLOSCAB"

GLOSTER CABLES : Serve the Nation with extra super dependable properties for tropical conditions.

GLOSTER CABLES : Are known the world around.

GLOSTER CABLES : Conserve and earn valuable Foreign Exchange for our Nation.

GLOSTER CABLES : Range of product is vast, with specialisation in Railway Signalling Cables, Mining & Trailing Cables, Industrial and Town Lighting Cables, Silicon Cables for high temperature operations.

WORKS : **FORT GLOSTER INDUSTRIES LTD.**
Cable Works, P.O. For Gloster (Dist. Howrah) W B.
Telephone No. 613-345

आचार्यमहिमा

के. रघुनाथः,

(गङ्गानाथझा केन्द्रीय संस्कृतविद्यापीठम्, इलाहाबाद)

आचिनोति हि शास्त्रार्थान्,
आचारे स्थापयत्यपि ।
स्वयमाचरते यस्मात्
तस्मादाचार्य उच्यते ॥
साक्षान्नारायणो देवः
कृत्वा मर्त्यमयीं तनूम् ।
मग्नानुद्धरते लोकान्
कारुण्याच्छास्त्रपाणिना ॥

परमात्मा नारायणः लोके धर्मप्रतिष्ठापनाय अनेक प्रकारेणावतरति । प्रह्लादपरित्राणाय नरसिंहावतारं स्वीकृतवान् । महाबलेरनुग्रहाय वामन त्रिविक्रमावतारौ स्वीचकार । नरसिंहावतारे नास्तिकाग्रेसरं हिरण्यकशिपुं विनाश्य; आस्तिकाग्रेसरं प्रह्लाद मरक्षत् । प्रह्लादः आस्तिकाग्रेसरो भूत्वा हिरण्यकशिपोर्मन्दिरे विद्यमाने स्तम्भेऽपि परमात्मनोऽस्तित्वं अजानात् । कस्मादस्मिन् स्तम्भे परमात्मा न दृश्यते इत्येवंविधस्य हिरण्यकशिपोः प्रश्नस्य उत्तरमदात् प्रह्लादः 'दृश्यते' इति ।

भो पितः ! ऐश्वर्याद्यहङ्कारेण कवलीकृते भवतश्चेतसि परमात्मतत्वं न प्रकाशते । नारदस्यानुग्रहेण मातुः गर्भस्थस्यापि मम परमात्मनो ज्ञानमुत्पन्नम् । यदा भवान् तपसेऽगच्छत्, तदा इन्द्रेण गर्भिणी मन्माता गर्भनाशनाय नीता । तदानीं नारदः इन्द्रं प्रतिरुध्य तं प्रति भो इन्द्र ! अस्याः गर्भस्थश्चेतनः महाभागवतो भविष्यति । अत एनां मा मारय, इत्युक्त्वा स्वाश्रमे मन्मातरं स्थापयित्वा मामुद्दिश्य मन्मात्रे परमात्मस्वरूपमुपदिदेश । अतः नारदानुग्रहजनितज्ञानेन परमात्मानमहं सम्यग्जानामि । मज्ज्ञानं दर्शनसमानाकारभक्तिरूपेण परिणनाम । मया परमात्म स्वरूपं सर्वदा दृश्यते । भवान् भवद्गृहस्थं स्तम्भं स्तम्भरूपेण पश्यति । नारदानुग्रहादहं परमात्मरूपं पश्यामि । यथा जडशरीरं जीवात्मना विना स्थातुं न शक्नोति तथा जडस्तम्भोऽपि परमात्मनस्सङ्कल्पेन विना एवमात्मभूत परमात्मस्वरूपेण विनापि स्थातुं न शक्नोति । अतः आचार्यभूतनारदानुग्रहाद् भवन्मन्दिरस्थस्तम्भेऽपि परमात्मस्वरूपमेव मया दृश्यते ।

अयमेव विषयः वेदान्तसूत्रैः भूमाधिकरणे प्रतिपादितः । प्रह्लादसमानैः भागवतोत्तमैः परमात्मा सर्वत्र दरीदृश्यते । अर्थमिममाचार्योत्तमाः व्यासमुनयः भागवते एवमवोचन्—

सत्यं विधातुं निजभृत्यभाषितं,
व्याप्तिं च भूतेष्वखिलेषु चात्मनः ।
अदृश्यतात्यद्भुत रूपमुद्वहन्,
स्तम्भे सभायां न मृगं न मानुषम् ॥ इति ॥

"नेतिनेति" इति ब्रुवन्त्यः उपनिषदोऽपि प्रतिपादयन्तीममेवार्थम् । परमात्मनस्स्वरूपं केवलदेवादिशरीरमित्यपि न निर्णेतुं शक्यम् । केवलमनुष्यादिशरीरमेव परमात्मनः स्वरूपमित्यपि न निर्णेतुं शक्यम् । परमात्मा

अघटितघटनासामर्थ्यात्, कालदेशानुसाराच्च विचित्रशरीरादिकं प्राप्तुं शक्नोति । विचित्रमृगमनुष्याकृत्या मृगात् मनुष्याच्च मरणाभावं वृतवतो हिरण्यकशिपोरज्ञानमशक्तिञ्च प्रकटीकृत्य तद्वधेन तस्यानीश्वरत्वं प्रकटीचकार । स्वस्मिन् महाविश्वासं कृत्वा शरणं गतवतो भागवतोत्तमस्य प्रह्लादस्य स्वस्मिन् दृढभक्तिमुत्पादयामास ।

अनेन वृत्तान्तेन जीवस्य लक्षणं दासत्वमेव, नतु स्वामित्वम् । स्वामित्वं तावत् स्वस्यैवासाधारण लक्षणमिति प्रकटीचकार । तत्त्वमिदं सम्यक्ज्ञापयितुं; व्यासाचार्याः स्वरचित विष्णुसहस्रनामे "लोकस्वामीत्रिलोकधृक्" इत्यवर्णयन् । अतः लोकस्वामित्वं परमात्मनोऽसाधारणं लक्षणमिति विज्ञायते । यथा शरीरस्य स्वामी 'आत्मा' भवति, तथा प्रपञ्चरूपशरीरस्य स्वामी परमात्मा भवति । अतः प्रपञ्चवृद्ध्या स्ववृद्धिं मन्यमानः परमात्माऽवोचत् — 'एकोऽहं बहुस्याम्' इति ।

यथा जीवात्मा स्वशरीरस्य वृद्ध्यादिकं स्ववृद्ध्यादिकं मत्वा व्यवहारं करोति—'स्थूलोऽहं' कृशोऽहं इति, तथा प्रपञ्चरूपस्वशरीरस्य वृद्धिं स्ववृद्धिं मत्वा परमात्मा व्यवहारं करोति—'एकोऽहं बहुस्याम्' इति । परमात्मनः शरीरभूतत्वात्, जीवात्मा जडसमानः भवति । परमात्मा तु सर्वज्ञः ।

सः स्वेच्छया अवतारं करोति । जीवस्तावत् जडः रूपकर्मपरतन्त्रो भवति । अतः जडकर्म—नियाम्यत्वाज्जडतुल्यो भवति । सर्वदा कर्मविनिर्मुक्तभगवान् शरणागत्याजीवात्मानं कर्मभ्यो विमुक्तं करोति । अतः कर्मबद्धानां जीवात्मनां मुक्तये शरणागतिं विना नान्योपायोवर्वते ।

यथा जडः आत्मस्वरूपं अहं परमात्माधीनः इति न जानाति, तथा जीवात्मा चात्मनः स्वरूपं अहं परमात्माधीनः इति न जानाति । अत एवोपनिषद् जीवात्मानमज्ञं वदति—"ज्ञाज्ञौ द्वावजावीशनीशौ" इति । अतः गीतायामर्जुनं प्रति जीवात्मनः पारतन्त्र्यं भगवान् प्रकटीचकार ।

अत एवानेकप्रकारेणावतारं कृत्वा एतादृशं तत्त्वमुपदिष्टवन्तौ शेषिदम्पती । अतः वेदान्तदेशिकः कमलागृहमेधिनमेवाद्यं गुरुमवोचत्—

'कमप्याद्यं गुरुं वन्दे कमलागृहमेधिनम्' तथा शेषायुष्यपि शेषिदम्पति दया दीक्षामुदीक्षामहे" इति ।

तद्वत् सदाचार वसिष्ठ समानेभ्यः श्रीमन्नृसिंहार्यमहाशयेभ्यः अधिगततर्कमीमांसादिसामान्यशास्त्राः अस्मदाचार्यपादाः श्रीमन्तः देवनाथाचार्याः, नृसिंहार्यानुग्रहोपबृंहित वेदान्तशास्त्राः, दिगन्तविश्रान्त कीर्तयः श्रं त्रियावासभूत 'नावल्पाक' पुण्यभूमिमलङ्कुर्वन्तस्सर्वदा स्वाध्यायप्रवचनाख्य महातपसा, "कुर्वन्नेवेहकर्माणि जिजीविषेत् शतं समाः" इत्युपनिषदुक्तप्रकारं स्वजीवनं शब्दब्रह्मानुभवेन आनन्दमयं यापयन्तः अस्मादृशान् छात्रसमूहानुज्जीवयन्तश्च वर्तन्ते ।

यथाऽस्मदाचार्यपादाः श्री निगमान्तमहादेशिकाः अनुरूपधर्मपत्न्या सह गृहस्थधर्मेणैव स्वजीवनं यापयन्तः शेषिदम्पतिसमानाः आसन्, तथैवास्मदाचार्यपादाः श्रीमन्तः देवनाथाचार्या अपि अनुरूप धर्मपत्न्या सह सत्कर्माणि कुर्वन्तः 'शतं समाः जेजीयन्ताम्' इति भगवच्छरणारविन्दे अस्मत्प्रार्थनां समर्पयामः ।

—:*:—

श्रीः

श्रीशताभिषेकपञ्चकम्

[रचयितारः — श्रीमदुभयवे. विल्लूर नडादूर आशुकविसार्वभौम श्रीनिधिस्वामिनः]

कम्बूत्फुल्लकपोलबालककृतस्तोत्रावलीतोषितः
जम्बूद्वीपकृतावतार निवहप्राप्तातिकीर्त्युज्ज्वलः ।
अम्बूत्पन्नसमानलोचनयुग श्रीः श्रीनिवासो विभुः
जम्बूपाकनिवासजातपुलको देवस्तनोतु श्रियम् ॥ 1 ॥

कोद्राङ्गीत्नलभामिनीं विरहितां मातुर्भगिन्या गृहे
वाल्मीकिश्शुचिराततान स च किं ? कुत्र स्थितस्सुन्दरः ? ।
किं तेते करुणारसार्द्रहृदयो देवार्थमम्भोनिधौ
यः प्रश्नोत्तरमध्यवर्णघटितस्तस्मै नमस्कुर्महे ॥ 2 ॥

वेदो यस्य वशे निजाङ्गसहितस्स्वान्तान्वितो वर्तते
तत्कीर्त्यो भुवि वेदनाथ इति हि स्वामी प्रमादाज्जनैः ।
उक्तोऽभूदिह देवनाथ इति किं नैव प्रमादोऽत्र नः
वेदस्यैव स्मृतिर्जनैरनुसृता यत्पश्यकः कश्यपः ॥ 3 ॥

नावल्पाकसभा कृता सुकृतिभिः श्रीदेवनाथोत्सवे
श्रीमन्नाकसभैव यत्र विबुधाः श्रीदेवनाथाग्रतः ।
जीवानन्दकृतो विभान्ति सततं सोऽयं किलार्थस्स्फुटः
प्रत्याहारविदां मनस्स्थयतिराट् धीरार्थसारस्पृशाम् ॥ 4 ॥

श्रीदेवनाथार्यशताभिषेके सतां निधिः श्रीशतपत्रनेत्रः ।
श्रीदेवदेवी शतपत्रवासा शताधिकं मंगलमातनोतु ॥ 5 ॥

अपि च,

न्याय्यान्मार्गादीषदप्यच्युतो यः
* रय्या नेतुं यस्य चेतो न शक्यम् ।
अय्यास्वामी स्वाश्रमः ब्रह्मवादी
ठ मय्यानन्द्यो भातु सानुग्रहोऽयम् ॥ 6 ॥

इति श्रीमदाशुकविसार्वभौमस्य कृतिषु
शताभिषेक पञ्चकम् ॥

* रय्या — अर्थेन इत्यर्थः ॥
ठ मय्यानन्दयः — मयि आनन्दयः इति पदविभागः ॥

With best compliments from :

Phones : 383907, 383172 Gram : DELCOREMY Telex : 2981 "SANGRAJ"

Amrit Petro-Chemical Industries

Manufacturers of :

"SUPER" HYDRAULIC BRAKE FLUID"

Regd. Office :
DHUN MANSION,
20, A, Gokhale Street,
BOMBAY-400 004.

श्रीः

आचार्यपञ्चरत्नम्

[विजयङ्गुप्पम् तिरुमलै नल्लान् चक्रवर्ति
वि. श्री रङ्गनाथाचार्यः, प्रयागः]

श्रीमन्नाथमुनीन्द्रयोगिजनुषा लब्धप्रतिष्ठे वरे
वेदाधीतिपरायणे शतमखानुष्ठानधन्ये शुभे ।
श्री शैलान्वय उत्तमे जनिरभूदय्या नृसिंहाभिधस्या-
चार्यस्य समस्तशास्त्रनिरतप्रज्ञावतो धीमतः ॥

तस्मात् श्रीकमलायुतादुद्भवद्दीपात्प्रदीपो यथा
शिष्याज्ञानतमो निबर्हणपटुः स्वज्ञानभासा सदा ।
सर्वैरात्मगुणैस्सुशोभितमनाः श्रीदेवनाथाभिधः
नावल्पाकसमाह्वये बहुविदां ग्रामे यशोभूषिते ॥

बाल्ये सम्प्राप्तवेदः समधिगतमहाकाव्यतत्त्वार्थबोधः
शश्वत् सत्तर्कशाणोल्लिखितनिशितधीर्व्याकृतिज्ञानपूर्णः ।
तन्त्रे जैमिन्युपज्ञे सुविशदगहनाधीतिविख्यातकीर्तिः
शास्त्रे धर्माभिधेऽपि प्रगुणमतिरयं देवनाथो विभाति ॥

काव्यं शास्त्रं च सर्वं यदधिगमनिमित्तेन सर्वोऽप्यधीते
या वेदान्तेषु गीता पुनरपि जननं या निरुन्धेऽतिहेयम् ।
या विद्या देवनाथप्रथितपदयुगं प्रापयन्ती चकास्ति
तस्याः पारङ्गतोऽयं गमयति कृपया शिष्यवर्गान् विशिष्टान् ॥

तस्याशीतिसमोत्सवः प्रचलति प्राज्ञस्य लक्ष्मीयुजः
शुद्धाचारविभूषितस्य विबुधस्यास्मादृशां भाग्यतः ।
नावल्पाकविराजमानभगवान् श्री श्रीनिवासो हरिः
तस्मै यच्छतु सर्वमेव भविकं सम्प्रार्थितो मादृशैः ॥

विद्याविद्योतमानानां नाथो विद्यार्थिनां यतः ।
अतोऽयं विबुधश्रेष्ठैः देवनाथ इतीर्यते ॥

—:*:—

श्रीः

श्री देवनाथमङ्गलाष्टकम्

[नावल्पाक्कं N. S. रामानुजताताचार्यः, तिरुप्पति]

हयग्रीवाहीन्द्रनाथदेशिकानामनुग्रहात् ।
लब्धावतारो यस्तस्मै देवनाथाय मङ्गलम् ॥ १ ॥

स्वतातश्रीनृसिंहार्याल्लब्धमन्त्राय सूरये ।
तत्पादाब्जप्रणयिने देवनाथाय मङ्गलम् ॥ २ ॥

नृसिंहतातयाचार्यसकाशादधिजग्मुषे ।
तर्कं तन्त्रं च गुरवे देवनाथाय मङ्गलम् ॥ ३ ॥

नृसिंहार्यगुरुप्राप्तवेदान्तद्वयसम्पदे ।
अधीतसाङ्गवेदाय देवनाथाय मङ्गलम् ॥ ४ ॥

बाल्यात् प्रभृति यः सूरिः पञ्चकालपरायणः ।
अच्युतसदाचारस्तस्मै भवतु मङ्गलम् ॥ ५ ॥

न्यायव्याकृतिमीमांसाकाव्यादिग्रन्थपाठनम् ।
बहुभ्यः कुर्वते मोदात् देवनाथाय मङ्गलम् ॥ ६ ॥

श्री भाष्यादिप्रवचनं सच्छिष्येभ्यः प्रकुर्वते ।
गुणानां निधये तस्मै देवनाथाय मङ्गलम् ॥ ७ ॥

अनेक शिष्यसम्पन्नः परमैकान्तिनां वरः ।
वैराग्यशीलो यस्तस्मै देवनाथाय मङ्गलम् ॥ ८ ॥

देवनाथ गुरुप्राप्तबोधेन कृतमष्टकम् ।
रामानुजाख्यदासेन श्रेयसे भूयसेऽस्त्विदम् ॥ ९ ॥

—:*:—

श्रीमते देवनाथताततयार्य महादेशिकाय नमः

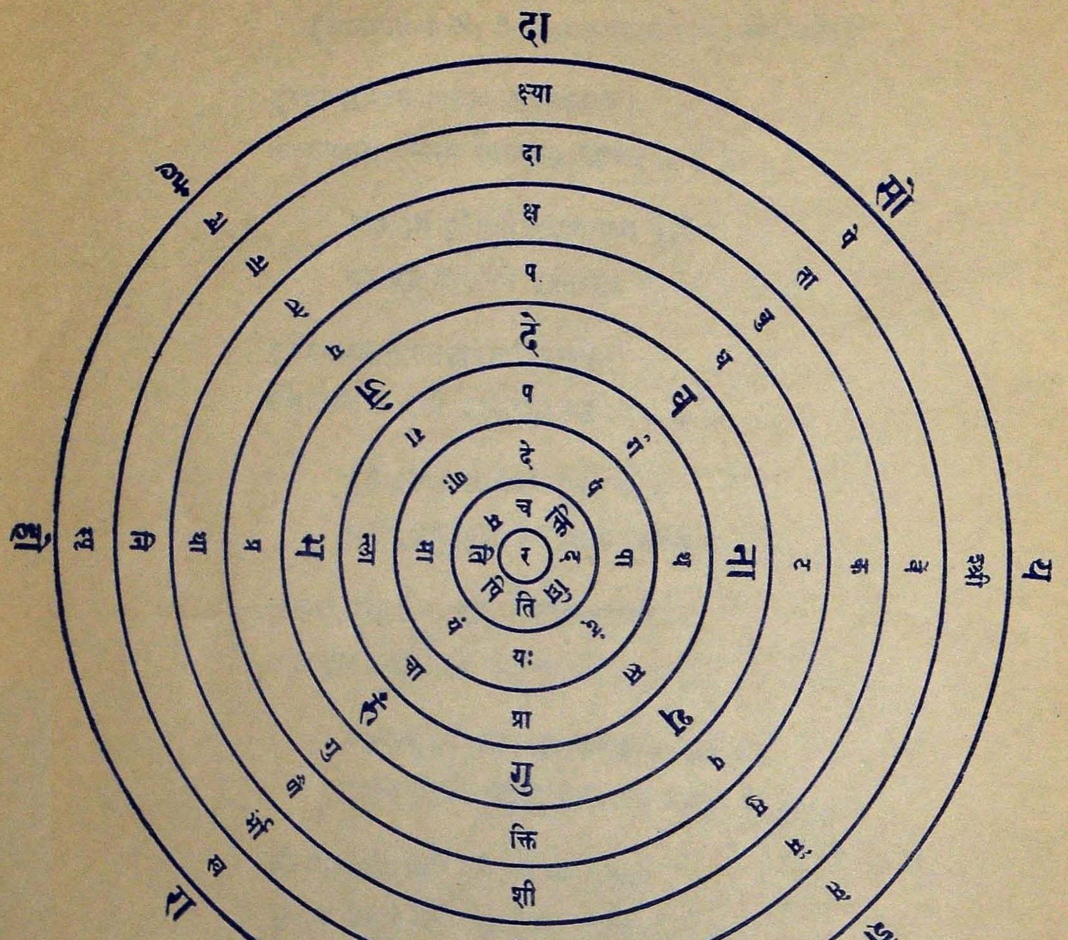

अष्टारचक्रबन्धः

श्रीमते देवनाथ तातयार्य महादेशिकाय नमः

·நா. व. यज्ञवराहः

By Dr. V. KANNAN M.Sc., M.Phil., Ph.D. Madurai University

जडात्मतनयो बुधः बत कविस्तु दुश्शिष्यवान्;
सुराश्रयतया गुरुर्मदमुपैति; हीनो रविः।
ततो द्विजनिपीडकौ कुजनिमन्ददोषाकराः;
प्रतिग्रहपराङ्मुखो जयति देवनाथस्ततः॥

வடமொழியில் சில பதங்களுக்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் இருப்பதை அவலம்பித்து ஐபா தேவநாதார்ய மஹாதேசிகன் விஷயமாகச் செய்யப்பட்ட ஒரு சாடு ச்லோகம் :—

இந்த ஸ்வாமி ப்ரதிக்ரஹ பராங்முகராக (1. தானம் வாங்கிக்கொள்வதில் விருப்ப மற்றவராக, 2. நவக்ரஹங்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் எதிர்த்தட்டாக) விளங்குகிறார். அது எப்படியெனில்:

புதன் ஜடாத்மதநயன் (ஜலஸ்வபாவனை சந்தரனின பிள்ளை); இவர் ஜடாத்மதநயர் (ஜடாத்மாவின் தநயர்) அல்லர் (மாறுக, ஒரு பண்டித ப்ரகாண்டரின குமாரர்.)

சுக்ரன் துஶ்ஶிஷ்யர்களை உடையவன். (அஸுராகள் சுக்ரனுக்கு சிஷ்யர்கள்); இவர் அவ்வாறல்லர்.

குரு ஸுராஶ்ரயதயா மதமடைந்தவர் (தேவர்களுக்கும் புகலானபடியால் பெருமிதம் கொண்டவர்); இவர் ஸுராஶ்ரய மதமடையாதவர் (மதயபாநத்தால் வரும் மதத்தை அடையாதவர்).

சூரியன் ஹீநன் (இநன் என்ற பெயருள்ளவன் அல்லவா ?) இவர் ஹீநரல்லர் (உயர்ந்தவர்).

ராஹுவும் கேதுவும் த்விஜனை (சந்திரனை, கிரகண காலத்தில்) ஹிம்ஸிப்பவர்கள்; இவர் என்றும் த்விஜரை (பிராம்மணரை) ஹிம்ஸிப்பதில்லை.

செவ்வாய் குஜநி: (பூமிபிடம் பிறப்புள்ளவன், அதாவது, பூமியின பிள்ளை); இவர் குஜநி அல்லர், (கெட்ட பிறப்பற்றவர், அதாவது ஆஜாநஶுத்தர்).

சனி மந்தன்; இவர் மந்தரல்லர் (ப்ராஜ்ஞர்).

சந்திரன் தோஷாகரன் (இரவில் கிரணம் வீசுபவன்); இவர் தோஷாகரரல்லர் (குற்றங்களின் இருப்பிடமலலர்).

இவ்வாறு இந்த ஸ்வாமி ப்ரதிக்ரஹ பராங்முகராகிறார். ஆகையால் ப்ரதிகரஹம் வாங்குவதில்லை.

சக்ரத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள ச்லோகம் :

दाक्ष्याद्दाक्षपदे[1]पदे चरति यः प्रागुक्ति[2]शीर्षोन्नत
सोपेता बुधवर्गपंक्तिरपि यं चारुं गुणैर्भास्वरा।
यश्श्री वेंकटनाथपादरतिमान् लाभत्रयानिस्पृहो
ज्ञेतो सुयशस्तदंघ्रिरमणः; राजेय तेनान्वहम्॥

अष्टारचक्रे क्रमान्तरपठनादागतः श्लोकार्धः :—

दासो यज्ञवराहोऽहं।
देवनाथगुरुं भजे॥

என்பது தடித்த எழுத்துகள் குறிக்கும் மற்றொரு சுலோகப்பகுதி. இவ்விரண்டுமே ஸ்வாமி விஷயமாக அமைந்தவை.

1. अक्षपदः = चरणचक्षुर्गौतमः। तस्येदमाक्षपदं न्यायशास्त्रम्।
2. प्रागुक्तिः = वेद।

॥ श्रीः ॥

श्री अप्पा देवनाथ ताताचार्यस्वामि का

❀ संक्षिप्त जीवनचरित्र ❀

वि. श्री रङ्गनाथाचार्य शिरोमणिः, प्रयाग

भगवान की लीला अतिविचित्र होती है। जीवों के उद्धार के लिए कई मार्ग अपनाते हैं। इस कर्मभूमि में स्वयं अवतार लेकर मानवों को सही मार्गप्रदर्शित करने का प्रयत्न करते हैं। श्री वैकुण्ठ में अपने पास स्थित नित्यसूरियों को मानवों के बीच में उन्हीं मानवों के समान वेषभूषा में भेजकर सन्मार्ग प्रदर्शन कराते हैं। अनन्त कोटि जीवों का उद्धार मात्र कतिपय व्यक्तियों से चाहे वे जितने भी महान हो, न होगा सोचकर कई आचार्यवंशों का ही सृजन करते हैं। इन वंशों में उत्पन्न आचार्यतल्लज भगवान की आज्ञारूप श्रुति और स्मृतियों का तात्पर्य संयक प्रकार से लोगों को समझाकर उनकी सद्गति दिलाते हैं।

इन आचार्यतल्लजों के वंशों में प्रधान है श्री नाथमुनिवंश। आचार्य नाथमुनि 'अचिन्त्य-अक्लिष्ट-ज्ञान-वैराग्यराशि' थे। 'अगाध भगवद्भक्ति सिन्धु' थे। अपनी योगमहिमा के द्वारा तत्त्वत्रय का प्रत्यक्षज्ञान प्राप्त किया था। साकार भक्तियोग थे। आगम प्रामण्य आदि ग्रन्थों के द्वारा तथा अपने प्रवचनों के द्वारा तत्त्व हित पुरुषार्थों को अवगत काराये थे। इन के पौत्र एवं प्रशिष्य थे भगवान यामुनाचार्य जो आलवन्दार नाम से प्रसिद्ध हुए, जिन के वरदवल्लभा स्तोत्र एवं स्तोत्ररत्न का पाठ आसेतु हिमाचल प्रत्येक श्रीवैष्णव किया करते है।

इन महान आचार्यवंश में हमारे आचार्य प्रवर श्री देवनाथाचार्य का अवतार हुआ। 'वेदानधीत्य' प्रमाणवचन के अनुसार चारों वेदों का भी अध्ययन करना ब्राह्मणों का कर्तव्य है। तथा वेदविहित क्रतुओं का अनुष्ठान करना भी आवश्यक है। आचार्य के पूर्वज इन दोनों कर्तव्यों का पालन अवश्यमेव करते थे। अतः इन वंशजों को 'चतुर्वेद शतक्रतु' कहते है। इस कुल की यह भी विशेषता है कि इस में एक भी ऐसा व्यक्ति पैदा नहीं हुए जो सदाचारनिरत न हो, अब्रह्मवित हो।

इस वंश में एक महान विभूति का अवतार हुआ जिन का नामकरण नरसिंह किया गया। वास्तव में वे विद्वान नरों में सिंह ही थे। इन का जन्म तमिळनाडु के, महाविद्वानों से सुप्रसिद्ध नावलपाक्कं नामक गांव में हुआ। ये बचपन में ही उपनीत हो कर वेदाध्ययन में निरत हुए। साथ साथ काव्य नाटक तथा शास्त्रों का अध्ययन योग्य विद्वानों से किया। इन का विवाह कमला नामक स्त्रीरत्न से हुआ। इनका दांपत्य जीवन आनन्दमय था।

श्री नरसिंहाचार्यस्वामी ने नावलपाक्कं में अपना

अध्ययन समाप्त किया। न्याय और वेदान्त शास्त्र में निष्णात हुए। नावलपाक्कं से दक्षिण में गरुडनदी के तट पर स्थित तिरुवहीन्द्रपुरं नामक पुण्यक्षेत्र में भगवान देवनाथ विराजमान हैं। सर्वतन्त्र स्वतन्त्र श्री वेदान्तदेशिकस्वामी कुछ समय तक निवास करके इस क्षेत्र को पवित्र किया था। श्री नरसिंहाचार्य-स्वामी इस पवित्रभूमि में वास करने लगे। इनके आत्मगुण एवं अनुपम विद्वत्ता से आकृष्ट होकर कई पण्डित विद्यार्थी शास्त्राध्ययन के लिए इनके पास आकर पढाने की प्रार्थना की। विद्वान उदार कृपालु अध्यापक विद्यार्थियों के अध्यापन की प्रार्थना को कैसे ठुकरा सकते हैं? पढाने लगे। स्वामीजी की अध्यापन कुशलता की बात चारों दिशाओं में फैली। शक्कर के पास मक्खियों की तरह शिष्यबृन्द गुरुमहाराज को घेरने लगे। गुरुजी के उत्साह की सीमा ही नहीं रही। न्याय एवं वेदान्त शास्त्र की वर्षा ही की। इस वर्षा से विद्वानों की फसल दिन दुगुना और रात चौगुना बढी। कई लोग पूर्ण पण्डित बनकर निकले।

इतने प्रसिद्ध होने पर भी ये महानुभाव 'ख्यातिलाभपूजासु विमुख' ही रहे। प्रपञ्चसुख में इनका मन लगा ही नहीं। भगवान की सेवा में, उनके गुणगान में ही तल्लीन रहे। ऐसी प्रकृति के व्यक्ति अधिक दिन तक कैसे गृहस्थाश्रम में रह सकते हैं। वैराग्य पूर्ण हुआ। सन्न्यासाश्रम का का स्वीकार कर लिया। उस समय इनकी अवस्था चालीस की थी। इस आश्रम का स्वीकार कर लेने पर भी अधिक समय तक इस भूमि में रहना पसंद नहीं किया। 'कदानुसाक्षात्करवाणि चक्षुषा' इस वार्तस्थिति में रहे। परमपदनाथ भी कब तक अपने 'अत्यर्थ प्रिय ज्ञानी प्रपन्न' जीव के विरह का सहन कर सकते हैं? सन्न्यास ग्रहण के चार महीने के भीतर ही इन को अपने पास बुला लिया।

इतने योग्य, आचारशील, आत्मगुणसंपन्न विद्वद्वंश का विच्छेद लक्ष्मीनारायण कैसे करेंगे? श्रीनरसिंहाचार्य की तैंतीसवीं अवस्था में भगवत्कृपा से एक पुत्ररत्न उत्पन्न हुआ। तिरुवहीन्द्रपुरं में विराजमान श्रीदेवनाथभगवान की कृपा से उत्पन्न होने के कारण इस पुत्र का नाम देवनाथ रक्खा गया।

स्वामी देवनाथाचार्य का जन्म अपने पूर्वजों के नावलपाक्कं में ही हुआ। जनमते ही बच्चे की कांति देखकर लोग कहने लगे कि यह बालक अपने पिता से भी बढकर विद्वान बनेगा। उनकी भविष्यवाणी सच ही निकली। गर्भाष्टम में स्वामीजी का उपनयन संस्कार हुआ। उपनयन होने के दूसरे साल ही विधि की विडम्बना से पिताजी सन्न्यासी हुए। तुरंत वैकुण्ठधाम भी पधार गये। बालक स्वामीजी पितृस्नेह से वंचित ही रहे।

माता, पिता, सुहृद् तथा शरणभूत भगवान् का व्यापार आश्रितरक्षण तो है ही। नादान बालक की रक्षा का भार आश्रितवत्सल ने स्वयं ले लिया। उनके सङ्कल्प से जायमानकटाक्ष को प्राप्त आचार्य की प्रवृत्ति वेदवेदाङ्गों की तरफ़ हुई। 'जायमानं हि पुरुषं यं पश्येन्मधुसूदनः। सात्त्विकः सतु विज्ञेयः सवै मोक्षार्थचिन्तकः।' भगवान इनको ऐसे एक आचार्य को दिखाया जो पूर्व पुण्य से मिलते हैं। नावलपाक्कं स्वामी नाम से प्रसिद्ध श्रीनरसिंहाचार्य-स्वामी हमारे स्वामीजी के गुरु बने। इन्हों ने मैसूर के नामी विद्वान कस्तूरीरङ्गाचार्यस्वामीजी से तर्कशास्त्र

का अध्ययन किया। तिरुविशनल्लूर रामसुब्बाशास्त्री के यहां पूर्वमीमांसा का ग्रहण किया। वल्यप्पेट्टै में विराजमान श्री वेदान्तरामानुजस्वामी से वेदान्तविद्या को प्राप्त किया।

हमारे गुरुजी इन आचार्यप्रवर से न्याय के कुछ ग्रन्थ एवं संपूर्ण पूर्वमीमांसाशास्त्र का अध्ययन किया। इस समय स्वामीजी का शुभविवाह भी संपन्न हुआ। इनके ससुर को ऐसा भाग्य था कि वे अपनी दोनों कन्याओं को दो अनुपमपण्डितप्रवरों को विवाह में दिया। एक दामाद थे वैकुण्ठवासी पण्डितराज डि. टि. ताताचार्यस्वामी दूसरे हमारे आचार्य हैं। इनकी धर्म पत्नी लक्ष्मीजी के समान अपने पति की समानाभिप्रायवाली रहती हैं। सभी कार्यों में सहयोग देते हुए आदर्श गृहिणी रहती हैं।

आचार्यपाद नरसिंहाचार्यस्वामी को इस समय कुंभकोणं के पास में स्थित तिरुविशनल्लूर जाना पडा। अतः हमारे स्वामीजी नावलपाक्कं में स्थित विद्वानों के यहां पढने लगे।

नावलपाक्कं वास्तव में विद्वानों का ही आवास था। विशेष कर इस गांव के प्रत्येक व्यक्ति न्यायशास्त्र के मर्मज्ञ थे। दिल खोलकर शास्त्र के रहस्यों का उद्घाटन करनेवाले थे। वाद में अप्रतिम शक्तिशाली थे। कहीं भी किसी भी पण्डित सभा में 'नाविजित्य निवर्तते' इन विद्वानों के बीच में रहकर न्यायशास्त्र का अध्ययन करने का सौभाग्य हमारे स्वामीजी को मिला। इन विद्वानों के यहां यादवाभ्युदय, पादुकासहस्र, तर्कसङ्ग्रह मुक्तावली, दिनकरी आदि पढा। सुप्रसिद्ध तर्कविद्वान आरावमुद आचार्य के यहाँ पञ्चलक्षणी से आरंभ करके बाध पर्यन्त के तर्कग्रन्थों का अध्ययन किया। पढते समय ही ये अपने सहपाठी विद्यार्थियों को पढाकर अध्यापन का अनुभव भी प्राप्त कर लिया।

विद्याव्यसनी स्वामीजी मन्नारगुडि में स्थित अपने गुरु महाराज श्री नरसिंहाचार्य के पास गये तर्कशास्त्र के उद्ग्रन्थों का अध्ययन किया। रत्न को सान पर घिसने पर ही उसकी स्वाभाविक कान्ति प्रकट होती है। अतः स्वामीजी पुदुक्कोट्टै में दशहरे के समय प्रचालित विद्वत्परीक्षा दी। इसे कहने की आवश्यकता नहीं है कि स्वामीजी प्रथमश्रेणी में उत्तीर्ण हुए।

अब तक श्री नरसिंहाचार्य स्वामीजी दक्षिण से नावलपाक्कं पधार गये। न्याय, पूर्व मीमांसा आदि शास्त्र तो अङ्गविद्या हैं। प्रधान तो अध्यात्मविद्या ही है। अङ्ग विद्याध्ययन से सुसंस्कृत मस्तिष्क में वेदान्त विद्या सुप्रतिष्ठित होती है। अतः श्री नरसिंहाचार्य के दिव्य चरणों के पास बैठकर श्री भाष्य, गीताभाष्य, श्री मद्रहस्यत्रयसार, भगवद्विषय इन ग्रन्थों का नियम पूर्वक अध्ययन किया। कालक्षेप करते समय ही आचार्य के अनुग्रह से तथा इन की प्रखर प्रतिभा से नये नये अर्थ स्फुरित होते थे! इन अर्थों को सुनकर आचार्य विस्मित हो कर फूले न समाते थे।

इतने से संतुष्ट न हो कर स्वामीजी गुरु प्रवर नरसिंहाचार्य के यहाँ न्याय, मीमाँसा, वेदान्तशास्त्र के उद्ग्रन्थों का अध्ययन किया। इस समय मैसूर विद्वत्परीक्षा में शामिल हो कर न्यायशास्त्र परीक्षा में पुरस्कार भी प्राप्त किया। इसी समय पुदुक्कोट्टै

शासन ने इन को अपनी विद्वत्परीक्षाओं के परीक्षक नियुक्त करके संमानित किया।

महान लोग अपने आदर्श जीवन के कारण परवर्ती लोगों के अनुकरणीय होते हैं। कोई अपने विस्तृत अध्ययन के कारण, और कोई अपनी आचारशीलता के कारण, और कोई अपनी अध्यापन कुशलता के कारण, और कोई भगवद्भक्ति के कारण दूसरों के आदर्श रहते हैं। हमारे स्वामीजी तो इन सभी का एक मात्र स्थान हैं। अतः ये सर्व प्रकारेण आदर्श है। ये इतने विद्याव्यसनी हैं कि दिन बारह घंठे से भी अधिक समय विद्याप्रवचन में ही इस वृद्धावस्था में भी बिता रहे है। ये यह सोचते ही नहीं कि यह छोटी पुस्तक है, यह बड़ा ग्रन्थ है, यह छोटा विद्यार्थी है, यह बडा है। शतदूषणी ग्रन्थ का अध्यापन जिस उत्साह के साथ करते हैं उसी उत्साह के साथ शब्दमञ्जरी का भी करते है।

इनकी ग्रन्थों की उपस्थिति अवर्णनीय है। पढते समय हाथ में पुस्तक रखते ही नहीं। वह रघुवंश हो या भाट्टदीपिका हो या कुसुमाञ्जलि हो। एक के बाद एक विषय धाराप्रवाह से इन के मुंह से निकलता रहता है। एक विषयको लेगे तो उससे संबन्धित सभी विषयों से विद्यार्थियों की अवगत करा देंगे। इन से अध्ययन करनेवालों को फिर किसी पुस्तक को देखने या दुबारा उस विषयके बारे में पूछने की आवश्यकता ही नहीं पडती।

इन की भगवद्भक्ति अतुलनीय है। अपने गांव नावल्पाक्कं में विराजमान भगवान श्रीनिवास का दर्शन प्रतिदिन करते हैं। उस मंदिर की देख रेख कई सालों से स्वामीजी कर रहे है। मंदिर की अनेक प्रकार की मरामत की। इस मंदिर का रथ नहीं था। इस कमी को स्वामीजी ने अपने प्रयत्न से दूर की। इसके अलावा प्रधानद्वार पर ऊंचे भव्य गोपुर का निर्माण कराया।

अध्यापन; मंदिर के कार्य आदि में व्यस्त रहने पर भी अपने दैनिक कृत्यों के अनुष्ठान में थोडी भी शिथिलता आने नहीं देते। ब्राह्ममुहूर्त में बिस्तर से भगवत्स्मरण करते हुए उठकर शौच आदि से निवृत्त होकर स्नान करते। सन्ध्यावन्दन करके उदयोपस्थान करते। ब्रह्मयज्ञ आदि के बाद शिष्यों को श्रीभाष्य आदि वेदान्तग्रन्थों का अध्यापन। भगवदाराधन। भगवत्प्रसादग्रहण के उपरान्त स्वाध्याय, सामान्यशास्त्रों का अध्यापन। ग्रन्थलेखन। सायं सन्ध्योपासन के अनन्तर भगवन्निवेदित प्रसाद स्वीकार के बाद शिष्यों के साथ शास्त्रचर्चा। तदनन्तर योग। इस प्रकार स्वामीजी अपने जीवन के प्रत्येक क्षण को भी सार्थक एवं भगवत्परक ही व्यतीत करते हैं।

इस व्यस्त जीवन में मुक्तिमार्ग की प्रशस्त करने के लिए अपने पास आने वालों को करुणा से प्रेरित होकर चक्राङ्कन आदि से संस्कृत कर, प्रपत्त्यनुष्ठान करा कर उनका उद्धार करते हैं। इनमें स्थित एक महान विशेषता यह है कि अपने विद्यार्थियों को अपने समान विद्वान एवं आचारशील बनाकर ही सन्तोष पाते हैं।

स्वामीजी से शिक्षा पाकर प्रकाण्ड पण्डित बने हुए कई विद्वान भारत के विभिन्न भागों में लोगों को ज्ञानप्रदीप दिखला रहे हैं। स्वामीजी ने कई ग्रन्थ लिखे। उन में से कुछ हैं—

१. न्याय कुसुमाञ्जलिव्याख्या-न्यायवासना।

२. प्राचीनपाठपरित्राणम्।

३. सूत्रानुगुण्यसिद्धिविमर्शः।

४. प्राचीनाचारसङ्ग्रहः। (मुद्रित–प्रकाशित)

५. वेदान्तवैजयन्ती। (प्रथमभाग इस उत्सव में प्रकाशित हो रहा है।)

अब इन महान विभूति का शताब्दिमहोत्सव (अस्सी वर्षगांठ) मनाया जा रहा है। इनके जीवन का प्रत्येक कार्य भी हमारे लिए अनुकरणीय है। श्रीश्रीनिवासभगवान से प्रार्थना करते हैं कि अनन्त-काल तक स्वामीजी को इस लीलाविभूति में रखकर उनके द्वारा हम चेतनों का उद्धार करें।

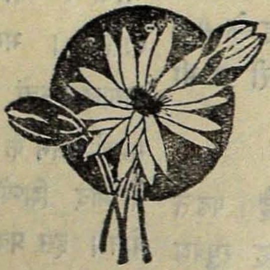

FOR DRAUGHTSMEN AND ENGINEERS

"REKHA DEGREE PENCIL"

EQUAL TO THE WORLD'S BEST.

MANUFACTURED BY:

LION PENCILS PVT. LTD.

'PARIJAT'

95, MARINE DRIVE,

BOMBAY - 400 002.

HOME SWEET HOME IN MADRAS

HOTEL ARUN (P) LTD.,

202, Poonamalle High Road,

MADRAS-29.

Cable : "ARUNSON" Phone : 421472-74

Step into the House of Luxurious Comfort. Beautifully location-Telephone, Running Hot Water in all Rooms-Modern Well furnished A/c and non A/c Rooms-Beauty Parlor-Studio-Shopping Arcade - Baby - sitters - Secretary Service Transport Unit - Spacious Car Park. A Lively Night Club-delicious Chinese, Continental, and Mughalai fare with exotic floor shows and music of your choice. A Gourmets Paradise 'The Princess'.

Also near to "PALANIAPPA TALKIES" who are showing the excellent & Entertainment Film Shows.

With Compliments from

ORIENT ELECTRICALS

170, N. S. C. BOSE ROAD,

MADRAS-1.

With best compliments from :

Shree Digvijay Cement Company Limited.

Registered Office : **DIGVIJAYGRAM (Gujarat)**

Manufacturers of :

'LOTUS' BRAND PORTLAND CEMENT

AND

ASBESTOS CEMENT PRODUCTS

Cement Works :
DIGVIJAYGRAM
AHMEDABAD
BOMBAY

Asbestos Cement Works :
DIGVIJAYNAGAR,
AHMEDABAD.

FORT GLOSTER INDUSTRIES LTD.,

(Jute Mills Department)

21, Strand Road, Calcutta - 1.

Manufacturers of:

QUALITY HESSIAN, SACKINGS,
CARPET BACKING CLOTH,
JUTE WEBBINGS, TWINE ETC.

Gram: "FORTFIBRE"
Telex: CA 7749 **Phone: 22-9601/6**

A
Life Long Partner of YOURS

DUNBAR MILLS

Leader in:

Colourful fashionable prints and matchless colours

We manufacture:

Dyed Polin, Cambrics, Lawns, Drills, Sateen H.T. Voils,
Screen and Roller Prints, Furnishing materials of all ages.

Specialised in:

Canvas, Tyre Cords, Sized Beams, Superior Combed and carded yarns
of all counts and Industrial fabrics

DUNBAR MILLS LIMITED.

21, Strand Road, CALCUTTA - 700 001.

Gram: DUNCOIMIL

Phone: 22-9601 (6 lines)
Telex; FORTFAB-CA 7749

PROUD TO SERVE THE NATION FOR WELL OVER A CENTURY

- Pioneer in the field of Business Machines.
- First in the field of manufacture of Computer and Tabulator Stationery in the continuous pack in non-duplicate and Multipart for Management Accounting.
- First and only in the field of Jaykay Cash Register Machine to ensure security in cash control.
- First and only in the field of continuous invoicing and various other document with 40% saving in time of typewriter machine.
- First and only in the field of offering cash check forms for sales counters with security in numbering.

Please contact us for any service without any obligations to :

J. K. BUSINESS MACHINES LTD.

1, New Taratolla Road,
CALCUTTA - 53.

Grams : "BLACKWOODS" Phone : 450073-451246

Branches also at :

2/29, Mount Road, MADRAS-2. Phone : 86852,
191-B, Asaf Ali Road, NEW DELHI-1. Phone : 273483.
Kasturi Buildings, Jamshedji Tata Road, BOMBAY-20. Phone : 295773

With the best compliments from :

MADRAS MARINE PACKERS

Exporters of Sea foods including Frog legs.

71/A, G.A. Road, Tondiarpet,

MADRAS-21.

With the best compliments from :

SOLAI INDUSTRIES

Mfgs. of Tin Containers.

303, T. H. ROAD,

MADRAS-81.

"Education which does not mould character is absolutely worthless"

—MAHATMA GANDHI

TIRED ?

DEPRESSED ?

EXHAUSTED ?

Forget these A cup of tea drives these out as no other drink can.

For that spirit you need within you, nothing like a cup of tea.

Tea is the best beverage. And cheap too.

Tea stimulates you. Cheers you up. Invigorates you.

Drink Tea from the makers of Quality Teas.

BOTH CTC & ORTHODOX

Joonktollee Tea & Industries Ltd.

Regd. Office :

A-2, GILLANDER HOUSE

8, Netaji Subhas Road,

CALCUTTA-700001.

Phone : 22-0005 Telegram : "SHREEGANGA" Telex : **BESTEA 021 – 2778**

In the service of consumers since 1873.

With best compliments

From

A

Well - Wisher

BOWREAH COTTON MILLS CO., LTD.

Registered Office :

(Post Box No. 121)

21, STRAND ROAD, CALCUTTA – 700 001 (INDIA)

Cable : Bowreah (Calcutta)
Telex : (Fortfab) CA-7749

Tel. – 22-9601 (6 lines)
22-4696

MILLS

Bauria - Dist. Howrah, West Bengal.

India's First Cotton Mills Now Offers A Wide and Wonderful Range of Shirtings. Sutting-Plain, Check, Printed and Dobby Crepe in Synthetic Blends.

Manufacturers & Exporters of :

Cotton Dress Materials, 2X2 Poplins, Cambrics Etc., In Wash'n Wear and Crease Resistant Finish.

Largest Suppliers of :

Sized Beams to the Powerloom Industry and Manufacturers of Yarn in Hanks & Cones Both from Cotton and Synthetic Blends.

With the
best compliments
of

Calcutta Properties Ltd.

65, Sir Hariram Goenka Street,
CALCUTTA-7.

We are proud of our Decendence
In the Tradition of the celebrated Sage and Preceptor
"SRISAILA POORNA"

K. DHANDAPANI & CO.,

"ELECTRICAL ENGINEERS"

55, Ezra Street,
CALCUTTA-1.

"KAMALALAYA"
292, Linghi Chetty St.,
MADRAS-1.

98/2 & 99/3, Narasimha
Raja Road,
BANGALORE-42.

Our Humble
Prostrations to
Navalpakkam Mahavidvan

Sri U. VE. AYYA DEVANATHA THATHACHARIAR SWAMI

on his

SATHABHISHEKAM

In the Service of Electrical Trade for over 25 years.

Printed at Rathnam Press, Madras-600001.